

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888.
Kontortid 8—18, Søndage 8—9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8—12,
13—18, Søndag 8—9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 48 og 808y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial i Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Haveri-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR. LEMVIG

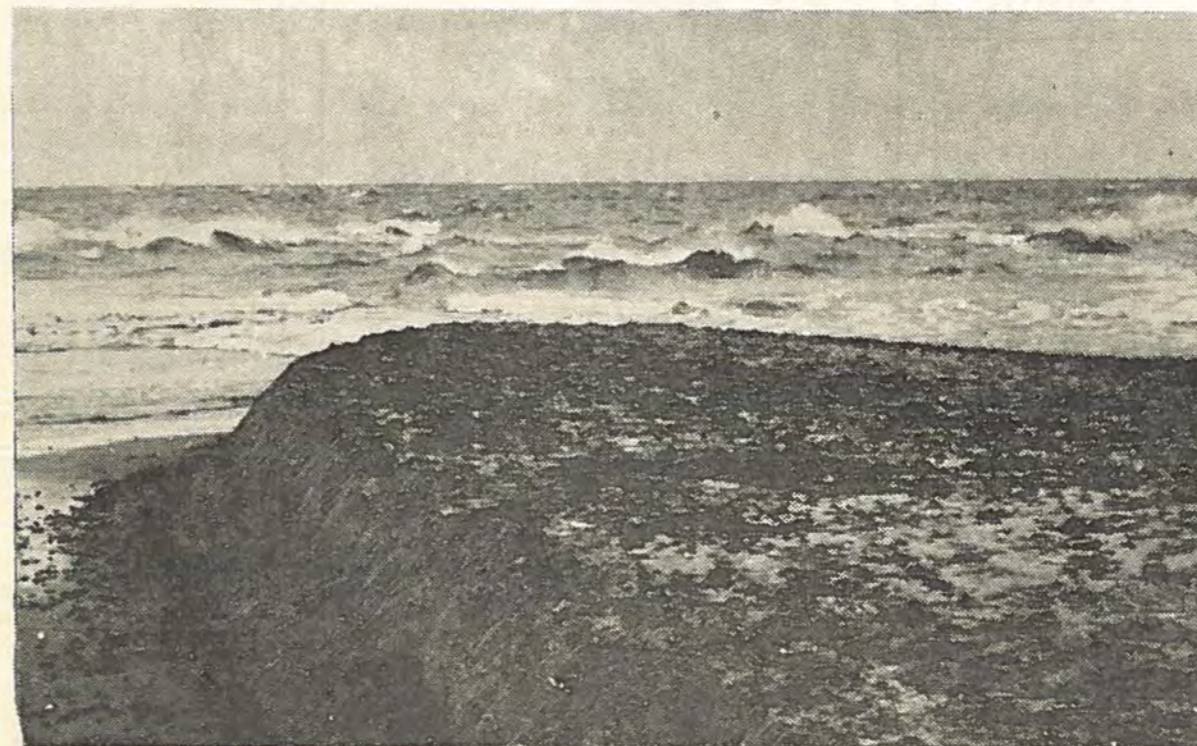

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 1

1. Januar 1956

23. Aarg.

Skagens Gren

efter de store Bortskæringer, der har fundet Sted i Vinter

57/285
LEMVIG
CENTRALBIBLIOTEK

Magasin

65.9

1956

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Marketenderiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Brødrene Leervad
Tlf. 10 & 9 Esbjerg
Telegr.-Adr. - Leervad -
Lys - Kraft
Motorreparationer
Radio

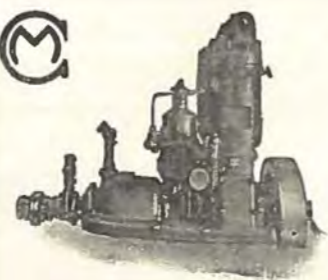
Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

To- og Firtakts-
Motorer

Billigste Pris
Forlang Tilbud

Motorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

**DANMARKS
HANDELS- & SØFARTS-TIDENDE**

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00

Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12

Thyborøn Afd. . Tlf. 148

Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —

Telefon 34 Privat 54

LEDIG

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

Esbjerg Sejl- og
Presennings Fabrik

v. Henry Andersen
(forhen Thyborøn)
P. Skramsgade 14a, Tlf. 2655

Tilbud paa Sejl til Nybygninger
gives
Specialitet: Stjernesjede Sejl

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 18,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig

Kontorer: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 1

1. Januar 1956

23. Aarg.

Taagesejlad med Teknikkens Øje

Det er en rent ud sagt forbavsende teknisk-videnskabelig Udvikling, der har mødt den nulevende Generation, og egentlig er det med en lige saa forbavsende Selvfølgelighed, at det nye tages i Besiddelse af os Mennesker. Lidt efter lidt skabes det ene Vidunder efter det andet og faar sin Plads efter Hensigten ude i det praktiske Liv, hvor det vel skaber Undren, men ret hurtigt glider ind i Hverdagen som en ganske naturlig Ting.

Der kan nu og da være endog god Grund til at standse i Hverdagens Travlhed og faa nemmet det ikke helt uvæsentlige, at faa en Tak fremstammet for et og andet af det nye, som virkelig bør kunde overvælde os. Lad os tage et Eksempel fra Dagliglivet og der udfra betragte Eventyret i al dets Storhed.

80-100 Fiskekuttere er paa Vej hjem fra Fiskebankerne mod den jyske Vestkyst, godt lastet efter en heldig Rejse, og gennem Radioen har man underrettet den hjemlige Havn om Fangstmassen og det formodede Tidspunkt, da Skibene kan ventes ind til Auktionen.

Der blæser en jævn, stiv Kuling af NNV, men det tager Vestkystfiskeren som en god Spøg, for den gode Fangst er vel anbragt i Lasten bag forskallede Dæksluger, og saavel Kuling som Sø giver Fartøjet øget Fart paa den hundrede Mils Rejse mod hjemlig Havn.

Humøret er højt, og Kaffekandens liflige Indhold deles Gang paa Gang broderligt, mens Dagsprisen diskuteres baade indenbords og mellem de Kuttere, der er i Følge, gennem og over de hvidtoppede Søer. Jo, Priserne er gode i Dag, saa det gælder om at komme tidligst muligt til Kaj, hvad der heldigvis ogsaa er Udsigt til at komme. Motorernes mange Hestekræfter arbejder støt og sikkert med en egen beroligende Rytme, mens Kaskader af Vand fra vintergale Braadsøer spuler Dæk fra for til agter.

Som man kommer indover, løjer Vinden af, og en Dis, der har Karakter af Taage, indhyller Hav og Luft. Den bliver mere udtalt mens Tiden gaar, og nu, da der kun er „en Times Gang“ til Havn, staar denne infame Taagemur

saa tæt, at det bliver nødvendigt at mindske Farten og yderligere nedsætte den, til man maa famle sig frem, ja, næsten ligge stille. For der er Søvejsregler at overholde, og der er andre Fartøjer og Skibe paa Søen at tage Hensyn til. Og der er Rev og Revler, Koste og Bøjer — for slet ikke at tale om det lille Smuthul, der maa findes for at naa Havn.

Saa er det, at der sker, skal vi kalde det et moderne Under. Inde i Fiskerihavnen ligger Redningsdamperen fortojet ved Kajen. Han har over Radioen i nogen Tid snakket Taage med de mange hjemvendende Kuttere, og fra nu af er det Kaptajnen paa Redningsdamperen, der dirigerer.

Paa hans Ordre samles Fiskerkutterne mest muligt i en Slags Konvoj og har nu blot et at gøre: lystre Ordre. Redningsskibet, der stadig ligger i Havn, har nemlig noget saa fint som en Radar, og paa dennes Skærm er det muligt gennem selv den tætteste Taage at se Fartøjerne som smaa Prikker derude paa Havet. Herefter følger Ordre om Kursændring til Styrbord ell. Bagbord, og en Stund efter dukker den første Kutters Stævn frem i Taagen ved Havnens Molehoved, udelukkende manøvreret efter det givne Bestik fra Redningsbaaden i Havn og Kutterens egne Instrumenter. Saaledes i Thyborøn, og ved Esbjerg faar Fiskekutterne den samme Service. Her gaar Redningsdamperen Fiskerflaaden imøde, faar Radiokontakt med de enkelte Skibe, og paa sin Radarskærm kan Kaptajnen samle en Række Kuttere efter sig paa Vej mod Havn.

Skønt Fiskeren intet kan se paa Grund af Taagen, føres hans Fartøj fint gennem Sejlrenden, forbi de mange Koste og Bøjer lige ind til Kajen. Billedet med Hønen og dens Kyllinger om igen.

Den Service, som Fiskeriministeriets to Redningsskibe paa den Maade giver Kutterflaaden, er prisværdig. Den betyder meget økonomisk, da Fangsten kommer hurtigere frem, og den er et Bevis paa, at det moderne tekniske Apparat Radaren rent praktisk er gledet ind som et naturligt Led ogsaa i Fiskeriets Tjeneste.

Maagen.

To Brødre druknet da Kutter kæntrade ved Grenen

Fik Maskinstop paa det oprørte Hav og kæntrade af forkørt Sø
Den 15-aarige Kok reddet —

Torsdag Aften den 15. December skete der, efter Skagens Avis, en dramatisk Kæntringsulykke ud for Grenen, hvorved to Fiskere mistede Livet. Det drejede sig om de to Brødre, den 29-aarige Henning Christiansen, Højensvej, Skagen, og den 31-aarige Børge Christiansen, Bregner, som fiskede med Kutter O 3, „Tove“ af Kerteminde. Henning Christiansen er gift og Fader til 4 Børn, medens Broderen er ugift. Det er et haardt Slag for de omkomnes Familie og et tragisk Budskab at faa saa nær op mod Jul.

Om Bord paa Kutteren befandt sig desuden den 15-aarige Erik Andersen, Fredericia, der blev reddet.

„Tove“, som er paa 10,74 Tons og ejes af Henning Christiansen, var Onsdag Morgen taget paa Fiskeri, og da den paa Hjemvejen var 4-5 Timers Sejlads fra Skagen, fik Kutteren Motorstop. Vindstyrken var da ca. 6. S 246 „Berthe“, som ejes af de omkomnes Broder, Skipper Otto Christiansen, Trindelvej, der fiskede sammen med „Tove“ tog den paa Slæb, og denne Bugsering gik fint, indtil man naede Trekosten ved Grenen, hvor Wiren sprang.

Det var en uhyggelig Situation, da „Tove“ drev bort over mod Nordsiden, men først da Mandskabet paa „Berthe“ opdagede, at den sprængte Wire sad fast paa Bunden, blev man klar over, hvilken Fare Besætningen paa „Tove“ var i. Man sled febrilsk med at faa Wiren fri af Bunden, og da „Tove“s Besætning imens var blevet klar over, at der ikke kom Hjælp fra Broderen, udsendte de Nødblus, som observeredes af Kutter S 343 „Dax“, som førtes af Skipper Kaj Rønne.

Frygtelige Minutter

Han sejlede øjeblikkelig til Undsætning, og det lykkedes at faa en Wire fastgjort paa den havarerende Kutter, og man begyndte paany Bugseringen over Grenen.

I Mellemtiden havde „Berthe“ faaet Wiren fri af Bunden, og den sejlede op paa Siden af „Tove“. Da man igen befandt sig paa Trekanten Sydsydvest af Bøjen paa ca. 5 Favne Vand, saa „Tove“s Besætning en Kæmpesø rulle imod sig. De kunde intet stille op, Søen ramte Kutteren forkert, den kæntrade og forsvandt under den stormpiskede Havoverflade paa faa Sekunder.

Det var frygtelige Minutter, som derpaa fulgte. „Tove“s Mandskab befandt sig i Kæntringsøjeblikket i Styrehuset, og først da dette var fyldt

med Vand, lykkedes deres Kamp for at komme fri af Baaden. Den ene af Mandskabet, den kun 15-aarige Erik Anoersen, fik Tag i en Olie-tønde, som holdt ham oppe, til han i meget forkommen Tilstand blev samlet op af „Dax“.

Kun to Favne fra Redningen

I Mellemtiden havde „Berthe“s Besætning faaet Øje paa den ene af Brødrene, som kæmpede fortvivlet mod det kolde og urolige Vand. Han fik Tag i et Tov, som blev kastet ud til ham, og man begyndte at hale ham ind mod Kutteren, men da han befandt sig et Par Favne fra Redningen, gav han i sin forkomne Tilstand slip og sank straks til Bunds. Det var formentlig Børge Christiansen. Henning Christiansen saa man overhovedet intet til, og man formoder, at han er gaet til Bunds med det samme.

Moderen i Skagen for at holde Jul

Man søgte paa Omraadet i et Par Timer, men maatte til sidst opgive, og de to Kuttere anløb Skagens Havn Kl. 23,10. Lægen var i Forvejen tilkaldt, og den reddede Erik Andersen blev kørt til Sømandshjemmet og bragt til Sengs. Han var meget chokeret af de voldsomme Begivenheder og forkommen af Opholdet i det kolde Vand.

Det blev Otto Christiansens tunge Lod at underrette Henning Christiansens Hustru og de tre Brødres gamle Mor, der netop var kommet paa Besøg i Skagen, hvor hun skulle tilbringe Julen sammen med sine tre Sønner.

Rømø - Hjemstavn og Verdensport

Skibe i Storm og i Havn

Som et gæstmildt Hjem staar Rømø Kirke, lysende hvid i Solskin, fast og tryk, naar Blæsten pisker Hav og Sand i Vejret. I godt og ondt har den delt Befolkningens Kaar, siden den rejstes i Middelalderen som en lille enskibet Bygning. Flere Tilbygninger ændrede dens Ydre, først Taarnet, siden Korsarmene. Overraskende stor om rummelig forekommer den, naar man første Gang træder ind under dens Bjælkeloft. Har Rømø da virkelig saa mange Indbyggere, som dette Rum synes at fortælle? Nej, siger Statistiken, i Nutiden kun ca. 700 (225 Husstande), men i 17.—18. Aarhundrede, da Udvidelserne fandt Sted, boede ca. 2000 Mennesker paa den. Det var i den Tid, da mange Rømø-Sønner drog paa Hvalfangertogt til Grønland, kom til Velstand og byggede smukke Gaarde paa den lille Ø, hvor de havde deres Hjertes Hjem.

Rømøboerne har ikke haft Ord for at være

Mands Minde

90 Aar

Fhv. Baadformand Poul Thøgersen, DM., FM., Agger, fylder den 22. Januar 90 Aar.

70 Aar

Fhv. Baadmand Julius Peter Jacobsen, DM., Vesterø, fylder den 12. Januar 70 Aar.

Fhv. Baadmand Alfred M. Sørensen, Sæby, fylder den 29. Januar 70 Aar.

60 Aar

Opsynsm. v/ R/St. Thorsminde, Søren Madsen, R. af D., fylder den 6. Januar 60 Aar.

Baadmand v/ R/St. „Vester Agger“, Magnus Thøgersen, fylder den 21. Januar 60 Aar.

Baadmand v/ R/St. „Hanstholm“, Chr. Christensen Førbj, fylder den 27. Januar 60 Aar.

50 Aar

Betjeningsm. v/ R/St. „Tisvildeleje“, Jens Erhardt Henriksen, fylder den 8. Januar 50 Aar.

udpræget nationale. Søfartens ustadige Levevilkaar med lange Ophold i fremmede Egne for Brødets Skyld kunde ikke præge dem i den Retning. Men indirekte taler umiskendelige Træk om Samhørigheden med Danmark. Saaledes to Dannebrogflag, der er malet overkors paa Taarnet. Myndighederne forlangte efter 1864, at de skulde kalkes over, De blev de ogsaa, men saa snart det regnede, kom de frem igen. Maleren havde nemlig oversmurt dem med noget, der ikke vilde forliges med Kalken. — Danske Kongers — Frederik d. VI's og Christian d. X's — Besøg paa Øen mindes ved Indskrifter i Kirken, Genforeningen ved et stort Dannebrogflag i det nordlige Sideskib. Og i dansk Kirkeliv før og efter 1920 har Rømø bl. a. gennem Frimenighedspræst Thade Petersen, der var født paa „Kommandørgaarden“ i Toftum, givet værdifulde Bidrag. Med Fuldførelsen af Dæmningen 1949 oplevede Øen sin anden Genforening. Det stigende Samkvem som nu er i Gang, rummer Løfter om rigere Udvikling, men ogsaa Fare for Udslættelse af Øens Særpræg, dens uberørte Ensomhed. — I Kirkens Midtergang taler en Gravsten fra 1801 om Rømøs Forbindelse saavel med Grønland som med Sjælland og gammel dansk Historie: Her hviler Kolonibestyrelsen Lillienschield de Svanenhjelm, hvis Hustru var en Datter af Hans Egedes grønlandske Plejedatter. Paa Kvindesiden gaar de Svanenhjelms Slægt tilbage til Skjalm Hvide. En Datter af ham var gift med Rømøs Præst 1794—1829, Niels Hveysel, der tidligere var Missionær paa Grønland. Efterkommere lever endnu paa Øen.

paa Kirkegaarden udraabte ejendommelige Gravsten: Rømø er baade Hjemstavn og Verdensport! At Sejladsen her kunde være forbudt har staaet mange Søfarende for Øje. Store, flade Granitsten har de ført hjem fra Norge med fuldført Udsmykning, saa de kunde være parat straks, naar Ejeren døde. Her ses bl. a. et Billede af Afskedsøjeblikket, da Skibet staar ud af Havnen med vajende Flag, mens Hustru og Børn vinker Farvel. Det sidste Farvel, som det blev ifølge Indskriften: I glad Haab forlod han Havnen — han blev bude paa Søen — Hans Sjal fandt den bedste Havn. Og her staar en Række enkle Trækors, rejst over ca. 40 allierede Flyvere, der under sidste Krig Tid efter anden fandt deres Hvilested paa Rømø. Den sandede vindblæste Kirkegaard skjuler ikke, at Storm og Stranding er daglige Hændelser paa Verdens vildsomme Hav. Men des mere trygt og venligt er der inde i Kirken. „Hyggelig, rolig“ er en Indskrift, der melder sig af sig selv til dette Hus, der ligger saa fast og urokkeligt i det store Brus af Havets Orgelspil og Flyvesandets Fatigdom. At vi staar i et Hjem for Søfarende, er tydeligt. Ikke blot et Kirken viet til St. Clemens, i ældre Tid Søfolkenes Helgen. Men langvejs fra har de Søfarende bragt Gaver, især efter Redning fra Havsnød. To af Lysekronerne er fra Rusland, en fra Holland. Daabsfadet er ogsaa fra Holland. Og ikke mindre end fem Kirkeskibe tildrager sig Opmærksomheden. At hænge Skibe op i Kirkerne er en Skik, der har dybe Rødder og i Danmark har vundet stigende Tilslutning i nyere Tid. Det symbolske deri har tidligt faaet dobbelt Klang gennem to næsten enslydende græske Ord: Naos om et Tempel og om Menigheden som Guds aandelige Bolig. — Naus om et Skib. Med Skibet for Øje smelter Hverdag og Højtid, Folk og Menighed sammen. Om Fare og Frelse minder Skibet i Kirken. Om Livets vanskelige Sejlads og om Tryghed og Hjemfart under alle Kaar, naar Han er med, der har Storm og Bølge i sin Haand. „Hvad er det for en Snække og liden Flyvebaad, som Storm og Vand trække, saa den er uden Raad?“ synger Kingo. Men hans Blik opklaredes ved et andet Syn: „Lad Kirkeskibet faa titusind Stød paa Side, dog skal vel Jesus vide, hvor det sin Havn skal naa“.

Marie Christensen.

Vi bringer alle, saavel vore Læsere som vore Annoncører, de bedste Ønsker om et godt Nytaar.

Redaktion og Ekspedition.

»Signe Born« fik Motorstop og strandede udfor Signalstationen

Blev af Strømmen ført fra Sydsiden tilbage til Nordsiden

Motorredningsbaaden kunde ikke naa Havaristen, men i Stedet maatte Roredningsbaaden fra Nordstrand gaa ud og de to ombordværende blev reddet

Skagenskutteren „Signe Born“, S 301, er d. 15. December i det haarde Vejr, som pludselig overraskede Fiskerflaaden, da de var paa Vej til Havnen med Dagens Fangst, strandet paa Nordsiden af Grenen udfor Signalstationen.

„Signe Born“ staar haardt paa 1. Revle, og de to ombordværende, Skipper Axel Thomsen og Fisker Julius Andersen blev i stærkt forkommen Tilstand bjerget ombord i Redningsbaaden fra Nordstrand.

Fik Motorstop

„Signe Born“, der er paa 15 Tons og bygget i 1943, er et solidt Fartøj, som ejes af Minkfarmer og Bundgarnsfisker Christoffer Nielsen. Den havde været paa Sildefiskeri, skriver Skagens Avis, og var paa Vej hjem med Dagens Fangst. Man havde lykkeligt rundet Grenen i det haarde Vejr — det blæste paa det Tidspunkt Vindstyrke 6 af Sydøst — da Motoren pludselig satte ud og blev tavs. De to Mand om Bord var prisgivet Havets Lunefuldhed og blev drevet tilbage over Grenen, og derefter af Strømmen ført ind mod Kysten til den stod fast paa 1. Revle.

Om Bord blev øjeblikkelig blusset efter Hjælp, som observeredes af en anden Kutter, der ligeledes var paa Vej ind, og som havde Radio om Bord. De underrettede straks Skagen Radio, der tilkaldte Redningsbaaden fra Skagens Havn, som gik ud ved 20,30-Tiden. Vinden tog til, og det var haarde Søer, der slog ind over Redningsfartøjet, men de avancerede hurtigt og var ude ved Strandingsstedet i Løbet af en halv Times Tid.

Kunde ikke komme op paa Siden af Havaristen

Havet var heldigvis nogenlunde roligt paa Nordsiden, og det skulde være en let Sag at naa op paa Siden af Havaristen, men det viste sig imidlertid umuligt, idet „Signe Born“ var blevet kastet ind paa 1. Revle, hvor det var umuligt for Redningsbaaden at gaa ind som Følge af for lavt Vand. Om Bord i Redningsbaaden havde man Forbindelse med Skagen Radio, og efter Aftale med Baadformanden, Thomas Mose, returneredes til Skagens Havn efter en god Times Forløb, og da man ikke saa Liv om Bord, var Redningsmændene af den Mening, at Besætningen allerede var blevet bjerget.

Redningsbaaden paa Nordstrand til Assistance

Imidlertid blev det hurtigt konstateret, at de to Mand stadig var om Bord, og saa hurtigt det lod sig gøre, blev der tilkaldt yderligere Forstærkning af Redningsmænd, ligesom der blev rekvireret Heste, saaledes at det blev muligt at gaa ud med Roredningsbaaden, der har Station paa Nordstrand, og som sorterer direkte under samme Redningsmandskab. Der gik her ved kostbare Timer tabt, men man naaede frem i Tide.

Stærkt forkomne

Ved Midnatstid var Baaden i Havet, og ved anstrengende Roning naaede Redningsbaaden frem til „Signe Born“ ved 1-Tiden. Den slog paa det Tidspunkt haardt i Søen, men det lykkedes at komme op paa Siden af den og faa de to ombordværende, Skipper Axel Thomsen og Fisker Julius Andersen, om Bord. De var begge stærkt forkomne, især Skipperen, der paa Grund af Kulden næsten var ude af Stand til at gaa. Det har ogsaa for de to Mand været nogle dramatiske Timer, men heldigvis holdt de ud og klarede sig, indtil Hjælpen naaede frem. Straks ved Ankomsten til Land blev de indhyllet i Tæpper, og en Taxa, der stod parat paa Stranden, kørte dem omgaaende til deres respektive Hjem, hvortil de ankom i Natens Løb.

Først ved 5-Tiden om Morgenen var Redningsmandskabet klar til at gaa hjem.

Den har sin Berettigelse

Redningsbaaden paa Nordstrand har ikke været i Funktion i over 25 Aar, men bliver naturligvis eftersat, ligesom det faste Mandskab holder Øvelser med Baaden, og alt var derfor ogsaa i mønstergyldig Orden, da man fik Brug for den, og den bestod sin Prøve.

Der har været Tale om, at den skulde nedlægges som en Følge af hele Redningsvæsenets Rationalisering, saaledes at de hurtiggaaende Motorredningsbaade skulde være alene, men den dramatiske Stranding viser, at en gammel Roredningsbaad i givne Situationer kan være mere værd.

Godt Nytaar

Hermed bringer jeg alle i det danske Redningsvæsen, vore foresatte i Ministeriet, Redningsbestyreren og Kontorpersonalet samt alle ved Redningsstationerne ansatte en hjertelig Hilsen med Ønsket om et godt Nytaar.

Esbjerg, i December 1955.

Gustav Hallgreen,

Fmd. f. Foren. af danske Redningsmænd.

Gammel Agger Redningsmand fylder 90 Aar

Dersom den aldersstegne fhv. Baadformand ved Agger Redningsstation vidste noget som helst om, at jeg satte Pen til Papiret i Anledning af hans 90-Aarsdag, saa ved jeg ganske bestemt at han vilde sige noget lignende som: „Aa - nej - Læ vær mæ de - æ er da it jæner om o fyld 90“.

Men nu foregriber jeg Begivenhedernes Gang, skriver uden Forlov min Fødselsdagshilsen til en gammel Ven, der rigtignok ikke er ene om at fylde 90, men vistnok er den eneste nulevende 90-aarige i dette Land, der kan glæde sig over at have været med til at redde ikke mindre end 373 Mennesker frelst fra Havets Favntag, op paa den tørre Strandbred.

Dette er jo ellers som bekendt noget, den gamle Hædersmand helst undgaar at snakke om.

Han ønsker ikke hverken at se sine Ord eller sit Billede i Dagbladens Spalter, og selv naar noget saa fornemt som Radioen bejler til hans Gunst, og beder om et Interview, saa gør dette ingen større Indtryk.

Med Havet som Nabo

Der er sket saa meget i Agger i de sidste 100 Aar. I Dag ligger Poul Thøgersens Ejendom ikke stort mere end et godt Stenkast fra Signalmasten, og vesten for den ligger Forstranden.

I mange Aar har han været Strandfoged, og han kan paa Turene ved Stranden, eller blot ved at gaa op paa Dæmningen, se ud over det Hav, der igennem hans Levetid har ranet den dyre Jord fra den stormomsuste Vestkystby. Ikke mindre end 5 Smaabyer ligger vesterude, hvor det vinterhvide Braad gaar sin evige Gang over Revlerne. Herude under de rullende Bølger gemmes Barndomsskolen, den gamle Kirkegaard; derude levede og virkede en nu glemt Generation.

De efterfølgende Slægter, hvoraf Poul Thøgersen er en god Repræsentant, har siden ført en Retrættilværelse, en stadig vigen tilbage for det Hav, hvis Graadighed aldrig synes at kunne mættes.

Minder om Strandinger og Forlis, men ogsaa om Redning af dyre Menneskeliv

Naar man er 90 Aar, saa er man i sligt Vintervejr ikke at træffe ved Stranden, da hygger man sig i sin rare Stue, ind imellem de smaa Visitter ud i ens Stald for at se til Dyrene, for Poul Thøgersen er ogsaa Jorddrot. Ude bag Dæmningen, hvor han, sammen med sin hjemmевærende Søn, saa sent som sidste Sommer, bjergede Høet hjem fra de lave Engarealer ved Flade Sø.

Sidst jeg talte med Poul Thøgersen, fortalte han mig mangt og meget, mest fra sit Virke i Redningsvæsenet, medens han af og til rakte Haanden ud i Stuen for at vise mig dette eller hint Billede fra den eller de Strandinger, hvor han og Kammeraterne øvede Daad. Navne som „Kabral“, „Hassel“ og „Undine“ staar levende i Erindringen.

I mere end 43 Aar var han i Redningsvæsenets Tjeneste, og de mange skibbrudne, ialt 373, var han med til at række sin Haand.

Han fortalte mig, at l. Styrmand fra „Kabral“ af en Sø blev slaaet ud af Redningsstolen, fordi han ikke havde sat sig ordentlig fast, men heldigvis blev Trossen strammet af Skibets Giring og Styrmanden fik Tag i denne; det lykkedes ham at holde sig fast bag ved Redningsstolen til vi saaledes fik ham halet i Land.

Da „Stolen“ derefter halede ud igen, fik næste Mand, der stod parat til Turen, sit Tøj i Klemme i Stjerteblokken der gik i staa, og det var umuligt at faa den i Gang igen.

Det var et vanskeligt Arbejde, for der gik en rivende Strøm mellem Skib og Land, og skønt vi kørte Redningsbaaden et godt Stykke til Luvart af Skibet, hvor vi gik ud, saa førtes Baaden med Strømmen, og vi kunde ikke komme fri af Braadet; mange Aarer blev knust under dette Forsøg. Under det efterfølgende Forsøg var vi saa heldige at faa Tag i Trossen, ved hvilken vi halede os ud, og det lykkedes os første Gang at medtage 12 Mand og næste Gang fik vi 28 Mand.

Og Barskibet »Hassel«

var fra Farsund. Den kom fra Savannah med en Last Bomuld bestemt for Vorberg. Den gik ind ca. 1 Mil her sønden for den 18. Januar 1898. Det blæste fra Sydvest, og der var svær Sø. Den første Raket, som vi affyrede, faldt over Rigningen, men der skete dette mærkelige Træf, at Udhalerlinen sprang hele to Gange, og saa var der ikke andet at gøre end prøve at faa Redningsbaaden ud. Da vi kom udenfor, fik vi

ogsaa ved denne Lejlighed fat paa Trossen, og ved denne halede vi os ud efter Skibet, som vi dog ikke kunde komme nærmere end 100—150 Alen, da det var umuligt at ligge der for Braad og Vragdele. Mellem Skibet og Baaden gik saa Redningsstolen, hvormed vi først indtog 10 Mand. Da Baaden slingrede i Søen, turde vi ikke optage flere. Vi gik ind med de 10 Mand og igen ud efter de sidste to. Styrmanden og Kaptajnen. Sidstnævnte, husker jeg, havde en stor sort Hund med, og den svømmede bag efter ham, der sad i Redningsstolen. Om Halsen af Hunden var fastgjort en Line, og vi naaede heldig ind. Jeg husker, at vi for den Redning modtog Belønning af den norske Regering.

Der var ved slige Lejligheder Liv i Agger? Ja, her var engang 3 Strandinger paa een Gang, og f. Eks. havde vi ved det tyske Orlogsskib „Undine“s Stranding, det var den 27. Oktober 1884, er Indkvartering her i Byen paa 149 Søfolk.

Det var kun et Par Strandinger, der i korte Glimt viste Indholdet af en nu gammel Redningsmands Virke, der saa sandt ikke blev øvet for Vindingens Skyld. Man forstaaer dette bedst, naar man hører at Lønner, da Poul Thøgersen i 1889 traadte an ved Redningsbaaden, beløb sig til 3 Kr. — tre Kroner — i Maanedens og 50 Øre pr. Vagttime. Alene denne Kendsgerning siger en noget om, at den drivende Kraft, der altid har ligget bag vore Redningsmænds daadige Virke, var noget ædlere end Penge, hvor haardt man end trængte til dem. Det var Ønsket og Trangen til at hjælpe Mennesker, der var i Nød.

En agtet Mand i sin By

Poul Thøgersen er en agtet Mand i sin By, hans Bysbørn har forstaaet at drage Nytte af hans gode mennrskelige Egenskaber.

Han har saaledes været Sognefoged og Strandfoged, og de Medaljer, der er hæftet paa hans Frakke er tilfulde fortjent.

Han vil modtage mange Beviser paa Hengivenhed og Taknemmelighed naar han den 22. Januar fylder 90 Aar.

Vi fejrer vor Hilsen til, med gode Ønsker.
Maagen.

En 85 Aars Dag

for en Stranding ved Løkken

Den 14. Januar 1871 om Morgenen Kl. 6,30 anmeldte Strandfogden i Løkken til Opsynsmanden ved Redningsstationen der, at der sandsynligvis var indtruffen en Stranding, idet der var inddrevet en Del Skibsvrag paa Stranden.

Medens Strandfogden eftersøgte Stranden nærmere, sendte Opsynsmanden Bud til Redningsmandskabet og Transporthestene om at være

klar, og da der Kl. 8 gik Bud, at man nu i Taagen havde bemærket et strandet Skib, afgik man straks med Redningsapparaterne til Strandingsstedet og ankom dertil Kl. 8,30. Men det var kun lige til, at Skibet kunde skimtes gennem Taagen.

Med Besvær blev Redningsbaaden sat i Søen og kom heldig ud til det strandede Skib, som stod paa Indersiden af 2. Revle, ca. 100 Favne fra Land, og aldeles under Vand, af hvilken Grund 3 Mand af Besætningen havde søgt Tilflugt paa Bovsprydet. Redningsbaaden kom heldigt til dem og optog dem alle, men den maatte da slippe Forbindelsen for at komme hen til Agterskibet, hvor 4 Mand havde klynget sig i Storrigningen. Paa Grund af, at en stor Del af Rigningen laa langs Siden af Skibet, var det meget vanskeligt i den høje Sø at manøvrere Redningsbaaden tilstrækkeligt nær i Læ af Skibet, men efter et ihærdigt Arbejde lykkedes det dog, og de 4 Mand blev ogsaa optaget i Redningsbaaden, som derefter gik til Land.

De 7 skihbrudne var i høj Grad forkomne, da de havde siddet i Rigningen den hele Nat, idet Skibet allerede var strandet den foregaaende Aften Kl. 7, og kort efter sank det, saa at Besætningen havde været ude af Stand til ved Signal at tilkalde Hjælp, og i den tætte Taage kunde ingen i Land se Skibet. Kaptajnen, Kokken og Kabysdrengen skylledes væk fra Vraget, en Time efter, at Strandingen var sket, og de omkom alle tre.

Det strandede Skib var 3/m Skonnert „Juliane Pouline“ af Riga paa Rejse fra Grangemouth til Danzig med Kul.

Radartaarne i Havet skal sikre den amerikanske Kyst

USA ved at opføre det første af fire Kæmpetaarne, der hver koster 140 Mill. Kr.

Texas-Taarnet er det første af en Række paa foreløbig fire Radarvarslings-Stationer, der skal give USAs Østkyst nogle Minutters længere Frist til at forberede sit Forsvar i Tilfælde af et Luftangreb østfra.

Taarnet staar paa 15 m Vand 110 Sømil ud for Cape Cod. Det har faaet sit Navn, fordi det ligner en Kæmpeudgave af de Olietaarne, der staar langs Texas' Kyst i Mexico-Golfen. Det bestaar af tre Ben, som bærer en Platform i to Etager, der rummer alt, hvad der skal til, for at gøre Taarnet selvforsynende igennem længere Tid med en 150 Mand stor Besætning.

Naar Taarnet er færdigt, vil det blive kronet af vældige, glasklare Plastic-„Bobler“, hvori Radarskærmene anbringes. Plastichalkuglerne skal bære sig selv ved Hjælp af et indre Overtryk, saaledes at man undgaar „døde Vinkler“ fra en bærende Konstruktion.

De tre Ben er 60 m lange, 3 m i Diameter og fyldt med Beton. De nederste 15 m staar i Sandbunden, og de øverste 30 m rager op over Havet. Hvert Ben vejer 1000 Tons. Platformens øverste Dæk ligger 25 m over Havoverfladen.

Da man begyndte Konstruktionen af Taarnet, spaaede lokalkendte Fiskere, at det vilde styrte sammen under den første kraftige Storm, men Taarnet har bestaaet sin Prøve under en 8-Dages Storm. Konstruktionen holdt, men Stormen afslørede, hvad der bliver det største Problem i Fremtiden: Tilførslen af Forsyninger og Udskiftning af Mandskab i uroligt Vejr.

Foreløbig maa al Transport til og fra Taarnet foregaa ad Søvejen, og da der ingen beskyttende Moler findes, kan Skibene ikke lægge til ved dets Fod, men maa ved Hjælp af Manøvrer med Ror og Maskine søge at holde sig saa nær paa, at Udskiftningen kan foregaa ved Hjælp af Kraner.

Ved Indretningen af Mandskabskvartererne i Taarnet er der taget skyldigt Hensyn til, at Mændene i Perioder kan komme til at føle sig saa fuldstændig afskaaret fra Omverdenen, som sad de paa Nordpolen. Der er gjort alt for at faa Opholdsrummene til at ligne en Kaserne saa lidt som muligt, og Bestræbelserne er lykkedes i en saadan Grad, at man snarere føler sig til Mode, som var man paa en Luksus-Liner.

Køkkenet er en Husmoders Drøm i rustfrit Staal og med enhver tænkelig Form for tekniske Hjælpemidler, og Luftvaabnet sørger for, at kun de bedste Kokke bliver sendt til Taarnet.

Hvert af de fire Taarne, hvoraf det paa Georges Bank er det første, vil komme til at staa De forenede Stater i 140 Mill. Kr., men saa har man ogsaa faaet en fremskudt Radarkæde, der med langt større Sikkerhed end Radarskibe og Flyvemaskiner kan sikre Landet nogle kostbare Minutter til at gøre sig rede til at møde en fjendtlig Flaade af Jet-Bombere.

Skibsforlis ved Stevns kræver tre Menneskeliv

Svensk Motorskib slaet til Vrag i Storm; to unge Søfolk reddede sig ind til Land gennem Brændingen

Det 350 Tons store svenske Motorskib „Constance“ af Malmøn i Bohus Len er Lørdag d. 11. Decbr. forlist ved Stevns Klint, og tre Mand af Besætningen omkom. Ulykken blev først kendt Søndag Morgen, da Folk fra Stranden opdagede Vraget af Skibet og fandt to Mand af Besætningen, som var kommet i Land ved at svømme gennem den høje Sø.

De omkomne ved Forliset er Skibets Kaptajn, den ca. 40-aarige Oswald Hermansson, Malmøn, hans Bror, den 24-aarige Styrmand Carl Otto Hermansson, Malmøn, og den 18-aarige Raimund Hommel fra Flensburg. De to overlevende

LEMVIG

E. SMEDEGAARD

Sølv - Guld - Søbr. Opsik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer

P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

TH. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning

TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

TH. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

TH. 777

Kontorer i

Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thybørn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen TH. 338 - Auktionskontoret TH. 613 - Privat 504

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRSTED

Lemvig Havn . Telf. 594

Filial: Thybørn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler

LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thybørn og Thoravninde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

er den 16-årige Uwe Kohnke, Flensborg, og den 17-årige Heinz Hagelstein fra Lübeck.

Den frygtelige Nat

De to unge Tyskere fortalte, at „Constance“ var paa Vej fra Stralsund med Briketter. Paa Turen trak det op til Uvej, og da man passerede Stevns, sprang Skibet læk i en forrygende Snestorm. Kaptajnen forsøgte at sætte Skibet ind paa Land, men 100 Meter fra Kysten gik det paa Grund. Den første Redningsbaad, der blev sat i Vandet, blev splintret, og det samme skete med den anden Redningsbaad.

Kaptajnen blev paa sit Skib

Fire Mand klemte sig derefter sammen i en lille Arbejdsbaad, mens Kaptajnen blev ombord paa sit Skib. Denne Baad kændrede imidlertid næsten med det samme, og to af de fire druknede. De to unge Tyskere hagede sig fast i en Ankerkæde, og efter nogen Tids Forløb forsøgte de at svømme til Land, hvilket lykkedes. Kaptajnen omkom paa sit Skib, der blev slaet til totalt Vrag.

De to reddede Søfolk, der var blevet taget ind i Huset hos Forvalter Laugesen fra Stevns Kridtbrud, fortalte, at de hele Natten havde spejdet ud mod „Constance“ for om muligt at opdage Livstegn, men der kom ikke flere derudefra.

NY BØGER

Scotland Yard af Sir Harold Schott. Gyldendal.

En Bog om Verdens berømteste Politikorps, dets Organisation og daglige Arbejde. At dette sidste ikke gør Beretningen dagligdags, fremgaar af, at Yardens Hverdag omfatter alt, fra Mordsager til ældre Damers Opringninger om bortløbne Skildpadder. Intet menneskeligt er dem fremmed. Skildringer om Flodpolitiet Trafikkens Virvar i Londons City. Efterretningstjenesten, og bl a. Kæmpearbejdet der paahvilede Politiet under Kroningshøjtideligheden i 1953. Kort sagt: En Bog, der er spændingsmættet fra første til sidste Side.

Villads Christensen: *Kerneord af Søren Kierkegaard*. De unges Forlag. En Guldgrube er S. K.s Værker, men det er ikke enhver Sag at grave Skatte frem af et Bjerg paa 36 Bind. Her er en lille Samling „Kerneord“, den er overkommelig at læse, og vil forhaabentlig give Lyst til mere. En lille Forsmag: „Du og Samvittigheden er eet, den ved alt, hvad du ved, og den ved, at du ved det“. „Danmark er et meget lille og smaaligt Land, hvor alle kender hinanden hvor Menneskefrygten er den højeste Gud; det, at blive latterliggjort det mest frygtede“.

„Barnets Fest og andre nordiske Julefortællinger“, Gyldendal, er en Samling nordisk Literaturbidrag af kendte Digtere som Johs. V. Jensen, Skjoldborg, Thøger Larsen, St. St. Blicher, Sophus Schandorff m. fl., ligeledes med Bidrag af Digtere fra Nabolande, som Sillanpää og Strömberg. Man glæder sig ved denne Bog. Et fint Udvalg af flere gode Digteres Arbejde i samme Bog.

J. P.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

HIRTSHALS

Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk
Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK
Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM
Telf. 37
God borgelig Middag - Pæne Værelser
Bestyrer Niels Samuel

CHR. JEPSEN - Telefon 39
Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«
Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals
Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN
Lys . Kraft . Skibsinstallation
Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK
HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statautoriseret v. Aage Geisnæs - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibaproviantering . Etableret 1909

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen

Rigstelefon 86 (5 Linier)

Telegramadresse: »Paulsax«

1. Kl. Varer

1. Kl. Betjening

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN
TELEFON 27
POSTGIRO 44039

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning
Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen
Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD
aut. Installatør . Telefon 348
SKAGEN

AKTIESELSKABET
SKAGEN ISVÆRK
Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogligne og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt
Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 502

MINDESMÆRKER
Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Eriksen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen
Maskinfabrik 1/S . Tlf. 761

Dæksmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri
Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 864 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN
Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN
Vaadbinderi og Tovtjæreri
Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN
Maskinværksted

Ny Havn Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou
Stormgade 59
Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888.
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18, Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 45 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial i Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 2

1. Februar 1956

23. Aarg.

Esbjerg-Kutteren »Helen May«

der blev frygtelig tilredt af den voldsomme Braadsø, der væltede den rundt

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Marketerieret
"NY HAVN"
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Brødrene Leervad
Tlf. 10 & 9 Esbjerg
Teleg.-Adr. Leervad-
Lys - Kraft
Motorreparationer
Radio

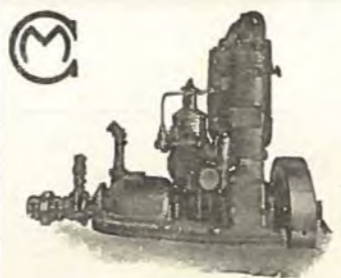
Brugsforeningen
"FREM"
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

To- og Firtakts-
MotorerBilligste Pris
Forlang TilbudMotorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa MotorfabrikHirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

DANMARKS
HANDELS- SØFARTS- TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig.
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stillet 2. August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00

Kontortid: 9,30 - 11,30 og 14 - 16
Fredag 9,30 - 11,30, 14 - 17,30, Lørdag 9 - 12Thyborøn Afd. . Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aens
Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontor: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 2

1. Februar 1956

23 Aarg.

Esbjerg-Skipper dræbt, da Kutter væltede rundt

Om den tragiske Ulykke paa Esbjerg-Kutteren „Helen May“ og den dramatiske Indsats af Redningsskibet „F. V. Mortensen“ skriver „Beni“ i „Vestyden“.

Dramatisk Bjærgning af „Helen May“, der laa med Kølen i Vejret i 10 Minutter under den orkanagtige Storm.

Skipperen stod ved Roret til det sidste

Kutterens Motor var gaaet i staa, og Søerne vaskede ustandselig ind over Dækket. I Mørket fælede de tre Mænd sig Vej henover Rigning og Mesanmasten, der var knækket og faldet ned paa Dækket. Da de naede frem til Styrehuset, blev de klar over, at Skipperen ikke var i live mere.

Styrehusets Vinduer var totalt splintret, og alt flød hulter til bulter mellem hinanden. Fiskeskipperen var sunket sammen ved Roret. Han er antagelig slaaet bevidstløs, inden Vandet fyldte Styrehuset, da Kutteren væltede og flød med Kølen i Vejret.

De overlevende gav sig omgaaende i Færd med at øse Vand fra Maskinrummet for at gøre Forsøg paa at faa Maskinen i Gang igen. Radioen var totalt ødelagt af Vandmasserne, og de tre Fiskere havde ingen Muligheder for at tilkalde Hjælp. Da det lysede fik de et Overblik over deres fortvivlede Situation, Kutteren havde lidt betydelig Skade, og baade Last, Lukaf og Maskinrum var fyldt med Vand.

Fiskerne riggede Nødblus til af Tvist og Benzin

Det blæste med Vindstyrke 12 i Bygerne, og de høje Braadsøer kastede Bold med det havarerede Fartøj. Fiskerne var klar over, at de drev mod Horns Rev, og de arbejdede som besatte paa at faa Maskinrummet tømt for Vand. Først langt op paa Dagen havde de vaade og trætte Besætningsmedlemmer faaet saa meget Vand væk fra Maskinen, at de kunne gøre Forsøg paa paa at starte den.

To af Batterierne var stadig intakte, og efter gentagne Forsøg og lang Tids Taalmodighed, lykkedes det at frembringe Gnister fra Batterierne. Besætningsmedlemmerne blev enige om, da Mørket faldt paa, at rigge et Nødblus til, saa eventuelle forbipasserende Skibe kunne blive klar over deres fortvivlede Situation.

Den orkanagtige Vinterstorm krævede ogsaa en Esbjerg-Fiskers Liv. Søndag Morgen, da Stormen var ved at løje af, blev Kutter E 563 „Helen May“ bugseret til Kaj af Redningsskibet „F. V. Mortensen“. Kutterens Ejer og Fører, Fiskeskipper Henrik Thuesen, Fredensvej, Sædding, var et Døgn forinden omkommet i Styrehuset, da en svær Sø ramte „Helen May“, og væltede den en hel Omgang rundt i det oprørte Hav.

Der bredte sig en knugende Stilhed blandt de tilstedeværende paa Kajen, da de stærkt forkomne Besætningsmedlemmer fra „Helen May“ gav Meddelelsen om Henrik Thuesens Død til hans Hustru, der var taget ned paa Havnen sammen med sine to Børn for at tage mod Manden, naar Kutteren kom i Havn. — En tung Skæbne havde ramt en lykkelig Fiskerfamilie.

Tre Fiskere sad i Lukafet og drak Kaffe

„Helen May“ var Lørdag Morgen med Henrik Thuesen ved Roret paa Vej til Esbjerg Havn i det frygtelige Uvejr. Omkring Kl. 7 var det Vagtskifte, og i Lukafet sad de øvrige Besætningsmedlemmer, Bedstemand Børge Nielsen, Plantagevej 9, Hjerting, Trediemanden Jens Anker Baunsbæk, Sømandshjemmet, Esbjerg, og Kokken Niels P. Nielsen, Billum. De havde sat sig omkring Bordet for at drikke Kaffe, da Kutteren pludselig krængede haardt.

I det samme vælter Søen nedover Kutteren, og de tre Mænd bliver slynget rundt mellem hinanden, mens Vandet fosser ned i Lukafet. Det syntes at vare en Evighed, inden Kutteren atter rejser sig i Søen.

De tre Mænd genvandt først Fatningen, da Kutteren slingrede for Sø og Vind, og de fik Hovedet over Vandet i Lukafet. Der var kun en halv Meter Luftrum mellem Vandet i Lukafet og Loftet, og med stort Besvær lykkedes det dem at kravle op paa Dækket.

En 80 Aars Dag for en Stranding ved Gl. Skagen

Den 20. Januar 1876 om Morgenen Kl. 8, anmeldtes til Opsynsmanden ved Redningsstationen „Gl. Skagen“, at et Skib var strandet ca. $\frac{3}{4}$ Mil Vest for Gl. Skagen.

Det blæste en VSV-Storm med Regntykning. Redningsmandskabet og Transporthestene gav efter Tilsigelsen meget hurtigt Møde, og Kl.

Baadmand
Christian
Rasmussen,
Gl. Skagen

8,30 afgik man med Raketapparaterne, medens Redningsbaaden kom bagefter.

Ved Ankomsten til Strandingsstedet saas Skibet liggende halvt kæntræt paa Indersiden af 2. Revle, hvor Braadsøerne stadig slog over det. 6 Mand sad fastsurret i Rigningen.

Saa snart Raketapparaterne var aflæst, sendte Opsynsmanden uopholdelig Hestene og Mandskabet tilbage for at fremskynde Redningsbaadens Transport, medens han selv ved Assistance af en Del tilstedeværende Fiskere betjente Raketapparatet. Der affyredes en Raket, hvis Line faldt over Fløjknappen paa Stortoppen, hvor der sad 2 Mand i Salingen; men ingen af dem var i Stand til at entre op efter Linen, og kort efter blæste den fri i Læ af Skibet. En anden Raket affyredes, og denne Gang faldt Linen over Mærseraaen og opfangedes straks af de i Mærset og Bramsalingen siddende 4 Mand. Stjertblokken med Line blev stukken paa, og de ombordværende begyndte at hale ud, men det viste sig snart at være umuligt for dem paa Grund af den haarde østløbende Strøm.

Redningsbaaden kom nu, og blev kørt et godt Stykke Vest for Strandingsstedet for at have tilstrækkeligt Driverum, og den sattes i Søn der, bemandet med hele sin faste Besætning, 12 Mand. Søn gik meget højt, men efter en anstrengende Roning lykkedes det dog at komme ud i Nærheden af Skibet, hvor Redningsbaaden ankredes op for begge Ankerdræg.

Skibet var nu aldeles kæntræt og laa med Masterne langs Vandet. Masterne dukkede stadig op og ned, saa det var forbundet med stor Livsfare at komme i saadan Forbindelse med Vraget, at der kunde reddes af de i Mærset siddende Folk. Redningsbaaden kom ved Forsøgene saaledes en Gang ind under Rigningen, og hvis det ikke var lykkedes at kappe løs, vilde Redningsbaaden være gaet under.

Det lykkedes tilsidst at faa kastet Liner og Kastedræg hen til de Skibbrudne og endelig, efter store Farer og Anstrengelser, at faa 3 Mand ned i Redningsbaaden.

I Fokkevantet sad endnu en Mand, som var saa forkommen, at han slet ikke kunde gribe de tilkastede Liner, hvorfor Baadmand Christian Rasmussen vovede sig med en Line ned til ham. Efter stor Anstrengelse og under øjensynlig Livsfare i den stærke Brænding, som stadig slog over ham, fik han Manden kappet los fra Rigningen og anbragt 2 Liner paa ham, hvorved han halede ind i Redningsbaaden. Men desværre var Livet næsten udsukt, da han kom ind, og under Transporten til Kvarter døde han.

Under dette Redningsarbejde, der medtog ca. $1\frac{1}{2}$ Time, var de 2 Mand, som opholdt sig i Stortoppen, skyllet bort og omkommen.

Da Redningsbaaden ikke kunde komme dem nærmere, forinden Redningen var fuldført af de i Fokkerigningen siddende, var der ofte tilkastet de 2 Mand Liner, men de var saa forkomne, at de slet ikke tog efter dem.

Ankertovet kappedes derefter, og Redningsbaaden holdt til Land, som heldigt naaedes Kl. 11,30 Formiddag.

Det strandede Skib var Skonnerten „Haa-bet“ af Rønne, paa Rejse frs Burntisland til Hjemstedet med Kul.

For dette vanskelige, dygtigt udførte, Redningsforetagende modtog Redningsmandskabet Ekstrabelønning, og ovennævnte Baadmand, Christian Rasmussen, tildeltes Dannebrogskorset.

Redningsbaade til Ombygning paa Orlogsværftet

Hvide Sande Havns Motor-Redningsbaad befinder sig f. T. paa Orlogsværftet, hvor den undergaar en Ombygning m. m. samt Installering af en ny Motor paa 80 HK. Samtidig faar Baaden den iflg. Betænkningen omtalte Overbygning, som man venter sig meget af, idet dette betyder helt anderledes Læforhold saavel for Mandskab som for reddede.

Ombygningen vil formentlig kunne afsluttes i Løbet af ca. $2\frac{1}{2}$ Maaned, og i denne Tid vikarierer en Hvide Sande-Kutter for Redningsbaaden. Det er derefter Meningen, at Thyborøn-Redningsbaad skal have samme Omgang, og derefter formentlig saavel Skagen som Hirtshals Redningsbaade.

En Betingelse for dygtigt udført Redningsarbejde er det bedst tænkelige Materiel

Det er en Kendsgerning, som ingen Redningsmand vil bestride.

Der er ingen Grænser for hvad der kræves af vore Redningsmænd, og ingen af os har oplevet, at de nogensinde er veget tilbage for at gøre deres Pligt.

Det har de seneste orkanagtige Storme bevist.

Dette gælder for vore Mandskaber ved Redningsstationerne og Mandskabet paa vore Redningsskibe.

Hvor har man Grund til at takke for modige Mænds Indsats.

Lige saa vel som man regner og stoler trygt paa menneskelig Indsats, lige saa afgjort er det at det Materiel, der anvendes til at øve Indsats med, er saaledes at de, der skal sætte Livet i vove for andres Redning, virkelig føler, naar de gaar ud i Kampen, at de nærer Tillid til det Materiel, der er dem givet.

Det modsatte kan ikke tålleres i et moderne Samfund, hvor der iøvrigt ofres Kæmpesummer til Formaal, der godt kan sættes et Spørgsmaalstegn bag ved — og som ikke staar i Relation til Menneskets Velfærd — Liv eller Død.

Det knirker lidt i vort Redningsvæsen for Tiden, og det er ikke fri for at man har det kedelige Indtryk, at man er lovlig langsom til at yde de Bevillinger, der er nødvendige for kunne præstere et intakt Redningsvæsen.

Vi skal i denne Forbindelse blot nævne en af de Redningsstationer paa Jyllands Vestkyst, der sædvanligt, paa Grund af Pladsens Størrelse, er mest virksom — nemlig Nr. Vorupør. Her har man i aarevis været utilfreds med Redningsbaaden, der findes stationeret ved Lejet.

Og Redningsmandskabet har — ikke en — men mange Gange erklæret, at de manglede Tillid til Baaden.

Dette vil altsaa sige, at disse Mænd, der daglig i deres Erhverv slaas med Havet og gaar ombord i deres egne Fiskefartøjer med absolut Forvisning om, at der i disse findes Manøvre-egenskaber og Sødygtighed, som savnes i den Redningsbaad, som de i de farligste Stunder og mest kritiske Situationer skal betro deres Liv til og øve Redning af Menneskeliv fra.

Hvorfor bliver disse Redningsmænds Ord og Meninger ikke taget til Indtægt. Det var — mener vi — bedre at man valgte dette, end høre begrundet Kritik herom fremsat udefra.

* * *

Som bekendt foresloges det i Redningsudvalgets Betænkning, at der skulde nedsættes et

Tilsynsudvalg, som skal fungere indtil Nyordningen af Redningsvæsenet er gennemført.

Dette Udvalg er udpeget og bestaar af følgende: Afdelingschef i Forsvarsministeriet Sigurd Iversen (Fmd.), Fmd. for Vestjysk Fiskeriforening og Dansk Fiskeriforening Laur. Thygesen, Esbjerg, og N. Bjerregaard, Frederikshavn, Fmd. for Foreningen af danske Redningsmænd, Opsynsmand Gustav Hallgreen, Esbjerg, Redningsbestyrer N. Hansen og Underdirektør Otzen, Orlogsværftet.

Dette Udvalg har holdt sit første Møde. Paa „Vestjysk Fiskeriforenings“ sidst afholdte Bestyrelsesmøde omtalte Formd. Laur. Thygesen rent periferisk Mødets Forløb.

Laur. Thygesen udtalte, at Tegningerne til den første 16 Tons Redningsbaad forelaa, og den vilde koste $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner. Bevillingen hertil er ikke endnu givet, hvad der er Tilfældet med 160.000 Kr. til en af de omtalte 3 Tons Redningsbaade, der efter Planerne skal stationeres paa Vestkysten — der er Tale om 2 af disse til Anbringelse henholdsvis i Stenbjerg og Thorup Strand.

Jul. Poulsen, Vorupør, beklagede, at der ikke fandt en hurtigere Fornyelse Sted efter Betænkningens Afgørelse, og betegnede Redningsbaaden i Nr. Vorupør som en „Dødsfælde“ for Mandskabet.

Laur. Thygesen: Jeg er klar over, hvad jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for, at Vorupør Redningsbaad er en daarlig Baad, men Redningsbestyreren har udtalt, at Redningsbaaden er, som Baadsmanskabet i sin Tid har ønsket den.

Jul. Poulsen: Jeg mener, at selv om der dengang er begaaet Fejl — det er forøvrigt Orlogsværftet der har bygget Baaden — skal dette vel ikke forhindre, at Fejlen rettes, og der bliver stationeret en Redningsbaad, som det nuværende Mandskab trygt tør betro deres Liv til.

N. P. Thomsen, Esbjerg: Jeg finder det forkasteligt, om der skal ske en Ulykke ved Vorupør, før man anbringer en ny Baad ved Stationen.

Hvide Sande-Redningsbaaden er nu i København til Ombygning. Der skete før dette en sørgelig Ulykke dernede. Skal der ske noget lignende i Vorupør, før man der bliver hørt.

P. Munk-Madsen, Klitmøller, understregede Redningsvæsenets Effektivitet som en livsvigtig Sag for Fiskeriet. Han var forundret over, at der kunde bygges en i alle Henseender moderne god Kyst-Fiskerbaad paa 10—12 Tons for 60.000 Kr., medens omtalte 3 Tons Redningsbaad bliver 3 Gange saa dyr.

Otto Heide Sørensen, Hvide Sande var bange for at Redningsbaadens Sejldygtighed ikke forbedredes ved Ombygningerne.

Laur. Thygesen: Jeg vil — efter de faldne Udtalelser, navnlig ang. Vorupør-Baad —

sige, at jeg finder det rigtigt, at Redningsmandskabet i Vorupør henvender sig til Redningsbestyreren om, at de ikke har Tillid til deres Baad, og at de ønsker den enten ombygget eller udskiftet.

Vi bringer dette Referat her i Bladet fordi det er en Meningstilkendegivelse, der maa paa-regnes at have nogen Vægt — ikke mindst fordi de faldne Udtalelse nøje dækker den Kritik af samme Problem, der fremkom i et større Forum paa Redningsmændenes egen Aarsmøde i Aarhus.

Den røde Traad igennem denne Dags Drøftelser dækker en enkelt Udtalelse fra Formanden, der i sin Aabningstale udtalte: Det er meget godt med en Lønforbedring, men det var langt bedre med en moderne, tidsvarende Materiel. Vi tror — og det ønsker vi her at understrege — at Redningsbestyrer Niels Hansen som Chef for Redningsvæsenet ikke har et højere Ønske, end at se, at hans Mænd ude ved Stationerne har Tillid til deres Baade.

Men han skal jo ikke bevilge de nødvendige Midler. Med lad det nu ikke gaa med Snak længere, naar det drejer sig om Vorupør Redningsbaad.

Giv Stationen en ny og bedre Baad, der vil give de Mænd Tryghed til at kæmpe de haarde Kampe, der vitterlig kæmpes ved denne Station.

Der er noget, der hedder Pligt, og ogsaa Ret.

Maagen.

36 Timer i Redningsbaade i stærk Kulde og Snestorm

Fartøj med 17 Mands Besætning minesprængt og sunket udfor Esbjerg

Den 17 Mands store Besætning fra Panama-Fartøjet „Alvi“ maatte tilbringe 36 Timer i Redningsbaadene i Kulde og Snestorm, da deres Skib gik paa en Mine og sank udfor Esbjerg, til de blev reddet af svenske Skibe. Besætningen bestod af Tyskere, Estlændere og Finner. De var alle haardt medtagne og stivfrosne af Kulden, da de blev bjerget, kun en enkelt var kvæstet ved Eksplosionen.

Omfattende Redningsaktion

Besætningen gik i to Baade, da Skibet sank. Den ene med seks Mand og en Kvinde ombord blev fundet af det svenske Skib „Beluna“ og via Gøteborg Radio blev Blaavand Radio alarmeret. Redningsfartøjerne „Vestkysten“ fra Thyborøn og „F. V. Mortensen“ samt en Marinekutter fra Esbjerg gik ud for at eftersøge den anden Redningsbaad med ti Personer ombord, og der blev gjort Foranstaltninger til at etablere Strandvagt langs en stor Del af Vestkysten og til at sende Reserveredningsbaaden, en Kutter, ud fra Hvide Sande.

Stærkt medtaget af Strabadserne

Den anden Redningsbaad blev fundet af det svenske Passagerskib „Britannia“ paa Vej fra Harwich til Gøteborg. Det var blevet dirigeret til Stedet af Gøteborg og Blaavand Radioer, som havde opgivet den første Redningsbaads Position nøjagtigt. Ved at beregne Strøm og Vind og anvende sit Radar kunde „Britannia“ derefter gaa direkte til det Sted, hvor de nød-stedte drev om i Redningsbaaden.

Alle i Baaden, ni Mand og en Kvinde, var stærkt medtagne af Strabadserne, og et Par af dem havde faaet Chok og maatte under Lægebehandling.

I Redningsbaaden havde man set tre Skibe passere, uden at man ombord observerede de nødstedte.

Stadig en vis Fare for Miner i Nordsøen

Men de fastlagte Sejlruiter kontrolleres regelmæssigt

I Anledning af Minesprængningen af „Alvy“ udtaler Kommandørkaptajn Budtz Christensen, Søværnskommandoen, om Minefaren i Nordsøen:

„En vis Minefare maa man stadigvæk regne med er til Stede i Farvandet mellem Danmark og England paa en bred Bræmme langs Danmarks og Nordtysklands Kyst ned til Holland, men hvor længe man maa anse Risiko for flere Sprængninger for en Realitet, kan ikke siges med Nøjagtighed. Det vil afgænge af Minernes forskellige Levedygtighed, som for manges Vedkommende er op til adskillige Aar.

Der blev ialt i de danske Farvande kastet op til 6-7000 Miner, hvoraf man formoder ca. 2000 er tilbage. Man har ryddet og sikret de fastlagte Sejlruiter, som stadig med regelmæssige Mellemløb kontrolleres, mens Farvandet udenfor maa besejles for egen Risiko. „Alvy“ befandt sig paa Kanten af Sejlruiten, da Ulykken skete.

Naar de danske Farvande i særlig Grad blev minefyldt under Krigen, er det til dels fordi engelske Bombemaskiner efter Togter over Tyskland paa Flugt op over Nordsøen i mange Tilfælde blev tvunget til at tømme deres Last ud over Vandet. I Betragtning af de mange Miner, som er blevet nedlagt og altsaa endnu til en vis Grad betyder en Fare, er der i Aarene efter Krigen kun sket forholdsvis faa Sprængningsulykker.

Til Skagen Fiskeauktion blev der i December Maaned tilført 4.364.857 kg Fisk.

Hvis Bladet udebliver,

bedes de Holdere, der modtager det gennem Posten, straks klage til Postbudet.

Hvis Stationerne ikke modtager Bladet regelmæssigt, bedes dette paa et Brevkort meddelt til Gadgaard Nielsens Bogtrykkeri, Lemvig.

Hvem skulde gaa og fortælle Magdalene det?

En gammel Esbjerg-Redningsmand, L. H. Thrane, har venligst sendt „Tidsskrift for Redningsvæsen“s Læsere denne Nytaarsbilsen.

Naar man tænker tilbage i Tiden, der er gaaet, og paa Turene, der er udført, hvoraf nogle var haarde, mindes jeg en af dem, der fandt Sted den 21. December 1922.

Vi var ude paa „Ulv-tænderne“ for at hente Besætningen paa „Bries“ af Esbjerg. Vi fik 3 Mand i sidste Øjeblik — vi var glade alle sammen. Det var en god Julegave til Familien.

Den 10. Oktober 1926 var vi i Sønderho, mulig en af de haardeste Ture, jeg har været med paa, men Besætningen var kommen i Land, da vi kom derhen.

Den 29. Oktober 1935 var en mørk Dag. Da vi var ude at hjælpe en Kutter, mistede vi jo Lambertsen, Redningsbaadens Fører.

Hvem skulle gaa og fortælle Magdalene det? Det blev Opsynsmand, Havnemester Larsen og mig. Men hun var en modig Kvinde, hun tog det roligt.

Vi skylder de Mænd, der har oprettet Legaterne, en stor Tak fra vi ældre.

Organisationen maa vi jo være glade for, naar vi tænker tilbage paa Lønnen før og nu.

Det kan ikke bestrides, at den har arbejdet godt for at give taalelige Kaar for Personalet i Etaten.

Vi maa haabe at Folk ogsaa i Fremtiden maa forstaa Betydningen af at have en Bestyrelse, der arbejder for dem. Det kan jo være en utaknemmelig Bestilling i Tiden.

Med Hilsen til alle, som min Hilsen vil modtage.

Laurits.

Stort Skibsbyggeri paa danske Værfter

Der er i 1955 nybygget 42 Skibe paa ialt 169,359 Brt.

Dansk Skibsbygningsindustri, der ved sin aarlige Produktion i høj Grad bidrager til at indtjene fremmed Valuta til Landet, kan ifølge Erhvervenes Oplysningsraad i 1955 se tilbage paa en til danske og udenlandske Rederier afleveret Tonnage, der alt ialt er 28,000 Brt. større end den sidste Aar afleverede Tonnage, der var paa 142,000 Brt.

I 1955 vil Opgørelsen over de danske Værfters Nybygninger omfatte 42 Skibe paa tilsammen 169,359 Brt. Det er en Stigning paa 27,000 — 28,000 Brt. — eller 20 pCt., og det er mere end hele forrige Aars Tonnage bygget for fremmed Regning. I 1955 har dog ikke mindre end 63,000 Brt. været bygget til udenlandske Rederier. Det er over en Tredjedel — nøjagtig 37 pCt. af den samlede Nybygningstonnage.

HIRTSHALS

Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer

Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank

Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samue

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

LEDIG	Thyborøn Fiskeauktion (Statsautoriseret) v. Alb. Steen Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.	Martin Herups Vaadbinderi Thyborøn Havn
-------	---	--

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN — RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8—18, Søndage 8—9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8—12,
13—18, Søndag 8—9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 45 og 808y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov Smede- & Maskinværksted Thyborøn . Tlf. 61 Indehaver: J. Salskov	Sømandshjemmet & Afholdsrestaurant ★ Thyborøn . Telefon 4	RESERVERET
--	--	------------

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 3

1. Marts 1956

23. Aarg.

Kaptajn C. E. Skouenby i Styrehuset paa Redningsskibet »Vestkysten«

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

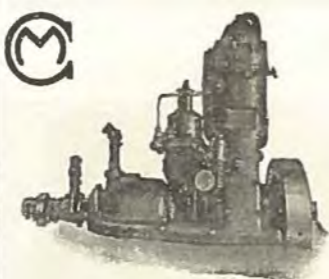
Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

To- og Firtakts-
MotorerBilligste Pris
Forlæng TilbudMotorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —

Telefon 34 Privat 54

LEDIG

Markatenderiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS- og TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Silliet 2 August 1847 Telefon 131 Postg. 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyborøn Afd. Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi

Hirtshals Tlf. 180

Brødrene Leervad
Tlf. 10 & 9 Esbjerg
Teleg.-Adr. - Leervad-
Lys - Kraft
Motorreparationer
Radio

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets Ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 18,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 3

1. Marts 1956

23. Aarg.

Da 147 tyske Kadetter blev reddet af Fiskerne fra Agger

Orlogsbriggen „Undine“s dramatiske Stranding i en hylende Nordveststorm

Redningsfolkene fra Agger stod Natten igennem i Vand til Livet paa den overskyllede Tange

Af Redaktør B. Steffensen

En Efteraarsdag i 1884 var der Bryllupsfest hos „Kongen af Agger“, Sognefoged og Opsynsmand ved Redningsbaaden, Thøger Sørensen, men Gildet fik en brat Afslutning allerede om Eftermiddagen, da den udsendte Strandvagt meddelte, at et stort, sejlførende Skib var i Havsnød sønden for Byen. En orkanagtig Storm af Nordvest fejede ind over den thylandske Kyst og satte Havet i stærkt Oprør, og da Mændene fra Redningsbaaden kom ned til Stranden, øjnede de trekvart Sømil af Land en Brig, som tilsyneladende uden Sejlføring drev ind mod Kysten. Det blev Optakten til en af de mest bevægede Strandinger, som man nogen Sinde havde oplevet i Agger, og da Døgnet var gaaet, kunde man tilføje — en af de lykkeligste Strandinger — idet en Besætning paa ikke mindre end 147 tyske Marinere — væsentligt unge Kadetter — da var bjerget velbeholdent ind fra deres strandede Skib. Redningsfolkene fra Agger udførte den Dag en Daad, som bragte Fiskerlejets Navn viden om, og Kejser Wilhelm sørgede for, at de modige thylandske Fiskere fik en klækkelig Belønning for deres Bedrift.

Redningsmænd og Heste blev overskyllt af Braadsøerne

Det nødste Skib blev først bemærket lidt over Middag, men tilsyneladende lykkedes det Mandskabet at klare Kysten. Fra Land kunde man se, at Sejlføringen blev ændret, og Fartøjet — en Brig paa ca. 400 Tons — stod derefter sydpaa og forsvandt snart af Syne. Et Par Timer senere vendte det tilbage med nordlig Kurs, men nu stod det klart for de stedkendte Folk, at det ikke kunde undgaa at strande, og i ilsom Fart drog Redningsfolkene ud paa Aggertangen, hvor man var forberedt paa, at Strandinger vilde ske

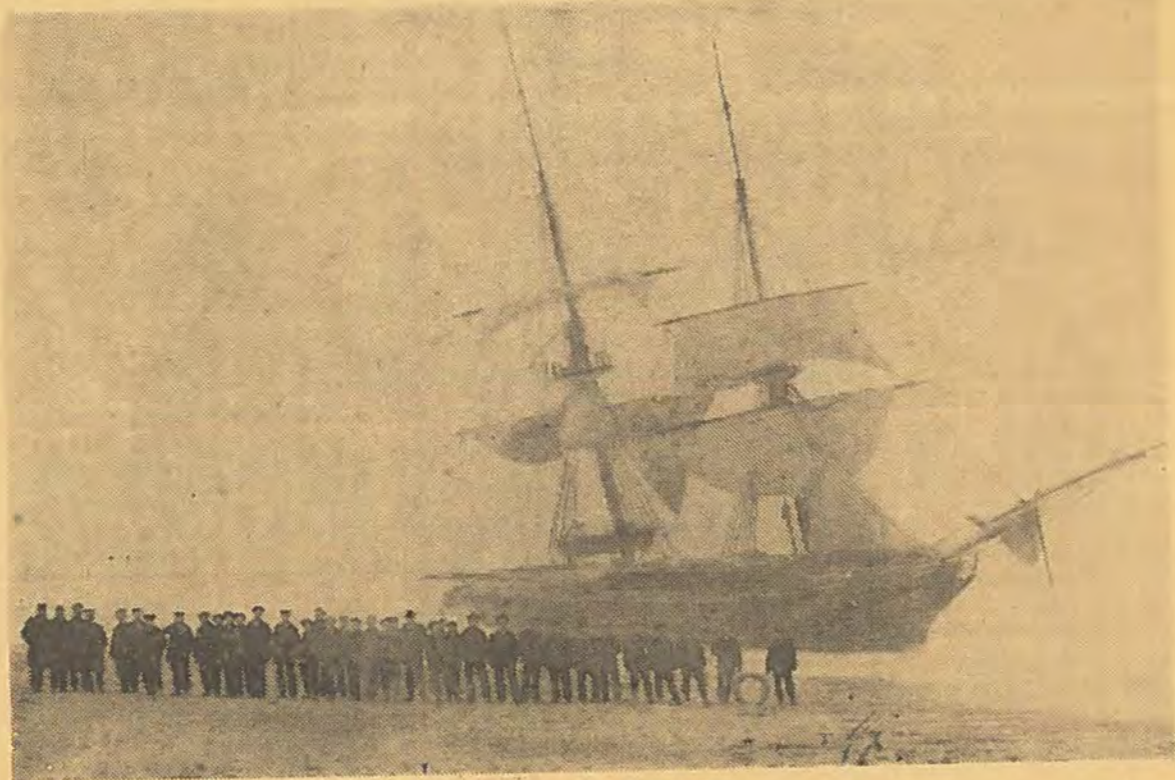
Stormen var tiltaget i Styrke, og Havet var stegtet, saa Tangen syd for Agger allerede stod under Vand. Som en sydende Fos væltede Braadsøerne indover den lavtliggende Tange, og Fiskerne havde det største Besvær med at drive Hestene med Redningsmateriellet frem. Baade Folk og Heste vadede i Vand til Livet paa den overskyllede Forstrand. Mændene væltede omkring paa Stranden eller klamrede sig til Vognene og naaede gennemblødte frem til Strandingsstedet en lille Mils Vej ude paa Tangen.

Briggen kom drivende for faa Sejl og med Ankre ude. Endnu holdt den klar af Revlerne, men saa sprængtes Ankerkættingen, og et Par vældige Braadsøer slyngede Briggen ind over de yderste Revler, hvorefter den tørnede ca. 300 Alen fra Land.

Redningsarbejdet foregik fra Vognene

Det var Optakten til, at Redningsarbejdet kunde tage sin Begyndelse. Der kunde ikke være Tale om at lade Redningsbaaden gaa ud, idet Havet nu var saa oprørt, at det var ugørligt at sende en Baad ud fra den aabne Strand. Ombord paa Briggen var der tilsyneladende en meget stor Besætning, der var i yderste Fare. Ingen vidste, hvorlænge det træbyggede Skib kunde holde, og Søerne slog ind over Dækket og taarnede sig undertiden helt op til Undermerset. En af Søfolkene blev revet overbord af en Braadsø. Han fik fat i en Vragstump og klamrede sig til den og med den rivende sydgaaende Strøm blev han ført helt ned til Thyborøn Kanals Udmunding, inden han drev ind paa Kysten. I god Behold løb han Redningsfolkene i Møde, og nu fik man at vide, at hans Skib var den tyske Orlogsbrig „Undine“ med 149 Mands Besætning, og paa Rejse fra Kiel til Plymouth. Ogsaa en anden af de tyske Marinere blev skyllet overbord, og han klarede ikke Turen til Land, men druknede.

Redningsfolkene affyrede en Raket mod Briggen, men den forfejlede sit Maal. En anden blev gjort klar, og denne Gang lagde Linen sig mellem Masterne paa det strandede Skib. Fra Land ventede man paa, at Tyskerne skulde

Orlogsbriggen „Undine“

hale Redningstrossen ombord, men øjensynligt var de uvidende om, hvordan et Raketapparat virkede, og først ved Midnatstid lykkedes det at faa Stjerteblokken tilborde, hvorefter Trossen kunde hales ud og fastgøres. Der var buldrende mørkt paa Strandbredden, hvilket gjorde Arbejdet meget vanskeligt, men Stationen i Agger havde netop faaet en Sending Strandingslys, som ved denne Lejlighed blev anvendt for første Gang. I det blændende Skær fra Magniumsbomberne fik man Lys nok til Arbejdet, og i Redningsprotokollen blev der sidenhen indført en kortfattet Beretning om, at de nye Strandingslys kunde brænde i 12 Minutter og var til megen Gavn.

Gennemblødte af mange Timers Ophold paa Stranden maatte Redningsfolkene gennemføre deres Arbejde paa de halvt overskyllede Vogne, eller ogsaa maatte man holde Trosserne fast i Hænderne. Kl. 1 blev den første Mand sendt ud i Stolen. Han fik nogle vældige Overhalinger i det oprørte Hav, men naaede velholdent ind, og derefter fortsatte man støt Natten igennem, indtil Skibets Fører, den tyske Orlogskaptajn Cochius Kl. 7 Morgen blev halet iland som sidste Mand. Da havde Aggerfolkene faaet 147 Mand velholdent ind.

Da den tyske Kaptajn rystede af Kulde og Sindsbevægelse blev hjulpet ud af Redningsstolen, blev han modtaget af Baadens Fører, som sindigt knappede sin Stortrøje op og rakte Kaptajnen sin Brændevinsflaske fra Inderlommen.

Den tyske Officer smilede taknemmeligt og tog sig en ordentlig Slurk, hvorefter Fiskeren brummede: „Ja, do ved wes et, te' vi er guer ve dæ, dit tyske Høved“. Det var jo ikke saa længe efter 1864, at denne ramsaltede Bemærkning blev givet. Kaptajn Cochius rystede smilende paa Hovedet. Han forstod ikke Dansk og fik aldrig Velkomstordene fra Agger Strand oversat.

I Agger har man endnu Husgeraad fra den tyske Orlogsmand

Den djærve Redningsdaad vakte naturligt nok stor Opstandelse i Agger, hvor alle Hjem maatte modtage de forliste Søfolk i Indkvartering i nogle Dage, indtil de kunde blive sendt til Kiel med Ekstratog. Da Stormen løjede af, viste det sig, at Briggen havde klaret sig uden at blive slaaet til Vrag, og der blev bjerget en Mængde Inventar fra Skibet, bl. a. en uhyrlig Mængde af Porcellæn og Glasvarer. Briggen var Uddannelsesfartøj for Marinen, og det store Mandskab gjorde det usædvanlige Forraad forklarligt. Det meste blev solgt paa en Auktion i Agger, og i mange af de gamle Fiskerhjem har man den Dag i Dag Glas og Porcellæn, som stammer fra den tyske Orlogsmand. En Del er i Aarenes Løb solgt til Opkøbere, men der er stadig noget tilbage, som man værner om som et Minde om en af de store Strandinger i fordums Dage.

Mands Minde

75 Aar

Fhv. Baadmand Th. Fr. Poulsen, Hals, fylder den 15. Marts 75 Aar.

Fhv. Opsynsmand Jens K. Baltesen, DM., Nørre Vorupør, fylder den 26. Marts 75 Aar.

70 Aar

Fhv. Baadmand Magnus K. A. Hviid, Thyborøn, fylder den 18. Marts 70 Aar.

Fhv. Baadmand N. M. C. Johansen, Slettestrand, fylder den 28. Marts 70 Aar.

50 Aar

Opsynsmand v/ R/St. „Stenbjerg“, N. J. Poulsen, fylder den 3. Marts 50 Aar.

Baadmand v/ R/St. „Thorsminde“, G. Em. N. Larsen, fylder den 7. Marts 50 Aar.

Baadformand v/ R/St. „Østerby“, Johan Th. Larsen, fylder den 29. Marts 50 Aar.

Jubilæum

Baadmand v/ R/St. „Løkken“ Charles Peter Larsen, kan den 1. Marts fejre 25 Aars Jubilæum i R. V.

Nu er det godt 70 Aar siden „Undine“ strandede, og af nulevende Aggerboer er der kun faa, som husker den dramatiske Begivenhed, men det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, at der paa Havbakkerne ved Strandingsstedet kunde findes Mængder af tyske Riffelatroner med Blykugler. Der var adskillige Kasser Ammunition paa Skibet, og for at blive det farlige Stads kvit, gravede Bjergerne nogle store Huller i Sandet og sænkede Patronkisterne deri. I Tidens Løb, da Havet tog Hul paa Bakkerne, kom de gamle Patroner igen for Dagens Lys. Der blev ogsaa bjerget en Del Genværer, hvoraf nogle havnede i Agger, men de er forlængst gaaet til.

Redningsmændene i Agger fik en efter Datidens Forhold kongelig Belønning for deres Daad — 5000 tyske Mark til Deling — og Opsynsmand Thøger Sørensen blev dekoreret med den prøjsiske Kroneorden. Kaptajn Cochius var sammen med nogle af sine Officerer indkvarteret hos Thøger Sørensen, og efter sin Hjemkomst sendte han som en personlig Gave, et meget smukt og værdifuldt Guldsmykke til Thøger Sørensens Hustru som Tak for den Gæstfrihed, man havde mødt. Dette Smykke er naturligvis endnu i Familiens Eje, idet det efter Oline Sørensens Død for ikke saa mange Aar siden overgik som Arv til hendes Svigerdatter, Fru Direktør Hjalmar Sørensen, Holstebro.

„Undine“s Stranding er nu Historie, men dog ikke fjernere, end at man den Dag i Dag hos enkelte af de gamle Redningsfolk kan finde et blegnet Fotografi af den strandede Brig med en hel Række af de reddede Kadetter staaende Arm i Arm inde paa Forstranden.

Paa Falderebet -

Kaptajn Skounby, Redningsskibet „Vestkysten“s hidtidige Fører befinder sig paa Falderebet, idet han pr. 1. Marts fratræder Stillingen i Thyborøn, for at gaa ombord i Havundersøgelsesskibet „Dana“ som Fører af dette Skib.

Kaptajn Skounby har ikke været paa „Vestkysten“ mere end 5 Aar, men alligevel længe nok til, at han blandt Vestkystens Fiskere og Redningsmænd er blevet en afholdt Mand og en anerkendt dygtig Kaptajn paa det Skib, der normalt ikke kaldes paa i Magsvejr, men derimod naar Stormene suser og Bølgerne gaar højt.

Kaptajn Skounby er 53 Aar og Københavner, og har allerede om et Aars Tid 40 Aars Søfart bag sig, idet han kom til Søs i 1917.

1924 tog han Styrmandseksamen, 10 Aar senere Skibsførereksamen.

I 1937 kom han til Havundersøgelsesskibet „Dana“, hvor han var Styrmand, senere Overstyrmand, for i 1950 at blive Kaptajn paa „Vestkysten“, hvor han sammen med sit dygtige Mandskab har haft rig Lejlighed til at vise Viljen til at staa Vestkystfiskere bi i Nødsituationer og mørke Timer. Kaptajn Skounby har forenet Begrebet Kaptajnen og Redningsmanden i samme Person — aldrig tøvede han, naar der blev kaldt, Nat som Dag. „Jeg ved“, sagde han ofte, „at naar Vestkystfiskeren kalder, saa har han Brug for Hjælp“.

Kaptajn Skounby havde ikke blot et nært Samarbejde med Fiskerne, men naturligvis ogsaa i Faresituationer med Kystredningsvæsenet — og det blev til et godt Samarbejde, som sent glemmes.

Han var Sømand i Ordets bedste Betydning, og derfor forstod han at samarbejde med tre Faktorer: Redningsskibe, Redningsvæsen og Fiskerne, der i farefulde Stunder havde Hjælp behov.

Derfor skal der — paa Falderebet — fra Vestkystens Fiskere og fra Redningsvæsenets Mænd siges en oprigtig Tak for Aarene, der gik.

Vi havde gerne set Samarbejdet fortsat, men ønsker Kaptajn Skounby god Vind i den nye Stilling, der jo ogsaa, omend paa anden Maade, er til Gavn for det Erhverv, hvor han allerede har sat gode Spor.

Maagen.

Vi naede 12-14 Kvartmil til Havs og var ude i internationalt Farvand. En tysk Konvoj paa fire store Dampere med fem Hurtigbaade til Beskyttelse kom dampende — sandsynligvis paa Vej fra Norge til Limfjorden. Vi følte os nogenlunde sikre, idet vi havde en Papplade med svenske Kendingsbogstaver til at dække vort eget danske Kendingsmærke. Vi blev dog hede om Ørerne, da en tysk Hurtigbaad kom halsende imod os. Kursen blev ændret, og vi stod sydover. Det maa have forvirret Tyskeren, for Hurtigbaaden vendte om og fandt tilbage til sin Plads i Konvojen.

Vor Kurs blev igen lagt vestover, og vi var naaet til Farvandet mellem Anholt og Læsø, da en ny tysk Konvoj paa en halv Snes Fartøjer dukkede frem i Horisonten, denne Gang i modsat Retning af den forrige Konvoj.

Ogsaa denne Gang maa Tyskerne have fundet os mistænkelige, idet en Hurtigbaad skilte sig ud fra Konvojen og med fuld Fart holdt ned mod os Stakler.

. . . som en Haj, der snuser til sit Bytte

Inden den naede os, havde vi faaet en Bøje kastet i Vandet og var med fuld Fart i Færd med at løbe Vodtoug i Havet, ligesom for at foregive, at vi var paa dagligdags Rødspættefiskeri. Ganske vist var Vejret ikke just passende, men det var vor eneste Chance til at prøve at bluffe Tyskerne.

Hurtigbaaden cirklede nogle Gange rundt om os og betragtede interesseret vort „Fiskeri“. Min Kammerat og jeg følte det, som om det var en Kæmpehaj, der snusede til sit Bytte.

Vore Anstrengelser med „Fiskeriet“ maa have set temmelig troværdige ud. Hurtigbaaden forsvandt ret hurtigt, og saa var vi færdige med at „fiske“!

Imponeret Kontrol-Officer

De sidste nervepirrende Minutter indtraf, da vi efter 18 Timers Sejlads fra Svenskekysten atter fortøjede paa Siden af det tyske Kontrolskib i den hjemlige Havn. Kontrolofficeren kom nu ombord og ønskede at se Resultatet af vor Fisketur. Han blev imponeret — Lasten var fuld af Fisk! Hele Damdækket stopfyldt med Kasser. Men ogsaa det var et Bluff-Nummer! Kun de øverste Par Kasser var fyldt op med Fisk. — Resten af Kasserne var tomme! Tyskeren fik en „Sludder for en Sladder“, og vi slap heldigvis for den Undersøgelse, der for os vilde være blevet mere end pinlig.

Min Ven har sluttet sin Beretning. Hans Pibe er forlængst gaaet ud og trænger til et nyt „Stop“. Saa tilføjer han — lige saa stilfærdigt som hele hans Beretning har været . . .

Ja, ser du . . . den unge Pige, som paa et hængende Haar nær havde endt sit Liv ovre

ved Skærgeardskysten, fik min Kammerat og jeg aldrig mere at se. — Af de godt og vel halvandet Hundrede Flygtninge, som vi med vort Skib fik bragt i Sikkerhed til Sverige, er der siger og skriver kun fire, som senere er kommet og har stukket os paa Næven og sagt: „Tak for dengang“. Besætningerne paa de andre Flygtningebaade her fra Byen har det akkurat paa samme Maade. Det er absolut heller ikke nødvendigt at der skal siges Tak — det ønsker vi ikke. Men det var nu alligevel rart for os at faa Vished for, at det senere i Livet var gaaet dem godt. N. P.

Med Ryggen MOD MUREN

Længe før Solen viste det allerførste Tegn paa Dagskær, sendte det elektriske Udhalings-spil ved det vestjydske Fiskerleje et Antal Fiskefartøjer til Havs. Fint Havvejr var det ikke, men brugeligt, som man siger. Uden for Landingspladsen skiltes Baadene i det mørke Vejr i forskellige Retninger mod de Punkter, som nu for den enkelte var Maalet for den tilstundende Fiskeri. Taktfast drev Motorens Hestekræfter de sødygtige Baade udad, mens Vandkaskader lyste gulhvidt om Stævn og Bov.

Brugeligt Vejr, nikkede en Rorgænger og sendte en Tobaksstraale ud over Lønningens rimhvide Kant, idet han rettede Kursen ind efter en fjerntliggende Fiskebanke, hvor Torsk og Kuller ikke er helt ukendt med at komme. Der skulde være en reel Chance for netop i Dag at træffe den Torsk, der snød saa skammeligt Nytaarsaften!

Vejret bedredes ikke, som man kommer ud efter, men hvad, selv paa en halvskidt Havvejrdsdag er der hentet mangen en god Fangst, og Haabet er jo lysegrønt. Radiomeldingerne i Aftes var da ikke de værste.

Efter et Par Timers Gang gøres Redskaberne klar, og Linerne løbes ud — men i omtrent samme Minut buser Vinden løs. Det fløjter ildevarslede i Takkelagen, hvidtoppede Søer kikker frækt over Lønningen og spuler Dækket rent for de Sandskorn, som er med hjemmefra. Om et Øjeblik er Stormen en Realitet, der straks maa tages Stilling til.

Arbejdet forceres mest muligt, det var jo rart at faa bjærget Krogene ind med de enkelte Torsk, som velvilligst allerede sidder paa dem. Men iøvrigt er der ingen Vej uden om, der er nemlig kun Tale om en Vej, og det er hjemad! Der er ingen Begyndere i Faget med, alle har talrige Gange før taget alvorlige Livtag med „Kræn Wejster“, naar han er trukket i Skjortæærmer. Og nu er den relativt lille 12

Tons Kystbaad med sin ganske vist kraftige og driftsikre Motor for Alvor i Elementernes Rassen paa Vej ind fra Dyb mod Land og aaben Strand. Braadsø efter Braadsø presser agterind, mens Baaden løber med, saa det ryster fra for til agter, saa falder den tilbage, og Braaddet fortsætter indover i sydende Larm, mens et nyt taarner sig op agterude. Rolig, aah saa velsignet rolig staar Føreren med sin tunge Haand paa Rattet, det er jo ikke nok at lade Baaden løbe med, han skal kunne taksere og vurdere lynende hurtigt for ikke at blive sendt lige lukt til Havsens Bund af en forkert bedømt Braadsø.

Efter et Par Timers Ridt indover, hvor Havet over Stenrev har vist Tænder, er et Par Baade kommet i Følge, og som de kommer Kysten nærmere, kan de paa Toppen af de svære Dønninger se, at her, hvor de for nogle Timer siden gik ud, er alt Haab om Landing ude. Paa Signalmasten hænger tre sorte Kugler, og det siger, at Landing er forbudt.

Inde paa Kysten har en hundredtallig Meneskeskare fulgt de smaa Fartøjers Kamp, men der er herfra ingen Hjælp at vente, for Hav og Storm er saa voldsomme, at selv Redningsbaaden maa holde sig indenfor Revlernes jernhaarde Knoer.

Nu løber Baadene udenfor, ikke med Søerne, der taarnhøje vælter sig mod Stranden, nu kæmper de en fortvivlet Kamp med Stævnen mod Vejret, og ve den Besætning, der i sligt Øjeblik fik Motorvanskeligheder! Man vover ikke at tænke Tanken ud, men nøjes med at understrege Kendsgerning, at næst efter en højere Magt er der intet, som en Vestkystfisker forlader sig saa trygt paa som sin Baad og sin Motor.

Redningsdamperen, Fiskernes Tilflugt i Nød-situation, er forment Adgang langs Vestkysten paa Grund af Minefare. Man forstaar, at i saadanne Uvejrstunder kæmper de smaa Fartøjer og deres Besætninger for Alvor med Ryggen mod Muren.

Men vi vil følge de omtalte Fiskerbaade endnu et Stykke Vej. I Timer gennem svært Hav og 10—11 i Vindstyrke kæmpede de sig op langs Thykysten ledsaget af en Thyborøn-Kutter, der var sendt i Stedet for Redningsdamperen. Da de rundede „Tyren“ ud for Thyborøn Havn, laa „Vestkysten“ parat og tilbød Hjælp, d.v.s. at optage Fiskerne og tage Baaden paa Slæb over Barren, det vanskeligste Farvand, ind i Havnen.

Men efter en halv Snes Timer i svær Sø og hylende Storm var Kærligheden til Fartøjet ikke kølnet. De vilde selv forcere Indløbet. Og mens Redningsskibets Kaptajn lænsede et Par Tons Olie ud over den fraadende Sø, holdt Vorupør-Baadene an til det store Ridt ind over Kanal-

HIRTSHALS

Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK
Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser
Bestyrer Niels Samuø

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals
Frukt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation
Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

grundene — og lagde lidt senere til i den eneste Nødhavn, som endnu findes mellem Hirtshals og Esbjerg.

Er det noget Under, om Fiskere fra den Del af Danmarkskortet, der hedder Vestkysten, taler om Havne, om Ønskeligheden af igen at faa Redningsskibe til Hjælp og at faa moderne, sikre, sødygtige Redningsbaade, som kan formindskede Farer, der truer dem i deres Erhverv? Maagen.

2800 svenske Kroner drev i Land i Redningsjollen!

Onsdag den 21. Marts 1928 Kl. 3.30 observeredes en Damp, der var strandet ved Havknuden, ca. 4 Mil Syd for Stationen „Grenaa-Havn“.

Vinden var SØ. med stormende Kuling, høj Sø og nordgaende Strøm. Kl. 4 Eftermiddag, da det var afgjort, at den strandede Damp ikke kunde komme flot, beordredes Mandskabet ved Redningsstationen om at give hurtigt Møde og gøre klar til at gaa ud med Redningsbaaden. Kl. 4.30 afgik Redningsbaaden fra Stationen med Kurs mod den strandede Damp. Ankomsten til Damperen observeredes, at Besætningen var i Gang med at sætte Skibets egne Redningsbaade ud og gaa i dem, men standsede dette, da de observerede Redningsbaaden.

Under store Vanskeligheder kom der 19 Mand ned i Redningsbaaden, der da afgik til Havnen med disse, hvor de blev landsat og blev indkvarteret paa Sømandshjemmet og i Logen.

Redningsbaaden afgik da igen for at hente de resterende 8 Mand og Kaptajnen. Det var nu frisket noget, saa Redningsbaaden tog meget Vand over, men den avancerede til trods den høje Sø godt, og ved 7.30 Tiden var Redningsbaaden atter ved Strandingen og fik de 9 Mand ombord, een for een, men det lykkedes til Trods for, at Søen nu brød over det strandede Skib hele Tiden, at faa dem alle ombord uden Uheld, og afgik straks til Havnen med dem, hvortil de ankom Kl. 8.10 Aften, og disse 9 Mand blev af den svenske Konsul i Grenaa indkvarteret paa Badehotellet, hvor de, efter at have faaet noget varmt, hurtigt kom til Kræfter igen.

Strandingen var Dampskibet „Olson“ af Stockholm, 2987,26 brutto Tons, bemannet med 27 Mand foruden Føreren. Skibet var paa Rejse fra Aalborg til Aarhus med en Restladning, bestaaende af 4000 T. fin Majs.

En af Damperens Redningsbaade drev ind paa Stranden senere, den indeholdt, foruden Mængder af Tøj, Skibets Pengekasse, der indeholdt 2800 Kr. i svenske Penge.

Grenaa Havn, 1 Februar 1956. **W. Rasmussen**, Opsynsmand.

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Sels. Guld. Fibre. Optik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

TH. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKEN

»IDEAL«

TH. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

TH. 777

Kontorer i
Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen TH. 335 - Auktionskontoret TH. 613 - Privat 804

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 594

Filial: Thyborøn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler

LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geinæs - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1909

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen

Rigstelefon 86 (5 Linier)

Telegramadresse: »Paulsax«

1. Kl. Varer

1. Kl. Betjening

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN
TELEFON 27
POSTGIRO 44039

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri

Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED

Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30

Telefoner 2 og 502

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri

Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Erlandsen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik I/S . TH. 761

Dækmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn

Telefoner: 584 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

TH. Kontor og Lager 47, privat 388

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæveri

Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1482

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988

P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou

Stormgade 59

Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18, Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK

J. Holmstrup

Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 248

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 46 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN

Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Haveri-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61

Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**

Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 4

1. April 1956

23. Aarg.

Foto: Algot Rasmussen

Den svenske Kutter »Vendula« Stranding ved Bornholm

REJS MED D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SÆLSKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Markedet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

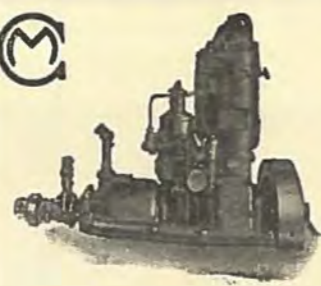
Damp-
skibsselskabet
TORM
København

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

Esbjerg **Vestjysk Krystal Isværk** A/S Telefon 66

To- og Firtakts-
Motorer

Billigste Pris
Forlang Tilbud

Motorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

DANMARKS
HANDELS- & SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

Hirtshals

Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —

Telefon 34 Privat 54

LEDIG

LEDIG

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00

Kontortid: 9,30—11,30 og 14—16
Fredag 9,30—11,30, 14—17,30, Lørdag 9—12

Thyborøn Afd. . Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets Ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 18,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 4

1. April 1956

23. Aarg.

Seks i Land i Redningsstol fra strandet svensk Kutter

Dramatiske Øjeblikke, da stor svensk Kutter strandede paa Klipperne ved Malkværnen

Glimrende Indsats af Redningsvæsenet

Ved en dramatisk Redningsaktion lykkedes det forleden Svaneke Redningsvæsen ved Hjælp af Rakter og Redningsstol at bjerpe de seks nødstedte svenske Fiskere fra Travleren „Vendula“, som strandede paa det farlige Skær ved Malkværnen, Syd for Wolffsens Minde, ca. to Kilometer Nord for Nexø.

Redningsarbejdet vanskeliggjordes i høj Grad af Mørket, det uvejsomme Terræn og af den meterhøje Isbarriere, som Bølgeslaget i denne Vinter har dannet langs Kysten, en spejlglat Ismur, der kun gjorde det muligt ved en beundringsværdig Indsats fra Redningsfolkene Side at bringe Fiskerne i Sikkerhed, — herom skriver „Ego“ i „Bornholms Tidende“:

Liggende paa Maven — Fodfæste var det næsten umuligt at skaffe sig — hentede de de seks Mand en efter en frelst op over Iskanten. Tilbage stod saa Transporten med de gennemblødt, chokerede Mænd, hvoraf en var bevidstløs, over en halv Kilometer gennem det klippefyldte Terræn. Kun ved Lys fra de spruttende Fosforfakler bar man de udmattede Mænd op til ventende Biler. Gang paa Gang gik Redningsfolkene i Sne til Knæene eller i Vandhuller eller snublede over de skarpe Klipper.

Ramte Skær 50 m fra Kysten

Selve Strandingen skete ved ottetiden. „Vendula“ af Skärhamn, der føres af Fiskeskipper Jansson, er kendt i Nexø. Den har en Besætning paa seks Mand og var Lørdag paa Vej

fra Simrishamn til Fiskepladserne Øst for Bornholm med Kurs mod Nexø.

Det var stjerneklart, men meget mørkt, og øjensynligt er Trawleren kommet for langt ind til Kysten, der her er meget farlig. Ud for Wolffsens Minde ramte den Skæret ca. 50 m ude i Havet og løftedes op, saa den kom til at ride med Kølen paa Klippen.

Her stod Fiskekutteren et Stykke Tid, indtil den af Strømmen drejede rundt og slyngedes ned i Klipperenden mellem Skæret og Kysten — Kutteren drejede en hel Omgang rundt og stod saa haardt med Stævnen Nordvest.

I Strandingøjeblikket maa „Vendula“ have faaet en Lækage om Styrbord, for efter at have staaet oprejst en Tid, krængede den over og fik mere og mere Slagside. De rædselslagne Fiskere klyngede sig til Rælingen om Bagbord ind mod Land. Her hang de og raabte om Hjælp, samtidig med at de opsendte Nødblus.

Redningsbaaden havde de først forsøgt at sætte ud, men de turde formodentlig ikke tage Risikoen ved at prøve Landgang heri ved egen Hjælp, og de vilde sikkert heller ikke være kommet levende i Land paa Grund af Isbarrieren.

Strandingen opdaget af to Dreng

Inde fra Land observeredes Ulykken af to Dreng paa 8-10 Aar. De saa Kutterens Toplanterne svaje saa mærkeligt ude i Natten. De løb op paa Loftet i deres Forældres Ejendom og kunde herfra se Nødblussene. Deres Far, Avlsbruger Petersen, alarmerede Politiet i Nexø, som omgaaende rekvirerede Redningsmandskab fra Svaneke. Herfra mødte seks Mand under Ledelse af Opsynsmand Poul Hansen, Svaneke og Svend Clausen, Aarsdale. Men det tog Tid at bane sig Vej med det tunge Materiel nedover til Stranden mod den nødstedte Kutter, hvorfra man ustandseligt hørte Raab om Hjælp.

Endnu vanskeligere blev det at etablere Startplads for Rakterne og Redningsstolen paa Ismuren, men til sidst lykkedes det, og efter at have opsendt tre Raketter, fik man Forbindelse med Kutterens Besætning. Første Raket fløj over Skibet, den anden landede paa Styrehuset, men paa Grund af Kutterens faretruende Hældning ud mod Havet, hvor Braadsøerne ustandselig vaskede over styrbords Ræling, turde Fiskerne ikke tage Linen. Tredie Gang lykkedes det.

Tre maatte paa Sygehuset

I Fosforfaklernes blaalige Skær udspillede derefter et ejendommeligt Sceneri paa den mørke Strand.

Vinden var frisket op, og Kutteren huggede haardt, mens sorte Bølger med hvide Kamme slikkede om Skroget.

Hurtigt fik man nu de seks Mand i Redningsstolen gennem Brændingen. Ikke saa snart var de i Land, før Dr. Westergaard, der tilfældigvis havde hørt om Strandingen og var ilet til Hjælp, masserede Mandskabets stivfrosne Lemmer. Da man ikke turde afvente Hjælpemandskab med Baarer fra CF, der uheldigvis var blevet alarmeret alt for sent, begyndte Dr. Westergaard sammen med et Par andre behjertede Mænd at bære Fiskerne op gennem Klipperne til Landevejen. De var alle stærkt chokerede og frøs jammerligt.

Tre blev kørt til Nexø Sygehus, hvor den ene blev indlagt med en alvorlig Læsion i Hovedet, som han havde paadraget sig ved Fald ombord, formodentlig i Strandingsøjeblikket. De to andre kunde snart efter slutte sig til de andre tre Kammerater, der var kørt til Centralhotellet. Her kom de fem Mand nogenlunde til Hægterne ved Hjælp af varme Drikke og en god Seng.

Overfor „Tidsskrift for Redningsvæsen“ bekræfter Opsynsmand Poul Hansen, Svaneke, at det var en svær Opgave at redde Besætningen.

Efter Alarmeringen gennem Nexø Politi blev Mandskabet og en Lastbil tilkaldt. Vi kørte fra Stationen Kl. 20.30 og var ved Strandingsstedet Kl. 21.30. Det var meget besværligt at komme til Stranden, da der var ca. 600 Meter at bære Materiellet over Klipper, Sne og Is.

Strandingen stod ca. 50 Meter fra Land. Vi afskød en enkelt Raket, som gik foran, næsten over Fokkestaget, men de kunde ikke faa fat paa Linen. Dernæst afskød vi en anden bag om Masten som dalede ned foran Styrehuset, men derhen kunde de nødstedte ikke komme for Søen. Mandskabet opholdt sig ved Bagbords Vante. Den tredie Raket afskød vi meget lavt og kom lige paa dem. Da Kutteren laa udover med en Slagside paa 45 Gr., maatte de gøre fast i Bagbordspullen og derefter gik det hurtigt, siger Poul Hansen, med at faa de skib-

brudne i Land over Isbarrieren. Der var ialt seks Mand ombord.

To af Fiskerne maatte under Lægebehandling paa Grund af Forfrysninger.

Om Aarsagen til Strandingen oplyser Opsynsmand Poul Hansen, at det var fejl Navigering. Det var klart Vejr med Vindstyrke 4 fra ØNØ.

Den strandede Kutter var M.D. 500 „Vendula“ af Skärhamn. Mandskabet bestod af Skipperen Harry Janssen og fem Mand.

Det er nu afgjort, at Strandingen er totalt Vrag.

Den norske Fregat

i Tornby Kirke

En Tragedie paa Havet udfor Vendsyssels Vestkyst 1849

I Tornby Kirke har der i en lang Aarrække hængt en meget smuk Skibsmodel af en Fregat, bærende Navnet „Juno“ paa Agterstavnen, og paa hvis Mesanmast et norsk Silkeflag vajer.

Det mærkelige er imidlertid, at nævnte Skibsmodel har en Historie, idet den nemlig staar i nøje Forbindelse med en af Søens mange Tragedier, som for godt hundrede Aar siden udspillede paa Jyllands Vestkyst, og hvis Hovedperson var den norske Kaptajn Thomas Thiis, Fører af Barkskibet „Edvard“ af Østerrisør, der sammen med den øvrige Skibsbesætning fandt Døden i Bølgerne.

Han var født i Risør 1808, Søn af Købmand Mads Michael Th. — Slægten menes at være indvandret fra Danmark omkring Midten af 18. Aarhundrede — og sammen med sin Hustru Else Dorothea Sivertsen havde han følgende Børn: 1. Bernhardine Marie Th., født i Risør 1834, gift med Købmand Ole Koxmark, Vin- og Kolonialhandler i Christiania. — 2. Thomas Christian Sivertsen Th., født i Risør 1840, Dampskibsfører i Cardiff, gift med en engelsk Dame. 3. Mads Michael Th., født i Risør 7. Juni 1837, død i Oslo 1917, gift med Gunhilda Otthilie Marie Angell, født 1843, død 1932.

Sidstnævnte Mads Thiis, der 1860 flyttede til Christiania, hvor han først drev en Mineralvandsfabrik, senere en Forretning med Bygningsartikler, havde ialt 9 Børn, og blandt disse er Doktor Thiis, Oslo, som elskværdigst har stillet en Del Oplysninger vedrørende Slægten til min Raadighed.

Thomas Thiis's Skib „Edvard“ var lastet med Salt og Sydfrugter fra St. Ybes (Setubal i Portugal) til Hjemstedet, men forliste et Sted ud for Nordjyllands Vestkyst, hvor saa mange Søfolk Tid efter anden har sat Livet til. Styrmanden, der var hans Fætter, var imidlertid gaaet fra Borde i Marseille, hvor han blev for-

Mands Minde

Dødsfald

Fhv. Baadmand Martinus Christian Jensen, Kandestederne, afgik ved Døden den 4. Marts. Martinus Chr. Jensen, der var født den 28. Marts 1883, har været ansat som Baadmand ved Redningsstationen Kandestederne fra 1. Oktober 1918 til 1. Oktober 1945, da han afskediges p. G. a. Alder. Han havde deltaget i Redningen af 26 skibbrudne og var dekoreret med Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

Fhv. Baadmand Hans Peter Mølle, Rønne, afgik ved Døden den 12. Marts. H. P. Møller, der var født den 23. Oktober 1877, blev ansat som Baadmand ved Rønne Redningsstation den 1. Januar 1924 og afskediges p. G. a. Alder den 1. Oktober 1942. Han havde deltaget i Redningen af 16 skibbrudne.

Den 16. Marts døde fhv. Baadmand Jens Laurids Pedersen Sand, Vederø, Jens Sand, der var født den 19. Marts 1892, blev ansat som Baadmand ved Redningsstationen „Vederø“ den 1. Maj 1920 og afskediges p. G. a. Alder og Svagelighed den 1. Oktober 1952. Han havde deltaget i Redningen af 28 skibbrudne og var dekoreret med Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

Fhv. Fisker og Redningsmand Poul Thomsen Bro, Lemvig, er afgaaet ved Døden. Han fik i sin Tid Redningsmedaljen for sin Indsats ved den store Harboøre-Ulykke i 1893, der kostede 26 Fiskere Livet. Under Fiskeri paadrog han sig senere en Hofteskade, saa han maatte opgave Fiskeriet.

80 Aar

Fhv. Baadmand Niels Thygesen, DM., Esbjerg, fylder den 29. April 80 Aar.

65 Aar

Fhv. Baadmand Karl Kristian Jensen, R. af D., Løkken, fylder den 12. April 65 Aar.

60 Aar

Baadmand v/ R/St. „Rindby“ Karl Math. Lauridsen fylder den 22. April 60 Aar.

50 Aar

Baadmand v/ R/St. „Rønne“ Hjalmar Kr. S. Bengtsen fylder den 12. April 50 Aar.

Baadmand v/ R/St. „Esbjerg“ Jens Peter Sørensen fylder den 13. April 50 Aar.

hyret med et andet Skib og undgik derved Ulykken. Da Styrmanden siden kom hjem, fortalte han, at Kaptajn Thiis om Bord havde forfærdiget en lille Skude, bestemt til Sønnen, den senere Grosserer Mads Th., som den Gang var 12 Aar gl., men Skuden kom altsaa aldrig i Drengens Besiddelse, da ogsaa den forsvandt i Bølgerne. Faderen havde kaldt den „Juno“ efter Sønnens Fødselsmaaned, Juni.

Af en Frederikshavnerskipper, der sejlede paa Østerrisør, hvor den forulykkedes Søn paa daværende Tidspunkt boede, erfarede man imidlertid, at Skibsmodellen var drevet i Land paa

Jyllands Vestkyst og ophængt i en eller anden Kirke dernede, men hvor det var, kunde Meddeleren ikke give nogen Besked om.

Næsten gennem en hel Menneskealder talte Grosserer Th., der som ung var flyttet til Norges Hovedstad, ofte om, at han havde stor Lyst til at rejse til Jylland for at se, om han kunde finde Skibsmodellen, men dette blev der aldrig noget af før i Juni 1911, da han var 74 Aar gammel. Da drog han af Sted sammen med sin Hustru og sin 77 Aar gamle Søster, ovennævnte Fru Maria Koxmark. Ankommet til Hjørring opsøgte de Konsul Jørgen H. Nielsen. Her blev de bekendt med en Del Papirer vedrørende Forliset, bl. a. en Korrespondance mellem Skibets Reder C. H. Carstensen i Risør og den daværende Strandingkommissionær, den senere Konsul Chr. H. Nielsen, og det kan ikke undre, at det vakte stor Glæde hos dem, at Faderen i denne stod omtalt som en meget dygtig og brav Mand.

Af Brevvekslingen fremgik tillige, at „Edvard“ var forlist ud for Tornby i Februar 1849, men i hvilken Kirke Skibsmodellen var blevet ophængt, kendte man foreløbig ikke noget til. Ved at telefonere rundt omkring blev det omsider oplyst, at den befandt sig i Tornby Kirke. Saa drog de alle tre til Tornby, og det var baade med Glæde og Vemod, at de blev stillet over for den gamle Fregat, der virkelig havde Navnet „Juno“ malet paa Agterstavnen. Opdagelsen af denne blev en Oplevelse, hvorom de kun havde begejstrede Lovord, og det saa meget mere, som man konstaterede, at man i Tornby omfattede Modellen med den største Pietet. Indtil 1912 bar Fregatten kun Dannebrog, men efter Aftale med Sognepræsten blev der syet et norsk Silkeflag, som den forulykkedes Sønnensøn, Doktor Thiis, Oslo, medbragte under sit Besøg i Tornby 1912, og siden har „Juno“ ført baade danske og norske Farver.

Om den store Sorg, som ramte Hjemmet i Østerrisør 1849, udtalte Grosserer Thiis bl. a. følgende, da han var her første Gang i 1911: „Jeg var 12 Aar, da Ulykken skete, men endnu erindrings tydeligt, hvor det tog paa Mor, da hun fik Meddelelsen om Skibets Forlis, der kostede Far Livet“.

Af nogle Arkivalier i det norske Konsulat i Frederikshavn fremgaar det, at „bemeldte Skib „Edvard“ var en 126¹/₂ Commercelæster dragtig Bark, tilhørende C. H. Carstensen i Østerrisør og var forlist uden levende Folks Medfølge ved Indstranding paa Krage Strand (Tornby Sogn) d. 15. Februar 1849“.

Om Strandinden berettes yderligere, at det „døde“ Skib stod fast paa mellemste Revle og var i aldeles sønderlaet Tilstand. Af et ilanddrevet Bræt erfarede Skibets Navn og Hjemsted. Kysten var straks oversaaet med Appelsiner, Citroner og Valnødder; „dog formodes, at Skibets egentlige Ladning er Salt“. To druk-

nede Hunde drev ind paa Stranden. Den strandede Bark var i mange Aar her paa Egnen kendt under Benævnelsen „Appelsinkibet“. Strandingsauktionen, der holdtes ved Krage 14. og 15. Marts 1849, indbragte ialt 1776 Rgsbdlr.

Desværre blev Auktionskatalogerne 1845-60 allerede kasseret 1921, saa at man af denne Vej er afskaaret fra at konstatere, hvem der har købt Skibsmodellen. Derimod forekommer en Tradition hos Slægten Heilesen, som sætter Skibsmodellen i Forbindelse med en anden Stranding ved Tornby, nemlig den norske Bark „Norma“s Forlis paa Krage Strand 4. Januar 1855, altsaa 6 Aar senere. Barken, som førtes af Kapt. Hans Seeberg af Tønsberg, og hvis Besætning, 12 Mand, alle kom frelst i Land, var paa Rejse fra London til Hjemstedet i Belfast.

Denne ulykkelige Hændelse, som Kaptajnen her var ude for, blev paa en Maade hans Lykke, idet han under sit Ophold i Tornby forlovede

En 75 Aars Dag

S/S »Mizpah«s Stranding ved Skagen

den 20. April 1881

Den 20. April 1881 om Aftenen Kl. 9,30 blev det meldt til Redningsstationerne „Skagen“ og „Gl. Skagen“, at der var strandet et større Dampskib omtrent midtvejs mellem Stationerne.

Det blæste en Snestorm med meget høj Sø.

Baadformanden og 3 af Mandskabet ved Stationen „Skagen“ var bortrejst til Frederikshavn, men andre Mænd traadte i deres Sted, og Redningsbaaden førtes hurtigt til Strandingsstedet og sattes ud. Det voldte Besvær med at komme klar af et i Strandkanten liggende Vrag, og een af Mandskabet kom ikke med, da han maatte springe i Vandet for at klare Baaden fri af Vraget, og han kunne ikke senere komme om Bord.

Redningsbaaden gik godt ud over Revlerne, men da det strandede Skib stod lige ved Vraget af et stort Dampskib, som var strandet et Par Aar tidligere, var det forbundet med megen Livsfare at nærme sig Skibet, hvorfra Besætningen hele Tiden skreg om Hjælp, og Dampfløjten lød ustandselig.

Der blev hele Tiden holdt skarpt Udkik efter Vraget, der laa lige i Vandkanten, men det var umuligt i Mørket at se noget særligt, da Søen brød overalt.

Da Redningsbaaden var kommet det strandede Skib nær nok, blev Ankerdræget kastet, men det kunde ikke holde, der maatte derfor roes op igen, og denne Gang var det saa heldigt, at Dræget blev sat i det gamle Vrag, og da holdt det godt.

sig og senere giftede sig med en Datter af Proprietær Ejlert Segelcke, Kærsgaard, hvorefter Parret bosatte sig i Norge, hvor deres Efterkommere findes. Sagen forholder sig da sikkert saaledes: Chr. Heilesen, dengang baade Sognefoged og Strandfoged, har købt Skibsmodellen paa Auktionen 1849 og har saa haft den i sin Besiddelse til 1855, da det andet norske Skib strandede. Da Heilesen var Ejer af Tornby Kirke, er det nok Seeberg, der har rigget „Juno“ til og bagefter givet Stødet til, at Skibsmodellen er havnet i Kirken. Fremdeles hænger i Taarnby Kirke den gamle norske Fregat, der i mere end eet Tilfælde kan være et Minde om, hvor alvorligt og faretruende det kan være at færdes paa det vilde, oprørte Hav.

Paa samme Tid kan den ogsaa tjene som Udtryk for en smuk, sønlig Ærbødhed over for Fædrenes Minder, for sand og ægte Slægtsfølelse.

P. Christensen.

Efter megen Besvær lykkedes det Redningsbaaden at komme op paa Siden af Skibet og faa 9 Mand, som sad i Fokkerigingen og paa Bakken, ned i Redningsbaaden. Det besluttedes da at gaa i Land med disse, der var meget forkomne, idet man forstod, at Besætningen bestod af 22 Mand, og disse kunde dog ikke være i Redningsbaaden paa een Gang.

Redningsbaaden kom da lykkelig i Land Kl. 2 om Natten, hvor det erfarede, at det var blevet forsøgt at sætte Skibets Baad ud, og der var gaaet 8 af Besætningen samt 1 Passager i denne, men den var kærtret, og alle de iværende Mennesker druknede.

Om Bord var der endnu 4 af Besætningen, men Gl. Skagens Redningsbaad var nu klar til at gaa ud.

Stormen var tiltaget meget, men det lykkedes dog at komme ud med Redningsbaaden. Med Nød og Næppe undgik den at komme paa det farlige Vrag, og efter store Anstrengelser og ansporet af de skibbrudnes Nødraab kom de ud til Skibet, der nu var brækket midt over. Søen brød henover det, saa det var umuligt til Tider at se de skibbrudne. Een af dem skylledes over Bord, men han opfiskedes i bevidstløs Tilstand af Redningsbaaden, og det lykkedes ogsaa tilsidst ved tilkastede Liner at redde de tre andre i Redningsbaaden, som derefter gik til Land, som heldigt naaedes Kl. 4,30 Morgen. Men den ene af de 4 Mand, der var opfisket i bevidstløs Tilstand, afgik kort efter ved Døden.

Det strandede Skib var Dampskibet „Mizpah“ af Liverpool, paa Rejse fra Hjemstedet til København m. fl. Steder med Stykgods.

For dette Redningsforetagende modtog baade Mandskabet ved Skagen og Gl. Skagen Pengebelønninger af den danske Regering og

af Board of Trade, ligesom sidstnævnte foranledigede, at den fungerende Formand for Skaagens Redningsbaad, Niels Jensenius Christensen, fik en engelsk Guldmedalje, og de tre frivillige, som deltog med samme, nemlig Niels A. Nielsen, Chr. Hjort Pedersen og Henrik Pedersen fik hver en engelsk Sølvmedalje.

Den forvorpne Dag

ved Lærer P. Christensen

Den 18. April 1860 blev en Ulykkesdag for Jyllands Vestkyst, idet en pludselig opkommet Storm blev Skyld i flere Forlis, og krævede mange Menneskeliv. I denne Henseende synes Vendsyssels Kystegne at være blevet særlig haardt ramt.

Pastor J. J. Friis, Sognepræst i Horne-Asdal 1858-70, var levende interesseret i Tidens brændende Spørgsmaal, og han har, dels i private Optegnelser, dels gennem Korrespondancer til flere af Samtidens Dagblade, meddelt en Række læseværdige Oplysninger om Strandinger, om Fiskeriet paa Vendsyssels Vestkyst og om Fiskernes Kaar paa hans Tid.

De Oplysninger har den Fordel, at de er nedskrevet af en Mand, som har haft Forholdene paa nært Hold, og de kan næppe være uden Interesse for det nuværende Slægtled, og da i særlig Grad for Søens Folk og dem, der stadig er henvist til at søge deres Udkomme paa Havet.

Som Eksempel paa de Farer, Fiskerne under deres daglige Gerning kunde være udsat for den Gang, giver Friis en malende Skildring (her forkortet) af den saakaldte „forvorpne“ Dag, da en Mængde Fiskere langs store Dele af Vestkysten fandt Døden i Bølgerne.

Den 18. April opgik paa vore Kyster, hedder det, saa yndig, som det i denne Aarstid er tænkeligt. Havet var roligt, ja, næsten spejlblankt, saa at alle, der søger deres Erhverv her, var ilet ud for at søge Lykken, og der havde i mange Tider ikke været en saa heldig Fangst som netop paa denne Dag, hvilken alle hilste som den første virkelige Foraarsdag. — Saaledes stod alt, indtil Klokken omtrent var 2, da en Forandring foregik i Vejrliget, som vistnok ingen, der har oplevet det, nogensinde vil kunne glemme, thi i Løbet af een Time var vi hensat midt i den barske Vintertid med rasende Storm og Snefog, ja, neppe var en halv Time gaaet, før Stormen allerede var saa stærk, at alles Blikke med Ængstelse vendte sig mod Havet, hvor saa mange Menneskeliv snart vilde svæve i dødelig Fare. En saadan bliver imidlertid stedse forudset af Vesterhavsfiskerne, som altid har sit „ene Øje hæftet paa Vindhjørnet“. Man har fortalt, at alle Fiskerne paa Havet i Begyndelsen havde det bedste Mod, thi man

frygter Havets Uro mere end Stormens Voldsomhed, og man haabede at kunne naa Land, før Bølgerne var bragt i en faretruende Bevægelse. Naar Havet derimod rejser sig, uden at en Storm synes at sætte det i Bevægelse, da da gælder i Regelen anderledes Liv og Død, og denne Fare er saa meget desto større, som selv den mest erfarne Fisker ikke mærker til noget, før Bølgerne i Masser vælter sig frem mod hans skrøbelige Fartøj. Man bør nemlig først tænke sig, hvilke Fartøjer Fiskerne benytter ved deres Dont. De største Baade fører ialt tre-fire Mand, men der gives Pramme, der kun rummer to Mand, ja, de allerfleste har kun een Mand. Man tænker sig dernæst en stundom 60-aarig Mand, ja, ofte ældre, i en saadan Nøddeskal paa faa Alens Længde og Bredde midt ude paa det rasende Vesterhav. Hvem skulde tro, at Redning var mulig for ham, og dog frelste en saadan gammel Mand sig i Land, skønt Stormen „greb“ ham to Mil fra Kysten; men han maatte ganske vist kaste hele Fangsten over Bord for at bjærge sig. Set paa Baggrund af disse Forhold kan det ikke undre, at alle de, der færdes i Land, grebes af en større Angst for dem paa Havet, end disse selv i Farens Stund nærrede, for bliver Fiskeren, selv i en Brænding, forknytt, da ser han aldrig sit Hjem mere. Alle, som var i Stand dertil, ilede til Stranden, men der skal stærke Nerver til at opholde sig der i saadanne Øjeblikke. Kun i den yderste Nød lader man Baaden staa til over Revlerne; thi man ved ikke, hvad Øjeblik den støder, og saa kan alt være forbi. Nej, foran den yderste Revle maa Sejlet tages ned, alle griber i det samme Aarerne, og nu venter man med Koldblodighed paa den Bølge, der kan bringe det lille Fartøj over de usalige Revler. Men hvor stor Faren end er, saa svigter den ene Fisker aldrig den anden. Naar Baaden „flyver“ mod Land, tager den alle de Pramme, den passerer, paa Slæb, selv om dette i høj Grad sinker. Virkelig kom denne Dag en Fiskerbaad meget sent i Land, alene fordi den havde bjærget to Pramme med sig, og dog vidste Baadens Mandskab, at Faren var overhængende. Hver Gang Søerne kaster en Baad eller Pram op i Strandkanten, iler alle til for at trække den længere op, og naar dette er sket, omringer man straks Mandskabet med ængstelige Spørgsmaal om denne eller hin. Svarene, der som Regel ikke gør Angsten mindre hos de paarørende, lyder omtrent saaledes: „Da vi saa ham sidst, var han ca. en Mils Vej længere ude“, eller: „Han drev sydpaa“, eller: „Vi har slet ikke set noget til ham“. Naar Fiskeren er kommet velbeholden i Land, kaster han uvilkaarligt et Blik ud over Havet, et dybt Suk kan undertiden lyde. Dette indeholder uvisselig en Tak til Gud, og minder tillige om den Lettelse, hans Bryst nu føler.

I samme Øjeblik kastes atter en Pram i Land,

snart een til, og det samme Optrin gentager sig uafbrudt. Omsider flokkes man tættere sammen, og saavel med Blikke som Ord undersøges, om der endnu skulde „reste“ nogen. Jo, der er endnu nogle tilbage paa Havet. Den eller den har Kone og Børn, ymtes der om. En Mor med sine ældste Børn i Hælene, løber henad den Kant, hvor man kan vente, at hendes Mand vil lande. Nogle Fiskere følger efter i Tavshed for om muligt at bringe Hjælp, thi ofte har en kraftig Arm fra Land revet et Menneske ud af Dødens Favntag, naar Baaden kæntrade paa inderste Revle. Gud være lovet, at vore Sogne ikke denne Gang skulde miste een eneste (Ole Sort, Lilleheden, det nuværende Hirtshals, var dog nær druknet), og dette glade Budskab blev snart bragt fra Dør til Dør. Men de følgende Dage var Fiskerne som vækbrudne i deres Arme.

Ja, den 18. April 1860 blev for Vestkystens Fiskerbefolkning en overordentlig sørgelig Dag, der sent glemmes, og mange Aar efter tog ingen paa Havet nævnte Dato, fordi Mindet om saa mange Familieforsørgeres triste Død stod levende for enhver. Ved Tornby omkom to Fiskere, af hvilke den ene, Jørgen Jørgensen, efterlod sig Enke og flere Smaaabørn i trange Kaar. Hans Lig inddrev paa Tranum Strand 6 Dage senere. Ud for Lønstrup druknede to Fiskere i deres bedste Alder, hjemmehørende i Skallerup Klit, nemlig Lars Christensen, 36 Aar gl., og Hans Peter Nielsen, 33 Aar gl., begge meget fattige og efterladende sig Enker samt 7 smaa Børn. En tredje, der var med i Baaden, blev reddet ved Hjælp af den kæntrade Baad fra Tornby, hvis to Mands Besætning da allerede var druknet, efter at der var gjort flere forgæves Forsøg paa at redde dem med Handelsmand Segelckes Fladbaad fra Lønstrup. De forulykkedes Lig fra Skallerup Klit inddrev kort efter ved Tranum og Røddus. En svensk Fiskerbaad kom efter uhyre Anstrengelser i Land ved Raabjerg, men to af dens fire Mands Besætning var saa udmattede og forkomne, at de senere fandtes døde i Klitten, hvor de næsten var begravet i Flyvesand. Paa Grønhøj Strand druknede fire unge, lovende Fiskere, alle hjemmehørende i Løkken, nemlig Skipper Nicolaj Bach, der efterlod sig Enke og eet Barn, hans Bror, Christian Bach, der ogsaa efterlod sig Hustru i smaa Kaar, deres Svoger, Anders Buhelt, oprindelig hjemmehørende i Kjøl i Asdal Sogn, samt Snedker Michael Larsen. Deres Baad kæntrade paa inderste Revle. Man var fra Land Vidne til Ulykken, men Hjælp var umulig. Beboerne fra Løkken var straks paa Stranden med forspændte Vogne for at kunne bringe øjeblikkelig Hælp til de stakkels forkomne Fiskere, efterhaanden som de undslap Dødsfaren, ligesom Købmand Klitgaard, Blokhø, med sædvanlig menneskekærlig Beredvilighed var den første til at sende de forulykkedes Efterladte Hjælp.

Skipper Nicolaj Bach, der var Fører af en Handelsskude fra Slettestrand, strandede 5. Novbr. 1859 i svær Storm paa Norges Kyst, men frelstedes den Gang ved et rent Under, idet en Styrtse skyllede ham over Bord, men han kastedes straks af Bølgerne op paa en Klippe, hvorefter han „efter megen udstanden“ Lidelse omsider blev reddet. Det vakte derfor stor Deltagelse overalt, at han skulde lade sit Liv saa nær Hjemmet, og det saa meget mere, som han foruden Enke og Barn ogsaa efterlod sig en 72aarig Far, Jens Nielsen Bach, hædret med Sct. Helenamedaljen og en meget agtet og anset Mand. „Saavel denne gamle Mand som en sindssvag Tante, der ligeledes var i Huset hos Nicolaj Bach, har med hans Død mistet deres Forsørger og vil være hjemfalden til Kommunens Omsorg, hvis ikke den offentlige eller private Goddædighed kommer til Hjælp“. Ogsaa paa Vendsyssels øvrige Kyster hørte man om Ulykker paa Havet. En Fiskekutter „Haabet“ af Bangsbostvand, ført af Carl L. Thomsen, der nævnte Dag tog paa Fiskeri, forliste fuldstændig lidt syd for Sæby. Besætningen, foruden Skipperen, der bestod af en Matros og en Kok, druknede. Fartøjet splintredes fuldstændig. „Skipperen og Matrosen, bekendte som vindskibelige Folk blandt Bangsbostrands Beboere, var begge gift“.

„Ingen nulevende“, hedder det i et Brev fra Vestkysten, „mindes et Stormvejr saa pludselige Opkomst og saa voldsom en Virkning. Mange var netop i den smukke Morgenstund gaaet ud langs Kysten for at fiske, da Stormen om Eftermiddagen saa pludselig brød løs, og medens det lykkedes ved hurtig Flugt at redde sig, blev dog saa mange Havets sørgelige Bytte.“

25 Aars Jubilæum

Formanden for Foreningen af danske Redningsmænd, Opsynsmand Gustav Hallgreen, Esbjerg, har fejret et 25 Aars Jubilæum. Han har indtil for kort Tid siden virket som Tankbaadfører i Esbjerg Havn for A/S ESSO. Nu er han forfremmet til Havnerepræsentant i samme Selskab. I Anledning af Jubilæet var Gustav Hallgreen Genstand for megen Opmærksomhed, idet der allerede fra Morgenstunden strømmede ind med Gaver, Blomster og Telegrammer. En af de smukkeste Gaver modtog Hallgreen af Selskabet, idet dette ved Distriktschef B. Dybvad-Olsen og Distriktsinspektør H. Talmark overrakte ESSOs Fortjenstnaal i Guld og Emalie med en Diamant.

Det er med Glæde at vi konstaterer, at det ikke blot er de danske Redningsmænd der værdsætter Hallgreens gode Egenskaber og redelige Færd, men at det ogsaa giver sig Udslag i hans daglige ofte meget slidsomme Gerning.

Vi gratulerer, selv om vi denne Gang er lidt sent paa Færde.

Red.

Overstyrmand K. T. Blokhøj Fører af »Vestkysten«

Overstyrmand K. T. Blokhøj, Thyborøn, er blevet udnævnt til Fører af Redningsskibet „Vestkysten“ i Thyborøn fra 1. Marts efter Kaptajn C. Skouenby, der som tidligere omtalt er udnævnt til Fører af Havundersøgelsesskibet „Dana“.

Kaptajn Blokhøj er 39 Aar. Han stammer fra København og begyndte sin Sømandsuddannelse i større Skonnerter og Dampere i April 1934, Efteraaret 1939 begyndte Blokhøj paa Svendborg Navigationsskole og sluttede Januar 1941 med Styrmands-, Skibsfører- og Radioeksamen. Nogle Maaneder senere blev han ansat som Styrmand i Rederiet J. Lauritzen og Maj 1945 som Fiskeriassistent under Fiskeridirektoratet med Tjeneste i Fiskerikontrol dampere „Havørnen“. Fra Juli 1946 til November 1947 forrettede K. T. Blokhøj Tjeneste som Fiskeriassistent i Fiskeridirektoratet og ved Fiskerikontrollen i Skagen.

Kaptajn Blokhøj har været Overstyrmand paa „Vestkysten“ siden 1. November 1947. Han har vist stor Dygtighed i Tjenesten og er godt kendt med et Redningsskibs mangeartede Opgaver. Blokhøj er samtidig en venlig og imødekommende Mand, der er afholdt blandt Kolleger og nyder Fiskerbefolkningens Tillid.

Blæsten

Jeg elsker dig, Blæst, for din vilde Lyst til at tvinge al Verden i Knæ.
At mødes med dig i ærlig Strid er bedre end visne i Læ.

Og vel er det herligt at være ung, men bedre at ældes og staa med Kundskabens Furer i Sind og Skind, som Vejret fik Lov at slaa.

Jo tiere Byger har rensset vort Blik, des bedre vi evner at se Omskiftelsens brogede Sammenhæng og skønne, hvad der vil ske.

Jeg elsker dig, Livets ustadige Blæst, omend du har gjort mig Fortræd.
Af Vragstumper tømmer jeg nu en Baad, og den vil jeg trodse dig med.

Erik Bertelsen.

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samu

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Aldt 1. Kl.s Kød og Paaleg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

Morsom Historie om en Flaskepost

To nordjyske Smaadrenge Fantasi omsat til spændende Virkelighed

Hvor findes den Strandbred med fjerne Horisonter og Sejlere, som ikke kan sætte legende Smaadrenge Fantasi i uanede Svingninger? Saaledes gik det ogsaa to raske 8-Aars Knægte, Henning og Peter, hvis kæreste Tumbleplads til daglig er Strandkanten ved „Fiskerklyngen“ i Frederikshavn. En Dag i Novemder fandt de paa i Fællesskab, men hver for sig, at skrive et Brev med deres Navn og Adresse og en Hilsen til den eventuelle Finder om at sende dem et Brev. Drengenes Breve blev lagt i Flasker, som blev kastet i Havet fra den lange Bro i Fiskerklyngen.

Dagene gik, uden at Drengene hørte noget, og nye, spændende Lege paa den dejlige Tumbleplads ved Vandet optog deres Tanker, saa de glemte Flaskerne, der drev om ude paa Havet. Men for kort Tid siden bragte Postbudet et Brev til Henning, det første Brev, han har faaet i sit Liv, og han var meget spændt, da han brød Konvolutten. Brevet var fra den svenske Fisker Arvid Jacobsson, der bor et lille Sted, der hedder Hule ved Långås, som ligger nær Falkenberg, paa Kortet lidt højere oppe end Anholt. Begge Flaskeposter var samlet op af Jacobsson med et Par Dages Mellemrum. De er fundet paa samme Sted paa Hallandskysten en Mil Nord for Falkenberg, et Sted, som hedder Morups Tange, og Flaskerne har altsaa fulgt samme Rute.

I Brevet fortæller den svenske Fisker, at han er Ejer af en lille Kutter, er 34 Aar og ugift. — Med „Sessan“ har jeg været i Fredrikshavn flere Gange, og jeg har ogsaa besøgt Aalbæk og Skagen, skriver han. Videre fortæller Jacobsson, der aabenbart er en lun Herre og en rigtig Søul, at han synes godt om Danmark med det stærke Øl og de mange, kønne Piger ikke at forglemme. Han kommer til Frederikshavn igen til Sommer og haaber saa at faa Lejlighed til at hilse paa de to Dreng, som over Havet sendte ham en Hilsen. Han slutter med at sende dem mange venlige Hilsener og Ønsket om et godt Nytaar.

Nu har de to Dreng — denne Gang med deres Mødres Hjælp — sendt et „pænt“ Brev til den svenske Fisker og inviteret ham til et Besøg i deres Forældres Hjem i Fiskerklyngen, næste Gang han kommer til Frederikshavn.

N. P.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Sølv - Guld - Øhre - Opsik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

Tlf. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

Tlf. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

Tlf. 777

Kontorer i
Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thybørn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillinggaard

Auktionshallen Tlf. 335 - Auktionskontoret Tlf. 613 - Privat 504

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 594

Filial: Thybørn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler
LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thybørn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geinæs - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibeproviatering . Etableret 1909

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen

Rigstelefon 86 (5 Linier)

Telegramadresse: »Paulsax«

1. Kl. Varer

1. Kl. Betjening

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN

TELEFON 27
POSTGIRO 44039

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri

Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 538

THISTED

Kroglind og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED

Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30

Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri

Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Erlandsen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik I/S . Tlf. 761

Dækmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn

Telefoner: 864 og 2383 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 388

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæleri

Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1482

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988

P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou

Stormgade 59

Telefon 838

^/s Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN — RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8—18, Søndage 8—9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8—12,
13—18, Søndag 8—9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 45 og 808y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C. K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler;

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 5

1. Maj 1956

23. Aarg.

Esbjerg Havn ved Aftenlys

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Markotenderiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

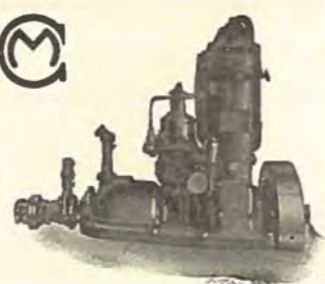
LEDIG

RESERVERET

Brugsforeningen
»FREM«

Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

Esbjerg **Vestjysk Krystal Isværk** A/S Telefon 66

To- og Firtakts-
MotorerBilligste Pris
Forlang TilbudMotorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

DANMARKS
HANDELS- & SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

Hirtshals

Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —

Telefon 34 Privat 54

LEDIG

LEDIG

Carlsen & Aaens

Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magazin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magazin.

Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig

Kontor: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 5

1. Maj 1956

23. Aarg.

De store Sejlkuttere

Gammel Sæbyfisker fortæller om Livet som Kattegatsfisker
paa de store Sejlkuttere omkring Aarhundredskiftet

Paa Sæbys stille og fredfyldte Kirkegaard — med det aabne Udsyn over det blaaende Hav — havde den 18. November kærlige Hænder smykket et Gravsted med friske Blomsterbuketter og Efteraarssøv. Anledningen var 100 Aarsdagen for Emil Laulunds Fødsel.

Emil Laulund var af gammel Fiskerslægt fra Sæby, og han blev selv Fisker. En af de stoute og retlinede Typer, som vil blive mindet og husket ogsaa i Aarene fremover. I 1904 var han med til at stifte Sæby Fiskeriforening, hvis Formand han iøvrigt var i Aarene 1911-1917. Emil Laulund var en Alvorsmand — sjældent stod hans Plads tom i Kirke og Missionshus. Og fra hans Kutters Mastetop vajede Dueflaget, Symbolet paa „Broderkredsen paa Havet“.

Emil Laulund blev Skipper i en ung Alder. Først paa „Immanuel“, senere paa „Marie Magdalene“ — to store Sejlkuttere — og sidst den lille Haj „Saron“, fra hvilken han først gik i Land, da han var 71 Aar gammel.

Den, der skriver disse Linier, havde nogle Maaneder før Emil Laulunds Død — det var i 1938 — en Samtale med den gamle Havets Søn. Det drejede sig om hans Færd omkring Aarhundredskiftet med den store Sejlkutter „Marie Magdalene“, for hvis 6 Mands Besætning han var Skipper.

Fra min Hukommelse og fra Notater af vor Samtale vil jeg lade Emil Laulund fortælle om Episoder fra Hav og Havn — som han oplevede det.

Havets stolte Svaner

„Marie Magdalene“ var bygget med høj Rigning til stor Sejlføring. Foruden Storsejl og Mesansejl med Topsejl paa begge var der baade

Sælsomt er Livet paa Havet derude,
sælsomt er Lykken paa Fiskerens Skude,
Medgang og Modgang og Spændingens Lyst
fylder med levende Higen mit Bryst.

Baaden som Søfuglen vuggende vejer,
Døgnene slides ved Tovværk og Grejer.
Herligt er Dagslysets skiftende Skimt,
helligt et Stjernernes Evighedsglimt.

Johan Skjoldborg.

Fok, Klyver og Klyng-Gip. Var Vinden ret agter ind, kunde Storsejlet fires fuldt til den ene Side, medens man satte en stor Bredfok ud til den anden Side. Styrehus var der intet af — man havde kun den saakaldte Rorbænk at sidde paa. Besætningen bestod af 6 Mand. Den almindelige Skik paa den Tid var, at Udbyttet blev delt i 10 Parter, hvoraf Baaden fik 4, og Resten fordeltes paa Mandskabet.

Vore Fiskepladser paa daværende Tidspunkt var paa Aalborgbugten og i Farvandet omkring Anholt. Desuden fiskedes en Del paa Kobbergrunden sydøst for Læsø. Foraarsfiskeriet foregik paa Vestkysten, lige fra Skagen til Horns Rev.

Haardt Arbejde som Fisker ved Aarhundredskiftet

I Modsætning til Nutidens Snurrevodsfiskeri brugte man den Gang to Sæt Vod. Naar det ene Træk blev halet til Borde, roede man i Skibets Jolle ud med Vod og Tove til næste Træk. Og saa maa det bemærkes, at hele Indhivningen af de mange Hundrede Favne Tov og Vod blev udført ved Haandkraft. Blæste det op til haardt Vejr, eller naar man skulde forlade Fangstpladsen, maatte den store, tunge Skibsjolle bringes indenbords, hvilket kunde være drøjt nok, selv naar det var Magsvejr.

Bøf, Kartofler og Rabarbergrød for 35 Øre

Det var ikke store Tal, vi regnede med dengang — hvad Fortjenstmulighederne angik. Vi betragtede det som Toppris ved Landing i København at kunne opnaa 5 Kr. for 1 Lispund

Begivenhedsrige Dage ved Hirtshals

Da Galeasen „Amalias Minde“ og den norske Bark „Prins Albert“ strandede ved det gamle Lilleheden og Hamborgskonnerten „Najade“ forliste paa Tornby Strand

ved P. Christensen

Den 12. Januar 1859 om Morgenen i en voldsom Orkan, strandede ved Lilleheden, det nuværende Hirtshals, Galeasen „Amalias Minde“ af Skive, ført af Skipper C. Hansen paa Rejse fra Hull til København i Ballast. Skibet kastedes helt ind i Strandkanten, saa at Besætningen kunde vade i Land. Samme Dags Eftermiddag forliste paa Tornby Strand Skonnertbrig „Najade“, Kaptajn D. Lafrenz af Hamborg med en i Bisserup og Mullerup ved Slagelse indtaget Ladning Byg, bestemt til Leith i Skotland. Skønt der blev gjort alt for at bringe Mandskabet i Land, lykkedes det dog kun at redde 4 af Besætningen, der var saa heldige at klamre sig til nogle Vragstykker, hvorefter de blev taget op. Derimod druknede Kaptajnen, Styrmanden samt en ældre Matros. „Konstabelen“, under sørgelige Omstændigheder.

Det mest bemærkelsesværdige ved disse to Strandinger er, at Pastor Friis, Horne, som var Øjenvidne, nedskrev en malende Skildring af Begivenhederne, og denne Beretning har følgende Ordlyd og kan aabenbart paaregne Interesse:

Om Formiddagen kom et Ilbud til Præstegaarden og meddelte, at en Stranding var sket ved Lilleheden tidligt om Morgenen. Karlen forlod straks sit Arbejde i Stalden og ilede af Sted; thi Ordet Stranding er et sandt Trylleord for alle Kystboere, fordi det altid giver nogen Fortjeneste, ja, stundom meget, alt i Følge Ladningens Beskaffenhed. Jeg tror, at om en Kystboer sidder ved sin Middagsmad og fører en Skefuld til Munden, saa giver han sig dog ikke Tid til at putte den inddnfor „Tændernes Gærde“, men slænger den tilbage i Fadet og iler bort. Er man nu i Almindelighed saa hurtig til Bens, ved Efterretningen om enhver Stranding, var det intet Under, at man skyndte sig desto stærkere denne Gang, da Rygtet fortalte, at Ladningen bestod af Kaffe, Sukker og Tvist, hvilket viste sig senere at være aldeles urigtigt. Paa Grund af Forhindringer var det mig umuligt straks at gaa til Strandingsstedet, men først ved Middagstid ilede jeg da bort, ja, jeg siger rigtignok ilede, men maa snarere sige krøb eller krydsede, for jeg skulde arbejde mig imod en af de voldsomste Storme, som jeg nogensinde har været ude i, og da Terrænet skraaner jævnt ned mod Hayet, kunde Vindstødene ret af Hjertens Lyst feje hen over

den nøgne Flade, fra hvilken Sandskyer stødvis farer Vandringsmanden i Ansigtet for med det samme at minde ham om det rigtige i det bekendte Ordspil „at intet er bedre i Øjnene end Sand“. Midtvejs mødte jeg nogle hjemvandrede Bjærgere, som skreg mig i Øret, at det strandede Skib stod tørt paa Land, at det kun var ballastet, og at Mandskabet var frelst. Med en stille Bøn til Gud for den sidste Efterretning krydsede jeg mig frem paany for at overbevise mig om, hvordan det egentlig hang sammen. Endelig kom jeg da til Stedet, og man tænker sig nu et fuldt tilrigget Fartøj staa aldeles uskadt i Havstokken saa nær ved Land, at man i Træsko kunde gaa tørskoet ud til det. Da et Stykke Sejj var sat op for at hindre Skibet i at falde ud mod Søen, saa det livagtigt ud, som om det sejlede endnu. Dette Syn var saa overraskende, selv for de ældste af Kystboerne, saa underfuldt, at jeg ikke kunde have troet det, hvis Herren ikke selv havde forundt mig paa Stedet at være Vidne til en af hans Almagtsgerninger. Men hvad vilde jeg ikke have givet til for at have set selve Katastrofen foregaa og betragtet den vældige Bølge, der kunde kaste en saadan Træbygning op paa det tørre Land som en Fjerbold, saa at den endog blev staaende paa ret Køl. Jeg gik hen til Gaarden „Lilleheden“ (den nuværende Kro), som er et lille Handelsetablisement paa den yderste Odde af Hirtshals, hvor jeg til min Forundring saa, at Strandingskommissionæren, Konsul Chr. H. Nielsen, en rask og dygtig Mand, ikke alene var ankommet fra Hjørring, men endog alt havde modtaget Skipperens Rapport. Af denne fremgik, at Skibet havde forladt Hull den 9. Januar for at gaa til Hartlepool, men øjeblikkelig efter Udsejlingen blev det grebet af Stormens Magt, som næsten indtil da havde raset i 4 Døgn. Han havde ikke troet sig nær Land, før han mærkede Grunden, hvorefter han straks forsøgte at vende, men under Vendingen stødte Skibet paa den yderste Stenrevle. I samme Nu hævede en uhyre Sø Skibet, og i næste Øjeblik stod det fast i Sandet ved Strandkanten, saa Besætningen kort efter kunde gaa i Lard med største Lethed. Om det nogensinde kan bringes ud i rum Sø, er mig ubekendt, men var der Mulighed for dette, turde det ske; thi ikke eet at tusinde Skibe vilde have en lignende Skæbne at fortælle.

Medens vi nu samtalede om Dagens underfulde Begivenhed, om Stormens uafbrudte Rasen udenfor, samt om det vilde, oprørte Hav og dets taarnhøje, skumbedækkede Bølger, hævede sig pludseligt et højt Raab, og en Fisker styrtede ind i Stuen med den Melding, at et Skib drev ind mod Kysten med Nødflag paa Toppen. Vi ilede alle ud i det fri, hvor gode Øjne snart opdagede det ulykkelige Skib, en tungtlastet Tomaster, kæmpende paa det yderste mod Stormens Magt for at undgaa den

øjensynlige Fare, hvori den svævede. Flere Gange var det, som om Skibet, der maa have haft dygtige Folk indenbords, vilde klare Kysten, men ved hver Vending, det gjorde, kom det stedse nærmere og snart var det tydeligt for alle, at det maatte strande. Hvor naturligt det er, at Kystboerne maa ønske, at Strandingerne maa finde Sted paa „deres Kyst“, saa bemærkede jeg dog til min inderlige Glæde, hvorledes alles Tanker drejede sig om den ombordværende Besætnings Frelse. Toldkontrollør Holst ilede til Hest til Redningsstationen, som har sit Standkvarter i Nr. Tornby, medens de tilstedeværende Fiskere beskæftiger sig med at læsse en Baad paa en Vogn, hvortil Konsul Nielsen gav den ene Hest til Forspand, da 4 Heste behøvedes til at trække Vognen med Baaden gennem det dybe Sand langs Havet (Klitterne). Vi andre ilede hen mod det Sted, hvor vi formodede, at Skibet vilde strande — jeg med det stille Haab, at se en Gentagelse af, hvad der var sket om Morgenen. Men sligt sker vist ikke mere end een Gang i eet Aarhundrede, og da vi kom nærmere ned ad Kysten, saa vi allerede Skibet staa paa yderste Revle, som sædvanlig med Bredsidens mod Land. Da vi var ilet saa hurtigt af Sted, som vore Ben kunde bære os, maa Kaptajnen, der viste sig at føre Hamborgerflag, have foretrukket frivilligt at sætte Skibet paa Land, hvilket viste sig ogsaa at være det klogeste, og saaledes kan man forklare sig, at Skibet var strandet, før vi kom. Den ene Sø gik nu over det efter den anden, saa vældige, at det hvert Øjeblik i Ordets egentligste Forstand indhylledes i Skum lige til Mastetoppene. Snart fremstiller hele en Strandings Græsseligheder sig i al deres Styrke. Paa Fokkemasten havde 3 Mand, sandsynligvis Kaptajnen, Styrmanden og en Matros, surret sig fast, mens den øvrige Besætning holdt sig agter. Vi kunde tydeligt se, hvorledes de arme Mennesker udstrakte Hænderne mod os i Land, deres Raab kvaltes i Stormens Larm og Bølgenes Bulder. Og der stod vi, ikke i et Bøsskuds Afstand fra dem, uden at kunne hjælpe dem med andet end Ønsker og stille Bønner.

Nogle tilstedeværende Kvinder græd af Deltagelse, og jeg blev næsten syg ved at se paa al den Jammer. Da Skibet laa i den neddalende Sol, kunde vi saa meget tydeligere se alt, og navnlig drejede mine Ønsker sig om een Mands Frelse, der, surret fast til Fokkemasten, med stum Resignation uafbrudt stirrede ind mod den frelsende Kyst. Aldrig er nogen Tid forekommet mig saa endeløs lang. Gud fri mig og andre fra et lignende Syn. Ved hver Styrtstø troede man, at Skibet maatte skilles ad, thi det var tydeligt at mærke, at der allerede var et stort Hul i det. Jeg stod hele Tiden — forsaa vidt min Hjerteangst tillod mig at staa stille — ved Siden af en svensk Kaptajn, en vakker Mand, som en Maaned tidligere var strandet i

Snetykning en halv Mil herfra, og hvis skarpe Blik fulgte alle Begivenheder med den Sømanden egne Ro. Nu raabte man, at Raketapparaterne kom tililende, og straks gjorde Holst, som viste megen Nidkærlighed for de ulykkelige Frelse, sig klar til at skyde. Men Svenskeren rystede imidlertid tvivlende paa Hovedet. „Mandskabet er for udmattet til selv at gøre noget til deres Frelse“, sagde han, „jeg tror, at een Mand allerede er skyllet bort, i det mindste saa jeg ham gaa udenbords, og en anden forude er vist død, for han hænger mig for stille i Takkelagen“.

Den om Morgenen frelste Kaptajn kom nu hen til os. „Nu forstaar jeg at takke Gud for min underfulde Redning“, ytrede han dybt bevæget til mig, „jeg har ellers aldrig tænkt mig sligt, skønt jeg har pløjet Søen i mange Aar“.

I samme Øjeblik hvislede Raketten, men Linen faldt over Bovsprydet, saa Forsøget maatte gentages, fordi ingen af Besætningen var i Stand til at gribe den. Det næste Skud var derimod heldigere, for nu faldt Linen mellem Masterne, men den svenske Kaptajn fik Ret. Man saa vel enkelte af Besætningen sætte sig i Bevægelse, men kort efter forholdt de sig atter i Ro. Da sagde Svenskeren: „Nu er det forbi, Skibet er brækket midt over. Gud være dem naadige“. Alle stod vi dybt rystet, da vi i det samme hørte Budskabet, at nu kom Redningsbaaden, og i samme Øjeblik saa de skarp-synede Sømænd, at der endnu var noget levende paa den Del af Skroget, som havde revet sig løs og var blevet skyllet nærmere mod Land, hvor den var blevet staaende paa anden Revle. Nu kom der nyt Liv i alle, thi det gjaldt om at skynde sig, medens Vragstumpen, som jeg lige netop kunde skimte i Maaneskinnet, endnu holdt sig oven Vande. Alles Bønner fulgte Redningsbaaden. En Mand sprang i sin Hjerteangst ud fra Vraget, men blev dog fisket op, og ligesedes lykkedes det at redde 3 Matroser til. Kort efter sank Vraget. Af de bjærgede Sømænd var een saa afmægtig, at han straks maatte køres bort, tildækket med Klædningsstykker, som i rigt Maal raketes ham. Udmattet baade paa Sjæl og Legeme ankom vi ud paa Aftenen til vort Hjem.

De reddede 4 Mand forklarede, at Skibet 21. December var afgaaet fra Korsør med en Ladning Byg, men allerede Dagen efter var man gaaet til Ankers i Storebælt paa Grund af Tykning. I Løbet af nogle Dage opankredes i Aalbækbugten. Da man havde rundet Skagen, mødte man Stormen, der efterhaanden bragte Skibet i en saadan Tilstand, at man ikke længer kunde styre „bi de Vind“. Da Skibet var stødt paa Grund ved Krage Strand (Tornby Sogn), fastgjordes en Line paa en Fribolt i den Hensigt at tilvejebringe Forbindelse med Land, men da dette slog fejl, søgte man Tiiflugt i Vanter og paa andre Steder, for ikke at blive skyllet

i Sæn. Kaptajn D. Lafrenz omtalte de efterlevende som en særdeles brav Mand, hvis bratte Død de højlig beklagede. Den hele sørgelige Tildragelse stod vel næppe paa mere end halvanden Time.

Den forulykkede Kaptajn, der var hjemmehørende paa Femere og var 58 Aar gammel, ligger begravet paa Tornby Kirkegaard.

Den 12. Januar 1905 strandede paa samme Sted den engelske Tankdamper „Beacon Light“ af Liverpool, og inden denne henad Foraaret blev flotbragt, drev et Vrag i Land, som af ældre Folk ansaas for at være Bundstedet af Skonnertbrig „Najade“. Vraget bestod af Egeplanker og var fuldstændig frisk og maa antagelig i den lange Tid have været dækket af Sand, indtil „Beacon Light“ har revet det op.

* * *

**»Prins Albert«s Stranding
ved Hirtshalspynten 1860**

En tredie Stranding af en lige saa farlig Karakter, men som dog fik et heldigt Udfald, er den norske Bark „Prins Albert“s Forlis ved Lilleheden 4. Oktober 1860. Indberetningen om Redningsarbejdet ved denne Lejlighed giver et pealideiigt Billede af de næsten overmenneskelige Anstrengelser, der kan være forbundet med at bringe nødstedte Søfolk i Land. Barken grundstødte i ca. 400 Alens Afstand fra Land, med Agterstavnen vendende indad og hældende lidt til Bagbord. Inde paa Land havde man imidlertid fulgt Skibets Bevægelser, og man blev ret hurtigt klar over, at Havaristen vilde strande, og at Skibsfolkene befandt sig i den mest overhængende Livsfare, og det saa meget mere, som Skibet drev ind mod Stenene i Strandkanten. Saa hurtigt det kunde lade sig gøre, rekvireredes fra Nr. Tornby Redningsbaaden, men forinden havde man forsøgt med Fladbaad.

Den første Raket faldt over Toppen af Masten, hvor den blev hængende en halv Snæs Minutter, men skønt Besætningen flere Gange forsøgte at bjærge den, mislykkedes dette, saa Raketlinen gik over Bord. Den anden Raket, der var sat lavere, gik over Skibet, omtrent midt imellem, hvor Stormasten og Mesanmasten havde staaet, men da der intet var, som kunde fange Linen, saa førte Strømmen den ned over Skibets Agterende, hvorved den ogsaa gik tabt. Det samme var Tilfældet med den tredie Raket, hvorimod man var saa heldig at opnaa Forbindelse med den fjerde. Saasnart vi havde alt parat, skriver Holst, gav vi Signal til at hale om Bord, hvilket de ogsaa straks forstod, men paa Grund af Stormen og en voldsom Støm fra Vest, varede det meget længe, inden de havde faaet halet Trossen og Redningsstolen om Bord. Saa snart vi saa, at Tovene var fastgjort under Merset, saa halede vi Stolen klods op ad Masten, og da der var gaaet en Mand i den, begyndte vi at hale ind paa den.

Den gik nogle Favne, men standsede op, og vi mærkede nu, at Indhalelinen af den voldsomme Storm var skaaret ned under Stenene og sad fast der. Vi gjorde flere forgæves Forsøg paa at faa den løs, og da vi nu efter længere Tids Forløb satte Kraft paa, sprang den. Imidlertid afskød jeg 3 Rakter, som alle mislykkedes, dels paa Grund af, at Linen maatte opskydes paa den med Klittag bevoksede Strandbanke, dess af Linernes vaade og tilsandede Tilstand, der foraarsagede, at Linen slog Knuder, og altsaa ikke kunde naa ud til Skibet. Redningsbaaden ankom nu til Stedet og gik straks ud, idet Mandskabet ved Hjælp af Trossen forsøgte at hale Baaden ud til Skibet, men da man var naaet omtrent halvvejs, tvang Strømmen den paa tværs ind under Broddet, saa at man efter store Anstrengelser maatte gaa ind med uforrettet Sag. Imidlertid lykkedes det at hale en anden Line om Bord, og man iagttog nu, at denne blev gjort fast. Efter at en Mand var gaaet i Redningsstolen, halede der ind med fuld Kraft, hvilket havde til Følge, at ogsaa denne Indhaleline sprang, formodentlig p. G. a., at Skibsbesætningen havde begaaet et Fejlgreb ved Fastgøringen af Trossen. Men Manden i Stolen saa sig heldigvis i Stand til at fire sig tilbage til Skibet. Klokkeren var nu blevet halvfem om Eftermiddagen, saa det lakkede stærkt mod Aften, uden at der var udrettet noget positivt til Frelse for de stakkels skibbrudne, hvis Livsfare voksede fra Time til Time.

Redningsbaadens Mandskab opfordredes nu atter til at forsøge paa at hale Baaden ud ved Hjælp af Trossen, men de fleste paastod, at dette var ganske umuligt. Opsynsmanden opfordrede saa frivillige til at gaa ud med Redningsbaaden. Der meldte sig straks 9 Mand, der i Forening med 3 af Baadens Mandskab (de øvrige var udmattede) vovede det farefulde Forsøg. Skønt Redningsbaaden blev sat ud i et fraadende Hav, hvis Bund var fyldt med store Sten, og med kun ringe Udsigt til at opnaa et heldigt Resultat, lykkedes det dog over al Forventning omsider at komme Vraget saa nær, at en Mand fra dette med en Line om Liver kunde entre ned ad Trossen til Baaden og derved bringe en dobbelt Forbindelse i Stand. To Mand efter hinanden slog saa en Line om Livet og en Løkke om Trossen og blev saaledes halet ned i Redningsbaaden. Men nu fandt man paa om Bord at benytte Redningsstolen, saa at 4 Mand straks fulgte efter hverandre. Baaden blev nu halet i Land med de bjærgede 7 Mand og gik straks ud igen og reddede de øvrige 7 Mand, skønt Braadsøerne hele Tiden med Voldsomhed slog over Vrag og Baad. „Med hvilken hjertelig Glæde og Jubel“, skriver Samtidens Presse, „som Baadens Mandskab og de skibbrudne blev modtaget i Land, kan man let tænke sig, og den gode Pleje, der blev Søfolkene til Del i Handelsmand

Jørgensens Gaard, lod dem snart finde Lindring og Trøst for deres udstaaede Lidelser og Savn“.

„De modige Mænd“, indberetter Opsynsm. Holst, „som udførte denne dristige Daad var: Frivillige: Skipper Jens Thomsen, Frederik Jørgensen Kragh, Lars Peter Christensen, og Ole Jensen, alle af Tornby, Peder Poulsen, Søren Poulsen, Søren Løth og Chr. Rendborg, alle af Horne, samt Forvalter Ryegaard, Odden i Mygdal Sogn. Af Redningsbaadens Mandskab: Peder Heilesen, Lars Pedersen, Vadsager, Christoffer Frederiksen og Anders Sørensen, alle af Nr. Tornby. Jeg maa bemærke, at Foretagendets lykkelige Udfald væsentlig maa tilskrives Skipper Jens Thomsens og Peder Heilesens Konduite og Erfaring. Sluttelig tillader jeg mig paa det varmeste at anbefale disse Mænd til en rigelig Belønning for enhver efter sin Stilling og Vilkaar“.

Ovennævnte Forvalter Ryegaard udmærkede sig senere (i 1864) og modtog herfor Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Som det vil fremstaa af ovenstaaende, var Redningsforetagendet ved „Prins Albert“s Stranding et af de vanskeligste og mest farefulde, der nogensinde har fundet Sted her paa Kysten. Gamle Folk, der var nærværende, har meddelt, at det var en rasende Storm, ledsaget af et ualmindeligt Højvande. Havaristen stod omtrent der, hvor den vestlige Del af Havnens Tværmole er beliggende. Ifølge Eisenreich: Redningsvæsenets Historie, indtraf der i denne Storm 38 Strandinger paa Strækningen Skagen-Søndervig, og næste alle disse Skibe blev Vrag. Paa Strækningen Agger-Søndervig alene strandede der 26 Skibe, og fra disse omkom der 32 Mennesker.

Kort efter Strandingen ved Hirtshals blev der holdt Auktion, der varede flere Dage, og hvor det gik temmelig lystig til, idet Drikkevarerne flød i rigelig Mængde, men dette er en anden Historie.

Svensk Redningsvæsen

»Svenska Sällskapet för Räddning af Skeppsbrutne« har udsendt Aarsberetning for 1988

Af denne Beretning fremgaar det, at Sørødningsstationerne har reddet 52 Mennesker, der var i Havsnød.

44 Fartøjer med 165 Personer ombord har været bugseret i Nødsituationer, og 7 Fartøjer med 14 Personer ombord er taget af Grunden.

Redningsbaade fra forsk. Steder har ligget i Beredskab ved 11 nødstedte Fartøjer med 96 Personer ombord. 60 Fartøjer har faaet bugserhjælp. Ligeledes har Redningsbaade udført 96 Sygetransporter, og Redningsbaade har under Isvanskeligheder undsat isolerede Øer med Medicin, Post og Proviant, brudt Isen for Fiskere og bistaet Handelssøfarten gennem Isbrydning.

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samuelsen

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

*Marsø
Støbegods*

Ved Storm og Ishindring har Kystbefolkningen modtaget Hjælp med Passagertransporter m. m.

Den sidste af Selskabets Stiftere (Selskabet stiftedes i 1907) Hr. Konsul Sven Hylander er afgaaet ved Døden. Han var Æresmedlem af Selskabet.

I Beretningen understreges det, at det afgivte Aar har stillet store Krav til Sørednings-selskabet, men disse er honoreret med megen Dygtighed og Mod.

Styrelsen udtaler sig varmeste Tak til alle Redningsmænd, til Myndigheder og andre, som med Interesse har deltaget i Tjenesten.

Søfartsorganisationsudvalget har i 1955 hovedsagelig afsluttet Arbejdet, og der er sendt en Betænkning til Handelsministeriet, der i Princippet gaar ud paa at Staten — med Lods, Fyr og Kystbevogtningsstationer — skal overtage Kystredningen, medens Selskabet med sine specielle Redningsfartøjer skal svare for Redningsarbejdet ude i rum Sø.

Selskabet har indkaldt en Redningskrydser i Norge, som skal være til Raadighed i Farvandet mellem Nordsøen og Skagerak.

Endelig slutter Beretningen med Oplysning om, at Selskabets Stationer i Aarets Løb er undergaaet betydelige Moderniseringer, og det konstateres, at Materiellet stort set er i „mycket gott skick och Personalen værner sine Stationer väl“.

Rederiet J. Lauritzen udvider sin Ishavsflaade

Fire nye Skibe bestilt, heraf det ene paa Aalborg Skibsværft

Rederiet J. Lauritzens Ishavsflaade vil nu blive udbygget yderligere med to Skibe paa hver 2400 Tons, et paa 4000 Tons og et Søsterskib til „Magga Dan“ — de to Skibe paa 2400 Tons er bestilt paa Værfter i Rendsborg, og begge skal leveres i Sommeren 1956. Og saa disse Skibe konstrueres paa Grundlag af Rederiets Erfaringer med Hensyn til Issejlads, og de er forsynet med Isbryderstævn Isfinner og Iskniv. Skibene vil komme til at hedde „Frida Dan“ og „Anita Dan“. Desuden er der bestilt et Søsterskib til „Thora Dan“, som er bestilt paa et Hamburg-Værft til Levering i 1956. Søsterskibet faar Navnet „Hella Dan“. Det vil faa en Fart af 14,5 Knob og bliver svært isforstærket. Videre har Rederiet sluttet Kontrakt med Alborg Værft om Bygning af et Søsterskib til „Magga Dan“, men det faar ikke Køleanlæg. Skibet, som leveres i August 1957, er beregnet til Grønlandssejlads og vil faa Plads til 35 Passagerer. Det faar Navnet „Thala Dan“.

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Solv. - Guld. - Svæve. - Optik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

Tlf. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

Tlf. 123

Aktieselskabet
LEMVIG BANK
Tlf. 777

Kontorer i
Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thybøen

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen Tlf. 335 - Auktionskontoret Tlf. 613 - Privat 504

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603
Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 594
Filial: Thybøen . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler
LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thybøen og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geismas - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergship«

Skibsproviantering . Etableret 1809

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN

TELEFON 27
POSTGIRO 44039

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 345

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 502

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429
v. E. Nielsen og G. Eriandson
Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen
Maskinfabrik I/S . Tlf. 761

Dækmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 584 og 2883 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæreri
Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschau
Stormgade 59
Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDEFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8—18, Søndage 8—9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8—12,
13—18, Søndag 8—9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK

J. Holmstrup

Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 243

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 45 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN

Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Lødnings)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder lør:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61

Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**

★

Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 6

1. Juni 1956

23. Aarg.

Motorredningsbaaden »Hvide Sande«
efter Moderniseringen og Eftersynet paa Orlogsværftet

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

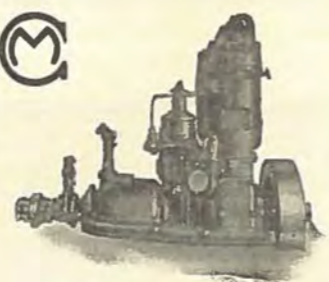
Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

To- og Firtakts-
MotorerBilligste Pris
Forlang TilbudMotorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

Marketederiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig.
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 Postgiro 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyborøn Afd. Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aaens
Vaedbinderi

Hirtshals Tlf. 180

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

VIKINGEN

Havets - Havens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 6

1. Juni 1956

23. Aarg.

Motorredningsbaaden

„Hvide Sande“

Motorredningsbaaden „Hvide Sande“ ankom den 8. Maj til sin Station i Hvide Sande efter at have gennemgaaet en omfattende Modernisering og Eftersyn paa Orlogsværftet.

M/B „Hvide Sande“ er den første danske Motorredningsbaad, der er blevet forsynet med fast indbygget Overbygning af Letmetal med vandtæt Motorrum og Lærum agter for Baadens Fører og Besætning, hvorved der bydes de ombordværende saa god Beskyttelse mod Vejr og Sø, som Pladsforholdene ombord tillader det.

Redningsbaaden er blevet forsynet med nyt og kraftigere Maskinanlæg, der paa Prøveturen gav Baaden en fart paa 7,65 Knob.

Baadens øvrige Udstyr er forbedret efter de Erfaringer, der er gjort med tilsvarende Baade saavel her i Landet som i Udlandet.

Baadens Skrog er uændret, men Dækparket har faaet nyt Udseende, idet Baaden er blevet delvis overbygget. Da den nye Motor er lettere end den tidligere, er Differencen i Vægten udlignet med en Blykøl, der er anbragt agter under Tunnellen. Derved er Redningsbaaden kommet til at ligge bedre i Vandet, fordi Forstævnen er hævet i Forhold til Vandlinien, medens Agterstævnen stikker dybere.

Fra For til Agter er sket følgende Ændringer: Bølgebryderen er forlænget med $\frac{3}{4}$ Meter. Forlængelsen betyder, at der ikke „staar“ saa meget Vand i Forskibet.

Over Motoren — en ny amerikansk „Gray“

Marinemotor paa 80 HK (Magen til de i Redningsbaadene „Esbjerg“, „Hirtshals“ og „Skagen Havn“ installerede) — er bygget et stort vandtæt Motorrum af let Metal; selve Motorrummet kan lukkes af, men Overbygningen er forlænget ud over Motorrummet, saa der mellem dette og Redningsbaadens Styreplads kan sidde 3-4 Personer paa hver Side beskyttet mod Søen. Det lille „Lukaf“ er aabent agterud. Førerens Plads er stadig en Friluftspads, bortset fra den Dækning som den brede Forskærm over det forlængede Motorrum yder.

Isforhudningen er fornyet.

Paa Baadens Sider er der sat et Gelænder, der om ønskes kan lægges ned med et Bajonetgreb, og paa Motorrummets Overbygning er der et fast Gelænder. Det bliver saaledes sikrere at færdes mellem Forskib og Agterskib, og skibbrudne faar noget at holde sig fast til, mens de tidligere maatte klare sig bag en lav Lønning.

Motorredningsbaaden er iøvrigt forsynet med et tidssvarende Radiotelefonanlæg samt 2 kraftige Projektører, een For og een Agter.

I Modsætning til tidligere betjener Baadformanden selv Motoren under Sejls.

International Fiskerimesse

med Deltagere fra 14 Nationer har i Dagene den 18.-27. Maj været afholdt i København. Messen, der havde til Huse i Forum, var et Kæmpeopbud af Verdens fornemste Fiskeriteknik. Udenfor Forum og ved Langebro var der i Tilslutning til Messen en Repræsentation af Fiskekuttere i moderne Bygning og selvfølgelig med alle vor Tids tekniske Udstyr.

2 Redningsbaade var der at se, en Gummi-redning baad af engelsk Oprindelse og endvidere Claus Sørensens „Dana Rescuer“.

Fiskerimessens Protektor var Arveprins Knud, Messens Arrangør Direktør Lissa, medens Messens faglige Raadgiver var W. Munk-Simonsen. I Spidsen for Messens Ærespræsidium er Fiskeriminister Christiansen, Handelsminister Lis Groes og Formændene for de to Fiskeriorganisationer Niels Bjerregaard, Frederikshavn og Laur. Thygesen, Esbjerg.

Sømandshjemmet i Østerby paa Læsø

har været under en gennemgribende Restauration, og genindvies Lørdag den 9. Juni. Tegning og Beskrivelse til Udvidelsen er udført af Arkitekt Chr. Lønstrup Justesen, M.A.A., Skagen, og Beregninger til Installationer af Civilingeniør H. Havsten, København. De samlede Udgifter beløber sig til ca. 70.000 Kr. Der er i Gaver og ved Bazarer indsamlet ca. 30.000 paa Læsø, og Indenlandske Sømandsmission har ydet et Tilskud til Byggesagen, ligesom der er ydet Bidrag fra Tipsmidlerne. Der har ikke været søgt Statslaan til Byggeriet.

Sømandshjemmets Kapacitet er blevet fordoblet, og man kommer bl. a. til at raade over en stor Sal til Møder og Fester.

Indvielsen bliver foretaget af Sømandshjemmets Formand, Sognepræst Ravnkilde Møller, Byrum, og Generalsekretær, Sømandspræst Fr. Vilh. Eilschou-Holm.

„Tidsskrift for Redningsvæsen“

Ansv. Redaktør Jørg. Pedersen, Ydby St., Telf. Ydby 70.

Ekspektion:

Forretningsfører Gadgaard Nielsen, Lemvig, Telf. Lemvig 15.

Hovedbestyrelse:

Fmd. Gustav Hallgreen, Rolfsgade 139, Esbjerg, Telf. Esbjerg 375. — Kasserer Peder Munk Pedersen, Nørre Vorupør, Tlf. Nørre Vorupør 4 — N. C. Jensen, Bjerregaard — Kr. Styrbeck, Thorup Strand, Telf. Thorup Strand 3. — Wenzel Rasmussen, Havnevej 223, Grenaa, Telf. 337. — Peder Eriksen, Harboøre, Telf. Harboøre 53. — C. Chr. Jensen, Olsogade 12, Rønne. Tlf. 1759.

HIRTSHALS

**Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI**

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals. Telefon 132

**A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk**

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK
Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM
Telf. 37
God borgelig Middag - Pæne Værelser
Bestyrer Niels Samue

CHR. JEPSEN - Telefon 39
Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«
Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals
Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN
Lys . Kraft . Skibsinstallation
Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK
HURUP
Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

*Marsø
Støbegods*

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION
statsautoriseret v. Aage Geisnæs — Telegr.-Adr.: Fiskeauktion
Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1909
P. Saxberg
Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergship«

*Magasin
Skagen* TELEFON 27
POSTGIRO 44039
HARALD PEDERSEN ★

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning
Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen
Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD
aut. Installatør . Telefon 345
SKAGEN

AKTIESELSKABET
SKAGEN ISVÆRK
Skagen . Telf. 538

THISTED
Krogline og Fisketvíst „Nordvest“ er bedst!
JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt
Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER
Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK
Esbjerg . Telf. 429
v. E. Nielsen og G. Erlandsen
Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen
Maskinfabrik I/S . Tlf. 761
Dæksmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadbyggeri
Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 584 og 2283 - Privat 718
anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN
Ny Havn
Tlf. Kontor og Lager 47, privat 388

H. J. CHRISTENSEN & SØN
Vaadbinderi og Tovtjæneri
Ny Havn - Telefon 2153
H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co
Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN
Maskinværksted
Ny Havn Telf. 367

Gravmonumenter
Martin Billeschou
Stormgade 59
Telefon 838

Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise
Grundlagt 1833
KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.
CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A
TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1886. Kontortid: 8-12,
13-18, Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 48 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C. K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Haveri-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Lemvig Centralbibliotek
Lemvig

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 7

1. Juli 1956

23. Aarg.

Foto: Lemvig Folkeblad

Forsøgskutteren »Sujumut« i Lemvig Havn

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Markotenderiet
"NY HAVN"
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

LEDIG

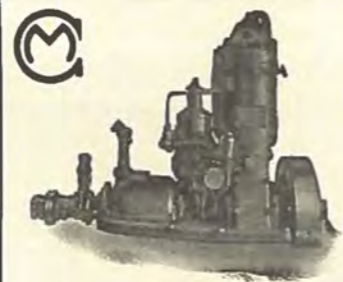
Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

To- og Firtakts-
Motorer

Billigste Pris
Forlang Tilbud

Motorer i alle
Størrelser

Telf. 666

Grenaa Motorfabrik

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen
— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

**DANMARKS
HANDELS- & SØFARTS-TIDENDE**

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2. August 1847 Telefon 131. Postg. 851.00
Kontortid: 9,30—11,30 og 14—16
Fredag 9,30—11,30, 14—17,30, Lørdag 9—12
Thyborøn Afd. TIL 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00. Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi

Hirtshals. Tlf. 180

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontor: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 7

1. Juli 1956

23. Aarg.

Forsvarsminister Poul Hansen besøger Nr. Vorupør Redningsstation

Redningsmandskabet fastholder Ønsket om en ny Redningsbaad

Som bekendt har Redningsstationen Nr. Vorupør længe været meget utilfreds med deres Redningsbaad, saa stærkt har dette været følt, at man lige ud har sagt, at man ingen Tillid havde til Baadens Manøvreevne i svær Sø og Stormvejr.

Nr. Vorupør Fiskerleje er den største paa Vestkysten, og dette medfører givetvis, at der stilles meget store Krav til Redningsstationen, og til den der stationerede Baad.

Kravet om en bedre og mere sødygtig Redningsbaad har da ogsaa været fremført ved forskellige Lejligheder, saaledes paa Redningsmændenes Aarsmøder, i „Centralforeningen af Fiskeriforeninger i Thisted Amt“ og ligeledes paa „Vestjysk Fiskeriforening“'s Aarsmøder — sidst har der fra Redningsstationen i Vorupør været rettet skriftlig Henvendelse til Redningsvæsenet om en snarlig Ændring af Tingenes Tilstand.

Forsvarsminister Poul Hansen bad Redningsmændene om at „spytte ud“ — og de gav deres Baad et utvetydigt Mistillidsvotum.

Søndag den 17. Juni besøgte Forsvarsministeren Stationen for selv at høre om Situationen.

Forsvarsministeren var ledsaget af sin Adjutant, Kaptajn N. A. Rye-Andersen, og de blev modtaget af Opsynsmand ved Redningsstationen Niels Jensen, Baadformand Chr. Baltesen, Formand for Vorupør Fiskeriforening, P. Munk Pedersen, Sogneraadsformand Jul. Poulsen, Motorpasser Hans Josefsen Jensen, Forretningsfører O. B. Eriksen samt Bestyrelsesmedlemmer i Fiskeriforeningen A. Josefsen og Th. Christensen. Desuden var en Del Fiskere mødt.

Opsynsmand Niels Jensen sagde bl. a., at man havde meget at udsætte paa Redningsbaadens Sødygtighed og Maskinkraft. Da Baaden næppe kunde bygges om, havde man stillet Krav om en ny Baad, og Ønsket herom er

blevet velvilligt modtaget af alle Instanser, formentlig var det nu kun et Bevillingsspørgsmaal at faa Baaden.

I Brændingen kan denne Baad muligvis klare de første Braadsøer; men naar der kommer 10—12 paa Rad er den ikke manøvreedygtig, sagde Niels Jensen. Sidste Aar havde Redningsbaaden deltaget i syv Redningsforetagender, drejende sig om 73 Mennesker.

Forsvarsministeren udtalte sin Forundring over, at der først temmelig sent var kommet alvorlige Klager over Baaden, der var Redningsvæsenets nyeste, og hertil svarede Niels Jensen, at den først i den senere Tid havde været udsat for virkelig svær Belastning, men ligefra den første Dag, havde man ikke haft Tiltro til Fartøjet.

A. Josefsen vilde gerne, om Forsvarsministeren kunde komme og se Baaden i Vandet. Den havde en underlig Stilling med Stævnen altfor dybt i Søen. Derimod var den stærkt bygget, ligesom „Slæbet“ formentlig var i Orden. Fra Kysten fiskedes nu med Baade langt større end man tidligere havde kendt, hvorfor man kunde vove sig ud i haardere Vejr end før, men Redningsbaaden havde ikke fulgt med i denne Udvikling.

I Tilslutning til de her refererede Udtalelser sagde Baadmand P. Munk Pedersen, at man maatte betænke de Krav, der stilles til en Redningsbaad her paa Pladsen, ogsaa fordi den i høj Grad maa træde i Stedet for Redningsdamperen, da denne som bekendt ikke p. Gr. af Minefare maa gaa op langs Thykysten. Vi har da kun vor Redningsbaad, og den bør der kunne stilles Krav til af Fiskerbefolkningen.

Endvidere talte Sogneraadsformand Julius Poulsen, Motorpasser Hans Josefsen og forh. Baadmand Otto Jensen.

Efter at Forsvarsminister Poul Hansen havde faaet Forholdene forklaret, udtalte han ved Afskeden, at en ny Redningsbaad ikke kunde ventes færdig til Efteraaret, men han var helt paa

Her var der selvfølgelig ogsaa et Motiv at hente for Datidens Malere. Og P. S. Krøyer tog Butikken lige paa Kornet i Lærredet: „I Købmandens Bod, naar der ikke fiskes“. Det er et Interiør fra Brøndums Butik indenfor Disken og en Gruppe Fiskere udenfor. Ancher tog det meget unaadigt op, at Krøyer saadan havde grebet ind paa hans „Enemærker“, som Brøndums Bod burde være. „Nærmere kunde du daarligt gaa mig“, skrev Ancher til Krøyer, men de to gode Venner blev selvfølgelig snart forligte igen. Lærredet findes vistnok i Dag i Privateje i Tyskland. Man kunde ønske det var i Skagens Museum.

Lad en af Figurerne i Lærredet blot være min i Indledningen konstruerede „Niels“, som jeg letsindigt havde afleveret i Skænkestuen, hvor jeg til Slut vender tilbage. Her er Stemning og Fest. Er de fulde? Lad mig sige det saadan: De fleste er lystige, andre sover. Men som Helhed gaar Bølgerne højt som Sprøjtet over Skagens Gren en Uvejrsdag. Den ene overgaar den anden i Historier. Ikke uartige og platte. Nej, Historier om Tildragelser fra en svunden Tid. Mange af de gamle har været med ved Helgoland som Marinere. En har fortalt om det drabelige Søslag, og illustrerer sin Historie med Verset, som han synger saa det runger:

*Det var ved Helgoland, da sidst vi Fjenden saa,
vi satte Dampen op og braste paa,
vi gjorde klar til Slag,
vi hejste højt vort Flag,
og derpaa gav vi ham det glatte Lag.*

Det er sen Aften. Butikken skal lukkes. Ud i Mørket og Stormen glider Mændene med deres Varekurve. Fiskerne spredes mellem Klitterne, hvor Sandet pisker som Sne en Vinternat. Kursen sættes mod svage Lys fra smaa Vinduer. Snart gaar Lyset ud. Og de smaa Hjem sover. Blot nogle faa Timer. Thi Natten er kort for Fiskeren, der tidligt tørrer ud til Slid og Slæb paa Havet.

Aftenen i den gamle Butik var kun et — man har vist Lov med lidt god Vilje at sige — tiltrængt Frikvarter i det den Gang saa trælse Liv. Tiden er gaaet. Butikken er blevet moderne. Handelsmanden er blevet en moderne Købmand, Butikssvenden en moderne Kommis, den lille By er blevet moderne, alle dens Indbyggere ligesaa.

Det gik fremad paa saa mange Maader, men det skader ikke at mindes svundne Tider, saaledes som jeg har gjort i nogle Linier.

Jacob Tønnesen.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samue

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

*Marsø
Støbegods*

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statautoriseret v. Aage Geilanus - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 208 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibaproviantering . Etableret 1909

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen

Telefon 4 11 44 (7 Linier)

Adresse: Havneplads 16-18

Telegramadresse: »Saxbergship«

*Magasin
Skagen* TELEFON 27
POSTGIRO 44039

HARALD PEDERSEN ★

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri

Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED

Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30

Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri

Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Eriksen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik I/S . Tlf. 781

Dæksmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn

Telefoner: 864 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæreri

Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1482

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988

P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou

Stormgade 59

Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG	Thyborøn Fiskeauktion (Statsautoriseret) v. Alb. Steen Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.	Martin Herups Vaadbinderi Thyborøn Havn
-------	---	--

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18 Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1878 Telf. 71, 45 og 808y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★
Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov Smede- & Maskinværksted Thyborøn . Tlf. 61 Indehaver: J. Salskov	Sømandshjemmet & Afholdsrestaurant ★ Thyborøn . Telefon 4	RESERVERET
--	--	------------

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Nr. 8

1. August 1956

23. Aarg.

»Dannebrog« af Klitmøller
Typen paa en moderne Kyst-Fiskerbaad

REJS MED

D. F. D. S.

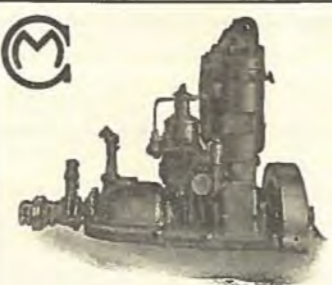
DET FORENEDE DAMPSKIBS-SKAB A/S

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

Motorer
i Størrelserne
25-330 HK

Grenaa Motorfabrik

Telf. 666

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

LEDIG

Marketenderiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebød
Telefon 1992

DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyboren Afd. . Til. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aens
Vaadbinderi

Hirtshals . Til. 180

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magazin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magazin.

Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 8

1. August 1956

23. Aarg.

Kan Orlogsværftet lære noget af vore Vestkyst-Baadbyggere

Det er vistnok almindelig anerkendt saavel hjemme som ude, at den danske Nordsøkutter og den danske Vestkystbaad repræsenterer det bedste indenfor vor Skibs- og Baadbygningskunst med Hensyn til Manøvrevevne i svær Sø og Storm. Dette sidste understreges jo Gang efter Gang ved Vintertide, naar store Skibe ligger underdrejet for Vinterstorme og fører en haard Kamp mod Elementerne, da ligger ogsaa den lille Nordsø-Kutter og sejler som en Svane paa Bølgetoppene og rider Stormen af, naar der ofte er meldt baade 9 og 11 i Vindstyrke. Og naar Storm og Hav er naaet ind i Nærheden af den jydsk Kyst og har sat de 3 Revler i et Braad af Dimensioner og Styrke, saa man skulde mene det ugørligt for en lille Kystbaad at slippe igennem og naa frelst ind paa Stranden, saa sker det jo alligevel meget sikkert endog nogle hundrede Gange mellem Aar og Dag.

Det er derfor ikke saa helt ubegrundet, at de 2 her nævnte Baadtyper er kendt, berømt og efterspurgt over store Dele af Verden, det er Aarhundreders Erfaringer nedfældet i Tegninger og Bygning af disse to Typer. Og tager man Kystbaaden til Eksempel, og ser paa hele dens Rejsning og Bygning fra for til Agter, da forstaar man, at netop denne Baad er skabt til den ofte vilde Fart ind fra Fiskerpladsen med Storm og Hav efter sig, og sidst Ridtet paa Braadsøer over tre naadeløse Revler, der maa forceres inden Gods og Liv er reddet.

At se denne Baad løbe med i en svær Sø fra yderste Revle og videre ind paa Strandbredden er en Oplevelse, som kunde forundes alle de, der har med Konstruering af Redningsbaade at gøre. Den har Linier denne Baad, og den har Stævn, ja, man ser faktisk kun Stævnen over Vandoverfladen naar den i Braad og Brand

er haardest klemt under Bølgepresset over Revlen. Men den klarer sig — hundreder af Gange klarer den sig, og maa endda „strande“ ofte ublidt mod haard Strand, mens andre Baade lempelig lægger sig til et Bolværk.

Se, denne Baad er Fiskerens Stolthed, og naar — som i de sidste Par Aar — vore Redningsbaade har været et omdiskuteret Emne, saa er det naturligt, at han — Fiskeren — og for denne Sags Skyld ogsaa Redningsmanden, stiller netop Kystbaaden op mod Redningsbaaden og siger: „Læg nogle af vore Kystbaades gode og prøvede Egenskaber ind i Redningsbaadens Konstruktion, saa faar vi den ideelle Kystredningsbaad.“

Dette er et fornuftigt Raad, som vilde skabe Tillid, hvis det blev fulgt, og der er ikke her Tale om nogen Form for Desauering af Orlogsværftets Bygningstraditioner. Der er Tale om en Frugtbargørelse af den Erfaring, som Vestkystens Baadbyggere har gjort frem for alle andre Kolleger i Faget. Og egentlig er det en mærkelig Ting, at man ikke har tænkt paa at betro en Vestkyst-Baadbygger den Opgave, at bygge blot en eneste Kystredningsbaad. Denne Opgave skulde man betro ham, ogsaa for at give ham en Anerkendelse af alt det han har formaaet at nedfælde af Teknik og Erfaring i vore Kystbaade af 1956.

Der er vist ingen der ønsker at Bygning af vort Redningsmateriel stort set skal skifte Station. Der er en hundreedaarig Tradition for at Orlogsværftet har magtet Opgaven ganske pænt, men det kan ikke nægtes, at man paa Orlogsværftet har noget at lære af Vestkyst-Baadbyggeren, naar Talen er om Redningsbaaden, der skal gaa ud og lande paa den aabne jydsk Vestkyst.

Maagen.

36 frygtelige Timer paa det oprørte Vesterhav

»Jeg betragter det som et Under, at vi endnu er i Live«, skrev den svenske Sejlsportsmand efter at være strandet paa en Grund Sydvest for Fans. - Meterhøje Bølger skyllede ind over Lystsejleren »Swell II«, medens den laa og huggede i Brændingen.

Det var to forkomne og udmattede Mennesker, der forleden kom i Land i Sønderho med Redningsbaaden, der havde været ude ved den strandede Lystkutter, ca. 3 Sømil fra Land paa Sydvestsiden af Fans. — De reddede var den 54 aarige Optiker Gert Preisler, Drottningsgatan 68, Stockholm, og den 25-aarige Rune Breitcrantz, ogsaa fra Stockholm.

Opsynsmand Hans Jensen, Sønderho, der havde været ude med Redningsbaaden, tog sig af de to reddede efter Ankomsten til Sønderho, og det varede ikke længe, inden Fru Hans Jensen havde dækket et indbydende Bord for de to uventede Gæster og for Gemalen, der to Dage i Rad havde maattet ud med Redningsbaaden.

Gert Preisler er en erfaren Sejlsportsmand. Han er saa helbefaren som nogen Sømand, kan Navigation som nogen Skibsfører, og hvad han ikke ved om Sejlsport er ikke værd at vide. Siden 1941 har han sejlet med den 3½ Tons store, 34 Kvadratmeter Sejl, Pletgatter »Swell II«, og det er ikke Smaature i Skærgaarden, den har været ude paa. — Fire Gange har »Swell II« med Gert Preisler ved Roret krydset Vesterhavet, den har været i England, Spanien, Holland og mange andre Lande. Det er en i alle Henseender veludrustet Baad, solidt bygget, forsynet med en lille 6 HK Hjælpe-motor og udrustet med alle nautiske Instrumenter, Søkort, Bibliotek osv. Proviant havde den med til 3 Uger — kort sagt en Baad i Tip-Top Orden — en Ønskebaad for enhver Sejlsportsmand.

— Den 17. Juni forlod jeg og min Medarbejder Stockholm, fortæller Gert Preisler »Vestkysten«. Turen gik Sydover, ned gennem Østersøen, anløbende Ystad og Trelleborg. Videre over Køge Bugt, Syd om Sjælland og ved Holtenau ind i Kielerkanalen, der var passeret ved Brunsbüttelkoog. Kursen blev sat mod Holland, idet det var Meningen, at Fru Preisler og en Datter skulde køre dertil i Bil.

— Men saa kom det haarde Vejr, fortsætter Gert Preisler. Vi var naaet paa Højde med Borkum Rev. Søen blev mere og mere urolig. Vi mindskede Sejl og lænsede for en Sydvest. Vindstyrken steg til 7—8 samtidig med, at Vinden gik mere i Vest. Vi haabede at kunne komme klar af Kysten og uden om Horns Rev, og hvis det ikke var muligt, da at søge ind til Esbjerg. Men det var umuligt at holde op mod

Vinden. Vi drev længere og længere ind mod Kysten. Baaden var halvfuld af Vand og vanskelig at manøvrere med. Ved 12-Tiden Fredag Middag tog vi Grunden paa Langjord, ca. 3 Sømil Sydvest af Fans.

Det var et forfærdeligt Vejr. Aldrig havde jeg oplevet noget lignende. Op til 10 Meter høje Bølger slog ind over Skibet, der huggede i Grunden, og det arbejdede sig længere og længere ned i Sandet.

— Vi opsendte, da det blev mørkt Nødraketter, og vi brændte Blus ved Hjælp af Benzin og Klude. Vi havde det Haab, at vore Nødsignaler maatte blive set fra Land, men Haabet var ikke stort. Vejret var meget usigtbart, især i Bygerne. — I Preislers Logbog staar der noteret den 6. Juli Kl. 15 GMT:

»Jeg betragter det som et Under, at vi endnu er i Live«.

Og Lørdag den 5. Juli Kl. 5 Morgen notes efter en frygtelig Nat om Bord:

»Dagslys. Bedre Vejr. Mulighed for Assistance, om vi ses fra Land«.

Saa klar og nøgtern er Gert Preislers egen Beretning om de farefulde 36 Timer paa et oprørt Hav.

Ved 11-Tiden Lørdag Formiddag havde Opsynsmand Hans Jensen, Sønderho, fra Myn-dighederne faaet Meddelelse om, at et dansk Fartøj, »Marianne«, var meldt savnet. Han tog ud til Stranden, og da han kom til Odense Kommunes Feriehjem ved Nedkørslen til Stranden, kom han i Samtale med et Par af Lærerne fra Feriehjemmet.

De spurgte, om der var noget paa Færde, og Hans Jensen fortalte da om Efterlysningen. Under Samtalen stod man og saa ud over Havet, og da Vejret nu var blevet klarere, saa man — hvem der saa det først er ikke opklaret — en Mastetop ude i Horisonten mod Sydvest. Den kunde kun lige skimtes med det blotte Øje, men i Kikkert kunde det ses, at det var et Fartøj, der var strandet.

Opsynsmand Hans Jensen alarmerede øjeblikkelig Redningsbaadsmændskabet i Sønderho og i flyvende Fart kørte han tilbage til Sønderho og tog med Redningsbaaden ud til Strandingsstedet. Allerede ved godt 13-Tiden var Redningsbaaden naaet frem til den strandede Baad, der viste sig at være »Swell II«, og den Glæde, Redningsbaadens Ankomst vakte hos de to Skibbrudne, kan slet ikke beskrives. Forkomne og udmattede efter 36 Timers Kamp mod Elementernes Rasen, men taknemlige for Redningen. Der var paa dette Tidspunkt ingen overhængende Fare for »Swell II«. Ved Lavvande laa Skibet paa tørt Land, og ved Højvande var der kun en Fod Vand om det.

Nogle personlige Ejendele, Skibets Papirer fik Gert Preisler og Rune Breitcrantz med sig

Mands Minde

Dødsfald

Fhv. Baadmand og Motorpasser ved Redningsstationen Nørre Vorupør, Chresten Trab Jensen, Nørre Vorupør, er død, 77 Aar gl. Han var født i Nr. Vorupør den 19. September 1878. Hans Fader var fhv. Baadmand Hans Jensen. Chr. Trab har drevet Fiskeri fra Konfirmationsalderen, og han var en af Vorupørs dygtige og ihærdige Fiskere, der ved flere Lejligheder efter en haard Tur i Storm og svært Hav er kommet godt iland. Som Redningsmand har han flere Gange med Livet som Indsats reddet Kammerater i Land. Saaledes viste han ved Moleulykken den 1. November 1910 stor Udholdenhed. Efter at 2 Mand var skyllet ud fra Molen, løb han sammen med 6—7 andre Kammerater ud for at redde dem, men blev af de svære Bølger kastet i Havet. Han svømmede i Land, og sammen med en anden roede han ud igen i en Robaad og bjergede en af de fra Molen i Havet skyllede Kammerater, der var død, da de kom i Land. Efter denne Tur tog han som Baadmand ud med Redningsbaaden og reddede 2 Mand levende i Land. Chr. Trab blev ansat som Baadmand 1. Oktober 1909 og har til sin Afgang den 1. Oktober 1941 været med til at redde 103 Mennesker. — Chresten Trab var dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn og Medalje for 25 Aars Tjeneste i Redningsvæsenet.

80 Aar

Fhv. Baadmand Carl Chr. Bruun, Nr. Tornby, fylder den 13. Aug. 80 Aar.

75 Aar

Fhv. Baadmand Kristen Jensen, Thorupstrand, fylder den 1. Aug. 75 Aar.

Fhv. Baadformand Thomas O. Nees, DM., Flyholm, fylder den 11. Aug. 75 Aar.

Fhv. Betjeningsmand Hans Chr. Pedersen, Christiansø, fylder den 22. Aug. 75 Aar.

70 Aar

Fhv. Baadmand Mads Klitten, Skallerup Klit, fylder den 12. Aug. 70 Aar.

65 Aar

Fhv. Baadmand Jens Andr. Christiansen, R. af D., Rindby, fylder den 7. Aug. 65. Aar.

Fhv. Baadformand Ole Nielsen Krogh, R. af D., Klitmøller, fylder den 14. Aug. 65 Aar.

60 Aar

Baadmand ved Redningsstationen »Hirtsbals« Mads Chr. Olsen fylder den 24. Aug. 60 Aar.

Opsynsmand ved Redningsstationen »Aalebæk« Jens Hyllemose, DM., fylder den 29. Aug. 60 Aar.

i Redningsbaaden, der satte Kursen mod Sønderho.

— Mit Livs største Oplevelse og Eventyr var til Ende, sagde Gert Preisler, da han fra Opsynsmand Hans Jensens sendte Telegram til Hustruen i Stockholm.

50 Aar

Betjeningsmand ved Redningsstationen »Ferring« Oluf Broe Madsen fylder den 4. Aug. 50 Aar.

Betjeningsmand ved Redningsstationen »Søndervig« Iver Alfred Torbensen fylder den 10. Aug. 50 Aar.

Baadmand ved Redningsstationen »Nymindegab« Kristian Haahr fylder den 10. Aug. 50 Aar.

Baadmand Anton Alfred Nielsen, Blokhus, fylder den 24. Aug. 50 Aar.

En Fødselsdagshilsen

Torsdag den 30. Aug. fylder De danske Redningsmænds gode Ven Redaktør Jørgen Pedersen 60 Aar. J. P. overtog Udgivelsen af vort Blad, »Tidsskrift for Redningsvæsenet«, efter Redaktør H. Lilholt i 1949, og har i de forløbne Aar udført et stort og uegennyttigt Arbejde for vort Blad, og dermed ogsaa for vor Forening.

Vi var glade indenfor Bestyrelsen, da J. P. vilde paatage sig at redigere Bladet efter H. Lilholt. Vi var klar over, at det var den rette Mand, som jo er opvokset paa den barske jyske Vestkyst mellem Fiskere og Redningsmænd, som kender Livet og Forholdene og varetager vore Interesser paa bedste Maade.

Der skal herfor fra »Foreningen af danske Redningsmænd« sendes en kærlig Hilsen og rigtig hjertelig Tillykke paa 60 Aarsdagen og god Vind fremover.

G. H.

Risikoen

ved at være Fisker er stor

Paa Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling beskæftigede Formand V. Bjerregaard sig i sin Beretning med den Risiko, der findes for Fiskeriets Udøvere. Form udtalte bl. a.:

Paa min Foranledning har Direktoratet for Ulykkesforsikringen foretaget en Undersøgelse af Risikoen for Fiskeriets Udøvere i Forhold til andre Erhvervs. Denne Undersøgelse har vist, Dødsrisikoen er over 10 Gange større for Fiskere end for Industriens Arbejdere og noget større end for Søfolk.

Da jeg tror, det kan være af Interesse for de tilstedeværende og Offentligheden, vil jeg gerne nærmere redegøre for, hvorledes Tallene fordeles sig.

Hvis vi tager Femaaret 1933 til 1938 pr. 1000 helaarsbeskæftigede ligger Procenttallet saaledes:

For Fiskeriet	2,37 Procent
„ Søfarten	2,13 „
„ Industrien	0,21 „

I Aaret 1952 fordeles Dødsrisikoen sig saaledes:

For Fiskeriet	1,67 Procent
„ Søfarten	1,40 „
„ Industrien	0,15 „

—STØT BLADETS ANNONCØRER—

Et Monument mellem Havet og Ørkenen

Anholt Fyr staar som Minde om lidet kendte Krigsbegivenheder for ca. halvandet Aarhundrede siden

En Afstand paa en halv Snes Kilometer til nærmeste Nabo over en Strækning uden hverken Vej eller Sti og 10 Gange saa langt over Havet til den næstnærmeste — saa ensomt er der ikke mange herhjemme, der bor! Men nogle er der, og Grunden til, at de gør det, er ikke absolut Trangen til Ensomhed, men det Faktum, at der paa Stedet ligger et Fyrtaarn, og et Fyr maa passes. Megen Søfarts Sikkerhed afhænger jo af de Blink, det sender milevidt ud over Havet.

$3\frac{1}{2}$ Sekund Lys, $16\frac{1}{3}$ Sekund Mørke, $3\frac{1}{2}$ Lys og igen $16\frac{1}{2}$ Sekund Mørke, saadan gaar det i en paalidelig Uendelighed. Det er Anholt Fyr, og det er Danmarks ældste eller næstældste. Den Førerstilling kan det maaske konkurrere med Skagen om. Men vigtigt har det altid været for Søfarten at have et Mærkepunkt her midt i Kattegat. Allerede i 1561 var her et Vippefyrt, som efter omkring 100 Aars Forløb afløstes af en Slags Baake paa en Platform. I 1785 byggedes Begyndelsen til det nuværende Taarn med et aabent Ildsted øverst oppe, og Jerngryden med Ilden stod endnu deroppe i 1836.

Skovene brændt op i Fyret

Det er Fyret, der har Hovedskylden for, at Anholt gamle Fyrreskove forsvandt henimod Aar 1800. Kongen — særlig Frederik II — havde paalagt Beboerne at hente Brændsel til Fyret fra Norge, men Anholterne fandt det bekvemmere at hugge løs paa den stedlige Skov og fyre den op først. Der blev udstedt drøje Alvorsord og Formaninger fra Krónen i den Anledning, men efterhaanden bukkede alligevel de forhuggede Skovrester under for Sandflugten. Forøvrigt hændte det i disse gamle Tider ikke saa sjældent, at Fyret var slukket. Egentlig ikke saa mærkeligt, for Fyret stod jo der og advarede Skibene mod at forlise, og man maa betænke, at Strandinger dengang var Beboernes retsmæssige Bytte og forøvrigt et strengt nødvendigt Tilskud til Udkommet for Anholterne, som sandt at sige ikke altid fik nogen naadig Behandling af deres Herrer.

Et vigtigt Punkt i det blaa Kattegat har det som sagt været, og der har været Rift om det. Under 2. Verdenskrig var Øen besat af Tyskerne, men Anholt og dens Fyrtaarn har prøvet det før.

Det er 147 Aar siden, og det et næppe meget kendt, men saare blodigt og dramatisk Stykke Historie, der den Dag i Dag er med til at

præge den stille Øs Ansigt. Beretningen stammer fra Forfatteren Hans Hjorth.

Krigsforviklinger paa Kattegats-Øen

Efter Københavns Bombardement i 1807 huserede engelske Orlogsmænd i de danske Farvande. De savnede Fyret paa Anholt, som naturligtvis var blevet slukket for at genere Fjenden. Englænderne lagde en gammel Fregat ind som Fyrskib i Nærheden af Østrevet, og i Begyndelsen af Marts 1800 kom der Isskruninger, der gjorde det af med Fartøjet og sendte dens ca. 200 Mand ind over Isen til Land. Anholterne havde under Ledelse af Fyrinspektøren beredt dem en krigerisk Modtagelse. Mand af Hus mødte Anholterne ved Totten udenfor Fyret, bevævnet med Geværer for at modtage Fjenden. Englænderne var imidlertid forvandlet til forkomne Skibbrudne, og Øens Degn fandt, at man anstændigvis ikke kunne føre Krig imod dem. Han fik en af Hjemmeværnsskaren til i Tide at skyde et Varselsskud, inden Nedsablingen kom i Gang, og Resultatet blev, at Englænderne fik Lov til at komme i Land og blev indkvarteret i Anholt By, hvor de fik en ganske god Behandling, indtil et engelsk Krigsskib nogle Uger senere hentede dem — efter at de forøvrigt næsten havde ædt Øboerne ud af Huset.

Anholts humane Behandling af den nødstedte Fjende kom kort Tid efter Øen til gode, for da der senere kom Englændere paany, havde de Admiralitetets Ordre til at behandle Befolkningen godt. Da Rygtet om Begivenheden naaede Fastlandet, blev der sendt 100 Mand af jyske Regiment derover til Øens Forsvar.

Gammelt Anholt-Hjemmeværn i Ilden

Det var et Fejlgreb — dem er der jo før begaaet nogle af — for Styrken var alt for lille. Allerede faa Dage efter gjorde Engelskmanden Landgang og afvæbnede hele Styrken „efter kuns en ubetydelig Skiermydsel“. Dersom nogle skulle have gjort sig ilde Tanker om Anholterne efter deres Modtagelse af Fyr-Fregattens Mandskab forud, saa blev de forøvrigt grundigt rehabiliteret ved den Lejlighed. Øens eget Hjemmeværn udgjorde nemlig en Forsvarsenklaive for sig i Klitterne paa Sydsiden, hvor de havde slæbt en gammel Kanon i Stilling. De affyrede den ved at skyde en Flintbøsse af i dens Fængsul og havde Held til at tilføje Fjenden følelig Skade under Landgangen med Kanonens første og eneste Skud. Saa væltede nemlig Vaabnet ned imellem Klitterne, og de uforfærdede Anholtere blev afvæbnet og ført hjem

Fyret som Fæstning

Nu var den lille Ø imidlertid for Alvor kommet med i Krigen, og Fyret træder ind i Billedet paany. Det blev ombygget til en regulær Fæstning, efter at Englænderne rundt om dets

Fod havde opført den Kasemat, som den Dag i Dag danner den løjerlige Runding nederst paa Taarnets Kogle. Uden om blev der lavet Volde og Palisader, og hele Fæstningen blev fra Krigsskibene bemanded med henved 400 Mand og svært bestykket med Kanoner. Til lige blev der paa Øens sydlige Side opført et Batteri, ligesom Anholt By fik fjendtlig Indkvartering.

De danske Fanger blev indespærret i Kirken til stor Vrede for Præsten, som i den Anledning forlod Anholt. Ogsaa Fyrinspektøren saa sit Snit til at slippe bort. Engelskmændene satte senere de mandlige Beboere til at hjælpe til med Befæstningsanlægget, og da de ikke kunde passe deres Jord, maatte Fjenden overtage Forplejningen af samtlige Sjæle paa Øen. Anholterne fik ligesom de engelske Orlogfolk deres daglige Rom-Ration, og de Spetakler, der af og til opstod, skyldtes gerne Fjenden selv. I det store og hele kom Englænderne og Øboerne ganske godt ud af det, og Kommandanten, Kaptajn Torren holdt haard Justits, hvis hans Folk blev grove, fik de Tamp offentligt.

Et Anslag mod Fjenden

Frederik VI havde længe med Bitterhed set paa Udviklingen, omsidder forberedtes der et regulært dansk Angreb paa Øen, kommende fra Jylland og tænkt som en Overrumpling. Ingen havde tænkt sig, at Planens Udførelse skulle komme til at forme sig saa ulykkeligt. Kommandanten, Guvernør Maurice havde gennem sine Spioner i Jylland faaet nys om Sagen. Han bad sit Admiralitet om Forstærkning og fik den. Det var i 1811.

Den danske Ekspedition, som udgik fra Fornæs paa Djursland, bestod af 12 Kanonbaade, 12 Førselsfartøjer, 1 Lugger, 1 Kutter og 3 armerede Baade, fortæller Hans Hjorth. Om Bord var 2. Batl. af Jyske Skarpsytterkorps, mindre Afdelinger af 1. og 2. Jyske Regiments 4. Batl. samt et fynsk Kompagni og Artillerister med Kanoner. Endvidere en Del udsøgt Mandskab i Kanonbaadene og veluddannede Landgangsmatrosener. Alt ialt var vel den danske Styrke paa smaa 1000 Mand mod de 400 Englændere i Forterne.

Men ak, Landgangsforsøget skete den 27. Marts, og et Sted ude i Morgentaagen gyngede en hel Eskadre engelske Orlogsskibe — den engelske Forstærkning, som var kommet Dagen før.

Massakren i Ørkenen

Da den danske Landgang i Pakhusbugten skulde begynde, lettede Taagen, og man opdagede Englændernes Krigsskibe Nord for Fæstningen. Under disse Omstændigheder indsaa Flertallet af de danske Officerer, at Forsøget var Galmandsværk, men deres Chef, Major

Melsted, lod ikke desto mindre Landgangen begynde og Folkene gaa frem.

Det blev en frygtelig Massakre paa den danske Styrke. Gang paa Gang under deres Fremtrængen mod de indre Fæstningsværker raadede Melsteds Officerer ham til at indstille det haabløse Forsøg, men forgæves. Under det sidste Stormløb helt inde under Palisadeværket faldt Melsted selv og flere andre Officerer. Derpaa blev den danske Angrebsstyrke helt revet op. Mindst 100 Mand laa spredt rundt mellem Klitterne, og heraf var omtrent et halvt hundrede menige og Officerer døde. 500 toges til Fange af Englænderne, mens Resten, mest Søfolk, under deres egne Officerer slap ned til Stranden og flygtede i Kanonbaadene, forfulgt af Englændernes Skibe.

Indtil Krigens Slutning i 1814 var Anholt derefter helt i engelsk Besiddelse.

Fyrtaarnets Krigsminder

Anholt Fyr ligger endnu med Minderne om disse Krigsbegivenheder. I Kasematens vældige, hvælvede Rum, som selv i den hedeste Sommervarme gemmer Kølighed bag de flere Meter tykke Mure, har der været Opbevaringssted for Ammunition og Proviant. Der er i Lofterne Rester af de Huller, hvorigennem Forsyningerne blev hejset til Kanonstillingerne oppe paa Platformen. Mandskabet selv har sovet paa Bræddehylder, som har været indskudt i Spiraler over Fyrets stejle Vindeltrappe, i Sandhed uden nogen Skæven til Bekvemmelighed. I de tykke Mure er der ved Vinduesgluggerne lavet skæve Udhugninger for at skaffe Plads til at svinge Kanonerne i de rette Skudvinkler. I Nordgluggerne sidder Indhugget stadig i venstre Side. Aabenbart har man især haft Behov for at kunne bestrøge den lave Bugt inden for Totten og Østrevet derude.

Nede i en Sækning i Terrænet Syd for Fyret ligger Personaleboligen, ældgammel og i og for sig ikke uden en vis Lighed med en Fæstning som Fyrets egen. Ved hver Ende af den ovale Sammenbygning af hvidkalkede Bygninger danner en Mur Blæstværn omkring en lille Gaard, brolagt med røde Mursten. Haven er nogle Stumper indhegnet Jord i Nærheden. Grobunden til de Urter, der skal trives her, maa hentes langvejs borte, for udenfor ligger Ørkenen paa Lur med Sand og Sten. Der er knæhøj Plantning af Bjergfyrt over de nærmeste Bakker, for at dog noget kan holde igen paa Sandflugten.

Derude i det graalige Øde bleger Benene i de ukendte Soldatergrave fra Englænderkrigens Tid. Med Undtagelse af 4 Officerer blev samtlige Faldne fra den ulykkelige Storm paa Fyret i 1811 jordet paa de Steder, hvor de faldt. En sjælden Gang, naar en Klit faar Vandrenykker, afsløres Kanonkugler, rustne Vaaben eller de jordiske Rester af en af dem, der

gik til Major Melsteds Brigade. Det sker kun ved Tilfældigheder. Ingen ved, hvor de ligger. Maagernes Skrig er den eneste Koral over deres Hvilested, og Hjelmenes stride Straa tegner tankefuldt Figurer i Sandet, naar Blæsten gaar hen over den store Kirkegaard.

Anholt Fyr ligger paa Grænsen mellem Ørkenen og Havet. I Danmarkshistorien er det blevet Monument for en svunden Tids ringe Krigslykke at mindes for det Faatal, der kommer her. I Hverdagen taarner det sig op i værdigt Ælde, men lutter Nøgtørhed og Præcision, som faar en eller anden søfarende langt ude paa det urolige Hav til i Skumringen at sige: Blink om Styrbord, $3\frac{1}{2}$ Sekund Lys, $16\frac{1}{2}$ Sekund Mørke — det er Anholt Fyr!

Silvanus i Jyllands-Posten

Thyborøn-Projektet

bør gennemføres

Der er ikke Tid til Modelforsøg udover paa specielle Omraader. — Projektet ønskes forstærket efter Erfaringerne i Holland

Vandbygningsvæsenet og Ministeriet for offentlige Arbejder har modtaget Betænkning fra de to uvildige Ekspertter, Dr. ing. Jørgen Rüdinger, Kampsax, og den hollandske Vandbygningssekspert Dr. van Veen, som Regeringen efter Indstilling fra daværende Vandbygningsdirektør Hertz bad om at undersøge hele Tidbilledet for Thyborøn-Projektet, efter at Dr. techn. Per Bruun og Professor ved Polyteknisk Lærestanstalt Dr. techn. H. Lundgreen havde rejst Tvivl om Projektets Nødvendighed og Udformning.

Der er Enighed mellem de to Ekspertter.

Deres Opgave var at klare følgende Spørgsmaal: Er det forsvarligt at stille Projektet i Bero i den Tid, antagelig 3—5 Aar, det vil vare at gennemføre Modelforsøg med hele Thyborøn-Projektet?

I Hovedlinien er Svaret efter Forlydende: Det kan ikke anses for forsvarligt at afvente Modelforsøg paa hele Projektet. De to Ekspertter slutter sig hermed til Vandbygningsvæsenets, man kan sige historiske Opfattelse af Sagen, som baade den nuværende Vandbygningsdirektør og hans Forgænger har forfægtet.

Senere Modelforsøg

Modelforsøg paa et senere Stadium af Projektets Gennemførelse vil være ønskelige paa visse specielle Omraader, bl. a. vedrørende Formen for de to Moler, der skal rage henholdsvis 600 og 1200 Meter ud i Vesterhavet fra nordre og søndre Tange.

Eksperternes Betænkning rummer ogsaa For-

slag om, at Projektet forstærkes paa forskellige Maader. Oprindeligt var Projektet beregnet til 92 Mill. Kr., senere ajourført til 150 og nu med Forstærkninger beregnet til op mod 200 Mill. Kr.

Jo længere man venter —

Forstærkningerne maa ses som en Konsekvens af de Erfaringer, den store Stormflod gav, der ramte Holland — og iøvrigt ogsaa Tyskland — til at forøge Dimensionerne af deres Digeanlæg og forstærke Angrebsfladerne. Hollænderne asfalterer nu deres Diger og i Tyskland sættes alle Dige højder til 1—2 Meter over de hidtidige Normer. Det er disse Erfaringer, de to Ekspertter ønsker at indfatte i Thyborøn-Projektet.

Betænkningen foreslaar i og for sig ingen principiel Ændring af Loven om Thyborøn. Hvis en Ændring skal til Debat, bliver det paa politisk og økonomisk Plan og saadanne Overvejelser har ligget udenfor Kommissariatet, hvorefter Ekspertterne har arbejdet. Et Moment for en snarlig Gennemførelse af Projektet er, at jo længere man venter, desto mere Sand faar man ind i Fjorden. Det er det, de to Moler skal hindre.

Vestjysk Fiskeriforening

har afholdt Generalforsamling i Lemvig med god Tilslutning.

I sin Beretning udtalte Formand Laur. Thygesen bl. a.: Den Frygt, der i visse Kredse har hersket for, at de danske Fiskeres Indsats i Sildefiskeriet skulle bevirke en stor Nedgang i Tilførslerne af Konsumfisk, har heldigvis vist sig at være ubegrundet. Ifølge en foreløbig Opgørelse har den samlede Fangst af Saltvandsfisk i 1955 andraget 404 Mill. kg mod 338 Mill. kg i 1954, altsaa en Stigning 66 Mill. kg. Den største Stigning har fundet Sted i Sildefilførslerne, der er steget med 22 Mill. i Forhold til 1954. Rødspættefangsterne er faldet lidt — fra 26 Mill. i 1954 til 25 Mill. kg i 1955 — medens Torskefangsterne er steget fra 41 Mill. kg i 1954 til 45 Mill. kg i 1955.

Af denne samlede Fangst paa 404 Mill. kg tegner Fiskerne indenfor Vestjysk Fiskeriforenings Omraade sig — ifølge en foreløbig Opgørelse fra Fiskeriministeriet — for følgende: Esbjerg: 120 Mill. kg til 46,5 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 39 Øre. Hvide Sande: 5,3 Mill. kg til 8,4 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 158 Øre.

Thyborøn og Agger: 18,6 Mill. kg til 13,8 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 74 Øre.

Lemvig: 2,9 Mill. kg til 3,6 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 121 Øre.

Hirtshals: 36,4 Mill. kg til 13 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 36 Øre.

Thorsminde: 0,7 Mill. kg til 1,2 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 159 Øre.

Fjand: 23.000 kg til 11.000 Kr. Gennemsnitspris: 48 Øre.

Stenbjerg: 417.000 kg til 345.000 Kr. Gennemsnitspris: 85 Øre.

Nr. Vorupør: 1,3 Mill. kg til 1 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 73 Øre.

Klitmøller: 0,95 Mill. kg til 0,9 Mill. Kr. Gennemsnitspris: 95 Øre.

Baun: 156.000 kg til 163.000 Kr. Gennemsnitspris: 104 Øre.

Lildstrand: 0,9 Mill. kg til 310.000 Kr. Gennemsnitspris: 35 Øre.

Hanstholm og Hansted: 290.000 kg til 172.000 Kr. Gennemsnitspris: 59 Øre.

I sin Beretning omtalte Formanden Redningsvæsenets Modernisering, og i Tilslutning til denne Redegørelse havde flere Ordet, navnlig for at kritisere den langsomme Udvikling, der er foregaaet med Moderniseringsplanen siden Udvalgsbetænkningen forelaa.

Som altid var der ogsaa iaar meget vigtige Erhvervsproblemer under Debat, saaledes førtes en noget bevæget Forhandling om Nord-søkonventionen og dennes særlige Aktualitet for Vestkystfiskeriet.

Ogsaa iaar var der paa Mødet arrangeret Udflugt, der gik til Havnebyen Thyborøn, hvis Fiskeriforening om Aftenen var Vært ved et festligt Kaffeboard.

Den sidste Sejlads paa Kattegat

— paa Vej til Grønland

Snurrevodskutteren „Karen“ af Sæby, der under Besættelsen var en Slags „Redningsbaad“, ankommet til Godthaab, hvor den skal drive Trawlfiskeri efter Rejer samt Langlinefiskeri efter Torsk.

Fiskekutteren FN 359 „Karen“ blev bygget 1938 i Ebeltoft — og har i de fleste af de efterfølgende Aar dannet Eksistensgrundlaget for tre Fiskerfamilier i Sæby. For kort Tid siden blev den solgt til den grønlandske Fisker Wilhelm Hammeken i Godthaab, hvor den skal benyttes til Trawlfiskeri efter Rejer samt Langlinefiskeri efter Torsk.

„Karen“s sidste Sejlads i de hjemlige Farvande foregik fra Sæby til Grønlandske Handels Plads i København, hvor den blev afrigget og derefter sat paa Dækket af Damperen „Lily Nielsen“, der blandt andet Stykgods ogsaa skulde fragte den 10 Tons Kattegats-Kutter til Grønland. Det knagede gevaldigt i Lastegrejterne, da „Karen“ svævede i Luften. Men det gik altsaa — og nu er „Karen“ velbeholden naaet sit fjerne Bestemmelsested og paabegyndt Fiskeriet. Navnebrættet fik Lov at blive siddende, idet den grønlandske Skippers Kone hedder Karen — ligesom Sæbyskipperens Kone.

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Sølv · Guld · Øre · Optik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer

P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

TH. 708 · 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning

TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

Tlf. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

TH. 777

Kontorer i

Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harbøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen TH. 335 - Auktionskontoret TH. 613 - Privat 604

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen · Telf. 603

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn · Telf. 594

Filial: Thyborøn · Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler

LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

Kutteren „Karen“ var tidligere ogsaa en Slags Redningsbaad, idet den i Besættelsens onde Aar sejlede i „fast Fart“ med Flygtninge fra Sæby til den svenske Skærgaardskyst. Det blev til ikke saa faa Ture med spændende og fortættet Dramatik. Tilsidst — det var i Januar 1945 — gik det imidlertid galt. Skipperen „Kalle Moes“ og hans Medhjælper „Herman D. P.“ blev arresteret af Gestapo og sendt til Frøslev-Lejren, medens „Karen“ beslaglagdes af Tyskerne og ført til deres Flaadabase i Frederikshavn.

Straks efter Befrielsen fra Frøslev-Lejren tog Kalle og Herman til Frederikshavn for at faa „Karen“ tilbageleveret af Tyskerne. Dette var disse til en Begyndelse ikke særligt forhåbende paa — og der maatte bringes lidt mere end almindelige haandfaste Argumenter i Anvendelse, før Sæbyfolkene kunde sejle hjem med deres Kutter.

Niels P.

Redningsvæsenet

hjemme — og ude

Medens det herhjemme hvad angaar Redningsvæsenets Modernisering ikke gaar frem med Stormskridt, ser det noget anderledes ud i et Land som England. Der har man siden Krigen fornyet Halvdelen af Redningsflaaden.

Den østskotske Havneby Arbervath har nylig faaet en ny Redningsbaad, der er den 87. Nybygning til Redningsvæsenet siden Krigen. Den er paa 42 Fod og drives af to 48 HK Dieselmotorer.

Verdens ældste Skipper paa Grund

Har sejlet i 65 Aar, og nu kom det første Uheld

Forleden drev Motorskibet Isolda af Göteborg, der var paa Vej til Kalmar, paa Grund i Nærheden af Fågelholm, da en Ankerkæde ikke kunde holde i det haarde Vejr.

Skipperen paa Fartøjet er sikkert Verdens ældste. Det er Karl Ahlgren, 77 Aar. Han har sejlet i 63 Aar, heraf de 52 som Skipper, og det var hans første Uheld i de næsten to Menneskealdre.

Om Bord var ogsaa Skipperens Kone, Fru Ellen, der i 32 Aar har staaet ved sin Mands Side bogstavelig talt paa samme Dæk. Hun er helbefaren. Hun har faaet 4 Børn, alle naturligvis født ombord, og Skipper Ahlgren har hver Gang assisteret som Jordemoder.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samue

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kls Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geismas - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibeprovisantering . Etableret 1809

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergship«

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 838

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED

Telf. 326

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Erlandsen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik I/S . Tlf. 761

Dækmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 684 og 2263 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæreri
Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 888

P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou
Stormgade 89
Telefon 838

A/s Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18, Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etæb. 1879 Telf. 71, 45 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C. K. HANSEN

Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Lødnings)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★
Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby, Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR. LEMVIG

Lemvig Contributions
Læsningen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 9

1. September 1956

23. Aarg.

Motorredningsbaaden »Thyborøn« afsejler fra Orlogsværftet
den 22. August 1956

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB

Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Marketerieret
"NY HAVN"
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

LEDIG

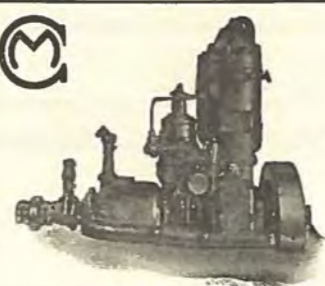
Brugsforeningen
"FREM"
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Motorer
i Størrelserne
25 - 330 HK

Grenaa Motorfabrik

Telf. 666

DANMARKS
HANDELS- & SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00
Kontortid: 9,30 - 11,30 og 14 - 16
Fredag 9,30 - 11,30, 14 - 17,30, Lørdag 9 - 12
Thyborøn Ald. . Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

LEDIG

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magazin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magazin.

Abonnement Kr. 18,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 9

1. September 1956

23. Aarg.

Goddag Far

— velkommen hjem!

Ikke saa faa af dette Blads Læsere paa Kattegats-Kysten kender Harald Pedersen — eller mere populært „Harald D. P.". Den sidste halve Snes Aar har han været Førstemand paa Sæby Skibsværft. Og ikke saa faa Gange har han været Afløser i Sæby Skibsværft for sin Broder, Fiskeskipper Herman P., naar denne har været forhindret.

Lørdag den 2. Juni afrejste Harald D. P. fra København med M/S „Disko III" til Grønland, hvor han i Frederikshaab har faaet Stilling som Formand paa et Skibsværft, der beskæftiger saavel grønlandske som danske Arbejdere. Harald Pedersen har foreløbig en 2-aarig kontrakt. Hvis denne fornyes, bliver det derefter med et halvt Aars Ferie med fuld Gage.

I Frederikshaab, der har omkring 11-1200 Indbyggere stilles der Lejlighed til Raadighed, og i Juli Maaned rejste Fru Pedersen og Datteren, den 7-aarige Inger den lange Vej til Grønland, hvor Inger skal gaa i Skole, medens Sønnen Boye i disse Dage er til Realeksamen i Sæby Kommuneskole og derefter skal ud at sejle som Sømand, men foreløbig faar Hjem hos Bedstefaderen, Skibsbygmester Ditlev Pedersen.

For Fru Harald Pedersen bliver det en stor Omvæltning at flytte sit Hjem til Grønland. — Det er saamænd første Gang jeg skal til København, fortæller hun, men jeg glæder mig vældigt.

Harald D. P. har derimod fartet vidt om paa Kloden som Tømmermand i Skibe.

I en Samtale med dette Blads Medarbejder fortæller Harald D. P. om sin sidste Sejlur, der var ladet med dramatiske Oplevelser og kom til at strække sig over omtrent 7 Aar, hvor han ikke havde nævneværdig Forbindelse med Hustru og Hjem — og ved Hjemkomsten blev modtaget af en 6-aarig Søn, som da første Gang saa sin Fader.

Sømandshustruen blev i sidste Øjeblik for sindsbevæget til ved Rutebilens Ankomst paa den lille Bys Torv at kunne modtage sin Mand, der efter 7 Aars Krigsdeltagelse paa den sydlige Halvkugle vendte hjem for at erfare, om han endnu var gift. I Stedet sendte hun deres 6-aarige Søn for at modtage Faderen. De to havde aldrig set hinanden før. Faderen kendte ikke Drengen, men den lille Purk kunde i samme Øjeblik Faderen steg ud af Rutebilen, kende ham — og udbød: Goddag Far — velkommen hjem!

Med Krigen fulgte Adskillelsen

— Jeg blev gift i September 1939, fortæller Harald D. P. — og et Par Maaneder efter mønstrede jeg som Tømmermand i Oriens 8000 Tons Motorskib „Westralia". Den 9. April 1940, da Tyskerne brækkede ind i Danmark, laa vi med „Westralia" i Aden i Rødehavet og lastede Salt til Calcutta i Indien. Samme Dag blev Skibet beslaglagt af Englænderne, der satte svært bevæbnet Pricemandskab om Bord. Nogle Dage senere beslaglagdes ogsaa Lasten. Mandskabet fik Valget: enten at blive sendt hjem til Danmark eller sejle med Skibet. Alle 42 Mand valgte det sidste. Dannebrog blev strøget til Fordel for det engelske Flag, og Besætningen sejlede herefter under engelsk Sømandslov.

Mens vi laa i Aden sammen med mange andre Nationers ogsaa beslaglagte Skibe, var vi Gang paa Gang udsat for heftige Bombardementer fra tyske og italienske Flyvere. Men i Modsætning til andre Fartøjer var vi heldige og blev aldrig ramt eller led Overlast.

Rutefartens eneste overlevende Skib

Snere kom „Westralia" til at sejle for den australske Regering — i lang Tid sejlede vi en Slags fast Rutefart mellem Australien og Ægypten med Proviant og Ammunition til de australske frivillige Kærnetropper, der sloges med General Rommels tyske Tropper i Nordafrika.

Vi gjorde mange hurtige og heldige Rejser. I Australien kaldte man det danske Fartøj „The luckily ship" — men „Westralia" blev ogsaa det eneste overlevende Skib i denne Rutefart . . . alle de øvrige gik tabt!

Min Forbindelse med Hjemmet i disse Aar var mere end sparsom. Det kunde højst blive til eet Røde Kors-Brev om Aaret — og hvert

Brev kun paa 25 Ord — Adressen medregnet.

Og iøvrigt var det ogsaa meget sparsomme Oplysninger, der naaede til os om Forholdene i Danmark.

Eneste Radionyt hjemmefra: Sukkerroer

Engang havde vi i Australien faaet fat paa en lille privat Radiomodtager. Vi fik den rigtigt om efter alle Kunstens Regler og udstyret med de Finesser, som vi kunne hitte paa. Apparatet skulde jo bruges til at lytte efter Nyheder fra Kalundborg Radio. Den Aften Premierer skulde foregaa, var vi naaet saa langt nordpaa og hjemover, at vi laa i Havnebyen Suez ved Rødehavet. Alle Mand var forsamlet og sad bogstavelig talt med begge Ører saa tæt til „Kassen“ som det lod sig gøre. Og Vidunderet skete virkelig: Glimtvis fangede vi Kalundborg Radio — kun et Par Minutter og meget svagt. Men vi blev noget lange i Ansigterne over Udsendelsens Indhold. Det var nemlig Forstander Pedersen-Dalum, der holdt Foredrag om Sukkerroev!!! Det blev første eneste Gang „Nyheder“ fra Kalundborg naaede os.

Gamle Kærnedanskere i Australien

Nogle af de bedste Oplevelser og gode Minder fra Krigens onde Dage har jeg haft i de australske Havnebyer, hvor jeg traf ikke saa faa gamle Danskere. For de flestes Vedkommende var de som Søfolk rømmet fra deres Skibe for 40—50 Aar siden og gaaet i Land for at opleve det store Sus i Eventyrlandet — var blevet gift og bosiddende og efterhaanden faaet baade Børn og Børnebørn. En af de gamle Kærnegutter viste os Søfolk fra „Westralia“ megen Gæstfrihed og tog os med ud paa lange Bilture i det vidstrakte underskønne Land. Han havde imidlertid fuldstændig glemt det danske Sprog — kunde faktisk ikke huske et eneste dansk Ord. Men han var mere end lærevillig og ville gerne prøve at tale det igen. Vi hersede vældigt med ham, og i Løbet af 6 Uger kunde han tale pænt dansk.

Paa Havets Bund og op igen

Skønt vi ofte under Krigen — især omkring Rødehavet — blev angrebet af fjendtlige Flyvemaskiner, led vi aldrig Overlast. Paa den Maade var vi som før nævnt: et lykkeligt Skib. Derimod havde vi det Uheld, da vi engang var ankommet til Melbourne med en Last Stykgods fra Indien og Ceylon, at der udbrød en heftig Brand ombord. — Brandvæsenet fra Land kunde ikke nedkæmpe Ilden, og vor Kaptajn gav da Ordre til at der skulde skæres Hul i Vandlinien, og Skibet blev derefter sænket paa Bunden af Havnen.

Skroget blev senere hævet, kom paa Værft og saa hurtigt som det lod sig gøre nødtørftigt repareret, saa vi vi igen kunde sejle.

For os sluttede Krigen 15. Aug. 1945

Den 5. Maj — da Krigen sluttede for Danmarks Vedkommende — laa vi med „Westralia“ paa Kysten af Ny Guinea og lossede Proviant og Ammunition i Landgangsbaade til de australske Tropper, der endnu kæmpede imod Japanerne.

For vores Vedkommende sluttede Krigen først 15. August 1945, da Japanerne endelig overgav sig. Af „Westralia“s oprindelige Besætning var der kun Kaptajnen og ganske faa af Mandskabet tilbage.

Goddag Far — velkommen hjem

Jeg vilde gerne efter Krigens Afslutning være blevet i Australien, hvor jeg blev tilbudt Arbejde ved mit Fag og kunne have tjent store Penge. Men jeg maatte jo hjem til Danmark for at faa Klarhed over, om jeg endnu var gift.

Den 10. Marts 1946 kom jeg hjem til Sæby — efter omtrent 7 Aars Forløb. Det var en mærkelig og bevæget Fornemmelse at stige ud af Smeds Rutebil paa Torvet efter de mange drøje Aars Fraværelse.

Min Kone kunde under den stærke Sindsbevægelse ved min Hjemkomst i sidste Øjeblik ikke bevæge sig til at gaa til „offentlig velkomstforestilling“ paa Sæby Torv. I Stedet sendte hun vor Dreng, Boye, der var 6 Aar. Vi to, Far og Søn, havde jo aldrig set hinanden før, og jeg kunde naturligvis ikke kende ham. Men fra Fotografier kunde Knægten kende mig i samme Øjeblik jeg traadte ud af Rutebilen — og sige: Goddag Far, velkommen hjem?

N. P.

En Tak!

For den store Opmærksomhed, som jeg blev vist paa min Fødselsdag fra „Foreningen af danske Redningsmænd“, fra Stationer og de mange enkelte Personer indenfor Redningsvæsenet i Form af Blomster, Gaver og Telegrammer, bringer jeg herved min hjerteligste Tak.

Jørgen Pedersen, Ydby St.

Hvis Bladet udebliver,

bedes de Holdere, der modtager det gennem Posten, straks klage til Postbudet.

Hvis Stationerne ikke modtager Bladet regelmæssigt, bedes dette paa et Brevkort meddelt til Gadgaard Nielsens Bogtrykkeri, Lemvig.

Mands Minde

Dødsfald

Baadformand ved Redningsstationen „Anholt Havn“ Peter Vilhelm Rasmussen afgik ved Døden den 7. Juli efter nogen Tids Sygdom. P. Vilh. Rasmussen, der var født den 24. August 1895, blev ansat ved Redningsstationen paa Anholt som Baadmand den 1. Oktober 1933 og som Baadformand den 1. Oktober 1939. Han havde deltaget i Redningen af 24 skibbrudne.

Som ny Baadformand er midlertidig ansat Baadmand Erik Ernst Svendsen, og da denne tillige var Motorpasser, er han paa denne Post blevet afløst midlertidigt af hidtilværende Reservemotorpasser, Baadmand Kristian Kjeldgaard Kristiansen.

Den 6. August afgik fhv. Baadmand Marinus Jensen Knak, Liløre, ved Døden. Marinus J. Knak, der var født den 7. Januar 1878, blev ansat som Baadmand ved Redningsstationen „Liløre“ den 1. Februar 1897 og afskediges paa Grund af Alder den 30. Septbr. 1942. Han havde deltaget i Redningen af 95 skibbrudne og var dekoreret med Dannebrogskors og Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

40 Aars Jubilæum

Opsynsmand ved Redningsstationen „Anholt Havn“ Gustav Stephensen, DM., kan den 1. Septbr. fejre 40 Aars Jubilæum i Redningsvæsenets Tjeneste.

85 Aar

Fhv. Baadformand Hans Johnsen Thuesen, Blaavand, fylder den 25. Septbr. 85 Aar.

Fhv. Betjeningsmand Carl Bleem, fylder den 25. September 85 Aar.

80 Aar

Den 21. Septbr. fylder fhv. Redningsmand Theodor Hansen, Manø, 80 Aar.

Theodor Hansen (ogsaa kaldet Theodor Skipper), der i sine unge Aar for til Søs, men senere slog sig ned paa sin Fødeplads Manø, var deg Gang en rask Mand, der ikke gik af Vejen for noget som helst. Han var Jæger og Sømand med Liv og Sjæl. Med sin Jolle fiskede han Makrel og drev Sælhundejagt i stor Stil.

Han er en livlig og interesseret Menneske, som det er en Fornøjelse at faa en Passiar med, og endnu kan Skipperen synge de gamle Sømandssange.

Theodor Hansen har været ansat i Redningsvæsenet fra 1912 til 1936.

75 Aar

Fhv. Opsynsmand Alex. Tranberg, Gudhjem, fylder den 3. Septbr. 75 Aar.

70 Aar

Opsynsmand ved R/St. „Lild-Strand“ Th. Chr. Thomsen, DM., fylder den 1. Septbr. 70 Aar.

Opsynsmand ved R/St. „Slette-Strand“ L. Chr. Larsen fylder den 20. Septbr. 70 Aar.

60 Aar

Fhv. Baadmand Alfred M. Nielsen, Lyngby, fylder den 3. Septbr. 60 Aar.

50 Aar

Fhv. Baadmand Johannes Just, Rindby, fylder den 20. Septbr. 50 Aar.

Afskedigelse

Redningsstationen »Gl. Skagen«

Baadmand ved R/St. „Gl. Skagen“ Niels Chr. Rasmussen er paa Grund af Svagelighed blevet afskediget af Tjenesten fra Udgangen af August. N. Chr. Rasmussen har været ansat som Baadmand 1. Gang fra 1. Oktbr. 1940 til 30. Oktbr. 1945 og 2. Gang fra 1. April 1848. Han er født den 7. Juli 1897, har deltaget i Redningen af 10 skibbrudne.

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Hedeman Th. Christensen.

Redningsstationen »Flyvholm«

Baadmand ved R/St. „Flyvholm“ Iver Andersen Iversen er paa Grund af Alder afskediget af Tjenesten fra Udgangen af Juli Maaned. I. A. Iversen, der er født den 29. Juli 1893, blev ansat som Baadmand den 1. Oktbr. 1925, han har deltaget i Redningen af 30 skibbrudne og er dekoreret med Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Karl Bech-Larsen.

Redningsvæsenets Kontor

Det meddeles herved, at Redningsvæsenets Kontor den 30. August 1956 fraflytter Lokalerne i nordre Kontorbygning paa Holmen, og at Adressen herefter er:

Bestyreren af Redningsvæsenet,

Overgaden o. Vandet 48 C,
København K.

Telefonnummeret er ændret til: ASTA 1161.

Dødsfald

Baadmand Thomas Olesen Nees, Langerhuse, er afgaaet ved Døden efter længere Tids Svaghed, kun 14 Dage efter at han fyldte 75 Aar.

Thomas Nees har oplevet en Del i sin Tid, han var en helstøbt Personlighed, agtet som Fisker, som Redningsmand og som Menneske. I sine unge Aar drev han Fiskeriet fra den aabne Kyst i Harboøre, ligesom han ogsaa har fisket fra Esbjerg. I mange Aar drev han ved Siden af Erhvervet et Landbrug.

Han overtog 1908 „Vester Rønlangergaard“, kom samtidig til Redningsvæsenet, og fra 1922—47 var han Baadfører ved Flyvholm Redningsstation.

I de 39 Aar Thomas Nees har været ansat i Redningsvæsenet har han været med til at redde 129 Mennesker. Han er dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn og Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

I mange Aar øvede Thomas Nees en for-tjenstfuld og interesseret Arbejde for sine Kammerater i „Foreningen af danske Rednings-

mænd", i hvis Bestyrelse han havde Sæde. — Herfor var han udnævnt til Æresmedlem i Foreningen.

I et interessant Interview, som den gamle nu afdøde Redningsmand gav et Blad paa sin 75 Aars Fødselsdag, fortalte Thomas Nees bl. a. om Liløre-Ulykken. Vi skal senere bringe en Omtale af Samtalen.

25 Aars Jubilæum

Opsynsmand Niels Jensen, Vorupør, kan den 1. Oktober fejre 25 Aars Jubilæum for sin Ansættelse ved Stationen.

Niels Jensen er født i Vorupør den 29. Juli 1901. Han blev ansat ved Redningsvæsenet 1. Oktober 1931 og blev Opsynsmand 1. April 1953.

I en lang Aarrække var Niels Jensen Motorpasser, et Hverv som han varetog med megen Omhu.

Ved Stationen Nr. Vorupør forekommer der gennem Aarene mange Tilkaldelser om Assistance, og Niels Jensen har gennem de 25 Aar været med til adskillige farlige Redningsforetagender, her skal blot nævnes en enkelt blandt mange. Det var da Redningsbaaden den 10. August 1950 i svær Storm og oprørt Hav gik ud om Eftermiddagen for at assistere Fiskerbaade, og blev ude til Andendags Morgen ved 4 Tiden.

Ved denne Lejlighed var han med til at bjerge en Baadbesætning paa 4 Mand fra M.B. „Ingrid“ af Vorupør.

Som Opsynsmand varetog Niels Jensen sin Stilling med megen Interesse og Omhu, og glæder sig sikkert sammen med sit Mandskab til den tiltrængte nye Redningsbaad til Stationen, som der i længere Tid har været talt og skrevet om.

Guldbryllup i Nørre Vorupør

Strandfoged Jens Kristian Baltesen og Hustru, Else, kan fejre deres Guldbryllup d. 29. September.

Jens Baltesen begyndte ved Fiskeriet i en ung Alder, og Fiskeriet har han drevet haardt. Mange Gange er han kommet godt over Revlerne i meget svær Hav.

Jens blev ansat som Baadmand ved Redningsstationen i 1916, blev Baadformand i 1920 (han var en af Vestkystens dygtigste Baadførere), og har været ude for mange vanskelige og farefulde Redningsforetagender og har rakt mange en hjælpende Haand, naar der var Fare for Landing i svær Hav. Nogle af de vanskeligste Redningsforetagender var i 1922, da der blev reddet 2 Fiskere fra en Robaad fra Sten-

bjerg, det var en af de Dage, da der var for lidt Motorkraft i Redningsbaaden. I 1932 blev Redningsbaaden under Landing kastet ind mod Molen i svær Hav af NNV, men den havarede Baad holdt sammen, og alle kom uskadede i Land.

Han blev Opsynsmand den 1. Oktober 1945, og efter den Tid er Stationen forsynet med en ny Redningsbaad og ny Maskine. Med denne Baad var deres Majestæter Kongen og Dronningen paa Øvelsestur i 1951.

Den 10. August s. a. var Redningsbaaden ude i svær Storm og svær Hav og reddede 4 af Stedets Fiskere. Baaden laa ude om Natten sammen med en anden af Fiskerbaadene fordi Havet var for svær at gaa over Revlerne i.

Den 1. Oktober 1951 tog han sin Afsked, 70 Aar gl. Han har haft mange Bestillinger, og i alt dette har hans Hustru Else, Datter af fhv. Baadmand J. Munk Jensen, trofast fulgt ham og været ham en god Hjælp, mange Gange i svære Tider. I Ægteskabet har der været 4 Børn, hvoraf de 3 lever.

Jens har 2 Gange været tildelt Belønning af Carnegie-fonden for Redningsarbejde. Han er dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæders-tegn og Jubilæumsmedaljen.

Mens Dagen svandt -

Ude i Fiskerbyen Agger — en Stenkast eller saa fra Havdæmningen — bor fhv. Fisker og Redningsmand Markus Andersen og hans Hustru i deres hyggelige Hjem.

Saa vel Fiskeri som Redningsvæsen er „lagt paa Hylden“, og de Kræfter, der er tilbage, anvendes til det man kalder „det nærmeste Krav“.

Vi besøgte for nogle Dage siden Hjemmet i Anledning af, at Markus Andersen den 6. September fylder 70 Aar.

For overhovedet at faa Lov til at bringe en Notits i vort Blad om „Dagen“, afgav jeg et Løfte om Maadehold med Penneskrivningen, for, sagde Markus Andersen: „Æ haar ingenting gjowr, dæ æ vær a skryv om“.

Og saa vil vi lyde Markus Andersen og nøjes med paa hans 70 Aars Dag paa Redningsvæsenets Vegne at bringe ham den Tak, som han har fortjent, fordi han i sin 27 aarige Tjeneste med at redde Menneskeliv, herved fik Lejlighed til at vise de gode Menneskeegenskaber, som en Eftertid har Grund til at standse op ved og takke for.

Vi kunde saaledes nævne Tilfælde, hvor Hav og Storm susede ind over Agger smalle Sandtange og Redningsforetagender udførtes — ogsaa af Markus Andersen — hvad enten det nu var fremmede Skibe, der var i Nød, eller

Byens Fiskere, der havde Besvær med at komme levende fra en Dyst med Storm og Brænding.

Fra Oktober 1923 til Oktober 1950 stod Markus Andersen i Redningsvæsenets Tjeneste. Han er dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Vi kan oplyse — hvad maaske de færreste ved — at den „Slidske“, som Ro-Redningsbaade ved samtlige danske Stationer anvender i Dag til Brug ved Udsætning og Ophaling af Baadene er konstrueret af Markus Andersen, en Opfindelse eller Konstruktion, som vakte Tilfredshed — og som M. A. af daværende Redningsbestyrer Fabricius modtog 50 Kr. for.

Ligeledes skal nævnes, at M. A. ogsaa i sin Tid fik Lov til at fremstille en Aare til Brug i Ro-Redningsbaade, der var langt mere haandterlig og praktisk, end de gamle.

Markus Andersen begyndte som Fisker ved Agger i 1910, og har saaledes Erfaring for, hvad det vil sige at „bruge“ Havet fra aaben Kyst, og vor Samtale herom munder da ogsaa ud i denne Bemærkning, der fremsættes med Overbevisning: „Ja“, siger han, „det vilde være rart med en Hanstholm Havn — de, der bestemmer om den Sag, og stadig forholder Fiskerne heroppe denne naturlige Udvikling for Erhvervet, de skulde prøve at Arbejde under de givne Forhold her og være ude i haard Storm og svær Sø, med den Mulighed i Øjnene, at det er ugørligt at lande, der hvor man gik ud. — Ja, saa tror jeg at man var lidt hurtigere i Vendingen med at opfylde Kystens aargamle Krav, der jo iøvrigt er hele Erhvervets“.

Nu har Markus Andersen lagt saavel Aaren som Rorpinden, og en Mandom i Farer og Strabadser, paa natlige Vagtture over vildsomme Klitbakker, er Minder, men til det lune Hjem bag Dæmningen kan Havets Sange, i Storm og Stille, naa ind i Stuen og fortælle om Livet derude i sin vekslende Form, som ogsaa Markus Andersen har været med til — paa en god Maade — at præge. —n.

En af de gamle Havgaarde

Gennem det sidste Sekel af Aar har den gamle Havgaard, „Paakjær“, ligget i Vejlbj, Nabo til Havet og Redningsstationen Liløre.

„Paakjær“ har altid været en typisk Havgaard og er det den Dag i Dag. I strenge Vintre høres den røde Mikkels Tuden i Klitgryderne, og den sorte Vinterfugl, Kragen, sidder paa de øverste Klittoppe og skriger ud i Natten. Der er ingen Føde til disse Dyr om Vinteren, og derfor ser man ogsaa den røde Mikkels søge ned til Stranden for om muligt at finde en død Fugl ved Havet.

Den første af „Paakjær“s Ejere, jeg kendte, var Laust, og det fortælles, at han ikke var mere end 16 Aar, da han fik Gaarden. Han købte en Del Jord til Gaarden, saa „Paakjær“ blev en Havgaard paa 100 Tdr. Land Eng, Ager og Klitter. Her boede Laust med sin Hustru. De var barnløse, men de havde en Karl, der kaldtes „Pus“, til at hjælpe sig med Gaardens Drift.

I næsten 50 Aar drev Laust den store Havgaard og havde til Tider en Besætning paa 20 til 30 Kreaturer og 4—5 Heste.

Da Laust blev gammel, solgte han Gaarden til en Mand fra Harboøre. Den nye Ejer levede næsten som Eneboer, idet han kun i kortere Perioder havde en Husbestyrerinde. Han fik passet Gaardens Jord godt nok, men Bygningerne blev forsømt, saa de efterhaanden faldt sammen, først det østre Udhus, og siden en Tilbygning til Laden. Ogsaa Stuehuset kom til at se elendigt ud baade udvendigt og indvendigt.

Lausts Efterfølger boede paa „Paakjær“ i 35 Aar, hvorefter han solgte den til Gaardens nuværende Ejer, Villiam Nielsen, der saaledes er den tredje Ejer af den.

I de 20 Aar, Villiam Nielsen har haft Gaarden, har han kostet saa meget paa den, saa den gamle Havgaard nu er en hyggelig Gaard baade ude og inde.

Den Forandring, der nu er sket med den gamle Havgaard derude ved Klitterne med den magre Jord, viser os, hvad det er muligt for den rette Mand at opnaa ved Flid og Dygtighed.

Andreas Nielsen,
Strande.

Motor-Redningsbaaden »Hvide Sande«

Som det vil erindres bragte vi i Juni Nr. af „Tidsskrift for Redningsvæsen“ en indgaaende og detalieret Omtale af den Modernisering og Ombygning, Hvide Sande Redningsbaad har faaet paa Orlogsværftet i København.

Den 8. Maj kom Baaden hjem til Stationen, og Tilfældet har gjort at den stedlige Redningsstation og Mandskab, endda i udtalt Grad, siden har haft Lejlighed til at høste Erfaringer af den Modernisering og Ombygning, der har fundet Sted.

Man er tilfreds

Det kan anføres, at Baaden siden Hjemkomsten har været i Aktion ikke mindre end 11 Gange i den stormfulde Sommer, vi har haft.

I en Samtale, vi har haft med Stationen, oplyser Opsynsmand Thomas Fjord, at man er tilfreds. Ombygningen har skabt øget Sikkerhed for skibbrudne og Redningsmandskab, ligesom den kraftigere Motor giver Baaden den

større Fremdrift, som man ønskede. Ligeledes kan nævnes, at de 1500 Pd. Bly, der er lagt i Kølen, giver Baaden en bedre Rejsning, saaledes at Agterskibet er trykket længere ned, medens Forskibet nyder godt af at være blevet tilsvarende hævet.

I et og alt mener jeg — sammen med Mandskabet her — at kunne sige, at, naar man tager Hensyn til Baadens Størrelse og at der er Tale om en Ombygning, saa har vi Grund til Tilfredshed, og det er mit Haab, at Redningsbaaden maa svare til de Forventninger, som der næres til den.

Motor-Redningsbaaden »Thyborøn«

afsejlede den 22. August fra Orlogsværftet til sin Station efter endt Hovedeftersyn og Ombygning i Lighed med M/B „Hvide Sande“ (omtalt i Bladet Nr. 6 for Juni). Baaden har ogsaa faaet installeret en ny 80 HK. „Gray“-Marinemotor.

Vi bringer paa Bladets Forside et Billede af M.S. „Thyborøn“, taget idet den sejler fra Orlogsværftet ud i Københavns Havn og hjem til sin Station.

Heldigvis

var der mere Krudt i Redningsmandskabet end i Rakterne

Fra „Vendsyssel Tidende“

For 75 Aar siden — 1880

Dampskibet „Victoria“ af Frederikshavn, paa Rejse fra Newcastle til Kjøbenhavn med en Ladning Kul, landsattes Lørdag Aften Kl. 6 Øst for Molen ved Hirtshals, efter at Orkanen havde slaaet en Styrtø over Skibet og borttaget dets to Baade, medens Lasten forskød sig, saa at Skibet laa halvt kærtret. For at redde Liv og Gods besluttedes at landsætte Skibet i Læ af Hirtshalspynten. Straks efter Indstrandingen skyldedes Kaptajn Bach overbord og druknede. Skibet stod midt i den fraadende Brænding, der naaede helt op til Klitten. Den voldsomme Braad gik midt igjennem Skibet, og Mandskabet raabte fortvivlet paa Hjælp. Denne udeblev heller ikke.

I samme Øjeblik Skibet stødte, vare tvende af Stedets Strandfogeder, Jørgen Mikkelsen og Jens Svendsen, paa Stranden for at hente noget ilanddrevet Gods. Saa snart de observerede Skibet, kastede de øjeblikkelig Lasset af og joge hjem til Lilleheden. Herfra sendtes strax ridende Expres til Redningsstationen i Tornby for at tilkalde Raketapparatet og Redningsbaaden. Med paaskønnelsesværdig Hurtighed kom disse til

Stedet. Raketapparatet forsøgte at sende nogle Rakter derud, vel nærmest som en Opmuntring til de strandede. Rakterne havde imidlertid ikke Kystboernes Tillid. Der holdtes ingen virkelig Prøve med dem og flere have ligget i 10—12 Aar. Paa Grund af Alder og Svaghed naaede den første Raket ikke ret langt. Ved andet Forsøg vilde Raketten slet ikke fænge.

Heldigvis var der mere Krudt i Redningsmandskabet end i Rakterne. Skjøndt Søen var høj, Stormen stærk og Vejret meget mørkt, lykkedes det Redningsbaaden at naa Skibet, fra hvilket der reddedes 9 Mand af Besætningen, med hvilke man lykkeligt landede. I dette dygtige Redningsværk deltog den ca. 60 Aar gamle Lars Pedersen, Vodsager, som Fører.

Man ansaa paa dette Tidspunkt de 8 tilbageværende Mænds Skjæbne som højst tvivlsom. Klokken var omtrent 10 Aften, og den brave Lars Pedersen, Vodsager, havde under sin kjække Kamp med Bølgerne faaet et Slag med en Aare for Brystet, der gjorde, at han ikke kunde gjentage Forsøget. Saa tog fhv. Skibsfører J. P. Thomsen af Tornby Kommandoen. „En-tre! Alle Mand i Baaden, om det saa gaar i Vand til Halsen“, lød det, og de samme Mænd gik atter ud.

Vejret var vel opklaret, men Storm og Sø tiltaget, og da Baaden var drevet langt østpaa, havde man en haard Dyst med at arbejde sig op til Skibet mod den stærke Sø. Men alle paa Stranden var enige om at rose den kjække og dygtige Maade, hvorpaa Redningsforsøget lededes. Man fik Forbindelse med Vraget, og de 8 sidste ombordværende, der under stærk Spænding og enkelte Angstskrig havde fulgt Baaden, reddedes og kom lykkelig i Land.

Redningsforsøgene udførtes som nævnt med anerkjendelsesværdig Raskhed og Dygtighed og under stor Livsfare, navnlig det sidste kunde selv gamle erfarne Søfolk ikke noksom fremhæve.

Skibssammenstødet

Mennesket i Dag føler sig sikker og overlegen — det mener at have sejret over Natur-Kræfterne — men.

Om den Kollision, som nylig fandt Sted mellem „Andrea Doria“ og „Stockholm“, skriver „Randers Amtsavis“ følgende læseværdige Kommentarer.

Tiden er vant til Ulykker. Dagligt dræbes Hundreder af Mennesker, især i Trafikken. Efterhaanden bliver Færdselsdrabene saa talrige, at det næsten virker sløvende, naar ikke særlige Omstændigheder føjes til.

Men der er tre Arter af Ulykker, som endnu ryster en hærdet Menneskehed, nemlig de kæmpemæssige Fly's Nedstyrtninger fra Himlen,

Tog-Sammenstødene og de store Kollisioner paa Havet. For Tog og især Skibes Vedkommende er vel Aarsagen til de stærke Indtryk, at hyppigt er mange Mennesker i Fare. Ved Skibssammenstødet ud for Amerikas Kyst var der Tale om ca. 2.000. Dertil kommer det hemmelighedsfulde ved Dramaerne paa Havet. Naar Mennesker drukner, findes de ofte ikke. De forsvinder i de gaadefulde Dybder uden noget Spor for de efterladte. Derfor kan „Titanic“-Katastrofen endnu bevæge Sindene. Man husker den haabløse Kamp for Livet, Heltebedrifterne af ukendte Mennesker, Skibsortestret, der blev ved at spille („Nærmere Gud til dig“), indtil de iskolde Vande i Nordatlanten lukkede sig over det.

Ved Kollisionen mellem „Andrea Doria“ og „Stockholm“ reddedes heldigvis alle, idet det ved Hjælp af Nutidens moderne Meddelelsesmidler lykkedes at hidkalde hurtig Hjælp. Især var det af største Betydning, at den store franske Passagerbaad „Ile de France“ var i Nærheden.

Men dramatisk og farlig var Situationen. Leksusskibet med „de hængende Haver“, de elegante Orkestre, Svømmebassinerne, de Hundreder af Telefoner, det rige og elegante Publikum, maatte tilkalde Hjælp gennem SOS-Signaler. — Paa Grund af svær Slagside kunde Redningsbaadene ikke fires ned, de forvente Passagerer maatte klatre ned ad Rebstiger, angste og skrækslagne.

Katastrofen viste paany, at selv om Skibene bygges nok saa sikre og elegante, selv om de er forsynede med alle tænkelige Sikkerhedsforanstaltninger, med Radio og Radar, saa er Elementerne stadig de stærkeste. Her var tæt Taage Aarsag til Sammenstødet, — ved „Titanic“'s Undergang var det et Isbjerg. — Man ved, hvorledes Mammunt-Skibe som „Queen Mary“ og lignende Typer under de rasende Storme kan kastes rundt som Æggeskaller.

Mennesket i Dag føler sig sikker og overlegen, det mener at have sejret over Naturkræfterne, men Sammenstødet ud for Amerika viser, at der endnu er et Stykke til den fuldkomne Sikkerhed, saa der er ikke Grund til Hovmod og Letsind, men til Ydmyghed. Faren lurer stadig overalt.

Der gik et Aar!

Den 16. Juni 1955 observeredes et mindre Lystfartøj (hvidmalet og spidsgattet) uden Kenningsmærker styrende ret ind mod Land indtil en Afstand af ca. 1 Sømil. Vinden var NV, Styrke 8 med svær Sø. Det lokale Redningsvæsen blev straks alarmeret og observerede Fartøjet, der fløj som en Spaan paa den opørte Sø, og nu med Kurs mod Lildstrand. Na-

LEMVIG

E. SMEDEGAARD

Sole. Guld. Søbr. Opsik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer

P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

TH. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning

TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

TH. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

TH. 777

Kontorer i

Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen TH. 335 - Auktionskontoret TH. 613 - Privat 804

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 803

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 894

Filial: Thyborøn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler

LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

boredningsstationerne blev varskoet; men Kl. 10,10 observeredes Fartøjet sidste Gang fra Stationen. Man saa tydeligt en Mand sidde agter ved Rorpinden og med kun en ubetydelig Sejlføring paa Masten.

Der var ingen Tvivl om, at Fartøjet var tolt forlist, da det pludselig var forsvundet. Faa Timer efter drev der da ogsaa nogle Effekter i Land. Blandt disse var et fransk Nationalflag fra Flagfabrikken i Oslo. Det norske Blad „Verdens Gang“ stod i stadig Forbindelse med Stationen og gjorde et stort Arbejde for at bestemme Fartøjets Identitet.

Den 1. Juli s. a. ilanddrev en Mandsperson paa Stranden ved Lildstrand, og man gisnede straks paa, at det var den omkomne unge Mand fra Lystfartøjet, der gik ned udfor Lildstrand den 16. Juni.

Jordfæstelsen foregik paa Fjerritslev Kirkegaard, og det var med i Hjertet at se, at der var nænsomme Hænder, der havde en Blomsterbuket til denne Grav, der gemte en ung ukendt Franskmand, der som saa mange før ham fandt sin Bane sluttet ved vor barske Kyst.

Det lykkedes Politiet gennem Udenrigsministeriet at identificere den omkomne som værende Francois Aymonier fra Paris.

Den 16. Juni 1956 (Aarsdagen) ankom den unge Franskmands Moder til Fjerritslev for at se sin Søns Grav. Der kom en Sten paa Graven, der kort fortæller den omkomnes Navn og Data.

Fruen ønskede at hilse paa Stationens Besætning og blev af Politiet (der stillede en Vogn til Raadighed) kørt til Fyrstationen, hvor der ved en Sammenkomst i Fyrmesterboligen blev dvælet ved dette aargamle Forlis og hvor den omkomnes Moder fortalte om sin Søn, der havde været en flittig ung Mand, og om den tunge Sorg, det var for hende. — Ligeledes ønskede Fruen at se sin Søns sidste Kurs og Omraadet for hans Forlis. Hendes Taknemmelighed overfor de danske Myndigheder gav hun Udtryk i varme Ord ved sin Afrejse.

Dermed blev der paa Aarsdagen for den unge Franskmands Forlis paa den danske Vestkyst dannet et Punktum for denne ulykkelige Hændelse — og nænsomme danske Hænder lægger ofte en Blomst paa den omkomnes Grav.

For os, der er født og opdraget ved Vestkysten, er denne Hændelse jo blot en af de mangfoldige, vi kender — og Tiden maler videre, medens vi fortsat vil opleve Storm og Blæsten — som Otterstrøm skrev: Vi dukker ej Nakken for en Storm fra Vest — den hæver vor Hu — den bruner vor Kind — den kanter — og slaar Kors for vort stædige Sind.

Fyrmester.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

HIRTSHALS

**Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI**

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk
Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK
Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM
Tlf. 37
God borgelig Middag - Pæne Værelser
Bestyrer Niels Samuø

CHR. JEPSEN - Telefon 39
Altid 1. Kls Kød og Paalæg

»VIOLA«
Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals
Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN
Lys . Kraft . Skibsinstallation
Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK
HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

*Marsø
Støbegods*

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION
statautoriseret v. Aage Geisnæs - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion
Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1809

P. Saxberg
Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergships«

*Magasin
Skagen*

TELEFON 27
POSTGIRO 41039
HARALD PEDERSEN ★

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning
Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen
Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD
aut. Installatør . Telefon 348
SKAGEN

AKTIESELSKABET
SKAGEN ISVÆRK
Skagen . Tlf. 838

THISTED
Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 328

Sparekassen for Thisted Amt
Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER
Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK
Esbjerg . Telf. 429
v. E. Nielsen og G. Erlandsen
Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen
Maskinfabrik I/S . Tlf. 761

Dækmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri
Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 584 og 2283 - Privat 718
anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN
Ny Havn
Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN
Vaadbinderi og Tovtjæveri
Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co
Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN
Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter
Martin Billeschou
Stormgade 59
Telefon 838

A/s Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise
Grundlagt 1833
KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.
CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A
TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 · Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN—RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888.
Kontortid 8—18, Søndage 8—9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8—12,
13—18, Søndag 8—9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 45 og 808y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 · KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Heveri-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn · Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn · Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 10

1. Oktober 1956

23. Aarg.

Fot.: »Vestkysten«

Sønderho Redningsbaad

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SELSKAB A/S

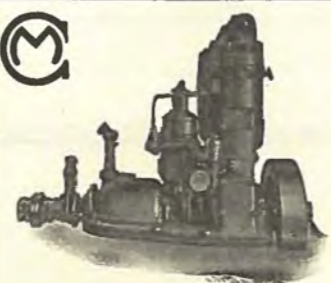
Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Motorer
i Størrelserne
25 - 330 HK

Grenaa Motorfabrik

Telf. 666

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen

— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

Marketederiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørbrød
Telefon 1992

**DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS-TIDENDE**

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn

Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgros 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyborøn Afd. . Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aens
Vaadbinderi

Hirtshals . Tlf. 180

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinavien største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 18,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

RESERVERET

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/s

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 10

1. Oktober 1956

23. Aarg.

Saa gik September

Trods flyvende Sommer- og Hybenpragt paa Gærde, saa fortæller Almanakken at September er forbi og Oktober staar for Døren.

Denne Maaned kan jo bringe andet end Storm og Paalandshav, men i vore Himmelstrøg er Maaneden Oktober just ikke kendt for dens Blidhed og Ynde og den høje blaa Himmel, som den „skønne September“ sædvanligt og ogsaa i Aar præsenterede for os.

Ja, saa gik altsaa September, og jeg ved ikke om nogen Redningsmand i den Maaned prøvede en Vagttur med Blikkassen over Skulderen, hvor Lysene opbevares i — de Lys, der saa ofte har tændt et Haab i et fortvivlet nødsteds Sind, der med sit Skib uforvarende kom til at „hænge“ paa Revlen, og herfra i Mørke og maaske ogsaa i Storm og svær Sø, med Haab mod Haab har spejdet ind mod de lave graa Klitters Øde — netop efter det Lys, der i denne Situation betød alt for ham.

Jeg ved derimod at Vagtturene vil komme, ogsaa meget sandsynligt i den Maaned, der nu ligger foran os med sine Vanskeligheder og sine Krav til hver enkelt, der har en Opgave at løse ved det danske Redningsvæsen.

Det er et fornemt Job, der er betroet disse Havets Folk, fornemt fordi Menneskers Lykke eller det modsatte er lagt i deres Haand i Katastrofestunder.

Ingen Redningsmand, der en Efteraars- eller Vinternat drager ud i Mørket og Vejrets Vold ved noget om hvem der nu venter paa hans Agtpaaagivenhed og Assistance.

Altid rede, altid klar til Hjælp — er det Motto, vi tager med og lever efter paa de lange, drøje Ture langs Stranden.

Radaren kan svigte, det menneskelige Øje maa ikke svigte.

— — —
Vi ønsker vore Redningsmænd en god Vinter med faa Strandinger, men sker disse, saa venter vi, og ved det, at der vil blive ydet en Indsats for Bjergning, der er vort Redningsvæsen værdigt.

Vi er paa Vej med Moderniseringen indenfor vort Redningsvæsen. Den Modernisering, som Redningsmændenes egen Forening selv har forlangt for at kunne yde det, som vort Samfund kræver. Og vi tror, at alle gode Kræfter yder deres bedste for at Traditionerne omkring Redningsvæsenet bevares og udvikles om muligt.

— — —
Det kan vel hænde at et og andet i denne Forbindelse bliver præget af en spidsere Pen, eller af Ord, der synes at have en skarpere Tone end sædvanligt. Sker dette, da maa den alvorlige Baggrund, der altid ligger bag et Foretagende som et Redningsvæsen være en Slags Undskyldning. Det maa altid være Sagen, der bryder en Lanse for, aldrig andet.

— — —
Og saa kom altsaa Oktober med „Vagten sat“ og en Erkendelse af, at midt i en Atomtid med Opfindelser, der er ved at tage Pusten af Mennesker for egen Fortræffelighed og Dygtighed, midt i en saadan Tid er der Brug for — Mennesker, Brug for Hjælp.

Det sker — ogsaa i Dag — at Radaren svigter, og at Strandvagt og Redningsbaad er de Faktorer, der spørges efter og haabes paa.

Derfor maa Værdsættelsen af Redningstjenesten være den samme som før.

En smuk Opgave for Mænd, der staar i Tjenesten, og for et Kultursamfund at opretholde.

Maagen.

Hvide Sande

gennem 25 Aar

— En stor Udvikling

Den lille, driftige Vestkyst-Fiskerihavneby Hvide Sande har nylig markeret sin 25 Aars Fødselsdag. Bag denne Havns Tilblivelse ligger en meget lang og yderst bevæget Historie, hvis spegede Traade gaar flere Hundrede Aar tilbage i Tiden, men hvis nyere Historie er fortættet igennem kun 25 Aar til noget i Retning af en Vulkan.

Sandflugt har igennem Aarhundreder hærget denne tidligere saa øde Plet paa vort Danmarks-kort, som ogsaa den Dag i Dag kaldes Klitten, og Sandet, det hvide af Hav og Storm malede Sand, var det, som gav Byen Navn.

Og Sandflugten, Stormen og Havets evige Larm mod Landet var vel ogsaa det, der skabte de stærke holmslandske Folkekarakterer, de stærke Viljers Mænd i Vadmelklæder, Mænd der stred og kæmpede, tabte og led og kæmpede videre for deres Sag, for deres Hjem og for deres Havn, som altsaa blev en Realitet for 25 Aar siden.

Giv aldrig tabt, først da er du en slagen Mand, er der en Sentens, der hedder, og bevidst eller ubevidst har man kæmpet under dette Motto paa Stedet, en Kamp der altsaa blev en Sejr.

Gennem mindre end Hundrede Aar har mange stoute Søner fra Holmslands Klit taget Randslen paa Nakken, sagt et maaske langt Farvel til Egnens Øde med Kurs mod de bedre Muligheder, der vinkede fra Esbjerg, men Emigrationen stilnede af for 25 Aar siden, da Hvide Sande kunde byde sine Søner et Bolværk at fortøje ved og et Ledefyr at styre Baaden mod, naar den kom ind fra Havet med rig Last fra Arbejdspladsen derude.

Mænd, der her — eller andet Steds paa den barske Vestkyst — tog Opgaven op for fremme af slumrende Erhvervsmuligheder, har alle nemmet den uomstødelige Kendsgerning, at den mest nødvendige Ballast paa den stenede Vej mod Ønskernes Maal var Optimisme, saa at ikke man selv blev smittet af Ligegyldigheden, af Modstanden, og faldt i Søvn under den majsommelige Vandring. For 25 Aar siden var den Kreds lille, der bag Hvide Sande Problemet øjnede en Fiskerierhvervsmæssig Linie af voksende Betydning.

I Dag — 25 Aar efter — er alt paa Stedet som forvandlet. Der, hvor der bare laa nogle faa lave, fattige Beboelser, er rejst en By med moderne Huse, der rummer lykkelige Familier. Forretningsbygninger og Industrivirksomheder

skyder op langs asfalterede Gader, hvor der før var sandede Hulveje.

De primitive og skrøbelige Havbaade er borte, og en moderne Flaade af søgaaende Skibe trækker sin Kølvasdsstrib fra Havnen til Fisker-plads, vendende hjem med Fangster, som betrygger Byen og skaber Forudsætninger for en Fremtid, der er værd at leve for.

Men Hvide Sande er ikke blot det, den er mere, For 25 Aar siden skulde man have et modent Ærinde, før man besluttede sig til at forcere Klittens miserable Ørkenveje.

I Dag fører en moderne Autostrada til Havnebyen, hvor Landets — saaledes er det paa-staaet — fineste Sømmandshjem imponerer selv den mest rejsevante, der her midt i det hvide Sand møder et „Mamrelund“, hvor man vel ikke plukker Figen eller Dadel, men saa sandelig maa beundre Nordsø-Rødspætten og Ringkøbingfjordens Aal paa Middagsbordet. For slet ikke at tale om den fine Kvalitetsfisk Tungen, som hører Stedet til, og som man meget nødig lader de stedlige Fiskere ene om.

Det sker hver Sommer, naar de lune østlige Vinde smyger sig ind over det hvide Landskab, at Tungen gør sin ventede Entré, den er lækker, og den er dyr og derfor efterstræbt.

Helst vilde Hvide Sande-Fiskeren mørklægge Kysten i den Periode og have den Fisk for sin egen Mund, men naar den flade Gæst kommer ind mod Kysten, møder Fiskerbaade fra alle Kanter af Landet og ønsker Part af Rigdommen, og i de Uger har den lille Vestkysthavn et internationalt Præg, som ingen havde drømt om for 25 Aar siden.

Tiden har tilfulde vist, at det herhjemme kan betale sig at skabe de bedste Forudsætninger for øget Fiskeri. Havet er den store Rigdomskilde, som man kan øse af, uden at den løber tom for Fisk.

Se Omsætningen i Esbjerg, i Hvide Sande, i Thyborøn og Hirtshals, den viser klart og tydeligt, at der, hvor man paa den jydsk Vestkyst skaber Basis for søgaaende Fiskeri, der følger Millionerne efter fra Havet.

Men hvor skal der dog kæmpes for at vinde Ørenlyd for denne Sandhed. — Tænk blot paa Hanstholm.

Maagen.

„Tidsskrift for Redningsvæsen“

Ansv. Redaktør Jørg. Pedersen, Ydby St., Telf. Ydby 70.

Ekspedition:

Forretningsfører Gadgaard Nielsen, Lemvig, Telf. Lemvig 15.

Hovedbestyrelse:

Fmd. Gustav Hallgreen, Rolfsgade 139, Esbjerg, Telf. Esbjerg 375. — Kasserer Peder Munk Pedersen, Nørre Vorupør, Tlf. Nørre Vorupør 4 — N. C. Jensen, Bjerregaard — Kr. Styrbeck, Thorup Strand, Telf. Thorup Strand 3. — Wenzel Rasmussen, Havnevej 223, Grenaa, Telf. 337. — Peder Eriksen, Harboøre, Telf. Harboøre 53. — C. Chr. Jensen, Olsgade 12, Rønne. Tlf. 1759.

Mands Minde

90 Aar

Fhv. Baadmand Svend Lyder Svendsen, DM., Østerby, fylder den 30. Oktober 90 Aar.

85 Aar

Fhv. Baadmand Knud Christensen Stage, Søndervig, fylder den 19. Oktober 85 Aar.

Fhv. Opsynsmand v/ R/St. „Lildstrand“ Fr. Henneberg, DM., Bopæl: Frederikshavn, fylder den 27. Oktober 85 Aar.

80 Aar

Fhv. Befjeningsmand Laurits Chr. Hansen, Svaneke, fylder den 10. Oktober 80 Aar.

Fhv. Baadmand Niels Chr. Lilleøre, DM., Liløre, fylder den 15. Oktober 80 Aar.

Fhv. Baadformand Lars Bæch, DM., Vesterø, fylder den 26. Oktober 80 Aar.

75 Aar

Fhv. Baadmand og Motorpasser Søren Peter Baun, DM., Esbjerg, fylder den 16. Oktober 75 Aar.

70 Aar

Fhv. Baadmand Peder P. Sand, DM., Vedersø, fylder den 11. Oktober 70 Aar.

60 Aar

Baadformand v/ R/St. „Nymindegab“ Jeppe Marinus Gravesen fylder den 21. Oktober 60 Aar.

50 Aar

Baadmand v/ R/St. „Vedersø“ Jens Sørensen fylder den 13. Oktober 50 Aar.

40 Aars Jubilæum

Opsynsmand v/ R/St. „Klitmøller“ Frederik Mortensen, DM.

25 Aars Jubilæum

Baadmand og Motorpasser v/ R/St. „Lildstrand“ Chr. Peter Smærup Sørensen.

Betjeningsmand v/ R/St. „Vigsø“ Karl Marinus Poulsen.

Opsynsmand v/ R/St. „Nørre Vorupør“ Niels Jensen.

Baadmand v/ R/St. „Vester Agger“ Martin Jensen Ruby.

Baadmand v/ R/St. „Snogebæk“ Kaj Thorvald Pedersen.

Opsynsmand v/ R/St. „Allinge“ Aksel Jensen.

Skiftedagen 1. Okt. 1956

Afskedigelser og Ansættelser

Redningsstationen »Slette-Strand«

Opsynsmand Laurits Christian Larsen afskediges paa Grund af Alder.

L. Chr. Larsen, der er født den 20. Septbr. 1886, har været ansat som Baadmand ved R/St. „Slettestrand“ fra 1. Novbr. 1916 til 1. April 1928, da han efter eget Ønske frattraadte. (L. var i mange Aar Fører af Hvalfangerskibet „Sonja“). Den 1. Novbr. 1950 blev han ansat som Opsynsmand. Han har deltaget i Redningen af 9 skibbrudne.

I den ledigblevne Plads som Opsynsmand er fra 1. Oktbr. ansat hidtilværende Baadformand ved Stationen Søren Lassen Hansen.

Stationen »Lild-Strand«

Opsynsmand Thomas Christian Thomsen afskediges p. G. a. Alder. Th. Chr. Thomsen, der er født den 1. Septbr. 1886, blev ansat som Baadmand den 1. Oktbr. 1911 og som Opsynsmand den 1. Oktbr. 1941. Han har deltaget i Redningen af 118 skibbrudne og er dekoreret med Dannebrogskorset og Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

Som Opsynsmand er ansat Stationens hidtilværende Baadformand Vilhelm Andersen, som Baadformand er ansat Baadmand Kristian Strøm Gulddammer, og i den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Fleming Dahl.

Stationen »Esbjerg«

Baadmand Cilius Jensen afskediges p. G. a. Alder og Svagelighed. Cilius Jensen, der er født den 12. Febr. 1896, blev ansat som Baadmand den 1. Jan. 1936 og har deltaget i Redningen af 40 skibbrudne.

Der vil forsøgsvis ikke blive ansat nogen ny Baadmand i Stedet.

Stationen »Anholt-Havn«

Baadmand Robert Rasmussen afskediges efter eget Ønske. Robert Rasmussen, der er født den 8. April 1915, blev ansat ved Stationen den 1. Jan. 1946.

Stationen »Rønne«

Baadmand Karl Kristian Jensen afskediges efter eget Ønske. K. Kristian Jensen, der er født den 14. Marts 1908, har været ansat ved Stationen siden 1. Oktbr. 1942 og har deltaget i Redningen af 30 skibbrudne.

Der vil forsøgsvis ikke blive ansat nogen ny Baadmand i Stedet.

Stationen »Svanneke«

Betjeningsmand Peter Christian Knudsen afskediges p. G. a. Alder og Svagelighed. P. Chr. Knudsen, der er født den 29. Maj 1896, blev ansat som Betjeningsmand den 1. Oktbr. 1929 og har deltaget i Redningen af 5 skibbrudne.

I den ledigblevne Plads som Betjeningsmand er midlertidig ansat Fisker Chr. Jørgen Knudsen.

Stationen »Aalebæk«

Betjeningsmand Hans Peter Jensen afskediges p. G. a. Alder og Svagelighed. H. P. Jensen, der er født den 25. Novbr. 1894, blev ansat ved Stationen den 1. Juli 1923 og har deltaget i Redningen af 4 skibbrudne.

7 Esbjerg-Børn reddet efter en farefuld Nat i en Robaad

Esbjerg Motorredningsbaad kom forleden Morgen ved 7-Tiden ind til Esbjerg med syv forfrosne Børn, seks Dreng og en Pige, i Alderen 10-17 Aar, der havde tilbragt 18 Timer i en lille, fladbundet Skydepram i Farvandet mellem Sædding og Skallingen. Børnene havde knækket den ene Aare, da de Aftenen i Forvejen skulle tilbage fra en Fisketur, og Baaden var af Strømmen blevet ført paa Grund ved Indsejlingen til Hjerting Dyb. Her havde de kastet Anker, og det skyldes kun de fire største Drenges koldblodige og fornuftige Optræden, at de blev fundet i god Behold. Natten igennem blev der foretaget Eftersøgning saavel til vands som fra Land.

To Søskendepar blandt Børnene — To Dreng og Pigen vaagede hele Natten, mens de øvrige sov

De syv Børn var den 16-aarige Tommy Larsen og den 10-aarige Finn Larsen, Sønner af Skomager J. Chr. Larsen, Kronprinsensgade 44, den 16-aarige Jens Arne Marcussen, Søn af Kontorassistent Alb. Marcussen, Gl. Vardevej 28, den 17-aarige Kaj Pedersen, Søn af Musiker A. C. Pedersen, Sjællandsgade 12, den 15-aarige Otto Hansen, Søn af pens. Kommunalarbejder A. Hansen, Ved Skoven 36, og to københavnske Feriebørn, den 15-aarige Hanne Frank og hendes 13-aarige Bror, Arne, der bor Strandvejen 211.

Fire af Børnene sov hele Natten

Børnene var taget ud fra Hjerting om Eftermiddagen i Tommys Pram, og da de efter 3-4 Timers Fiskeri vilde ro hjem, knækkede den ene af Aarerne. De forsøgte ikke at klare sig med den ene Aare, med lod Baaden drive med Strømmen, og da den tog Grunden ved Indsejlingen til Hjerting Dyb i Nærheden af Langli, kastede de Anker.

En af Drengene, der havde lange Støvler paa, forlod Baaden i Forsøg paa at orientere sig, men det lykkedes ikke, og de besluttede sig derefter til at blive i Baaden, indtil der kom Hjælp.

De tre af Børnene havde hver en Madpakke med, og den delte de.

Der var paa intet Tidspunkt Tilløb til Panik i den overfyldte Pram, og hen under Aften lagde fire af Børnene sig til at sove, mens Otto og Hanne vaagede i Stævnen og Jens Arne i Agterstavnen. De tre af Børnene sov op mod Jens Arne, der dækkede dem med sin Krop saa godt han kunde.

Forsøgte at blusse med Salpeter

Man havde haabet hurtigt at blive observeret af forbipasserende Skibe, men Prammen var drevet saa langt væk fra Sejlrenden, at de mange Kuttere, Børnene saa tage paa Fiskeri, ikke hørte deres Raab og Fløjt om Hjælp.

Drengene gjorde ogsaa Forsøg paa at blusse. De fire af dem havde som Spejdere lært at bruge Salpeter til Røgsignaler, og en af dem havde tilfældigt en lille Pose Salpeter i Lommen. Det blev brændt af i en Spand, men det svage Lysskær blev ikke observeret.

Stor Eftersøgning — Flyvemaskine var klar til at gaa op, da Børnene blev fundet

I Mellemtiden var Forældrene blevet urolige for deres Børn. To af Fædrene var sammen taget paa Havnen for at spørge efter Prammen, der sidst var set fra Land ved 17-Tiden.

Kl. 23.45 alarmerede Havnevæsenet Politiet, der startede en Eftersøgning fra Land. Landevejene omkring Esbjerg blev afpatruljeret, og Varde Politi eftersøgte Stranden omkring Ho Bugt. Omtrent samtidig tog Hjemmeværnets Patruljemotorbaad ud paa Eftersøgning, og Børnene havde det meste af Natten set Lyskeglen fra dens Projektør. Baaden var en enkelt Gang blevet indfanget af Lyskeglen, og en af Drengene fægtede med Armene, men var ikke blevet set.

Ogsaa fra Strandvejen blev Børnene eftersøgt med Politipatruljevognens Projektør, og flere af Børnenes Forældre var med ude paa Eftersøgningen. Endvidere var man ved at sende Havnevæsenets „Ællingen“ paa Eftersøgning, da Børnene blev fundne, og Flyvestation Karup var ved at gøre en Flyvemaskine klar til at deltage i Eftersøgningen.

— En Baad kredsede hele Natten omkring os, fortæller Jens Arne, men det var tæt Taage det meste af Natten, og det er maaske Grunden til, at den ikke har set os. Jeg raabte mange Gange i Nattens Løb.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

Den mindste af Drengene var sulten og vilde hjem

Om Morgenen ved 6-Tiden gik Esbjerg Motorredningsbaad ud paa Eftersøgning, og den fandt tre Kvarter senere Prammen med Børnene ved Indsejlingen til Hjerting Dyb. De sad tænderklaprende af Kulde i deres lette Paaklædning, men tog Situationen forbavsende roligt.

De blev taget ombord i Redningsbaaden, hvor de fik hver en Genser paa og blev kvikket op med lidt varm Kaffe og Mad.

Under Indsejlingen til Fiskerihavnen blev Prammen, der var taget paa Slæb, kæntræt af Redningsbaadens Skruevand.

Ved Redningsbaadens Ankomst til Esbjerg, holdt Politiets Patruljevogn klar paa Kajen, og den kørte de syv Børn til deres Hjem, hvor der udspandt sig glædelige Gensynscener mellem Børn og Forældre, der havde tilbragt en Nat i angstfyldt Venten.

Børnene havde taget den farefulde Oplevelse med en knusende Ro.

— Jeg har det fint, men nu er jeg lidt søvning, sagde Jens Arne, da han kom hjem. Der var ingen af de mindste, der græd i Nat. Derimod klagede den lille Københavnerdreng, Arne Frank, over, at han var sulten. Han vilde hjem og gjorde flere Gange Tilløb til at lette Ankeret, men det forbød vi ham, og det varede derefter ikke længe, før han lagde sig til at sove.

bendix.

NY BØGER

Alistair Mac Lean: H. M. S. Alysses, paa dansk ved Michael Tejn. Gyldendal. Bogen er skrevet af en ung skotsk Lærer, der var med i Krigen til Søs. Romanen har faaet Masser af Udmærkelser, og er solgt i 203.000 Eks. Bogen foreligger altsaa nu paa dansk.

Handlingen er spændende. Den lette Krydsr „Ulysses“ gør i Krigens Aar Konvojtjeneste paa den „mørklagte“ nordatlantiske Rute mellem England og Rusland. — Der har været Mytteri ombord fordi Mandskabet er udslett af Stabadser. Admiralitetet kræver Sagen forfulgt, men Skibets Officerer erklærer at der kun trænges til en Orlov, saa vil Folkene atter være paalidelige Sømand. Men „Ulysses“ faar Ordre til omgaaende at ledsage en stor ny Konvoj til Rusland, og Nerverne spændes atter til det yderste, saa meget mere som det rygtes at hele Konvojen er tænkt som Løkkemad for at faa det gigantiske tyske Slagskib „Teupetz“ ud af den norske Fjord. — En saglig og storstilet Reportage af 6 Dage og Nætter, hvor Skibet stadig hjemses af Fjender fra Hav og Luft, af Storme og Kulde, en gribende Skildring af jævne Mænd med Mod og Offervilje. J. P.

Knud Andersen: Svaner i Kulfart. Gyldendal. Knud Andersen nye Roman fører os tilbage til Sejlskibenes sidste Periode for ca. 50 Aar siden med en dansk Sømand, Frank, som Hovedpersonen.

Vi følger Frank paa en 124 Døgns dramatisk Rejse fra Bagindien til Boston, hvor han møder den kvindelige Hovedperson, Frelserpigen Judith.

„Svaner i Kulfart“ rummer en stærk Handling med dystre Forlis af Skib og Kammerater. Man er med fra første til sidste Blad, fordi Knud Andersen giver os et levende Indblik i Søens Liv paa godt og ondt. — Han mestrer sin Kunst — og han ved hvad han skriver om, og fortæller med største Frimodighed om alt menneskeligt. J. P.

Handels- og Søfartsmusæets Aarvog 1986 er nylig udkommet, og indfrier tilfulde hvad man kunde vente fra det nu saa fornemme og rigtholdige Musæum, der jo har til Huse paa Kronborg.

Der findes flere Afhandlinger i Bogen, bl. a. et om dansk Skibsbygning i det 18. Aarhundrede af Musæets Direktør Knud Klem. En anden Afhandling skyldes Musæumsinspektør Henningsen om „Kølbaling og Raaspring“, der drejer sig om gamle Dages Straffemetoder til Søs, og det ses til Tydelighed, at man ikke lagde Fingrene imellem naar en Forseelse skulde revses.

Lone Klem har en „Litterær Kinarejse“, der drejer sig om Digteren Poul Martin Møllers Rejse som Sømandspræst med Asiatisk Kompagnis Fregat „Christianshavn“ 1819-21. Det var paa denne Rejse Digter „Rosen blusser alt i Danas Have“ blev til. Knud Andersen skriver om „Sømandssiid i Sejlskibe“. — En fin Bog at eje. J. P.

Af Fru Anna Elisabeth Rørbye's Legat

til understøttelse af trængende danske kystbeboere, som har sat livet i vove ved redning af menneskeliv paa søen, og for enker eller børn efter saadanne, der ved redningsforsøg har tilsat livet, vil der i december maaned 1956 blive uddelt nogle portioner.

De, der maatte ønske at komme i betragtning ved uddelingen, vil kunne faa skema til udfyldning ved henvendelse til Bestyrelsen af Redningsvæsenet, Overgaden o. Vandet 48 C, København K, til hver skemaerne vil være at indsende inden 1. novbr. d. aa. **Legatbestyrelsen.**

Af »Kasserer Gotlieb Ølsted's Legat«

vil der i december maaned 1956 blive uddelt nogle portioner til:

- 1) Gamle afskadede medlemmer af mandskabet ved de *nørrejydske baad-redningsstationer.*
- 2) Midlertidig hjælp til enker efter eller børn af redningsmandskabet, fortrinsvis medlemmer som er omkommet under udøvelsen af redningsarbejdet.

De, der maatte ønske at komme i betragtning ved uddelingen, vil kunne faa ansøgningsskema ved henvendelse til Bestyreren af Redningsvæsenet, Overgaden o. Vandet 48 C, København K, til hvem skemaerne tilbagesendes inden 1. novbr. d. a.

Legatbestyrelsen.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

20,600 Kr. til en Motor til »Hjælperen«s Redningsbaad

En Ansøgning til Finansudvalget fra Forsvarsministeriet, der tillige stiller en Ro-Redningsbaad til den frederikshavnske Forenings Raadighed

Forsvarsminister Poul Hansen har til Finansudvalget henstillet, at der bevilges et Beløb paa 20.680 Kr. til Indsættelse af en Motor i den Redningsbaad, som benyttes af Frederikshavnforeningen „Hjælperen“, som er stiftet med det Formaal at foretage Redningsforsøg i Farvandsområdet ved Frederikshavn.

Man overvejer stadig at søge en Motorredningsbaad fra det danske Redningsvæsen stationeret i Frederikshavn, men Foreningen „Hjælperen“ har som en midlertidig Ordning foreslaaet at forsyne den Baad, Foreningen raader over, med Motor.

Spørgsmaalet om Stationering af Motorredningsbaad i Frederikshavn er blevet bragt frem for Offentligheden i Forbindelse med Ulykken i Februar i Aar, hvor fire Marinesoldater omkom under en Redningsaktion, der foretoges i Samarbejde med Mandskab fra „Hjælperen“. Det tilføjes, at Forsvarsministeriet paa et senere Tidspunkt vil overveje en Forhøjelse af det aarlige Driftsoverskud til Foreningen. Det er i Øjeblikket paa 300 Kr. Foreningen har overfor Forsvarsministeriet givet Udtryk for, at den er interesseret i en Fortsættelse af dens nuværende Status som privat Redningsinstitution. Forsvarsministeriet stiller nu en overtalig Ro-Redningsbaad til Raadighed for Foreningen og har anmodet denne om at fremkomme med Overslag vedrørende Udgifterne i Forbindelse med Indsættelse af Motor i denne Baad.

Forliset ved Nordnorge krævede 32 Søfolks Liv

Fem overlevede og en Mand, der døde undervejs, bragt ind til Lofoten af britisk Trawler

Fem overlevende fra det amerikanske Libertyskib „Pelagia“, der forleden brækkede midt over og sank ud for Nordnorges Klippekystr, naaede i Havn paa Lofoten med en Beretning, der slukkede Haabet om at finde yderligere overlevende fra det forliste Skib.

De fem Sømand — tre Amerikanere, en Græker og en Puertoricaner — blev bragt i Land af den britiske Trawler „Northen Duke“, der fiskede dem op fra Redningsbaaden i det oprørte Hav. Om Bord var ogsaa Liget af en sjettede Mand, der trods Kammeraternes Anstren-

gelser døde af Kulde og Udmattelse kort før Hjælpen naaede frem.

Ifølge de overlevendes Beretning indtraf Katastrofen, da „Pelagia“s Lastluger i den haarde Orkan blev revet løs og Skibet tog Vand ind og fik Slagside. Stævnen sank hurtigt, og da Skruen ragede op af Vandet agterude, begyndte Skibets Dæk at brækkes op. Fire Redningsbaade blev sat ud. De første tre knustes af Bølgerne, mens seks Mand slap ned i den fjerde.

En vældig Bølge rev Baaden bort, før flere kunde komme ned, og Redningsbaaden blev af Strømmen ført bort fra det synkende Skib, hvor to og tredive Mand stadig var tilbage. De seks Mand i Redningsbaaden blev observeret af et Eftersøgningsfly, der satte den britiske Trawler paa Sporet af Redningsbaaden.

Moderniseringen af Redningsvæsenet

sker i Takt med Bevillingerne

Det Udvalg, der blev nedsat efter at Kommissionen vedr. Redningsvæsenets Modernisering havde afgivet Betænkning, bestaar af Afdelingschef Iversen, Forsvarsministeriet, Underdirektør Otzen, Orlogsværftet, Redningsbestyrer Niels Hansen, Opsynsmand og Formand for „Foreningen af danske Redningsmænd“ Gustav Hallgreen, Esbjerg, Formand for „Vestjysk Fiskeriforening“ Laur. Thygesen, Esbjerg, og Formand for „Dansk Fiskeriforening Niels Bjerregaard, Frederikshavn, der som bekendt har til Opgave at følge Redningsvæsenets Modernisering og behandle Problemer i Forbindelse hermed, var den 13. September samlet til Møde i Forsvarsministeriet.

Paa Mødet oplystes bl. a., at 3 Tons Redningsbaaden, der bygges i Tyskland, er bestilt. Der blev fremlagt Tegninger, der er udarbejdet paa Orlogsværftet, til 16 Tons Redningsbaaden, og man fik et godt Indtryk af disse. Der er Mulighed for, at disse Tegninger vil blive sendt ud til nærmere Eftersyn hos Udvalgsmedlemmerne. Det blev paa Mødet vedtaget — saafremt der kan bevilges Penge dertil — at tage 3 Baade over paa Orlogsværftet til Modernisering næste Aar, da Resultaterne fra Hvide Sande og Thyborøn har været tilfredsstillende. Esbjerg-Redningsbaaden blev nævnt som en af de 3, men denne Baad skal først besigtiges af Orlogsværftets Folk. Baaden er 30 Aar, og derfor vil man have Sikkerhed for, at den kan holde mindst 10 Aar, før man gaar i Gang med en evt. Modernisering.

Foruden de her nævnte 3 Baade vil man muligvis søge om Penge til 16 Tons Baaden, da Neksø paa Bornholm jo ogsaa skal have en Motorbaad, saa denne Station eller muligvis Thorsminde evt. faar en af de nuværende Havnebaade.

Udvalget skal muligvis i nær Fremtid til Nr. Vorupør, hvor man ønsker en Samtale med Mandskabet ang. deres Redningsbaad, som Stationen der er utilfreds med.

Der er ingen Tvivl om, at der af det nedsatte snævne Udvalg gøres hvad der er muligt for at fremme Moderniseringen, men det maa ikke glemmes, at Farten bestemmes af Størrelsen af de Bevillinger, der afsættes til Fornyelsesplanen.

Glædeligt er det imidlertid, at der ved de Stationer, der allerede har faaet moderniseret, er udelt Tilfredshed med det, der er opnaaet.

A. P. Møller har 62 Skibe

Opgørelsen over Danmarks 12 største Rederier foreligger nu

Den aarlige Opgørelse over Danmarks 12 største Rederier foreligger nu. Opgørelsen er foretaget pr. 1. April. Danmarks største Rederiforetagende, A. P. Møller, havde da 62 Skibe paa 785.026 Tons Dødvægt og 511.165 Bruttoregistertons.

Det østasiatiske Kompagni er Nr. 2 med 32 Skibe 321.672 Tons Dødvægt og 263.633 Bruttoregistertons, og derefter følger som Nr. 3 Det forenede Dampskibsselskab med 79 Skibe paa 238.032 Tons Dødvægt og 187.471 Bruttoregistertons. Nr. 4 Rederiet J. Lauritzen med 37 Skibe paa 182.420 Tons Dødvægt og 135.310 Bruttoregistertons. Nr. 5, C. K. Hansen med Rederierne Dannebrog, Dantank og Atalanta med 12 Skibe paa 96.629 Tons Dødvægt (61.621 Brt.). Nr. 6, Det dansk-franske Dampskibsselskab med 10 Skibe paa 87.440 Tons Dødvægt (55.206 Brt.). Nr. 7 er Dampskibsselskabet Torm, Nr. 8 Rederiet Skou, Nr. 9 Dampskibsselskabet Norden, Nr. 10 Dansk Esso A/S, Nr. 11 Basse & Co., og som Nr. 12 følger Dampskibsselskabet Progres. Disse 12 Rederier raader tilsammen over 290 Skibe paa ialt 2015.732 Tons Dødvægt og 1406.641 Bruttoregistertons.

Hele den danske Handelsflaade bestod ved Aarets Begyndelse af 553 Skibe paa 2.294.000 Tons Dødvægt og 1.606.000 Bruttoregistertons.

Sikkerhed til Søs

International Konference i London

Spørgsmaalet om Sikkerheden til Søs er nu til Behandling paa en international Konference, der holdes af International labour office i London fra den 19. September til 4. Oktober.

Danmarks Delegation til denne Konference bliver ledet af Afdelingschef Ove Nielsen fra Handelsministeriets Søfartsafdeling. Delegationen bestaar desuden af Ekspeditionssekretær

HIRTSHALS

Hans Svendsens
SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus
Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank

Th. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telef. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samue

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation]

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Marsø
Støbegods

Lysgaard fra Handelsministeriet, Sekretær, cand. jur. Jens Møller, Handelsministeriet, Direktør H. U. Garde, Direktør V. Wenzell og Kaptein K. W. Linnemann, Dansk Dampskibsrederiforening, Formanden for Sømandenes Forbund, Sv. From Andersen, og Formanden for Maskinmestrenes Forening, Maskinmester H. P. Larsen.

Foruden Gennemførelsen af Sikkerhedsforanstaltninger til Søs skal Konferencen drøfte den omfattende Overførsel af Skibe, der har fundet Sted, til de saakaldte „Bekvemmelighedsflag“, d.v.s. Panama, Liberia, Honduras og Costa Rica, og de sociale Forhold Ombord i disse Skibe. Konferencen skal derudover endelig behandle Spørgsmaal vedrørende Forhyring af Søfolk, Skibes Medicinkister og Lægeraad pr. Radio til Skibe i Søen, Jurisdiktion med Hensyn til Suspension af Skibsofficerers Sønæringsbevis, gensidig eller international Anerkendelse af Søfolks nationale Identitetspapirer.

Redningsstationen »Thyborøn«

er tilfreds med sin Baad
efter Moderniseringen

Som omtalt i forrige Nr. af „Tidsskrift for Redningsvæsen“, er man i Hvide Sande meget tilfreds med den Modernisering den derværende Redningsbaad er undergaaet paa Orlogsværftet, og det er med Glæde at vi har konstateret, at det samme er Tilfældet ved Thyborøn Redningsstation, hvis Baad nylig er vendt tilbage til Stationen fra Orlogsværftet efter endt Modernisering.

Opsynsmand Hansen, Thyborøn, udtaler: Vi har Grund til at være tilfreds med den 80 HK Motor, som vi nu har faaet i Baaden, den vil gøre sin Gavn, og den trængte vi til. Hvad angaar den øvrige Modernisering, saa synes denne at være virkelig god, saaledes at der nu ydes Læ for Hav og Storm saavel for de redede som for Mandskabet. Ligeledes er vi glade for det nye Slæb, vi fik, det er større og forstærket saaledes som de nu fremstilles.

Der haabes vel paa en ny og større Baad ved Stationen?

Thyborøn er med Tiden blevet en krævende Plads for en Redningsbaad. Det sker ikke sjældent at Redningsdamperen kommer ind til Revlen med en Kutter, til Tider med Vindstyrke 8-9 og et brølende Hav. I saadanne Situationer skal vi ud, og jeg skal ikke nægte, at det er et varmt Ønske her ved Thyborøn, at vi med Tiden faar en større Redningsbaad, som man kan og tør byde noget mere end Tilfældet er med en mindre Redningsbaad. Men det der er lavet ved vor nuværende Baad, vil vi blive tilfreds med,

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Sels. Guld - Øhre - Optik
1885
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

Tlf. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

Tlf. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

Tlf. 777

Kontorer i

Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harbøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen Tlf. 335 - Auktionskontoret Tlf. 613 - Privat 804

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 803

Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 594

Filial: Thyborøn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler

LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere

HOLM & WONSILD

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geismas - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1809

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen

Telefon 4 11 44 (7 Linier)

Adresse: Havneplads 16-18

Telegramadresse: »Saxbergship«

Magasin
Skagen
HARALD PEDERSEN
TELEFON 27
POSTGIRO 44039

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri

Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 838

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED

Telf. 353

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30

Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri

Thisted . Telefon 94

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Erlandaen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik I/S . Tlf. 761

Dæksmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn

Telefoner: 564 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæreri

Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1482

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988

P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou

Stormgade 59

Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18. Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK

J. Holmstrup

Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabi. 1879 Telf. 71, 45 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN
Skibareder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

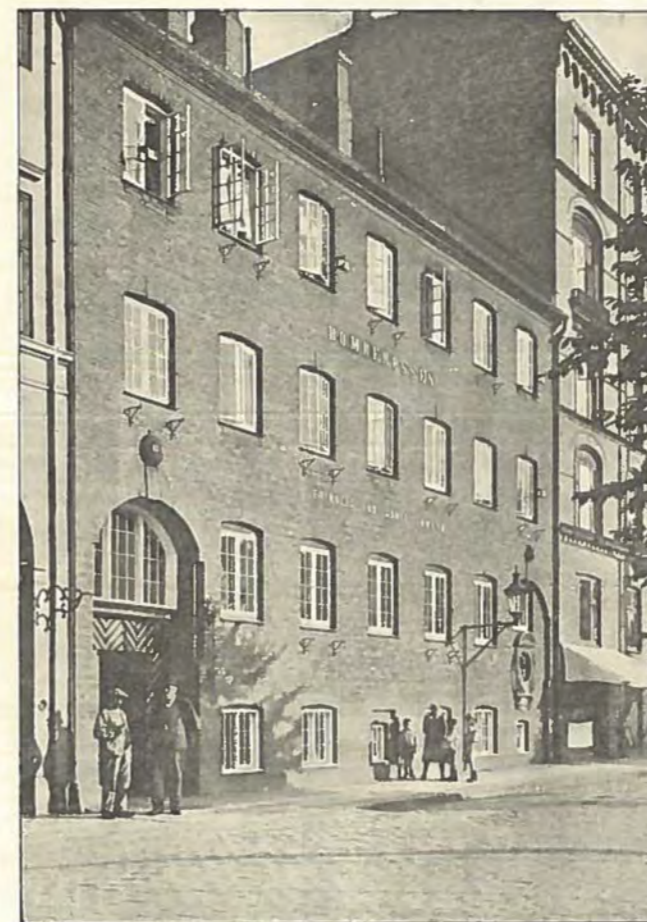

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 11

1. November 1956

23. Aarg.

Redningsvæsenets Kontor i København

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SKAB A/S

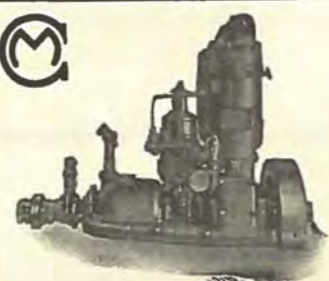
Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Motorer
i Størrelserne
25 - 330 HK

Grenaa Motorfabrik

Telf. 666

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen
— statsaut. —
Telefon 34 Privat 54

LEDIG

Marketenderiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS-TIDENDE

Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn
Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 Postgiro 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyborøn Afd. Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aaens
Vædbinderi

Hirtshals Tlf. 180

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handelens og Hjemmets ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige
og rigt illustrerede maritime Magasin.
Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 11

1. November 1956

23. Aarg.

Flytningen af Redningsvæsenets Kontor

Fuldmægtig i Redningsvæsenet Hr. Honnens de
Lichtenberg har sendt vort Blad nedenstaaende
interessante Artikel.

Som meddelt i Oktober-Nr. af Tidsskrift for Redningsvæsen er Redningsvæsenets Kontor nu fraflyttet Holmen og rykket ind i Ejendommen Overgaden oven Vandet 48 c tæt under Frelserens Kirkes særprægede og smukke, snoede Spir og med Udsigt over den maleriske Christianshavns Kanal.

Med Undtagelse af de sidste Krigsaar, hvor Kontoret midlertidigt blev flyttet til en lille Lejlighed i Nyboder, hvis egentlige Indehaver var draget illegalt til Sverige, har Redningsvæsenets Kontor siden 1928 haft sit Domicil paa Holmen, ganske vist forskellige Steder indenfor dette vidstrakte Omraade.

Da Søværnet under sin Genopbygning stadig udvider og kræver mere Plads, og Institutionerne i nordre Kontorbygning paa Holmen i Særdeleshed led af Pladsmangel, opstod Tanken atter om at forlægge Redningsvæsenets Ledelses Residens ud i Byen. Samtidig havde Søværnskommandoen i den tidligere Kadetskole i Nyboder i en Aarrække været ved at sprænge den gamle Bygning paa Grund af Overbefolkning, hvorfor man ogsaa herfra holdt skarpt Udik efter selv den mindste Udvidelsesmulighed.

I Foraaret 1956 tog Sømandsstiftelsen „Bombøbøssen i København“ sin nye Bygning i Dronningensgade, der var rejst Ryg mod Ryg med Stiftelsens Eiendom i Overgaden, i Brug. Af økonomiske Grunde var man nødt til at udleje den tomme Ejendom til Kontorbrug, og her fandt de pladssøgende Myndigheder den Kontorplads, der var saa stærkt paakrævet, og et Lejemaal mellem Stiftelsen og Forsvarsministeriet kom i Stand.

I Nyboder maatte det maritime Hjemmeværn og Søtransportvæsenet rømme deres velindrettede Lokaler til Fordel for Søværnskommandoen og rykke ind paa henholdsvis 2den og 1ste Etage i Bygningen paa Christianshavn. Samtidig maatte Redningsvæsenet forlade den graa Kontorbygning paa Holmen for at tage Ejendommens Stueetage i Besiddelse. Endelig er der

i Stueetagens Gaardfløj indrettet Kontorer for Kvindelige Marineres Korps, medens Hjemmeværnet har faaet Depot i Kælderetagen.

Redningsvæsenets nye Kontorlokaler i de tidligere Sømandsstuer er smukt istandsat og straalere i klare, lyse Farver. Kun er der lidt lavere til Loftet end ude paa Holmen. Herude har Redningsvæsenets Magasin fortsat sin Plads, hvilket kan virke lidt upraktisk i det daglige Arbejde.

Paa dette Blads Forside ses Façaden af den nye Kontorbygning i hvis Stueetage Ekspeditionskontoret optager de tre første Vinduer tilhøjre for Porten. Dernæst kommer et Vindue til Fuldmægtigens Kontor, og bag Vinduerne helt tilhøjre residerer Redningsbestyreren.

Medens Holmen jo var et Sted, et Terrain som kendtes af en stor Del af Redningsmandskabet enten fra Tjenesten i Søværnet eller senere i Forbindelse med Motorredningsbaadens Eftersyn ved Orlogsværftet, saa kan det maaske her være af Interesse at bringe nogle Oplysninger om den Bygning, hvortil Institutionen nu er flyttet og om den Stiftelse, der er Husvært her.

Den noget særprægede Adresse: Overgaden oven Vandet 48 c dækker over Sømandsstiftelsen „Bombøbøssen i København“s smukke af Bindsbøll tegnede Ejendom, hvorfra de gamle Søulke nu er flyttet til den sammenstødende, meget moderne og velindrettede Bygning i Dronningensgade. Den gamle Ejendom ud til den maleriske Christianshavns Kanal har dog fortsat bevaret sit maritime Præg gennem de forskellige Institutioner, der nu har faaet tilhuse her.

— Oprindelsen til det mærkelige Gadenavn skyldes, at Christianshavn oprindeligt deltes i to Dele; den Del, der laa mellem Havnen og Kanalen kaldes for Nederbyen i Modsætning til Overbyen mellem Kanalen og Volden. Herfra stammer de to ejendommelige Gadenavne, idet den nuværende Overgaden o/V. paa et Kort

fra 1627-30 er betegnet som Ouffergaden og den vestlige Kanalgade for Nedergade paa samme Maade som Sct. Annægade henholdsvis W. og E., for Kanalen hed: Sct. Annæ Neder- og Sct. Annæ Ouffergade. Paa et Kort fra 1636 ses de førstnævnte Gadenavne at være ændret til henholdsvis Offuergaden ouffen og neden Vandet. I en kort Periode hed den første oven Vandet, men i ca. 200 Aar har Betegnelsen oven og neden været bevaret i disse Gadenavne — der egentlig betegner en Gade med en Kanal i Midten. De lige Husnumre findes saaledes kun i Overgaden oven V. og de ulige neden Vandet. I 1764 indberettes, at i Canalen paa Christianshavn forbi Opforstringshuset, det nuværende Søkvæsthus, er Vandet saa grundt, at ingen Jolle kan flyde derigennem. I en Indberetning af 1790 tales der om Dannelse af Banker i samme Kanal, saa end ikke Sprøjtepramme kan flyde forbi.

I Aarene efter Kanonbaadskrigen 1807-14 hvor ogsaa den danske Handelsflaade led et stort Afbræk, vendte danske Søfolk i et meget stort Antal hjem fra de nedbrydende Aar i de engelske „Prisonskibe“ for arbejdsløse at drive rundt i de større Havnebyer, hvor de fristede Livet paa den kummerligste Maade.

Den daværende kgl. bestaltede Waterscout (Mønstringsbestyrer) i København, Kommandør Peter Norden Sølling, der fra sin Tjeneste i Norge var kendt som Konstruktør af de mest sødygtige søllingske Lodsbaade, havde gennem sin Gerning ganske særlig Søfolkens daarlige Kaar for Øje og søgte af alle Kræfter at imødegaa disse — først og fremmest ved at skaffe de fornødne Pengemidler.

— Den 2. November 1819, som regnes for Stiftelsens Fødselsdag, blev det ved allerhøjeste Resolusion af Hans Majestæt Kong Frederik d. VI tilladt ham at indrette en Bøsse, hvis Bestemmelse skulde være at indsamle Bidrag „for i Tiden at anskaffe et Huus, hvor værdige, gamle Søfolk, eller de, som Omstændighederne standse i Farten, kunde finde et Tilflugtssted, indtil de atter kunde komme til Søes eller paa anden Maade sættes i Virksomhed.“

I Skippernes Laugshus, hvor Waterschouten havde sit Kontor, blev en 200 tons Bombe opstillet som Indsamlingsbøsse, og heraf stammer Stiftelsens Navn. Senere blev Bomben flyttet til Mønstringsbestyrerens Kontor, men da udmønstrede Søfolk kun sjældent er ved Mønt, var Gaverne deri ret sparsomme. Bomben blev derefter opstillet paa Handels- og Søfartsmuseet paa Kronborg, hvorfra den i 1955 blev flyttet til den nye Stiftelsesbygning i København. En tilsvarende Bøsse blev opstillet paa Indrullerchefens Kontor i Flensborg, og senere en mindre paa Sct. Thomas i Dansk Vestindien og paa Christiansø.

Paa selve Bomben var oprindeligt malet et Hus, formentlig Stiftelsens første Ejendom paa

Hjørnet af Skvaldergade og Dybensgade (1825-44) med Indskriften: Fri Bolig for Matroser. Og over Huset følgende Linier:

Med Bomber Skib og Gods og Huus kapseises Af denne derimod skal jer en Gaard opreises!

Sidenhen har den gamle Bombe baaret Billedet af Stiftelsens senere Ejendomme: Brogade Nr. 8 (1841-91) og fra 1890 Bygningen i Overgaden, og dette Billede ses i Dag paa Bomben, der paa et Fodstykke, formet som en gammel, lakeret Matros-Hat nu er anbragt i en Montre i den nye Bygnings Portrum, hvor der ogsaa — som saa mange andre Steder i Huset — hænger en smuk Skibsmodel samt tillige er anbragt Tavler med Angivelser af de forskellige Legater, hvormed Stiftelsen og dens Beboere er betænkt. Det kan i denne Forbindelse anføres, at der — for at bevare Traditionen — paatænkes at udskifte Billedet paa den gamle historiske Bombe med en Gengivelse af det nye Hus.

Søllings Tanke med Indsamlingsbøsse var af en Art, som dengang ikke var kendt herhjemme, og den gav et godt Udbytte, men ogsaa paa mange andre Maader skaffede den ihærdige Stifter — der i denne sin Hjertesag var meget paagaende — Midler til sin Stiftelse. Til Fordel herfor holdtes bl. a. Koncerter og Aftenunderholdninger, der alle fandt stor Tilslutning. Det var til en af disse, at Oehlenschläger i 1824 skrev Sangen: „Som Sømands Tak“.

Den 3. Maj 1820 blev Bøssen aabnet for første Gang — den indeholdt: „Udi klingende Mønt Rb. Sølv 723 Rdl. 58 Sk. Udi Papirer og Kaaber 279 Rdl. 30 Sk.“ — samt et Par Ærmeknapper, som efter Giverens Ønske skulde forblive i Bøssen, og forblev der; saaledes skriver en ældre Historiker, men Knapperne har dog ikke været at finde i de senere Aar.

Søofficererne tegnede sig for en halv Procent aarlig af deres Gage, ca. 400 Rdl. rede Sølv om Aaret. Ogsaa gennem testamentariske og andre Gaver voksede Formuen hurtigt, saaledes at man i 1822 kunde leje 2 Værelser i Wildersgade, hvor 12 trængende og værdige Søfolk kunde huses — det første Inventar, Sengetøj m. m. blev udlaant fra Søkvæsthuset.

Den 20. September 1844 fik Stiftelsens Direktion kongelig Confirmation paa en siden gældende Fundats, og i 1881 gav Hans Majestæt Kong Christian den IX Tilladelse til, at der fra Stiftelsens Bygning maatte flages med Splitflag — øverste Standerfelt med Bogstaverne B. B.

I Dag ledes Stiftelsen af en af Kongen udnævnt Direktion, hvis Formand er Kommandørkaptajn Niels Baron Iul-Brockdorff, Kapt. Stephansen er Inspektør, og det maa nævnes, at den nye, moderne Bygning, der er rejst i Læ af Frelsers Kirkes smukke, snoede Spir, er tegnet af Arkitekt Peter Norden Sølling — et Tipoldebarn af Stifteren — og at der fra Mindeindsamlingen for omkomne danske søfarende

Mands Minde

Dødsfald

Den gamle Pennesfører og Vestkystskildrer Andreas Nielsen, Strande, er død 88 Aar gl.

Ved hans Bortgang vil vi mindes ham her i vort Blad med en Tak for hans store, varme Interesse for Redningsmændene og for hvad der fra hans Pen fandt Vej til Bladets Spalter.

Det skyldtes ogsaa ham, at Vestkysten blev baaret ud til videre Kredse i hans Artikler. Han var dus med sin Egns Befolkning, og havde et aabent Blik for de hvide Klitters Romantik og Storladenhed. — Vi ærer hans Minde.

En Redningsmand

Vorupørs ældste, fhv. Fisker Thomas Nielsen er død, 91 Aar gl. Skønt ikke ansat i Redningsvæsenet, fortjente han tilfulde Navnet.

Under et Stormvejr i Marts 1885 var Redningsbaaden gaaet ud og havde taget 10 Mand op fra to kæntrede Fiskerbaade, men ulykkeligvis kæntrede ogsaa Redningsbaaden, og af de 10 Mand, den havde optaget druknede de 8. Thomas Nielsen og en Kammerat gik ud med deres Baad og bjergede de to sidste, og for denne Bedrift modtog han Redningsmedaljen. Igen i 1921 var han med til at redde to Menneskeliv. En Tomandspram kæntrede i det urolige Hav nær Molen, og Thomas Nielsen skyndte sig sammen med en Kammerat at faa en Pram ud, og det lykkedes dem at komme tidnok til at redde begge Mænd. Som Belønning modtog han for dette 500 Kr. fra Carnegie-fonden. Syv Aar senere blev han Dannebrogss-

modtoges en Gave paa 220.000 til Nybygningsarbejdet. I „Bombebøssen i København“ huses nu 31 gamle Søfolk og to Ægtepar, der hurtigt har fundet sig til rette i de nye, lyse og lette Omgivelser, hvori der stadig leves paa god og gammel Sømandsmåner, og hvor Klangen fra den gamle Skibsklokkes Middagsringning lyder i Gaarden mellem Stiftelsens sammenbyggede Ejendomme: For de gamle Søfolk i det nye Hus og for det maritime Arbejde af i Dag i det gamle Hus.

— Redningsvæsenets Ledelse er saaledes nu placeret i en historisk, traditionsbetonet Bygning ved den trækranse, gamle Kanal, hvor Fiskere og Lystsejlere, ja, endog et gammelt udrangeret Fyrskib (Nr. XII), der sammen med andre Husbaade tjener til Beboelse, har fundet Kajplads, og Sommerdage lader de mange forbipasserende Motorfærger talrige Turister faa et Glimt af et af de køneste Partier i et af Københavns ældste Handels- og Søfartskvaterer.

G. H. de L.

mand for en ny Redningsdaad. En Bølge havde revet tre Mennesker i Havet, som var gaaet ud paa Molen. To af dem blev reddet af Thomas Nielsen og en Kammerat, der gik ud med en Pram.

85 Aar

Fhv. Baadmand Søren Chr. M. Christensen, Vesterø, fylder den 9. November 85 Aar.

Fhv. Baadmand Jakob Mogensen, Skallerup Klit, fylder den 11. November 85 Aar.

80 Aar

Den 15. Oktober fyldte fhv. Redningsmand og Fisker Chr. Lilleøre, Banegaardsvej, Lemvig, 80 Aar.

Chr. Lilleøre er født i Harboøre, hvor hans Fader var Gaardejer og tillige Opsynsmand ved Lilleøre Redningsst.

Da Chr. Lilleøre var 13 Aar gammel kom han ud at tjene, og arbejdede derefter ved Landbruget indtil han i 1895 begyndte som Fisker og drev Fiskeri sammen med sine Brødre, indtil de druknede et Par Aar senere ved den store Ulykke den 25. Januar 1897, da Lilleøre Redningsbaad kæntrede og hele dens Besætning paa 12 Mand omkom. Samme Aar blev Lilleøre selv ansat ved Lilleøre Redningsstation som Baadmand, en Stilling han herefter havde i 45 Aar. I de mange Aar har han været med til at redde 110 skibbrudne.

Chr. Lilleøre og Hustru flyttede til Lemvig i 1946, og han ejer selv Huset paa Banegaardsvej, hvor han bor.

Han er stadig rask og rørig og tynges tilsyneladende ikke af Alderen. Hver Dag kører han Ture paa sin Cykel i By og paa Land.

For sin Indsats i Redningsvæsenets Tjeneste er Chr. Lilleøre dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Den 26. November fylder fhv. Opsynsmand ved „Tuskjær“, Chr. Pedersen Ryby, 80 Aar. Ruby blev ansat som Baadmand ved „Tuskjær“ den 1. Oktober 1906, blev Opsynsmand samme Sted 1. Oktober 1933. Afskediget paa Grund af Alder den 1. Oktober 1945. Ruby har i sin 40 Aars Tjeneste deltaget i Bjergningen af 163 skibbrudne. Han er dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, en fransk Redningsmedalje samt Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

75 Aar

Fhv. Baadmand Jens Chr. Jensen, R., Nørre Vorupør, fylder den 26. November 75 Aar.

65 Aar

Fhv. Baadmand og Motorpasser Lars Froholdt Pedersen, DM., Løkken, fylder den 24. November 65 Aar.

60 Aar

Baadmand v/ R/St. „Kirkeby“ Svend Cilius Møller fylder den 11. November 60 Aar.

Fhv. Baadmand Chr. P. M. Pedersen, Jerup, fylder den 27. November 60 Aar.

50 Aar

Baadmand og Motorpasser v/ R/St. „Esbjerg“ Verner R. Diers fylder den 4. November 50 Aar.

Guldbryllup

Fhv. Baadmand ved Redningsstationen „Stenbjerg“ Jens Vang Jensen og Hustru kan fejre deres Guldbryllup den 8. November.

(»Mands Minde« fortsætter Side 130)

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

En Redningsmand fylder 80

Fredag den 26. Oktober fyldte en af Læsøs stou- te Sønner, Lars Bech, Vesterø Havn, 80 Aar. Lars Bech er født i Vesterø Sogn som Søn af Lars Bech Hansen, der var Lods og Va- germand i Ve- sterø. Intet Under at Søn blev hans Lod i Livet, det laa ham i Blodet fra Barndommen.

★

Som 14-aarig kom han til Søs. Det var i Sejl- skibenes Dage, han begyndte sit Liv paa Søn — et haardt Job dengang. I en halv Snes Aar krydsede han Havene baade ombord i danske og i engelske Skibe. Da han var midt i Ty- verne, begyndte han Fiskeri ved Læsø og vandt sig i Aarenes Løb en fin Position i Fiskerikredse.

Hans rolige Væremåde, hans Ordholdenhed, hele hans behagelige Væsen gør, at alle kan lide ham. Han var Medstifter af Vesterø Havns Fiskeriforening og var Medlem af dennes før- ste Bestyrelse. I en Aarrække var han Fiske- riforeningens Næstformand.

I 1910 blev Lars Bech af Fyrdirektoratet ansat som Postbaadfører til Fyrskibene Læsø Rende, Østre Flak og Nordre Rønner Fyr og gjorde Tjeneste i Fyr- og Vagervæsenet indtil 1952.

I 1907 blev han ansat i Redningsvæsenet, og i godt 30 Aar indtil 1. Oktober 1937 gjorde han en værdifuld og uforfærdet Indsats inden- for Redningsvæsenet paa Læsø. Han var gen- nem disse Aar med til at redde 90 Menneske- liv, og Afskeden fra Redningsvæsenet skete p. G. af Alder. Fra 1909 var Lars Bech betroet den krævende Stilling som Baadformand.

Men Lars Bech begyndte allerede som Red- ningsmand i 12-Aarsalderen. Dengang udførte han en Bedrift, som vi her paa Læsø vil min- des med Beundring og Taknemmelighed. En Dreng havde om Vinteren vovet sig ud paa Isen i Havnen og faldt igennem. Fra Land var den 12-aarige Lars Vidne til Ulykken, og uden at tænke paa sit eget Liv, mavede han sig ud paa Isen, og det lykkedes ham at faa den for- ulykkede Dreng bragt i Land. I 1917 reddede han 5 Mand fra en sunken Baad Øst for Læsø,

og i en sen Nattetime reddede han en beruset Mand fra at drukne i Frederikshavns Havn.

— Under det engelske Redningsvæsens 100 Aars Jubilæum i 1924 deltog Lars Bech i Fe- sten som en af det danske Redningsvæsens Re- præsentanter. Han var ved denne Lejlighed Baadformand for Redningsbaaden Anholt. — I 1935 blev han tildelt Dannebrogsmændenes Hæ- derstegn, en fuldt fortjent Paaskønnelse.

Popularitet har Lars Bech aldrig jaget efter, men hele hans Væsen har gjort ham populær blandt Øens egen Befolkning. Han har ligele- des været Medlem af Sogneraadet. I mange Aar sejlede han med Patienter til Frederiks- havn.

Lars Bech er endnu rask og rørig. Læsøbo- erne har altid beundret hans rolige, betænk- somme men dog faste Optræden. Vellidt har han altid været i de Kredse, hvor hans Ger- ning har ligget.

Som tidligere Baadformand, nu Opsynsmand i Redningsvæsenet, Peder Jacobsen, udtalte om sin gamle Kollega: Vi var altid rolige, naar vi havde Lars Bech ved Roret.

Vi ønsker den gamle Redningsmand en fred- fyldt og velsignet Livsaften efter mange Aars Indsats i Livets mest barske og farefulde Ger- ning — det danske Redningsvæsen. S.

Supplement til Skiftedagen

Afskedigelser og Ansættelser ved Redningsvæsenet, den 1. Oktober 1956

Redningsstationen »Skagen Havn«

Opsynsmand Thomas Severin Pedersen Mose afskediges paa Grund af Svagelighed.

Thomas Mose, der er født den 30. Novem- ber 1892, blev ansat som Baadmand den 1. Oktober 1932, som Baadformand den 1. Ok- tober 1938 og som Opsynsmand den 1. Okto- ber 1947. Har har deltaget i Redningen af 55 skibbrudne.

I den ledigblevne Stilling som Opsynsmand er ansat Baadmand Peter P. Mose.

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Edwin Christian Larsen.

Stationen »Slette-Strand«

I den ledigblevne Plads som Baadformand er ansat Baadmand Robert Madsen.

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Herluf Viggo Andersen.

Stationen »Anholt Havn«

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Ib Robert Rasmussen.

Stationen »Aalebæk«

I den ledigblevne Plads som Betjeningsmand er midlertidig ansat Poul Ottar Olsen.

Betjeningsmand Peder Albrecht Pedersen af- skediges paa Grund af Svagelighed fra Udgan-

Paa Vagt i 45.000 Timer

Foran mig ligger en Beretning om Det dan- ske Redningsvæsens Virksomhed i Aaret fra 1. April 1955—31. Marts 1956.

Det er en Genganger fra tidligere Aar — ja, jeg husker den levende helt tilbage fra min Barndom ude ved Havet, hvor den meget høj- tidelig blev udleveret Redningsmandskabet af Opsynsmanden, og hvor mit Fædrene Ophav først med megen Omhu og Grundighed stude- rede den, hvorefter den — med Forlov — gik videre i Familien, saa længe der var en Las tilbage af Hæftet, hvori alle Aarets betydelig- ste Dramaer ved Havet var nedskrevet.

Det var dengang ved Slutningen af en Peri- ode, da de fleste Redningsstationer, i hvert Fald paa Jyllands Vestkyst, var indført i denne Aars- status ved et eller flere Strandingstilfælde. Mange af disse fandt Sted i Taage og Strømsætning, som det hedder, andre skete i Forbindelse med hujende Vestenstorme, der sammen med Hav og Strøm spillede Bold med Skib og Ladning — Menneskers Lykke og Ulykke.

gen af Oktober. P. A. Pedersen, der er født den 8. April 1900, blev ansat som Betjenings- mand den 1. Januar 1930, han har deltaget i Redningen af 4 skibbrudne.

I den ledigblevne Plads som Betjeningsmand er midlertidig ansat Poul Jørgensen.

Stationen »Nymindegab«

Baadmand Peter Theodor Nielsen afskediges efter eget Ønske fra Udgangen af Oktober. P. Th. N., der er født den 14. December 1923, har været ansat ved Stationen siden 1. Juni 1950.

I den ledigblevne Plads som Baadmand er midlertidig ansat Fisker Peter Andreas Grave- sen.

Stationen »Hals«

Baadmand Thorvald Henry Henriksen afske- diges efter eget Ønske fra Udgangen af Ok- tober. Thorvald H. Henriksen, der er født den 1. Oktober 1915, har været ansat ved Statio- nen siden 1. Oktober 1943 og har deltaget i Redningen af 28 skibbrudne.

Der vil forsøgsvis ikke blive ansat nogen ny Baadmand i den afgaaedes Sted.

To Dronninger og seks Redningsmænds Enker

Den lille skotske Havneby Fraserburg var forleden, iflg. „Berlingske Tidende“, Rammen om en Begivenhed ud over det sædvanlige. Det var Fraser-Clanens Chef, Baron Saltoun, der bortgiftede sin Datter, den blonde Miss Dora Fraser, til den 36-aarige Garder-Officerer Kap- tajn Alexander Ramsay. En Ætling af Dan- marks og Englands Kongehuse.

I den lille Kirke, hvor Vielsen foretoges af Pastor Wilson, sad Dronning Ingrid af Danmark — Brudgommens Kusine — og Dronningemo- deren Dronning Elisabeth som Bryllupsgæster blandt den lokale Fiskerbefolkning.

Lord Saltoun havde sendt en særlig indby- delse til seks fattige Enker, hvis Mænd omkom ved den frygtelige Ulykke for to Aar siden da Redningsbaaden fra Fraserburgh kæntrade i oprørt Sø. — De seks sad Side om Side med de to Dronninger.

Lord Saltoun har gjort et stort Arbejde, ikke blot for at støtte Enkerne, men for Rednings- folkens Sag, og er Formand for en Forening, der køber og vedligeholder Redningsfartøjer.

Det er iøvrigt første Gang siden 1586 at en Dronning, der sidder paa Tronen, har besøgt Fraserburgh. De skotske Blade skrev, at den Velkomst, der blev givet Dronning Ingrid, ikke kunne have været mere hjertelig og venlig i Danmark. Alle ville se Danernes Dronning fra hinsiden Nordsøen. — Det Hav, hvor Fisker- befolkningen faar sit Udkomme.

I Sejlskibenes Tidsalder, altsaa i forrige Aar- hundrede, syntes den jyske Vestkyst at have den samme Tiltrækning som en Fluefanger. Det var let at komme til at hænge paa Revlerne, men ulig sværere at slippe bort med Skindet paa Næsen. Under Døgn Brandstorm, der ubøn- hørligt pressede mod Kysten, var det svært at holde Landet, det lange Stræk fra Skagen i Nord til Blaavand i Syd, paa Afstand og klare fri Sag. Denne Sandhed er nedfældet i de gul- nede Protokoller, der hører hjemme i Statio- nernes Arkiver.

De fortæller i samme Sprog, dystert og nøg- ternt uden mindste Tilløb til nogen Art Sen- sation om Søfolk fra nær og fjern, der mødte deres Skæbne langs den lumske Kyst, hvor nogle fik en Grav, selv om den skulle værges af fremmede Hænder, og hvor flere end ikke naaede dette.

Langs Kystens graa Bræmme kendes endnu Dødmandsbjergene, som vel blev Skjul for dem, der ikke kom i Kristenjord.

Der var ikke i de Tider som nu Tale om enkelte Strandinger i ny og næ. Efter enhver Efteraars- og Vinterstorm laa Strandene tæt besat af Sejlere, der var fanget som Fugle i Snarer med saa og saa mange Søfolks Forlis.

Ind i dette Billede af materielt og menneske- ligt Forlis traadte saa, for ca. et hundrede Aar siden Det danske Redningsvæsen, der blev or- ganiseret i store Træk, som man kender det i vor Tid.

Vel øvede Kystens Fiskere og andre med dem — før den nyere Tid — en Indsats med hvad de raadede over af skrøbeligt Baadmate-

riel. Men først fra 1846 kan man tale om et Redningsarbejde, hvorved Grunden lagdes til et organiseret Redningsvæsen, der ved Lov af 26. Marts 1852 fik faste Former.

Siden Oprettelsen af vort Redningsvæsen har dette reddet ialt ca. 12.000 nødstedte Søfolk — tænk hvilket velsignelsesrigt Arbejde! Igennem Aarene er der mange, hvis Liv var afhængig af den danske Redningsmand.

Ser vi paa vort Redningsvæsen, saaledes som det fremtræder i vor Tid, da finder vi meddelt i omtalte Beretning, at vi raader over 55 Redningsstationer fordelt i Jylland og paa Øerne. Af disse er 30 Stationer baade Baad- og Raketstationer.

Vi har endnu 20 Ro-Redningsbaade, og Motor-Redningsbaadenes Antal udgør 23.

I Aarets Løb har vore Redningsmænd spadseret eller skal vi ikke hellere sige stridt sig frem i mørke Nætter, ofte i Storm og Snefog — i ikke færre end 45.914 Timer.

Mon man paa den hypermoderne Liner, der ved Nattetid jager forbi vore mørke Kyster, tænker over, at der skjult i Mørket, inde ved Marehalmsklitterne er Mænd, som vaager, holder Udkig og er parat til at sætte Livet ind, dersom Skæbnen fik det fine, oplyste, flydende Palads ud af Kursen?

Jo, sligt hænder jo ogsaa i vor Tid — trods Radaren.

Aaret har været et roligt Aar indenfor Redningsvæsenet. I 11 Tilfælde reddedes 33 Mennesker, og i andre 83 Tilfælde var man i Aktion for befrygtede Strandinger eller for at hjælpe Fiskerbaade. Der er under Redningsvæsenet ansat 539 Mennesker, og Statens samlede Udgift til Redningsvæsenet under et udgør for Finansaaet knap 2 Mill. Kroner.

Som bekendt nedsattes der for et Par Aar siden en Kommission, hvis Opgave var at søge Redningsvæsenet moderniseret efter Tidens Krav.

Betænkningen er afgivet forlængst, og de første Resultater er ført ud i Livet med Modernisering af et Par Havne-Redningsbaade. Men det Forhold, at Riget fattes Penge, gør sig ogsaa gældende her, idet den berammede Fornyelsesplan, saaledes som den er skitseret af Kommissionens Medlemmer, er afhængig af de Bevillinger, der gives til dette Formaal.

Forhaabentlig har Det danske Redningsvæsen saa betydelig en Plads i Folkets Hjerte, at man med Glæde vil ofre, hvad det koster indenfor Rimelighedens Grænser at have et intakt og moderne Redningsvæsen, hvis stolte Traditioner er kendt og agtet Verden over.

Den danske Redningsmand — ja, han er jo i Dag, som for hundrede Aar siden, parat til uforfærdet at bringe Hjælp, naar Kravet herom lyder fra hans farefulde Arbejdsplads, Havet omkring Danmark.

Maagen.

Nordisk Møde

vedrørende Redningstjenesten i de nordiske Lande

Efter Indbydelse fra Kungl. Sjöfartsstyrelsen, Stockholm, og „Svenska Sällskapet för Räddning af Skeppsbrutne“, Göteborg, deltog Redningsbestyrer N. Hansen i Dagene fra den 8. til den 11. Oktober 1956 i Informations- og Diskussionsmøder vedrørende Redningstjenesten i de nordiske Lande i bl. a. Stockholm og Göteborg.

I Møderne deltog Repræsentanter fra de fem nordiske Lande.

I Stockholm blev der hovedsagelig drøftet en af en Komité i Sverige afgivet Betænkning ang. Forslag og Organisation af Sørædnings-tjenesten i Sverige.

Sø- og Kystredningstjenesten i Sverige udøves bl. a. dels af Stationer og Redningsfartøjer henhørende til det private Sørædnings-selskab, nemlig „Svenska Sällskapet för Räddning af Skippsbrutne“, og dels af Stationer og Redningsfartøjer henhørende under Kungl. Sjöfartsstyrelsen under Staten.

I den nedsatte Komité har det været drøftet, om Redningstjenesten i Sverige helt skulde overgå til det private Selskab eller helt skulde henlægges under Kungl. Sjöfartsstyrelsen under Staten.

Resultatet blev i Hovedtrækkene imidlertid, at Komitéen nu indstiller og foreslaar den svenske Regering at have sin Forbliven ved det bestaaende, idet der dog i Forbindelse dermed afsluttes en Aftale eller Overenskomst om et nærmere Samarbejde end hidtil med de i Sø- og Kystredningstjenesten i Sverige interesserede Organer.

I denne Forbindelse fremsatte Redningsbestyreren Betragtninger vedr. Organisationen af Redningstjenesten i Danmark, og endvidere blev Samarbejdet i de nordiske Lande imellem diskuteret.

Paa dette Felt spiller Kystradiostationerne, som naturligt er, en fremtrædende Rolle.

Paa Vejen fra Stockholm til Göteborg blev der aflagt Besøg paa Motorfabrikker i henholdsvis Skövde og Jönköping, hvor man bl. a. saa det glødende Jern blive formet til Motorblokke og ende som Motorer til Brug for mange forskellige Formaal saavel paa Sø som paa Land.

Endvidere blev en paa den i Lissabon i 1955 afholdte „VII internationale Redningsbaads Conference“ fra norsk Side fremsatte Tanke om Stationering af et eller flere Rednings- og Vejr-tjenestefartøjer i Nordsøen taget op til Drøftelse.

Man var enige om, at det af Hensyn til den almindelige Skibsfart som af Hensyn til Fiskeriet og Luftfarten vilde være af Betydning med et saadant kombineret Tjenestefartøj stationeret i Nordsøen, og dette Forslag blev derfor efter nogen Diskussion anbefalet af Repræsen-

tanterne fra alle de nordiske Lande.

Nu er en Tanke jo eet og Realisation noget andet, ikke mindst med Hensyn til Omkostningerne, det tænkes fordelt paa de interesserede Lande omkring Nordsøen.

I Göteborg blev der aflagt Besøg paa en norsk og en polsk Redningskrydser. De var begge af den mere søgaaende Størrelse og Type og udstyret med moderne tekniske Hjælpemidler.

Alt taget i Betragtning kan det ikke nægtes at saadanne nordiske Møder Redningstjenesten vedrørende kan have sin Betydning med Hensyn til at indhøste og udveksle Erfaringer, og det blev derfor ogsaa besluttet fremtidig at afholde saadanne nordiske Møder hvert andet Aar i et af de deltagende Lande.

Det næste nordiske Møde forventes saaledes afholdt i 1958, og de finske Repræsentanter stillede i Udsigt til den Tid at arrangere Mødet i Finland.

Dramatisk Forlis i Nordsøen

Polak Trawler sunket med 8 indespærrede Fiskere — De hamrede i flere Timer paa Skibets Staalskrog for at meddele, at de var i Live — Seks andre reddet.

Efter en frygtelig Kamp med den oprørte Nordsø sank den polske Trawler „Cyranka“ kort før Midnat forleden paa Doggerbanke med 8 Fiskere fanget i en Dødsfælde. De blev indespærret under Dækket, da Trawleren tidligere paa Aften kæntrade og vendte Kølen i Vejret.

Redningsfartøj i desperat Kapløb med Tiden.

Seks Mand fra „Cyranka“ naede at komme fra Borde og blev reddet om Bord i en anden polsk Trawler, „Morskawola“, men Kæntringen skete saa brat, at de øvrige 8 Mand blev fanget under Dækket. Selv da Trawleren laa paa Siden, vedblev Radiotelegrafisten imidlertid med at udsende Nødsignaler, og de indespærrede Fiskere hamrede i flere Timer paa Fartøjets Staalskrog for at meddele, at de var i Live.

To polske Trawlere blev liggende tæt ved det kæntrade Skib, men var ude af Stand til at yde Hjælp, da det vendte Kølen i Vejret og langsomt begyndte at synke. — Det norske Redningsfartøj „Uller“, der i Kæntringsøjeblikket var 110 Sømil borte, satte omgaaende Kurs mod Bankerne i et desperat Kapløb med Tiden.

Haabet stod til, at „Uller“ vilde naa frem i Tide til at sætte sit Materiel ind i et Forsøg paa at skære Hul i „Cyranka“s Staalsider og dermed befri de indespærrede Fiskere. Men Kl. 23.48 — fire Timer før Redningsfartøjet kunde være fremme — forsvandt den polske Trawler i Bølgerne, mens Fiskerne fra de nærliggende Skibe saa hjælpeløse til.

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger samt Reparationer

Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølehus Hirtshals Isværk

Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK

Filial af A/S Hjørring Diskontobank

TH. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM

Telf. 37

God borgelig Middag - Pæne Værelser

Bestyrer Niels Samu

CHR. JEPSEN - Telefon 39

Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«

Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals

Frugt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN

Lys . Kraft . Skibsinstallation

Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK

HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Morsø
Støbegods

Bedre Redningsbaad til Nr. Vorupør

Den bestaaende Baad ombygges og moderniseres i Vinter

Ved et Møde, som Udvalget indenfor Redningsvæsenet fornylig holdt i København, blev det besluttet, at Udvalget med det første skulde besøge Nr. Vorupør Redningsstation og tale med Redningsmandskabet der om det Problem, som Stationen længe har haft med sit Fartøj. Mandskabet er ikke tilfreds med Baaden, som er Redningsvæsenets sidste Nybygning.

Forleden var Udvalget i Nr. Vorupør. Det bestaar af Afdelingschef Iversen, Forsvarsministeriet, som er Formand, og Underdirektør Otzen, Orlogsværftet, Redningsbestyrer Niels Hansen, Opsynsmand Gustav Hallgreen, Formanden for Vestjysk Fiskeriforening, Laur. Thygesen, og Formand for Danrk Fiskeriforening, Niels Bjerregaard, hvoraf dog sidstnævnte var forhindret.

Udvalget fik Baaden forevist paa Stranden, og bagefter holdtes der i Skolen et Møde med Redningsmandskabet med en flere Timer lang Drøftelse, idet det blev betonet, at man meget gerne vil finde en Løsning, som tilfredsstiller Redningsmandskabet. Paa Mødet drøftedes dels Muligheden for en helt ny Baad, dels en eventuel Ombygning af den gamle med Indlæggelse af en kraftigere Motor og iøvrigt Modernisering paa Linie med Baadene i Hvide Sande og Thyborøn. Bygning af en ny Baad kan ikke ske før om ca. 2 Aar, mens en Ombygning og Modernisering kan klares i Vinter. Hvis man valgte en Ombygning, var Udvalget indforstaaet med, at Stationen om ønskeligt senere kan faa en ny og større Baad, og de Erfaringer, der indhøstes med den ombyggede Baad, vil saa eventuelt kunne komme Nybygningen til gode.

Nr. Vorupør valgte Ombygningen og Moderniseringen, og den vil blive foretaget paa Orlogsværftet straks efter Nytaar eller maaske endda før. Man regner med, at den kan udføres i Løbet af 2-3 Maaneder. Imens vil Stationen blive forsynet med en laant Baad.

„Mands Minde“ (fortsat fra Side 125)

Fhv. Opsynsmand ved den daværende Redningsstation „Aalebæk“ Laurits Christiansen Holm er afaaet ved Døden den 11. Oktober. Laur. Holm, der var født den 9. Marts 1885, blev ansat som Baadmand den 1. Oktober 1914 og som Opsynsmand den 1. Oktober 1929 og afskedigedes paa Grund af Stationens Nedlægning den 30. September 1943. Han havde deltaget i Redningen af 23 skibbrudne og var dekoreret med Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

Fhv. Opsynsmand Frederik Henneberg, DM., Lildstrand, er den 19. Oktober afaaet ved Døden. Fr. Henneberg, der de senere Aar boede i Frederikshavn, var født den 27. Oktober 1871 og blev saaledes næsten 85 Aar gammel. Han blev ansat som Baadmand ved Redningsstationen „Lild-Strand“ den 1. Oktober 1895, som Opsynsmand den 1. Oktober 1929 og afskedigedes p. G. a. Alder den 30. Marts 1941. Han havde deltaget i Redningen af 141 skibbrudne og var dekoreret med Dannebrogskorset og Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

LEMVIG

E. SMEDEGAARD

Sølv - Guld - Øjre - Optik
1883
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

TH. 708 . 108

A. HONORÉ

Isenkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

TH. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

TH. 777

Kontorer i
Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen TH. 338 - Auktionskontoret TH. 613 - Privat 804

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603
Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVÆRKSTED

Lemvig Havn . Telf. 894
Filial: Thyborøn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler
LEMVIG - - - TELEFON 246
Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere
HOLM & WONSILD

SKAGEN**SKAGENS FISKEAUKTION**

statsautoriseret v. Aage Geismøse - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion
Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1809

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergship«

Magasin
Skagen
TELEFON 27
POSTGIRO 44039
HARALD PEDERSEN ★

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 348
SKAGEN

**AKTIESELSKABET
SKAGEN ISVÆRK**

Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!
JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 353

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 502

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 84

RESERVERET

ESBJERG**N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK**

Esbjerg . Telf. 429
v. E. Nielsen og G. Erlandsen
Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen
Maskinfabrik I/S . TH. 761

Døkmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri
Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 564 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn
TH. Kontor og Lager 47, privat 386

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæveri
Ny Havn - Telefon 2153
H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted
Ny Havn . Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou
Stormgade 59
Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833
KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.
CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A
TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE

LEDIG

Thyborøn Fiskeauktion
(Statsautoriseret)
v. Alb. Steen
Tlf. Thyborøn 57 . Omst. til Priv.

Martin Herups
Vaadbinderi
Thyborøn Havn

**DAMPSKIBSSELSKABET
PAA BORNHOLM**
af 1866
KØBENHAVN - RØNNE
og omvendt

Daglig Afg. fra København Kl. 23,15
" " " Rønne " 22,45
med M/S „Kongedybet“,
M/S „Rotna“ og M/S „Hammershus“

Selskabets Ekspeditioner:
KØBENHAVN Havnegade 27. Tlf. Minerva 1888
Kontortid 8-18, Søndage 8-9 Fm.
RØNNE: Ved Havnen, Tlf. 1888. Kontortid: 8-12,
13-18, Søndag 8-9 Fm.

LEMVIG TANDTEKNIK
J. Holmstrup
Alt i moderne Teknik
Torvet 1 - Telefon 245

KØB

DANSK

IVER CHRISTENSEN
VAADBINDERI
SKAGEN

Etabl. 1879 Telf. 71, 48 og 608y

Danmarks største
Trawl- og Vaadbinderi

Filial Hirtshals - Hirtshals Vaadbinderi
Tlf. 108

C.K. HANSEN

Skibsreder og -Mægler

AMALIEGADE 35 . KØBENHAVN
Telefon Central 72 (13 Ledninger)
Havari-Telefon Dag og Nat Central 53010
Telegram-Adresse HANSEN

★

Korresponderende Reder for:

DANNEBROG

Skaarup & Salskov
Smede- & Maskinværksted
Thyborøn . Tlf. 61
Indehaver: J. Salskov

**Sømandshjemmet
& Afholdsrestaurant**
★
Thyborøn . Telefon 4

RESERVERET

Redaktør: Jørgen Pedersen, Ydby. Forretningsfører: Bogtrykker Gadgaard Nielsen, Lemvig

GADGAARD NIELSENS BOGTR.-LEMVIG

Lemvig Centralbibliothek
Læsesalen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 12

1. December 1956

23. Aarg.

Skagen Havns Redningsbaad i Aktion

REJS MED

D. F. D. S.

DET FORENEDE DAMPSKIBS-SÆLSKAB A/S

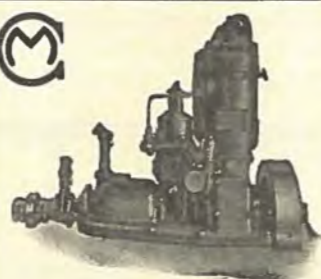
Tryksager af enhver Art faas hurtigt og billigt

Vasegaarden - Telf. 15

GADGAARD NIELSENS BOGTRYKKERI - LEMVIG

Kjoler - Frakker
Senge-Udstyr
KONTANT
Jørgensen
Esbjerg

LEDIG

Motorer
i Størrelserne
25 - 330 HK

Grenaa Motorfabrik

Telf. 666

Hirtshals
Fiskeriauktion
N. C. Jensen
— statsaut. —
Telefon 34 Privat 45

LEDIG

Marketederiet
„NY HAVN“
ESBJERG
Indeh. Svend Jørgensen
Kaffe og Smørrebrød
Telefon 1992

DANMARKS
HANDELS- og SØFARTS-TIDENDE
Uafhængigt Ugeblad for Udenrigshandel og Shipping
Abonnement: 20 Kr. aarlig,
bestilles paa ethvert Posthus samt paa Ekspeditionen
Vesterport 422 - København V. - Telefon Byen 1457

LEDIG

Damp-
skibsselskabet
TORM
København

Sparekassen for Lemvig og Omegn
Stiftet 2 August 1847 Telefon 131 . Postgiro 851.00
Kontortid: 9,30-11,30 og 14-16
Fredag 9,30-11,30, 14-17,30, Lørdag 9-12
Thyborøn Afd. . Tlf. 148
Kontortid: 10,30-12 og 16,00-17,00 . Lørdag 10,30-12

Carlsen & Aaens
Vaadbinderi
Hirtshals . Tlf. 180

LEDIG

Brugsforeningen
»FREM«
Kolonial- & Skibshandel
Telefon 372 - 872
Skolegade 40, Esbjerg

RESERVERET

VIKINGEN

Havets - Havnens - Handels og Hjemmets Ill. Magasin

Skandinaviens største mest læseværdige og rigt illustrerede maritime Magasin.

Abonnement Kr. 15,00 aarl., Kr. 3,75 kvartaarlig
Kontorer: Christiansborggade 1, København

Esbjerg

Vestjysk Krystal Isværk A/S

Telefon 66

Tidsskrift for Redningsvæsen

Medlemsblad for Foreningen af danske Redningsmænd

Nr. 12

1. December 1956

23. Aarg.

En stor Glæde

Udtrykket kender vi alle fra Juleevangeliet. „Frygt ikke, thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde“. Vi lytter, for er det ikke, hvad vi alle ønsker os? Og naar vi saa tilmed saa personligt faar et saadant Tilbud, skulde det vel nok kunne faa os til at række Hænderne ud for at tage imod, ikkesandt?.

Dette gode Budskab indledes med et „Frygt ikke!“ Har De for Resten lagt Mærke til, at naar Gud træder Mennesker i Møde, er deres første Reaktion uvægerlig Frygt? For hvorfor vil Han møde os? Vil Han gaa i Rette med os for vore Synders Skyld, vil Han bebrejde eller straffe os? Nej! Og for at give dette til Kende, indledes Bekendtgørelsen til Hyrderne paa Marken og til os med disse fortrøstningsfulde Ord: „Frygt ikke“. Kan hænde Angsten sidder i os endda, for har vi ikke, naar det endelig skal siges, bare fortjent Vrede og Straf fra den Side? Men vi betages stille over Kundgørelsen om en stor Glæde for alt Folket, altsaa ikke bare for nogle faa udvalgte eller for særligt kvalificerede Honoratiores, men for alt Folket, altsaa ogsaa for os.

Vi er klar over, at Julen er den store Glæde. Vi higer efter den, store og smaa, hver paa sin Vis, selv om der vel kan være stor Forskel paa, hvad vi mener med Glæde. „Glædelig Jul“ siger vi alle. Og vi er yderst oprørte over Charles Dickens gamle Stivstikker, der overlegen haaner dem, der gaar omkring med et „Glædelig Jul“ paa deres Læber. Vi beklager dette afstumpede Menneske, der ikke ønsker sig selv en glædelig Jul og derfor heller ikke under andre den, og kynisk ønsker hver Nar, der siger „Glædelig Jul“, kopt sammen med sin egen Risengrød eller hængt i sit eget Juletræ med en Kristtorn gennem Hjertet. Ja, saadan sagde han virkelig, den iskolde Gnier, og i Stedet for at svare de andres „Glædelig Jul“ med et „Tak i lige Maade“, brummede han bare: „Sludder og Vrøvl!“.

For nogen er Glæden at faa Børnene hjem, for andre at sidde lunt indendøre med „en Guds Velsignelse af Mad“. For nogle hænger Glæden sammen med at give eller at modtage Gaver, at gaa paa Besøg eller at faa Besøg, og enhver har eet eller andet der absolut uundgaaeligt hører med til en glædelig Jul. Og mang-

ler det, hvad er saa det hele værd? Hvad Glæde er der ved Julen, naar Børnene nu ikke kommer hjem, naar nu Far skal paa Vagt, naar Mor alligevel ikke bliver udskrevet af Sygehuset, som hun og vi havde haabet, naar Sorg eller Savn er til Huse, eller Døden kaster sin mørke Skygge over vort Hjem? Og hvad med vor Glæde, naar Mennesker lider ubeskriveligt i Ungarn og mange andre Steder, og naar vi ved om Storbyernes skjulte og aabenbare Nød? Men det kan jo være, at vi har udnævnt noget forkert til at være Juleglæden.

Et Par Julevers leder vore Tanker paa det rette Spor.

„I, som tunge Stier træde,
Stands og hør,
Her er Dør

Til den sande Glæde“. (P. Gerhardt)

Alt det ydre kan glippe, men der er eet, der ikke glipper, „den sande Glæde“. Ja, men hvad er den da? Det siger Juleevangeliet utvetydigt klart: „Thi eder er i Dag en Frelser født“. Her har vi den sande Glæde. Og Brorson har lært os, at

„Knuste Hjerter føle bedst,
Hvad denne store Frydefest
For Glæde har at bringe“.

Den, som i denne Jul „træder tunge Stier“, den, som i denne Jul har „et knust Hjerter“ skal vide, at Juleevangeliets „Eder er i Dag en Frelser født“, er Døren til den sande Glæde, Lindringen for alle Smerter.

Naar vi ellers har, hvad vi saadan i al Gemytlighed forstaar ved en glædelig Jul, saa synes vi vel ogsaa, at en Julegudstjeneste hører med som i Peter Fabers muntre, gamle Julesang:

„Julemorgen maa man tidlig op,
Hvis man ikke er en doven Krop. —
Allerhelst, hvis Præk'nen ikke du'r,
For saa kan man faa en lille Lur!“

Saa bliver det med Gud et lille hyggeligt Nummer paa det brogede Juleprogram i Stedet for, at det dog skulde være Hovedsagen, for det er jo da det, der er Hovedsagen. Alt det andet, hvor skønt det end kan være, er da kun det fine, spraglede Papir, hvori Julegaven er pakket. Aa, hvor er der mange, der ligner lille Søster, som sidder paa Gulvet og glædestraalende rasler med det fine, kulørte Indpaknings-

papir — og lader sin Julegave ganske upaaagtet, men Juleevangeliets „Eder er i Dag en Frelser født“ er Døren til den sande Glæde. Lad os gaa ind ad den.

Og paa denne Maade, kære Redningsmænd, ønsker jeg Dem alle en glædelig Jul!

Kai Fibiger-Jensen,
Sognepræst, Vestervig.

Da Præsten strandede paa Dimond-Øen

Her oplevede jeg Miraklet

Forfatteren Pastor Jørgen Falk Rønne, der i en Aarrække var Præst paa Færøerne, fortæller i sine Erindringer „I Sol og Blæst“ følg.:

Jeg havde i 1895 været paa Omrejse Suderø igennem, og længtes hjem. Det var i Januar, Dagene var korte, og vi havde 17 Sømil over aabent Hav fra Suderø til Sandø. Vi begav os 11 Mand i aaben Baad paa den Tur. Midt paa Dagen kom Snestormen over os med et saadant Vælde, at det var os umuligt at trodse den, det gjalt kun om at holde Baaden oppe.

Som vi drev der i isnende Mørke med den fraadende Sø om os og Døden for Øje, fik vi et Glimt af St. Dimond — denne underlige Ø midt i Havet med stride Strømme om sig, med lodrette Klippesider indtil 3000 Fod, hvor man kun i Godtvejr kan lande eet Sted, hvorfor Øen laa afsondret fra Verden den lange Vinter uden at se nogen fremmed. Opgangen til Øen, hvor der lever en eneste Familie, er en smal Sti hugget ind i Klippevæggen — forresten den Sti, hvorfra Sandø-Præsten, Pastor Jensen, styrtede ned og slog sig ihjel nogle Aar før vi kom herop. Her var vor eneste Redning, hvor umulig den end syntes, og her oplevede jeg Miraklet. En stor Bølge slyngede vor Baad iland, saa den sad fast mellem 2 nedfaldne Klipper, og vi slap alle paa Land, gennemblødte i 5 Graders Kulde, men dog iland — et Under. Dog! hvorledes komme op paa Øen? Ned over de bratte Sider hang Isen som et Panser, og Stien var helt overiset; det skulde synes en Umulighed at tænke paa Opstigning, paa den anden Side var vi temmelig sikre paa at fryse ihjel om vi blev dernede. Da tog to unge Mænd, begge dygtige Fuglefængere, sig paa at forsøge, og forsvandt i det skumrende Mørke, medens vi prøvede paa at holde Varmen saa godt vi kunde. De tog den Jernkrog, som findes i enhver større Baad, og bruges naar Helleflynderen skal hales indenbords, og begav sig op ad Stien. Denne var vel $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Alen bred med lodret Klippe paa den ene Side og brat Afgrund paa den anden. Jeg kendte saa

godt denne Sti, thi Øen hørte til min Præstegæld, og jeg besøgte den to Gange hver Sommer. Møjsommelig huggede de to unge Mænd Fodtrin i Isen og steg Fod for Fod, indtil de naaede helt op under den øverste Kant — omtrent tre Gange Rundetaarns Højde. Her var den allerstørste Vanskelighed, thi der kom Stormen i svære Tag, og de to havde med Afgrunden i Ryggen kun lige saa megen Plads, at de kunde faa Fodfæste i Isen. Længe biede de indtil et voldsomt Vindkast ligesom havde udløst al Styrke, saa løftede den ene sin Kammerat frem over Kanten, og han huggede Krogen i den frosne Jord inden det lykkedes Vinden at feje dem ned.

Hvor blev de forfærdede i Bondegarden, da der kom Folk saadan en Aften og bankede paa, det var aldrig sket før. Underlig nok sad Bondens Broder netop og fortalte om en Drøm, han havde haft om Natten. Han saa en Baad under Øen med et Lys i hver Stævn. Baaden forsvandt, men lidt efter kom den igen tilbage, og da var det ene Lys slukket, medens det andet blafrede som skulde det lige blæses ud af en stærk Vind. Netop som han fortalte dette for de i Røgstuen forsamlede Folk, dundrede det paa Døren. Ikke sært, at Kvinderne skreg og at man troede det var Genfærd.

Bonden, min gode Ven Jens Ole Jacobsen, kom ud med sine Karle, og inden Midnat laa vi alle under varme Fjerdyner. Vi fik end ikke Snue af Turen. Jeg laante et Par Benklæder, som var alt for lange, og en blaa Uldtrøje. I den Paaklædning holdt jeg næste Dag Takkegudstjeneste i Øens lille Kirke, hvor der lige var Plads til 20. Det næste Under var, at vi slap fra Øen efter et Ophold paa tre Dage.

Bonden fik Sølvkorset for den Bedrift at redde os.

— — —

Iflg. Trap havde St. Dimond ved Aarhundredskiftet 17 Beboere, alle hørende til samme Husstand, Gaardens Besætning var 2 Heste, 38 Køer, 774 Faar. Øens Areal er $2\frac{2}{3}$ Kvadratkilometer. Heraf var kun $4\frac{1}{2}$ % opdyrket.

Fælles Redning

Norge og Sovjetunionen har underskrevet en Aftale om Samarbejde i Redningstjenesten i Barentshavet. Den træder i Kraft den 1. Januar og gælder i tre Aar. Overenskomsten blev undertegnet af Udenrigsminister Halvard Lange og den sovjetrussiske Ambassadør i Oslo, Gribanov. Samtidig med Underskrivelsen blev der udvekslet Skrivelser om, at Norges Redningstjeneste skal yde Hjælp til Mandskab eller Passagerer paa sovjetrussiske Fartøjer, der er kommet i Havsnød i Norskehavet

Mands Minde

Dødsfald

Fhv. Baadmand Jakob Mogensen, Skallerup, er afgaaet ved Døden den 18. November. Jakob Mogensen, der var født den 11. November 1871, blev ansat som Baadmand ved Redningsstationen „Skallerup Klit“ ved Stationens Oprettelse den 1. Oktober 1898 og afskedigedes paa Grund af Alder den 1. Oktober 1931. Han havde deltaget i Redningen af 12 skibbrudne og var dekoreret med Redningsvæsenets Jubilæumsmedalje.

75 Aar

Fhv. Baadmand Rasmus Nielsen, Kandestederne, fylder den 2. December 75 Aar.

Fhv. Baadmand Jens Chr. Jensen, DM., Tuskær, fylder den 28. December 75 Aar.

65 Aar

Fhv. Baadmand Chr. Hausgaard Hede, Klitmøller fylder den 7. December 65 Aar.

60 Aar

Betjeningsmand v/ R/St. „Liløre“ Thomas N. Noermark fylder den 13. December 60 Aar.

Betjeningsmand v/ R/St. „Aalebæk“ Kristian Jacob Andersen fylder den 17. December 60 Aar.

50 Aar

Baadmand v/ R/St. „Thorupstrand“ Jens Røge fylder den 8. December 50 Aar.

Baadmand v/ R/St. „Nymindegab“ Jørgen J. Jørgensen fylder den 19. December 50 Aar.

25 Aars Jubilæum

Baadmand v/ R/St. „Vesser-Agger“ Magnus Thøgersen kan den 1. December fejre 25. Aars Jubilæum i Redningsvæsenets Tjeneste.

Af Renterne af »Fhv. Farmer Christian Mumme Bondo og Hustru Christiane, født Hartmann's Legat« vil der den 6. Marts 1957 kunne uddeles nogle Portioner til værdige og trængende Fiskere ansatte eller forhen ansatte under Redningsvæsenet i Nørrejylland og deres Enker samt uforsørgede Børn.

De, der maatte ønske at komme i Betragtning ved Uddelingen, vil kunne faa Skema til Udfyldning ved Henvendelse til **Legatbestyrelsens Formand, Sagfører, cand. jur. Aage Juul-Pedersen, Klaregade 15, Odense**, til hvem Skemaerne vil være at indsende inden **15. Januar 1957**.

Legatbestyrelsen.

Tænd Julelys!

Tænd julelys, og gør det klart omkring oss, ti han kommer snart i skyen, som han selv har sagt. Og har vi da til rette lagt for ham det hele i vort sinn, han til os glad vil komme inn.

Tænd julelys, spred mørkets makt! Snart er det hele verk fullbragt, Guds egen sønn fra dødens natt stod op og fikk den dør oplatt, som la oss veien åben frem til salighetens himmelhjem.

Tænd julelys i bygd og by! Snart bryter gjennom mørke sky det klare stjerneskin, som vill oss vise, at en evig ild av kjærlighed, av håp og tro har bygget livets sterke bro, som bære kan oss frelst og fri all fare og alt ondt forbi.

Tænd julelys! Nu åpen er Guds himmel, og han er oss nær den frelser, som i krybben trang som pint på korset engang hang — han er oss nær idag — just nu, gå med ham bort fra syndens gru!

Og tendt er alt julelys!
Og borte er alt mørkets gys!
Hør hyrderes sang, se stjerners skinn!
Vidtäpen står Guds himmelgrinn!
Gå trøstig frem, kryp ei i skjull!
Nu ringer det til hellig jul.

Ola Berg
(Signal)

Glædelig Jul - godt Nytaar

Hermed bringer jeg alle i det danske Redningsvæsen, vore foresatte i Ministeriet, Redningsbestyreren og Kontorpersonalet samt alle ved Redningsstationerne ansatte en hjertelig Hilsen med gode Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar.
Esbjerg i December 1956.

G. Hallgreen,

Fmd. f. Foren. af danske Redningsmænd.

Mirakelkuren mod Læsø-Drengens Søsye

— vi drev for Stormen i Helgolandsbugten, og Søsyes Kvaler var saa ubønhørlige, at Døden vilde være en Befrielse

Der var forleden en Morgen med frisk Kulingsvej fra Vest. Postbaaden fra Læsø var næppe kommet udenfor Vesterø Havn, før den dukkede Stævnen i den urolige Sø, medens Skumsprøjtet naaede helt op over Kommando-broen.

Det tegnede til at blive en af de Overfarter, mindre søvante Passagerer mindes med blandede Følelser. Og vi var da heller ikke naaet længere nordvest paa end til den yderste Kost, der markerer Sejløbet ind til Vesterø Havn, før de første Passagerer maatte til Læsiden og ofre den nylig indtagne Morgenkaffe.

Det aarlige Fastlands-Besøg

En af de faa Passagerer — en rigtig gammel hyggelig og vejrbidt Søulk fra Læsø — syntes derimod at være kommet i sit rette Element. Han skulde paa sit aarlige Fastlands-Besøg og var i straalende Humør. Vi faldt i Snak — han og jeg — om Havet og Sølivet . . . og følgelig ogsaa om Søsyes Kvaler, der allerede paa nærværende Tidspunkt havde angrebet de fleste af Passagererne, medens vi i den skrappe Søgang stampede os Vej mod Frederikshavn.

„Læsø“ tog en Overhaling og slingrede voldsomt. Den gamle Søulk plirrede med Øjnene og spurgte deltagende til mit Befindende:

— Mon det snart er Deres Tur til at komme til Rælingen?

Da dette ikke foreløbig syntes at skulle blive Tilfældet, lod vi vort Bekendtskab repræsentere med et Par nye Medlemmer — et Par „langhalsede“ fra Høvmesterens Isskab kom paa Bordet for at deltage i Broderskabet.

En grundig Kur

— Har saadan en gammel Søulk som Dem aldrig været søsyg? spurgte jeg den gamle.

— Jow, jow, men kuns een Gang. Og jeg blev saa grundigt kureret, at jeg aldrig siden i min 40 Aars Sejltid bukkede under for den slemme Søsye.

De to „langhalsede“ blev fornyet . . . og saa kom den gamles Historie:

Jo, ser De, det var jo flere Aar før vi skrev 1900. Jeg var om Foraaret blevet konfirmeret i Byrum Kirke og skulle som alle andre Læsø-Dreng have min første Hyre til Søs. Det blev som Kokkedreng med en Frederikshavner-Kut-

ter — en af de rigtige gamle Sejlkuttere med baade Storsejl og Mesansejl og Fok og Klyver og Flying-gip.

De første Par Fisketure i Kattegat gik meget godt. Jeg klarede baade mit Arbejde og Søen, saa jeg hurtigt følte mig som helbefaren. Men saa gik vi rundt Skagen for at gaa paa Nordsø-Fiskeri, og nede paa Højde med Horns Rev fik vi en af de her voldsomme Foraarsstorme, der varede i flere Dage. Det tog fuldstændig Pippet fra mig, der før havde været saa kry. Mad kunde jeg ikke lave — langt mindre spise — og ustandselig maatte jeg brække mig. Jeg følte mig som en slatten Klud — og den Død, som jeg troede var nær, vilde kun være en Befrielse fra mine Lidelser.

»Det go'r øwer, bette Jens«

Skipperen, der var i Nærheden af 70, og hans to omtrent lige saa gamle Medhjælpere, var alle tre Bangsbostrandere af den gamle Fiskertype med Fuldskeg. De var saamænd flinke mod mig lille Knægt. „Det go'r øwer, bette Jens, nær do for en Skraa!“ Men det gjorde Pokker. Det blev tværtimod værre!

Paa Stormens tredie Dag, da vi laa og drev nede i Helgolandsbugten, havde jeg i min Elendighed lagt mig paa Agterdækket ved Mesanmasten. Jeg havde forlængst ofret hele Mavens Indhold. Døden maatte nu være nær . . .

Saa kom de tre gamle Bandbostrand-Gubber paa Dækket for at forrette deres daglige Nødtørf. De Fyre satte sig selvfølgelig som Skik og Brug var, ugenerte paa Dækket — lige ved Siden af mig og med deres Agterspejl i samme Retning.

Det var hverken et appetitligt eller opløftende Syn — selv for en til Døden søsyg lille Kokkedreng.

Tøkkes do int'

Og mens Kutteren et Øjeblik red paa Toppen af et Bølgebjerg, vendte den ene af de gamle Gubber Hovedet om mod mig og spurgte: „Hør, bette Jens, tøkkes do int', det er non' pæn' Rumper, vi Bangsbostrandere haar?“

Det blev for mig den skrappeste Mirakelkur mod min Søsye. Vaklende rejste jeg mig og ligesom rystede Elendigheden af mig. Søsyeen var — Trods den vedvarende Storm — ligesom borte med Blæsten!

Og sidenhen, da jeg sejlede paa de store Have . . . rundt Kap Horn eller i Biscaya'en kunde det træffe, at der i Stormvej blev Tiløb til Søsye-Kvaler. Men blot ved i Erindringen at fremkalde hin Dag i Helgolandsbugten og de tre gamle Bangsbostrand-Gubber var nok til at jage en begyndende Søsye paa vild Flugt . . . sluttede den gamle Søulk fra Læsø.

Krabben.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

En hjertelig Hyldest til Redningsselskabet „Hjælperen“

Ved officiel Overdragelse
af en ny Redningsbaad i Fredehav

Det private Redningsselskab „Hjælperen“ i Frederikshavn høstede megen Anerkendelse ved den officielle Overdragelse af Selskabets nye Redningsbaad forleden.

Den for Selskabet meget festlige Dag indledtes, iflg. „Vensyssel Tidende“, med en Demonstration af Baadens Egenskaber. Otte af Redningsmandskabet stod til havs ved 14-Tiden. Vejret var det rette til Prøven paa Grund af den stive sydøstlige Kuling, og den nye Baad klarede „Skærene“ storartet.

Forhistorien til den nye Baad er ganske kort den, at Forsvarsministeriet har udlånt en Ro-Redningsbaad, hvori man har installeret en 20 HK Callesen-Motor, ligesom der er foretaget forskellige Forandringer af Skibsbyggerfirmaet Chr. Nielsen og Sønnen. Den nye Motor-Redningsbaad kan sejle op til 8 Knob i Timen og er meget robust. Den er saaledes i Stand til at bære 40 Mand oppe, hvorved man skulle kunde paatage sig selv større Aktioner.

Mange Gæster ved Indvielsen

Efter Demonstrationen var der en Sammenkomst i Sejlklubben, hvor der var mødt mange Gæster, bl. a. Redningsbestyrer Niels Hansen, Redningsvæsenet, Fuldmægtig Feldt Larsen, Forsvarsministeriet, Formanden for Dansk Fiskeriforening, Auktionsmester Niels Bjerregaard, Kommandørkaptajn Rømeling, Kattegats Marinestrik, Direktør Aage Laursen, Alpha-Diesel, Politimester Ehlern, Politiasistent Lauritzen, Havnemester Petersen, Formanden for Frederikshavns Fiskeeksportforerering, Direktør Boesen, Formanden for Frederikshavn Skipperforening, Skipper H. P. Madsen, med mange flere.

Formanden for „Hjælperen“, Skipper Johs. Sørensen, bød velkommen og fremhævede, at det var en Mærkedag, baade for Byen og Selskabet, at man havde faaet Motor-Redningsbaaden. Forinden havde man inden for Selskabet maattet gaa en lang og trang Vej. Som Vendelboer havde man ikke i Sinde at give op, og forøvrigt var Redningsfolkene's Motto stadig væk: „Giver du op, er du først en slagen Mand“. Han haabede, at Baaden vilde blive til Gavn og Glæde for saavel Byen, Redningsvæsenet som Selskabet.

Redningsbestyrer Niels Hansen fandt, at Baaden var tilfredsstillende til Opgaven, og udtrykte Haabet om, at Selskabet maatte faa Held og Lykke med den, og at den ikke mindst vilde blive til Gavn for de skibbrudne.

Skipper H. P. Madsen lykønskede paa Skippernes Vegne og bemærkede, at alle Fiskere kunde komme i Nød til havs. Det var derfor en Betyggelse for dem at vide, at der ikke alene var et Redningsmandskab, der kunde og vilde hjælpe, men at de ogsaa raadede over godt Materiel.

Forbløffende hurtig ministriel Handling

Politemester Ehlern bemærkede med Hensyn til Formandens Udtryk om den trange Vej, at Politiet kun kendte til Arbejdet med at skaffe Baaden gennem det sidste Aars Tid. Det var efter hans Opfattelse gaaet forbløffende hurtigt i Forsvarsministeriet med Hensyn til at tilvejebringe rimelige Arbejdsvilkkaar for „Hjælperen“, og det skyldtes ikke mindst Anerkendelsen af det storartede og uselviske Arbejde, Selskabets Medlemmer hidtil har udført med den gamle Ro-Redningsbaad.

Den fhv. Formand i „Hjælperen“, Skipper H. Nepper, hyldede Formanden for hans Energi og Vilje, der i høj Grad havde været medvirkende til Dagens Resultat.

Helt ny Baad nødvendig

Auktionsmester Niels Bjerregaard fandt det symbolsk, at Vorherre havde fremskaffet det haarde Vejr til Dagen. Det kunde minde om de store Krav, der ofte stilles til Redningsfolkene. Ogsaa han var forbavset over Myndighedernes hurtige Handling, men bemærkede samtidig, at Løsningen for ham at se kun var en midlertidig. Det helt rigtige maatte være en hypermoderne Motor-Redningsbaad, hvilket de farlige Farvande ved Frederikshavn ogsaa talte for. Han takkede Politemesteren for hans Indsats ved Fremskaffelsen af den midlertidige Baad og bragte desuden en Tak til Marinen og Lodserne for deres Assistance. Endelig bragte han en Hilsen og Lykønskning fra Folketingsmand Kaj Bundvad og Formanden for Centralforeningen af vendsysselske Fiskeriforeninger, P. Petersen, Læsø.

Fuldmægtig Feldt Larsen udtrykte Forsvarsministeriets Tilfredshed med Løsningen af Opgaven. Han gav samtidig Selskabets Medlemmer Lov til at haabe paa, at en helt ny Redningsbaad vilde komme, og ønskede „Hjælperen“ Held og Lykke med nærværende Baad indtil da.

Kommandørkaptajn Rømeling fandt det ikke mindst i disse Dage glædeligt, at der fandtes Folk, som vilde rykke til Undsætning, naar Mennesker var i Nød. Han udbragte et Frederikshavner-Hurra for „Hjælperen“'s Mandskab.

Skipper Chr. Bertelsen lykønskede paa Fiskernes Vegne og takkede for mange Haandsrækninger gennem Aarene.

Skipper Gunnar Olesen bragte ogsaa en Tak til „Hjælperen“ og var iøvrigt overbevist om,

at en moderne Redningsbaad i Frederikshavn var paa sin Plads.

Dir. Aage Laursen takkede Redningsfolkene som Landkrabbe og gav Udtryk for den Respekt, der staar om deres uselviske Arbejde.

Mange haarde Ture forhen

Skibsbygger Chr. Sørensen talte paa de menige Redningsfolks Vegne og mindede bl. a. om, at Selskabet havde haft mange overordentlig haarde og krævende Redningsopgaver hidtil, ikke mindst fordi Redningsmateriellet havde været for daarligt. Han takkede Formanden for stor Ihærdighed som Leder og bragte endvidere en Tak til hans Kone, der altid havde staaet Selskabet bi gennem Aarene, naar der skulde rykkes ud. Endvidere takkede han Marinen, Lodserne og Fiskerne og udtrykte Haabet om fortsat godt Samarbejde. Han motive-rede til Slut et Frederikshavner-Hurra for Johs. Sørensen og Selskabet.

Til Festen var der indløbet Hilsener fra saavel Forsvarsminister Poul Hansen som Fiskeriminister Chr. Christiansen, der var forhindret i at komme til Stede.

En Sølvpokal til Vejrprofeten

Han tog Konkurrencen op med Meteorologerne — og vandt

En Vægter med et skarpt Blik for Mygs og Svalers Adfærd har modtaget en Sølvpokal af Byraadet i Cleethorpe, England, fordi hans Vejrprofetier har vist sig at være mere paa-lidelige end det britiske meteorologiske Instituts.

Byraadsmedlemmerne havde set sig gale i Hovedet paa Institutet i London, fordi det ved saa mange fejlagtige Vejrudsigter bragte Forstyrrelser i det lokale Forretningsliv i Ferie-byen Cleethorpe, og da en Vægter ved Byens Vandværk, Harry Boon, en skønne Dag dukkede op og lovede at kunde give bedre Vejrprofetier end det meteorologiske Institut, greb Byraadet straks Chancen og anstillede en Prøve.

I 31 Dage fra den 1. August lod Byens Fædre Boon prøve Kræfter med Institutet. Der blev givet fem Points for en Vejrudsigt, som holdt fuldstændig Stik, og et Strafpoint for hver eneste Fejl. Da Maaneden var omme, havde Boon 127 Points og Institutet 124.

En Talsmand for de statsansatte Meteorologer i London udtaler paa Forespørgsel med stram Mine:

Vi kender ikke nogetsomhelst til dette, men det staar naturligvis Borgerne i Cleethorpe frit for at arrangere enhver Form for Konkurrence, de har Lyst til.

Ak ja, saa er det altsaa heller intet let Job at være Meteorolog i England.

Et 50-aars Strandingsminde

Natten mellem den 31. Oktober og den 1. November 1906 strandede den engelske Skonert „Snaefell“ af Port Madoi ud for Kjul Strand, Besætningen paa fem Mand blev reddet af Lilhedens Redningsbaad.

Skibet førtes af Kaptajn Ovens og var paa Vej fra Hjemstedet med en Ladning Skiffer til Middelfart. Om Dagen havde det ligget og holdt sig under Land, da det paa Grund af en stiv østlig Kuling ikke kunde komme rundt Skagen og videre sydpaa til Bestemmelsesstedet. Det kom ude fra med smaa Sejl for at vende. Men Skibet nægtede at stagvende, og derfor maatte der kovendes. Herved kom Skibet for nær Grunden og stødte. Det skete omtrent ved Midnatstid.

Det blev tiltagende Kuling af O. N. O. med tiltagende Sø, hvorfor Skibet ikke kunde komme ud ved egen Hjælp eller komme af Grunden. Besætningen indsaa, at der ikke var andet at gøre end at se at redde Livet. Mandskabet tændte derfor Blus for at tilkalde Hjælp.

Blusset blev mellem Kl. et og to observeret af Fisker Aksel Nielsen, Hirtshals, som straks meldte det til Opsynsmanden, I. C. Jensen. Opsynsmanden var imidlertid syg, hvorfor han hurtigst muligt lod sin Søn N. C. Jensen (nu afd. Auktionsmester J.) træde i sit Sted. Der blev sendt Bud til Mandskabet og Hesteejerne, som alle mødte i Løbet af kort Tid.

Der affyredes en Nødsignalkanon for at tilkendegive de skibbrudne, at de var observeret. Kl. 2,15 gik Redningsbaaden ud. Paa Grund af den stive Kuling og en formodet stærk vest-gaaende Strøm blev Redningsbaaden sat ud et Stykke til Luvart af Strandingen. Der roedes med noget Besvær ud gennem Brændingen. Man naaede godt ud i Læ af Skibet, som stod ca. 150 Favne ude med Forenden mod Land. Det lykkedes at faa Forbindelse med Skibet og faa Besætningen heldigt over i Redningsbaaden.

Man roede derefter mod Land, som naaedes et Stykke i Læ af Strandingsstedet. Og efter at Baaden var klargjort til næste Tur kunde Redningsmandskabet gaa hjem ved Femtiden. De skibbrudne var der ogsaa sørget for Husly til.

Skibets Last blev ved en Auktion solgt til en Skagbo, som reddede Størsteparten af den næste Foraar. Skibet, der var paa 190 Register-ton, blev senere slaaet til Vrag. p. e.

NY BØGER

Lionel Shapiros: Gyldendal: I denne Time. En Krigsbog, skrevet af en Mand, der selv var Krigskorrespondent ved Fronten. En levendefølt Kærlighedshistorie er Midtpunktet i Historien. Der er Spænding i Bogen, og der er Fortællerkunst bag Handlingen.

Peter Freuchen: Fangstmænd i Malvillebugten. Bogen er selvfølgelig spændende naar P. F. er Forfatteren, den skildrer en Redningsaktion foretaget af Forfatteren i hans unge Aar, da han er bofast i Thule. Den er en Hyldest ogsaa til grønlandsk Natur. En nyttig Mandfolkebog med Kænringer, Jagter, Elskov — Han er den fødte Fortæller.

Karl Eskelund: I den sorte Gryde. Gyldendal. Hvad der giver denne Forfatters Bøger en saa udtalt Sukces, er hans Evne til at komme i Kontakt med Mennesker og til fulde at magte Fortælle-Kunsten. Han og hans kinesiske Kone har været over hele Kloden, og nu sidst paa Guld-kysten. Her fra denne brogede, sydende Verden fortæller han livfuldt og malende, besøger Tallerkennegre, interviewer Guldkystens afrikanske Premierminister, bliver inviteret af Sir Stafford Cripps Datter, der vakte Sensation for et Par Aar siden ved at gifte sig med en Neger og slaa sig ned paa Guldkysten. Ogsaa Minderne fra Dansker-tiden, Christiansborg, berører [Eskelund, og fører fine Foto-grafer til sine Ord — en fin, interessant Bog.

Alberto Denti De Pirajno: Ørkenlægen. Gyldendal. Mellem de 2 Verdenskrige levede Forfatteren i de italienske Kolonier i Nordafrika som Læge, hvor han havde Adgang overalt, til de mægtiges Paladser, Negrenes Hytter, Ørkenens Normadestelte og Byernes Bordeller. Hans Oplevelser er mange, og han serverer dem i denne Bog. Flere Kritikere har sammenlignet Perajnos Bog med Axel Munthes „San Michaelo“, som denne er Ørkenlægen en Bog, der baade morer og griber en.

Hans Bakgaard: De gav mig Styrke er Titlen paa en Digtsamling fra Thybo-Sangerens Værksted. Digterens Kærlighed til Mennesker og Natur i Forbindelse med hans lyriske Evne har skabt en Samling Digte — nogle i Thybomaal — der fortjent kan benævnes som Perler.

Vikingens Jul paa Havet er i Aar igen en pragtfuld Oplevelse, en Rejse Jordan rundt med de bedste Fortællere og fineste maritime Rejseførere. Der er Fortællinger af Otto Ludvigs, Rud Christiansen, Hans Andreassen, Adrian Johansen, Aage J. C. Pedersen — Malere som Sinding, Fr. Laudt, Kielland Brandt og Qvistoff m. fl. Et Hæfte, der engang paa Julebordet — altid.

Volmer Dissing: Julekrybben og andre Julefortællinger, Gyldendal. En Samling Noveller fra en lang Række Lande fra USA i Vest til Rusland i Øst. Et har de fremragende Forfattere tilfælles, at de har ladet sig inspirere af Julen. Der er i dette Hæfte noget for enhver Smag, hvad enten man nu ynder en rørende eller spændende Julehistorie, en dybsindig eller komisk. Bogen fremtræder i fint Udstyr. P.

Vi bringer alle, saavel vore Læsere som vore Annoncører, de bedste Ønsker om en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Redaktion og Ekspedition.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

En Redningsmands Minde

For 50 Aar siden — 1906
i Lemvig Folkeblad

I Fjaltring bor et Par af de gamle, stoute Redningsmænd, de er Brødre og har staaet ved en og samme Redningsbaad i mange Aar. I Aarene 1830 og 1833 fødtes de i en lille Bondegaard lidt Syd for Fjaltring Kirke. Som ganske unge Mennesker begyndte de at arbejde paa Havet. Først i 1850'erne blev Peter Jensen, Harboesgaard, ansat som Betjeningsmand ved Redningsbaaden „Tuskjær“, og i 1855 blev hans Broder, P. Jensen, Kjærside, ansat ved samme Baad. Efter 7 Aars Forløb blev Harboesgaard Fører af Redningsbaaden, og gennem mange Aar udstod de to Brødre haarde Ture.

Ved en Stranding maatte de gaa ud med 6—7 Mand, da 3 af Mandskabet meldte Pas og ikke turde vove Livet for at redde de skibbrudne, der hang ude i Skibets Takkelage og raabte om Hjælp. Med det mangelfulde Mandskab reddede Harboesgaard Besætningen.

I saa fjernt et Land som Amerika nød P. J. Harboesgaard Anerkendelse for sit Redningsarbejde. I et frygteligt Uvejr strandede et Skib. Redningsbaaden kunde ikke gaa ud, og Stormen slukkede Raketterne. Harboesgaard greb da Kastelinien med Lod og styrtede sig ud i Brændingen, saa han kunde naa at kaste den Ombord. Ved denne Line blev Mandskabet reddet. For denne Heltedåd blev Harboesgaards Navn kendt hinsides Atlanten, idet et amerikansk Blad bragte en sympatisk Artikel derom.

Efter at have staaet ved Redningsvæsenet i 22 Aar, tog han sin Afsked. Nogen offentlig Anerkendelse blev ham imidlertid ikke tildelt. Hans Broder J. P. Jensen Kjærside rykkede op i hans Plads og blev Fører af „Tuskjær“ og i firserne tillige af Redningsbaaden „Thorsminde“. Med Hæder og Ære beklædte han disse to Pladser gennem mange Aar, de ansvarsfuldeste Pladser, der er i Redningsvæsenet. I over 20 Aar førte han Gang efter Gang de to Redningsbaade gennem Brændingen, og under den store Harbøreulykke 1893 reddede han med sit Mandskab under stor Fare et Fiskerlav fra Harbøre, der af Havet var kastet op under Fjaltring.

Hvis Bladet udebliver,

bedes de Holdere, der modtager det gennem Posten straks klage til Postbudet.

Hvis Stationerne ikke modtager Bladet regelmæssigt, bedes dette paa et Brevkort meddelt til Gadgaard Nielsens Bogtrykkeri, Lemvig.

Refleksmateriale

som Hjælpemiddel under Navigering og Redningsarbejde til Søs — i Mørke

Naar man ser i hvor høj Grad Refleksmateriale er taget i Anvendelse til Afmærkning af vore Færdselsaarer paa Landjorden, paa Cykler og Motorkøretøjer o. lign., er det vel rimeligt, om man ogsaa til Søs har Refleksmateriale i Kikkerten naar Talen er om Navigering og Redningsarbejde i Mørke. I Sverrig er man efter nylig foretagen Forsøg til Søs ude over det første Stadium, der lover særdeles godt. Det var arrangeret af A/B Ladehus & Björklund, Stockholm, i Samarbejde med Østkystens Marinedistrikt, Flyvestaben, Søfartsstyrelsen og Søredningstjenesten. Anledningen til Demonstrationen var, iflg. „Svenska Vestkustfiskaren“, at undersøge Værdien af Refleksmærkning af udlagte Maal i Fjorde i Stokholms Skærgaard. Saaledes var Kajer, Redningskranse og -veste, Gimmiflaader og Redningsbaade forsynet med Refleksprikker og udlagt paa ukendt Plads i Fjordene, og det gjaldt da om for Fly, Helikopter og Baade, forsynet med Lyskastere at finde Maalene og pr. Radio at rapportere Resultatet til Moderfartøjet „Ekspres II“, hvorpaa opholdt sig ca. 200 særlig indbudte til at overvære Demonstrationen.

Af de indkomne Rapporter konstateredes, at Observationerne var faldet godt ud, saa godt, at disse i flere Tilfælde var taget paa ca. 1500 Meters Afstand. Under Opvisningen var der arrangeret en fingeret Livredningsøvelse, hvor 2 „druknende“ var sprunget i Vandet ca. 300 Meter fra „Ekspres II“. De to Personer var begge iført refleksmærkede Flyvedragter og Redningskranse. Livredningsbaaden firedes ud fra „Ekspres II“ og roedes ud mod de „nød-stedte“. Ogsaa Redningsbaaden havde Refleksmærker paa Ræling og Aarer. Naar Straalekastere fra „Ekspres II“ rettedes mod disse Maal, var Effekten forbløffende.

Man kan, udtaler Bladet, uden videre fastslaa, at Refleksmærkning til Søs vil være et værdifuldt Bidrag for Luft- og Søeftersøgning af Enheder. Som det nu er, afbrydes al Eftersøgning ved Mørkets Frembrud. Hvis Refleksmærkning indføres, kan Eftersøgningen fortsættes, hvad der naturligvis vil være værdifuldt.

For Fiskeriets Vedkommende kan Bøjer og Flaad ligeledes mærkes, og da Refleks findes i flere Farver, kan Fiskeren have sin egen særlige Farvemærkning paa Net og Baade.

Et udmærket Forsøg kan f. Eks. gøres med Mærkning af Fiskebaadene Nr. for en sikker Identificering. Dette Forslag lader vi gaa videre til vedkommende Myndighed.

Efter omtalte Demonstration paa den svenske Fjord, samledes Deltagerne i „Ekspres II“s Salon, hvor Arrangørerne interviewede nogle af de indbudte om deres Opfattelse af Værdien af Refleksmærkning. Søfartsraad Nyman i Søfartsstyrelsen var meget positivt indstillet overfor Refleksmærkning til Søs. Vagtrafikinspektør Ekberg havde samme Indstilling. Man havde prøvet i flere Aar med Kurvemærkninger med meget godt Resultat, og der var god Anledning til at tro, at Refleksmateriale havde sin store Berettigelse til Søs. Sluttelig udtalte Kaptajn Hansson, Sjøreddningssällskapet, sig og gratulerede Arrangørerne til et meget godt Resultat, som absolut bekræftede, at Refleksmateriale har en vigtig Mission at gøre som Hjælpemiddel ved Navigering og Søredning i Mørke. Personligt, fortsatte Kaptajn Hansson, blev jeg helt overbevist da jeg saa Refleksvirkningen ude paa Askrikefjorden.

Bladet slutter: Det kunde ikke være længe før end man faar se Refleksmateriale paa civile og militære Fartøjer og Baade, paa Havne, Redningskranse og Flydeveste, paa Vagere og Bøjer for Fiskeredskaber m. m., og at der bliver Tilfredshed med det nye er der ingen Tvivl om.

Maaske ogsaa vi Danskere, indenfor vort Redningsvæsen og Fiskeri, har noget at lære af dette svenske Initiativ.

Maagen.

Ogsaa en Julestranding

Sidste Sommer havde jeg Besøg af en dansk Præst fra Sydslesvig. Under Samtalen kom han til at spørge mig, om jeg kendte noget til et vistnok russisk Sejlskib, der hed „Livadia“, som skulde være strandet vistnok paa Holmlands Klit for mange Aar siden, da de til deres Kirkesal var blevet foræret en Lysekroner, som var lavet af et stort Skibsrat, som var købt fra Strandingsauktionen fra Skibet „Livadia“, og han vilde gerne vide Skibets Historie. Jeg sagde, at det i Grunden var en Julestranding, og fortalte ham følgende.

Den 13. December om Eftermiddagen observeredes et større Sejlskib i Nærhed af Land ud for Lyngvig. Vinden var syd-syd-øst med uroligt Hav. Da man fandt Skibets Tilstedeværelse noget mystisk, blev der udsendt Strandvagt. Ud paa Aftenen meldte Vagten, at Skibet stod paa Revlen omtrent ud for Redningsstationen. Redningsmateriellet blev hurtigt ført til Stranden, hvor Redningsbaaden straks blev sat i Søen og roet ud til Strandingen. Det viste sig at være en tremastet Skonnert. Der var stor Aktivitet om Bord, idet Mandskabet havde kappet de to agterste Master - sikkert for at mindske Presset paa det haardt lastede Skib, som huggede haardt paa Revlen. Man var nu i Færd med kaste over Bord af Dækslasten, som bestod

Redningsbaaden

der puster sig selv op paa 30 Sekunder

Lidt om gen nye Gummiredningsbaad, i hvilken de fire skibbrudne fra »Jane Jørgensen« drev om i 15 Timer i Nord-søen

I Beretningen om den tidligere danske Kutter „Jane Jørgensen“s Forlis og de fire Fiskeres dramatiske Redning har Redningsmateriellet — den selvoppustelige, engelske Gummiredningsbaad — spillet en fremtrædende Rolle, idet Fiskerne efter Redningen gav Udtryk for, at uden den var de ikke sluppet levende fra det dramatiske Forlis i den haarde Storm.

Vi har tidligere omtalt denne Gummiredningsbaads Værdi som et Led i Sikkerheden til søs, og vi bringer her yderligere nogle Oplysninger om den Baad, i hvilken de fire skibbrudne fra „Jane Jørgensen“ drev om i 15 Timer i Nord-søen.

Baade 6- og 10- mands Gummibaadene kan paa Grund af deres ringe Vægt haandteres og sættes af een Mand, mens 20-mands-Typen normalt bedst haandteres af to Mand. Baaden ligger i en lille Paksæk, som den søsættes i, og ved et Træk i Udløserlinen til Kulsyre-flasken bryder Baaden ud af Paksækken og er klar til Brug paa ca. 30 Sekunder.

Buer, der staar i Forbindelse med det øverste Opdriftsrør (en stor tyk Gummislang), og bærer Overdækningen, rejser automatisk Baadens fuldstændigt beskyttende Tag. Mellem Overdækningens to Lag findes et Lag stille-staaende Luft, hvorved der dannes en indvendig Varmebæreri mod den kolde Vind — og Solens Straaler.

Forsøg fra Vejrskibe i Atlanten har vist, at selv med Indgangene aabne kommer der praktisk taget ingen Vand ind i Baaden, selvom der er høj Sø og kraftig Vind. Med Indgangene lukkede er den helt tør, og med en Besætning paa fem Mand og en Temperatur paa minus 5 Grader Celsius vil Temperaturen inden i Baaden stige til plus 19 Grader Celsius i Løbet af en halv Time.

Gulvet er ogsaa dobbelt, og oppusteligt, hvorved Opdriften øges, og de ombordværende isoleres mod Kulden fra Søen. Et Drivanker, der udløses automatisk, naar Baaden søsættes, holder den støt mod Vinden og reducerer Afdriften. Ved Vindstyrke 8 er Afdriften mindre end en Knob.

Den cirkelrunde Form giver Baaden den stærkeste Konstruktion og største Sedygtighed, og Prøver i Nordatlanten under Orkan har vist, at Baaden er stabil baade med fuld Be-

af hævlede Brædder. Trods den megen Vrag-gods kunde Redningsbaaden nok faa Forbindelse med Skibet, men Kaptajnen ønskede ikke at forlade det, da man arbejdede paa at det flot igen. Redningsmandskabet gjorde ham forstaaelig at Situationen ikke var ufarlig. Kaptajnen lod da sin Hustru og et Par Mand, deriblandt Skibets Kok (som var i løftet Stemning, og nødig, som han udtrykte sig, vilde forlade det kære „Livadia“) gaa i Land med Redningsbaaden. Næste Morgen, da Vinden stadig var sydlig og Havet uroligt, gik Redningsbaaden atter ud til Skibet, som stadig stod fast paa Revlen og nu var vandfyldt. Nu ønskede Besætningen at komme i Land, men de ønskede at faa deres Tøj med, hvorfor 4 Mand gik i Redningsbaaden og Resten gik i Skibets Baad med deres Tøj, og efter at de havde faaet Redningsbælter udleveret ledsagede Redningsbaaden Skibsbaaden til et Sted paa Kysten, hvor Landing var bedst, og her landede begge Baade heldigt. Skibet var 3-mastet, Skonnert „Livadia“ af Riga, lastet for og agter med hævlede Brædder. Strandingsaarsag angaves at være Forveksling af Fyr. Og havde Redningen af Besætningen ikke voldt overvældende Vanskeligheder, blev Bjergningen af den kostbare Bræddelast saa meget mere besværlig, og selv om Strandingen var sket flere Dage før Jul, blev det dog en Julestranding, som Klitboerne mindedes længe.

Den Del af Dækslasten, som blev kastet over Bord Strandingsnatten, drev til Søs, og drev et Par Dage efter i Land flere Mil nordligere, men Skibet kom efterhaanden nærmere ind i Havstokken, og det lykkedes lige før Jul at faa begyndt at losse de fine Brædder, men Julenat opstod en Nordvest-Storm som fuldstændig splintrede Skibet, og Julemorgen laa hundreder af Læs af de hævlede Brædder samt Skibets Vragdele i Dynger paa Stranden, en stor Del af Brædderne var jo mere eller mindre havareret. Saa hele Julen, med Undtagelse af Juledag, blev der arbejdet med at bringe Ladningen i Sikkerhed. Da det hele var bjerget, holdtes der Auktion. Og selv om Klittangen dengang laa ret afsides, kom der dog sædvanligvis mange Folk til Auktionen, men alligevel blev Brædderne, især de havarerede, saa billige, at man selv i disse gode gamle Dage ikke var vant til, saa hin Strandingsauktion i Sdr. Lyngvig blev husket længe. Under Bjergningen af Rigning kunde man se, at de to Agter-Master var gamle, hvorimod Fokkeriggen var ny, saa hvis Skibet var blevet flotbragt, havde man da sikret sig ny Rigning. Disse Julestranding har jo paa en egen Maade sat deres Præg paa Kysten, og naar der som her ingen Mennesker gik tabt, kan disse Minder jo staa i en særlig Glans.

D.

— STØT BLADETS ANNONCØRER —

manding og med kun een Mand ombord. Den øverste Del af Taget og de faste Sider af Overdækningen er forsynet med Regnvands-Opsamlingssteder og Aftapningsslanger. Overdækningen er flammegul, den mest effektive Farve ved Eftersøgning, og et saltvandsaktiveret Lys er anbragt i Taget.

Baadens Nøudrustning består bl. a. af Vand-Druesukkertabletter, Forbindingskasse, Batterier, Signal-Stavlygte, Nødraketter, Faldskærmsnødsignal og Spillekort. En Del af Nøudrustningspakkerne er pakket i Plasticposer, der kan bruges til Opbevaring af opsamlet Regnvand.

bendix.

Vi bringer nedenstaaende Afsnit af et efterladt Manuskript af afd. Andr. Nielsen, Strande.

Den store Stranding

Det var den 1. November 1892, Drengen fra Donskjær Mose flyttede helt ud til Vesterhavet. Det Hus, han lejede, laa faa Skridt fra Bovbjerg Fyr paa den yderste Skrænt. Der havde været en Landejendom, men Havet havde slugt Landet fra Huset, saa da Drengen fra Donskjær kom der, var der kun Huset tilbage og saa meget af Jorden, at der kunde græsse to Faar der.

To Aar efter — i 1894 — kom den store Stranding lige Vest for Bovbjerg Fyr den 22. December om Morgenen Kl. 5 i Bælgmørke og en blæsende Storm. Damperens Fjøjte tudede ind over Kysten og Sognet. Det lød som en dyb Klagen ude fra det mørke Hav. Det vækkede Beboerne i Huset, og da de kom udenfor, kunde de kun se Skibets røde Lanterne gennem Mørket. I den blæsende Storm gik der straks Bud til Strandfogden, at der var strandet et Skib udfor Bovbjerg Fyr. Beboerne og Strandfogden var da allerede oppe og sad i Bryggerset og plukkede Julegæs. De plukkede Gæs laa Side om Side paa en Bænk; deres nøgne Halse naaede helt ned til Gulvet. Strandfogden kom hurtigt paa en Hest, og i Galop gik det til Strandingsstedet, hvor kun Fyrets stærke Lys lyste ud over Havet. Det begyndte med stærk Regn, og Damperens Fløjte blev ved at lyde gennem Mørket indtil Kl. 10 om Formiddagen — saa blev den tavs.

Baadmateriellet fra Ferring kom hurtigt til Stede, og der blev sendt en dobbelt Raketline ud mod den røde Lanterne, for Skibet kunde ikke ses i Mørket. Men Raketlinen kunde ikke naa derud, og der hørtes ingen Raab eller Tegn fra Mandskabet derude. Kun hørtes Stormens Sus i Rigningen og Larmen fra Døre og Luger, naar Søen slog ind over Skibet. Var det da virkelig et dødt Skib, der stod derude?

Den store Gaade

Det skulde snart blive opklaret. En Skibskuffert drev i Land lidt Syd for Bovbjerg. Da det blev lyst, kunde man paa Siden læse Navnet „Stanley“. Det var intet af vore Skibe, men hvor var Skibet fra, og hvor var Mandskabet. Det var den store Gaade, som saa sørgeligt blev løst i Juledagene. I Kufferten, der drev ind, fandtes en mængde Breve til Fyrbøder Ole Olesen fra Jacobine Jacobsen, Fløen, Norge, samt et Brudeslør og flere andre Smykker, der var købt i Syden. Skibet kom fra Odessa og skulde have været Hjem til Jul, da Ole Olsen og Jacobine Jacobsen skulde have Bryllup. Men det blev ikke saadan. Skibet var ladet med løs Hvede, og de gule Hvedekorn begyndte at drive ind paa Stranden. Men hvor Mandskabet var, det var stadigvæk den store Gaade. Dette blev dog ogsaa klaret i Juledagene, thi der kom Bud fra Jammerbugten, at en stor, tom Redningsbaad var drevet i Land der, og paa Baaden stod Navnet „Stanley“. Kun een Mand, som var kastet op paa Stranden, var i Live. Han hed Niels Knudsen. Drengen fra Donskjær Mose rejste straks derop, og her traf han Henrik Cavling fra Politiken. Da var Niels Knudsen kommet til Hægterne, og han fortalte om den grufule Stranding den 22. December under Bovbjerg.

— Ja, vi kom fra Odessa, sagde han, og skulle have været hjem til Bergen til Jul. I Nordsøen kom vi ind i Storm og Regn og løb saa ind under Bovbjerg. Vi gik fra Skibet inden det blev lyst, 7 Mand i een Baad og 16 Mand i en anden. Baaden med de 7 Mand kæntrede lige straks og der druknede 4 Mand, deriblandt Ole Olsen, medens de andre blev samlet op i den store Baad med de 16 Mand, saa der var 19 Mand i Baaden, da vi kom op under Hanstholm og blev kastet i Land af Stormen.

Baaden kæntrede syv Gange, og hver Gang tog Havet nogle af de ombordværende med sig. Til sidst var der kun tre Mand i Baaden, deriblandt Niels Knudsen. Hvordan han var blevet skyllet i Land, anede han ikke. Han var den eneste, der klarede sig. Blandt de druknede var Kaptajn Abrahamsen og dennes Sønesøn. De drev alle i Land paa Jammerbugtens Strand. Deres Jordefærd var den største, der nogensinde har været paa Vester Thorup Kirkegaard. Da vi ved Aftenstid forlod den store Fællesgrav, sendte Hanstholm Fyr sit Svinglys ud over Jammerbugtens stenede Strand som et sidste Farvel til Ofrene for denne store Stranding, som begyndte ved Bovbjerg, mens Dramaet endte ved Jammerbugtens Strand. Der var 16 Enker tilbage efter dette frygtelige Forlis.

Nogle Aar efter kom den anden ulykkelige Stranding. Det skete ud for Bjerghuse i Fjand. Skibet var ogsaa norsk og hed „Avona“. Kaptajnen laa død i sin Kahyt. Han var død paa

Vej over Nordsøen. Hans Navn var Andreas V. Dreje. Skibet førtes af Styrmanden, da det strandede. De ombordværende forlod ogsaa alle Skibet og druknede alle Mand; der var 15 ialt. De maa have taget deres døde Kaptajn med i Baadene, da de forlod Skibet, thi Andreas V. Dreje og 6 af hans Mandskab drev ind paa Fjaltring Strand, og man kan se deres Mindestene paa Fjaltring Kirkegaard den Dag i Dag. Der er ogsaa Mindestene for to rejsende, som var med „Avona“, Ludvig Ludvigsen og Hanna Ludvigsen fra Bergen. De andre, der drev i Land, ligger paa Sdr. Nissum Kirkegaard.

Den tredje store Stranding kom under Bovbjerg i 1903. Det var Sejlskibet „Capella“, der var lastet med Tømmer. Det brækkede midt over, og alle Mand druknede, deriblandt en Sporvognskonduktør fra København. Hans Fader hentede ham paa Liløre Redningsstation for at føre ham til København. Jeg var selv til Stede.

Andreas Nielsen,
Strande.

Redningsskibene

»Vestkysten« og »F. V. Mortensen«

Virksomhed i Aaret 1955

Ifølge Fiskeriberetningen har Redningsskibet „Vestkysten“ i 1955 været paa Station eller i Virksomhed deromkring i 308 Dage. Den øvrige Tid er anvendt til Eftersyn og Afmagnetisering.

I Aarets Løb har „Vestkysten“ assisteret 22 Kuttere med en Besætning paa 85 Mand. Kutterne er alle blevet bugseret velholdent til Thyborøn.

Kun en sprang læk og sank ca. 20 Sømil fra Thyborøn. Ingen Menneskeliv gik dog tabt.

I intet Tilfælde blev der opkrævet Bugserafgift.

Ved flere Lejligheder har man under Taage foretaget Radiopejlinger af indgaende Kuttere ved Hjælp af Radar og derved hjulpet dem til at lande deres Fangster hurtigst muligt.

En Fisker, der var svært kvæstet, blev af „Vestkysten“ sejlet til Thyborøn fra en Position ca. 185 Sømil fra Thyborøn.

I flere Tilfælde har „Vestkysten“ assisteret Kuttere og Kystbaade over Barren, naar der har været haard Sø.

Under Isperioden assisteredes flere Kuttere fra Lemvig til isfri Farvand ved Thyborøn. Samtidig brød man Isen i Lemvig Havn for at lette Sejlsadsen.

Ved Assistance til Kuttere og Kystbaade og Udskiftning af Sømærker for Fyr- og Vager væsenet har „Vestkysten“ sejlet en Distance

HIRTSHALS

Hans Svendsens SKIBSBYGGERI

Alt i Nybygninger
samt Reparationer
Hirtshals . Telefon 132

A/S Hirtshals Fryse- & Kølhus
Hirtshals Isværk
Telefon 70

A/S HIRTSHALS BANK
Filial af A/S Hjørring Diskontobank
Tlf. 44 . 244

HIRTSHALS SØMANDSHJEM
Telf. 37
God borgelig Middag - Pæne Værelser
Bestyrer Niels Samuelsen

CHR. JEPSEN - Telefon 39
Altid 1. Kl.s Kød og Paalæg

»VIOLA«
Telef. 74 - CARL JENSEN - Hirtshals
Frukt - Blomster - Kranse

LEVORSEN & JØRGENSEN
Lys . Kraft . Skibsinstallation
Betjening Dag og Nat

THYLANDS BANK HURUP

Bedsted . Hørdum . Koldby . Vestervig

Morsø
Støbegods

paa 6.237 Sømil, heraf 2.117 bugserede Sømil.

For Fyr- og Vagervæsenet har Skibet i 1955 sejlet 18 Dage og udskiftet Lysbøjer m. v. omkring Thyborøn samt Sømærket „Bragerne“; samtlige Lysbøjer m. v. er blevet vedligeholdt, rengjort, skrabet, malet og repareret samt forsynet med Gasflasker. Alle Navigations- og Radioapparater har virket tilfredsstillende. Hovedsenderen, der ventes udskiftet først i 1956, dog mindre godt.

I Aarets Løb har man anskaffet en transportabel, motordreven Lænsepumpe; denne gik dog tabt, da ovennævnte Kutter sank ca. 20 Sømil fra Thyborøn, og da det under denne Prøve havde vist sig, at den var for tung og uhaandterlig for en Fiskekutter, har man i Stedet anskaffet 2 mindre Pumper af lignende Type.

»F. V. Mortensen«

Da der stadig findes spærrede Omraader med Minefare, har Skibets Virksomhed atter været præget af de Bestemmelser, der er gældende for Sejlads i Nordsøen. Den Hjælp, der er ydet Fiskerne, er derfor hovedsageligt blevet ydet i de ikke minefarlige Omraader i Nordsøen, men hvor ingen anden Hjælp var for Haanden, har den ogsaa i flere Tilfælde været udstrakt til de minefarlige Omraader.

Skibet har været paa Station i Esbjerg og i Virksomhed i Nordsøen i 304 Dage. Den øvrige Tid er anvendt til Værftseftersyn, Afmagnetisering og Kompasretning m. v.

I det forløbne Aar har „F. V. Mortensen“ ydet Assistance til 51 Kuttere, som paa Grund af Motorhavari, Rorskader. Lækage m. v. har været ude af Stand til at naa Havn ved egen Hjælp.

Den samlede Besætning paa disse Skibe var ca. 175 Mand. Samtlige Skibe er alle blevet bugseret velbeholdne til Esbjerg.

Der er med Kuttere under Bugsering udsejlet 3.720 Sømil, hvilket giver en gennemsnitlig Distance paa 75 Sømil pr. Kutter — endvidere har Skibet, med Læge om Bord, i et Tilfælde ydet Hjælp til en Mand.

I Lighed med Aarene før er et stort Antal Kuttere (i to Tilfælde 47 og 53 Kuttere paa een Gang) ved Hjælp af Redningsskibets Radar-anlæg, blevet hjulpet ind og ud gennem Indsejlingen til Esbjerg.

Under Fyrtransportskibet „H. V. Ravn“s aarlige Eftersyn i Juli-August Maaned foretog „F. V. Mortensen“ 2 Ture til Fyrskibene „Vyl“ og „E. R.“ for Udskiftning af Mandskab og for Aflevering af Proviant og Vand.

Under Redningsskibets aarlige Eftersyn blev Maskineriet underkastet et grundigt Eftersyn og forsynet med Ferskvandskøleanlæg, ligesom en Del andre Smaareparationer blev udført. I to Tilfælde har Redningsskibet haft Esbjerg Redningsbaad med ud, men i ingen af Tilfældene blev der Brug for den.

LEMVIG

E. SMEDEGAARD
Sølv . Guld . Øvre . Optik
Telefon 194 LEMVIG Telefon 194

LEMVIG SKIBSVÆRFT

Nybygninger og Reparationer
P. Poulsen - Telefon 209

LEMVIG SVINESLAGTERI A/S

Tlf. 708 . 108

A. HONORÉ

I senkram og Udstyrsforretning
TORVET 3 - LEMVIG - TELF. 408

MINERALVANDSFABRIKKEN

»IDEAL«

Tlf. 123

Aktieselskabet

LEMVIG BANK

Tlf. 777

Kontorer i
Bækmarksbro - Bøvlingbjerg - Harboøre - Thyborøn

LEMVIG FISKEAUKTION

statsautoriseret

v. P. Trillingsgaard

Auktionshallen Tlf. 335 - Auktionskontoret Tlf. 613 - Privat 804

LEMVIG VAADBINDERI

Viggo Jeppesen . Telf. 603
Al Slags Vaad og Travl leveres omgaaende

Brdr. Andersens

MASKINVERKSTED

Lemvig Havn . Telf. 594
Filial: Thyborøn . Telf. 29

JESPER PEITERSEN

Fiskeri- og Skibsartikler
LEMVIG - - - TELEFON 246

Filialer i Thyborøn og Thorsminde

Dampskibs-Aktieselskabet

»Myren«

Korresponderende Redere
HOLM & WONSILD

SKAGEN

SKAGENS FISKEAUKTION

statsautoriseret v. Aage Geisnæs - Telegr.-Adr.: Fiskeauktion

Telefoner: Kontor 209 (Statst.) Privat 29 (Statst.)

Skibsproviantering . Etableret 1909

P. Saxberg

Indehaver: Paul Saxberg . Skagen
Telefon 4 11 44 (7 Linier)
Adresse: Havneplads 16-18
Telegramadresse: »Saxbergship«

Magasin
Skagen WAL PAASE
TELEFON 27
POSTGIRO 44039
HARALD PEDERSEN ★

A/S Skagens Kul- og Trælastforretning

Telefon 277 . 2 Lin.

Karstensen og Henriksen

Skibs- og Baadbyggeri
Telefon 201

OSCAR SKOUGAARD

aut. Installatør . Telefon 345

SKAGEN

AKTIESELSKABET

SKAGEN ISVÆRK

Skagen . Telf. 538

THISTED

Krogline og Fisketvist „Nordvest“ er bedst!

JOHS. HAANING . THISTED
Telf. 353

Sparekassen for Thisted Amt

Kontortid 10—12 og 13,30—16, Lørdag 10—12,30
Telefoner 2 og 802

MINDESMÆRKER

Brdr. Jensen . Sten- og Billedhuggeri
Thisted . Telefon 84

RESERVERET

ESBJERG

N. N. NIELSEN . MASKINFABRIK

Esbjerg . Telf. 429

v. E. Nielsen og G. Erlandsen

Repræsentant for »TUXHAM«

LEDIG

C. M. Nørskov Laursen

Maskinfabrik 1/S . Tlf. 761

Dæksmaskineri spec. for Fiskefartøjer

N. P. Jensens Skibs- og Baadebyggeri

Esbjerg gl. Havn
Telefoner: 884 og 2283 - Privat 718

anbefales med saavel Nybygning
samt Reparation

BRØDRENE MATHIASSEN

Ny Havn

Tlf. Kontor og Lager 47, privat 388

H. J. CHRISTENSEN & SØN

Vaadbinderi og Tovtjæreri
Ny Havn - Telefon 2153

H. J. Christensen privat Telefon 1462

LEDIG

P. Rasmussen & Co

Maskinfabrik — Telefon 988
P. Rasmussen priv. Telf. 717

ROUST & NIELSEN

Maskinværksted

Ny Havn

Telf. 387

Gravmonumenter

Martin Billeschou
Stormgade 59
Telefon 838

1/5 Em. Z. Svitzers Bjergnings-Entreprise

Grundlagt 1833

KVÆSTHUSGADE 1 - KØBENHAVN K.

CENTRAL 5195 — UDENFOR KONTORTID CENTRAL 5195 A

TLGR.-ADR.: SVITZERSALVAGE